

outsourcing
business development
service company
organization
transfer client
development
resources
parts
customer
companies
make
costs
designing
supplier
time
accounting
telemarketing
facilities
information
essentially
people
redirecting
applications
country
decision
production
call
application
division
unit
execution
third-party
manage
research
technology

Řízený konkurs
a reorganizace –
proaktivní řešení
úpadku podniku
(str. 32)

**Přechodná
ustanovení** nového
občanského zákoníku
k zásadě superficies
solo cedit
(str. 52)

**Nová úprava
mediace**
v českém
právním řádu
(str. 70)

Chci tě a ty mě můžeš mít

Nová třída A

Servis na 6 let nebo 120 000 km zdarma

www.tridaA.cz

A Daimler Brand

Mercedes-Benz Financial

Mercedes-Benz
The best or nothing.

obsah

úvodník

- 2 Můžeme si připlatit

názory

- 5 Od muří nohy k muří noze
6 Závislý státní zástupce nebo nezávislý zástupce státu?
8 Noční můra diskriminace

rozhovor

- 10 Mgr. Jan Sixta, náměstek ministra pro místní rozvoj

aktuálně

- 14 The Lawyer European Awards 2012
14 Clifford Chance jedničkou v žebříčku agentury Mergermarket
15 MT Legal u diskusního setkání „Reforma veřejných nákupů a zadávání zakázek v ČR“
15 Typický dlužník je sedmatřicetiletý muž s bydlištěm v Ostravě

lidé

- 16 lidé

z právní praxe

- 18 K poslední novele zákona o silničním provozu aneb konec tzv. výmluv na osobu blízkou?
21 Úvěrové pojištění: výplatou pojistného plnění nepřechází pohledávka na pojistitele
24 Správa nemovitosti jako nový způsob výkonu rozhodnutí dle připravované novely o.s.ř.
26 Výhody a nevýhody evropské společnosti?
29 Prohlížení internetu v pracovní době aneb Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k ochraně majetkových zájmů zaměstnavatele a soukromí zaměstnance
32 Řízený konkurs a reorganizace – proaktivní řešení úpadku podniku
37 Cloud computing a osobní údaje
38 K výkonu cizích rozhodčích nálezů aneb přišel jsem, viděl jsem, uznal jsem a vykonal jsem
40 Zvýšení transparentnosti akcionářských struktur
42 K rozhodování ve věci žádosti o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně

- 44 Prokura – jaké změny přinese nový občanský zákoník v její právní úpravě?
47 K možnému způsobu zhojení vad insolvenčního návrhu
48 Lze platně sjednat smlouvu o smlouvě budoucí kupní na koupi (bytové) jednotky?
50 Dobrovolnická činnost není nelegální práce
52 Přečodná ustanovení nového občanského zákoníku k zásadě superficies solo cedit
54 Nová podoba stejnopisů elektronických platebních rozkazů
57 Prodej podniku podle nového civilního kodexu
58 Zaměstnávání občanů třetí země a podmínky získání povolení k pobytu za účelem zaměstnání
60 Veřejné zakázky ve zdravotnictví
64 Účastenství v řízení podle stavebního zákona týkajícího se domu s bytovými jednotkami
66 Listinná a elektronická podoba písemného právního úkonu
68 K právním účinkům doručení dokumentu orgánem veřejné moci v rozporu se zákonem
70 Nová úprava mediace v českém právním řádu
73 Několik úvah k připravované novele zákona o spotřebitelském úvěru
76 Doručování datovými schránkami v oblasti veřejných zakázek
78 Přeshraniční přemístění sídla společnosti dle novely zákona o přeměnách
80 Dědické právo ve světle nového Občanského zákoníku
87 Neúměrné zkrácení v novém občanském zákoníku
88 Neuspokojivé pracovní výsledky nebo porušení pracovní kázně?
90 Nová úprava převodů obchodních podílů dle slovenského práva
92 Několik poznámek k nové úpravě outsourcingu v pojišťovnictví
95 Přihláška pohledávky známého zahraničního věřitele do insolvenčního řízení v ČR
98 Uveřejňování výše ceny za plnění veřejné zakázky ve smyslu § 147a ZVZ a ochrana obchodního tajemství

judikatura, sbírka

- 100 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu
108 Sběrka (červen až srpen)

lifestyle

- 126 CFO Club: Sportovci v roli manažerů
128 Brno v New Yorku
130 Turnaj celebrit v krotku pomohl Centru klokánek
132 Přemýšlíte, jaké dárky nadělit k Vánocům?
135 Koti Braník: kvalitní bydlení ve finském stylu
136 Projekt Karlin Halls vstupuje do druhé etapy
138 Památky UNESCO v Jihomoravském kraji v rukách odborníků
141 Daňový řád a přeměny obchodních společností a družstev
144 Štěpán Tvrdý: „Private Asset Management jako symbióza mezi klientem a správcem jeho majetku“
146 12 důvodů proč investovat do zlata
148 Ředitelka luxusní cestovky: „Chceme lidem plnit sny.“
155 Zubní kontrola neřeší jen kazy, odhalit může včas i vážné onemocnění
156 Exkluzivní Krug Ambassade přichází do České republiky
158 Limitovaná kolekce Dom Pérignon Vintage 2003 by David Lynch
160 Program LL.M láká studenty, kteří hledají dovednosti pro práci na mezinárodních trzích

Můžeme si připlatit

Za socialismu se říkalo, že se tváříme, že děláme a stát se tváří, že nás platí. Tak trochu měkčí varianta „kdo nekrade, okrádá rodinu“ a rozhodně kreativní formulace. Jde o zjednodušení

a nelze vycházet z toho, že to skutečně bylo „jen“ takhle, nicméně bohužel, něco na tom bylo. Řekl bych, že „i“ tento přístup byl jedním z důvodů, proč čtyřicetiletý experiment dopadl, jak dopadl (i když, vzhledem k současnému vývoji, šlo skutečně o experiment?)

Problémem ale je, že pokud člověk nemá nicnedělání jako svůj cíl, popřípadě pokud je mu jasné, že nicnedělání nemůže skončit dobře, není to nic, o co by bylo třeba stát. Ono nicnedělání maskované za práci může být někdy duševně i fyzicky náročnější než práce sama, navíc se pak nedostavuje k únavě bonus ve formě alespoň někdy trochu příjemného pocitu, že za vámi zůstal alespoň nějaký výsledek.

Přejdeme ale k jiné, rovněž kreativní formulaci, a to k formulaci, uvedené v názvu článku.

Nemusí se nám to líbit, vše se ale točilo a točí kolem peněz (a to i v tom socialismu) – práce, o které mluvím, byla a je v první řadě prací pro obživu, nikoliv prací pro radost. No a aby bylo možné fyzicky přežít, je třeba mít nějakou spotřebu, kterou je třeba zaplatit, nebo předplatit.

V moderní historii se předplácí – alespoň tedy tam, kde se platí, nebo by se měly platit daně. V naší „postmoderní době“ se sice rovněž platí, nebo měly by platit, daně, je nám ale poskytnuto dobrodiní si připlatit.

Je to takový hezký vývoj, jak se postupně za jednu věc platí víckrát. Obzvláště pak navíc, když postup není ani takový, že byste dostali více, ale když vám ze služby, kterou dostáváte, odeberou, ale máte možnost si připlatit.

V rámci rovnosti pak asi bude možné předpokládat, že stejný postup bude platit i jinde, takže za nějakou dobu nepřekvapí možnost připlatit si za správnou míru v restauraci, za kvalitní opravu čehokoliv, připlatit si, že v obchodě dostanete opravdu to, co kupujete apod. Opět je možné se vrátit ve vzpomínkách do rozvinutého socialismu, kdy v určité době bylo třeba mít známé, ale v době těsně před koncem už jen známí nestačili, to už se přešlo více na peníze, popřípadě spíše ještě na kombinace oběho.

Je to opravdu pěkné, že se tak svým způsobem vrací jedny z nejhorsích jistot, které jsme měli. Ale abych skončil alespoň trochu konstruktivně – za co si prosím nejdříve budeme připlácet v právu? ●

Mgr. Jaroslav Vaško

Rödl & Partner

PRÁVNÍ PORADENSTVÍ | DAŇOVÉ PORADENSTVÍ | AUDIT
OUTSOURCING | MANAGEMENT & BUSINESS CONSULTING

Úspěch nezná hranic!
Provázíme Vás po celém světě.

Praha

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
prag@roedl.cz

Brno

Mendlovo nám. 1a
603 00 Brno
Tel.: +420 530 300 500
bruenn@roedl.cz

www.roedl.cz

100 %
jen za 100 %

APOGEO

audit | tax | valuation | finance

*Platíte jen
za perfektní práci*

*Jako náš klient platíte jen
za práci odvedou kvalitně a včas!*

*Poradenská skupina
APOGEO poskytuje širokou škálu
služeb v oblasti auditu, daní, účetního
a mzdového poradenství, outsourcingu
mezd a personální agendy, znaleckých služeb
a management consultingu.*

Od muří nohy k muří noze

Bývaly doby, kdy advokáti, jako všechna ostatní psavá povolání, tvořili své písemnosti na psacím stroji. Obvykle skrze asistentku, zvanou tou dobou sekretářka. Podání v klientské věci advokát po nadiktování prostudoval, potěšil se svou formulační dovedností a pak je na titulní straně v tzv. rubrice, nad strojem vypsáním jménem, podepsal. Justice takové podání bez námitek přijala a obcovala s ním dle starodávných obyčejů. Až přišly komputery. Díky jim bylo možno přečíst svůj výtvar v zárodečné, elektronické podobě, což dost advokátů začalo využívat. Když si už byli jistí, že lepší už to opravdu být nemůže, vydali pokyn k odeslání a podpis se tak stal obtížnou formalitou. Zejména, když toho začalo být hodně. Ukázání ale podepisovali dál, za vzpurné to začala dělat asistentka. Protože venkoncem obojí, advokátova signatura nebo její napodobení na vyvedené asistentkou, není obvykle svým vzhledem ničím jiným než tím, čemu se říká muří noha. Protože ale třeba občanský soudní řád nehovoří o vlastnoručním podpisu, zkusili jsme u nás svého času odbývat podání jen uvedením jména advokáta v rubrice a vynechat zmíněnou muří nohu, která je, z pohledu člověka znalého její geneze, nesmysl. Soudy

nás však neúprosně vrátily do reality, v níž neplatí právo, ale jeho výklad. Ten dovozoval, že když zákonodárce řekne „podpis“, myslí „vlastnoruční“. U vědomí faktického stavu věci jsem chvíli zuřil, když mi soudy vracely štosy podání nebo jsem je musel dopodepisovat u soudu. Pak jsem se dal na zboj a začal se mstít. Uzávěřen ve své kanceláři, opatřoval jsem svá podání vlastnoručním klikyhákem, vytvářeným střídavě levou a pravou rukou a, dámy prominou, i oběma nohama. Za tím účelem jsem se vyzul, sundal si ponožky a zkoušel, která muří noha bude lepší. Subjektivně jsem oceňoval spíše podpis levonožní, pravou nohou to nemělo ten švih, snad proto, že ji mám o něco kratší. Soudům se líbily oba a bez námitek podání přijala a obcovaly s ním dle starobylých obyčejů.

Jelikož lobbying v té době ještě nebyl odporným řemeslem odporných kmotrů, usiloval jsem o nějakou rozumnější změnu občanského soudního řádu a také ji dosáhl. A tak bylo advokátům povoleno nahradit svůj podpis otiskem podpisového razítka neboli štemplem. Takové podání justice zas přijala bez námitek a etc....

Idyla skončila příchodem elektronického podpisu. Míním zaručeného elektronického podpisu. Ten, pokud vím, byl míněn jako ekvivalent vlastnoručního podpisu v elektronické podobě, který je jednak jednoznačně spojen s podepisující osobou, jednak umožňuje zjistit změnu podepsané zprávy. No, proč ne, říkal jsem si, když mohla asistentka psát muří nohy nebo razítkovat, jistě zvládne klikat elektronický podpis. Ale dopadlo to jinak. Ve smyslu § 2 odst. 3 litera e) zákona o elektronickém podpisu začaly asistentky podání advokátů podepisovat zaručeným elektronickým podpisem coby „podepisující fyzická osoba, která je držitelem prostředku pro vytváření elektronických podpisů a jedná jménem jiné fyzické osoby“. Soudy nám ale podání začaly vracet s tím, že nechtějí elektronický podpis vygenerovaný paní XY, ale výhradně a jedině zaručený elektronický podpis zastupujícího advokáta. Je to urči-

tě správně, protože jinak by takovému advokátovi hrozila zahálka, což je neřest tak zásadní, že má v Kuksu sochu od Brauna. Jen díky včasnému zásahu justice advokát nebude mrcha líná, přestane se válet na vavřínech a zapíjet to šampaňským a pěkně si všechna svá podání odkliká. Exekuce nevyjimaje.

Leč advokát je od přírody lstivý, takže imperium vrací úder. A to hned několikerým způsobem. Například tak, že si advokát obstará kvalifikovaný certifikát, tedy svůj zaručený elektronický podpis, který ale za něj z „jeho“ počítače bude klikat asistentka. Nebo podpis „natáhne“ na flash. V téhle podobě už se dá připojit k jakémukoliv počítači. My to momentálně budeme řešit elektronickou plnou mocí, na níž je elektronický podpis advokáta a kterou zmocňuje asistentku, aby za něj klikla. A ta půjde do světa s každým podáním. Do budoucna pak připravujeme systém, který umožní asistentkám, aby si „sáhly“ do nitra serveru pro zaručený elektronický podpis advokáta a ten připojily k jeho podání i bez jeho přičinění. Nevím, jak se to všechno slučuje s deklarací elektronického podpisu co pevně spojeného s podepisující osobou, ale je mi to úplně fuk. Ze zaručeného elektronického podpisu se stala muří noha, leč, pakliže ji justice bez námitek přijme a etc..., je vše v pořádku. Fiat justitia, pereat mundus! ●

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Brož
Sokol
Novák Advokátní kancelář

www.akbsn.eu

Závislý státní zástupce nebo nezávislý zástupce státu?

V poslední době se hodně hovoří o (ne)závislosti státních zástupců. I když státní zástupci nenosí výločky, je státní zastupitelství institucí vojenského typu. Umožňuje přenos politického vlivu snáze než roztržitý systém jednotlivých právních zástupců, podřízených jen zákonu a vlastnímu svědomí. Veřejnost to vnímá stejně, což potvrzuje to, jak se její zájem soustředil na otázku, kdo má být „vrchním velitelem“, tedy vrchním státním zástupcem.

Debata o novém zákoně o státním zastupitelství se zrodila mezi státními zástupci. Nepronikla do jiných sfér odborné veřejnosti. Možná proto se diskutuje jen o tom, zda rozkazy mohou být přímé nebo jen nepřímé a zda nelze zrušením jednoho stupně soustavy státního zastupitelství uvolnit dvě budovy, jednu v Praze a druhou v Olomouci.

Všichni zástupci státu ale nemusejí nutně tvořit jednu instituci a přebývat v centrálních budovách všech okresních a krajských měst. Nikdo se nepozastavuje nad tím, proč nad sebou musí mít každý státní zástupce ještě okresního, krajského, vrchního a nejvyššího státního zástupce. Jeho protistrana, obhájce, nad sebou žádné okresní, krajské, vrchní a ani nejvyšší obhájce nemá.

Trestní řízení se liší od civilního soudního řízení tím, že (ob)žalobu může podat jedině stát. Soukromé osoby a společnosti mohou podávat u soudu soukromé žaloby na zaplacení svých pohledávek, vypořádání majetkových poměrů nebo mohou svým podáním třeba zahájit insolvenční řízení. Veřejnou (ob)žalobu, kterou se zahajuje trestní soudní řízení, ale podat nemohou. České právo nezná, na rozdíl od některých jiných zemí, takzvané soukromožalobní (trestní) delikty. Nechci hodnotit, zda je to dobře nebo by bylo lépe některé delikty jako soukromožalobní upravit (například ublížení na zdraví). Myslím ale, že začíná být aktuální otázka, zda musí veřejnou (ob)žalobu za stát podávat státní zástupce, jako příslušník hierarchické struktury polovojenského typu.

Jisté je jen to, že hierarchickou státní strukturu musí tvořit soudy. Vždy musí platit, že soud má pozici nad stranami. U veřejné (ob)žaloby to tak ale naopak být nemá. Obžaloba a obhajoba má mít rovné postavení. Oba soupeři se musí spokojit s pozicí strany. Trestní proces je kontradiktorní. Obžaloba tvrdí „vinen“, obhajoba tvrdí „nevinen“ (pokud obžalovaný neuzná vinu). Soud provádí dokazování a obžaloba a obhajoba přitom mají mít rovné zbraně. Má-li být proces fér, nemůže být obžaloba nad stranami a obhajoba na straně. Rozhodovat z pozice nad stranami může jedině soud.

Státní zástupce u nás získal v přípravném řízení (než je zahájeno soudní projednávání zločinu) historicky pozici nad stranami. To se dá ještě akceptovat. Problém je v tom, že získal pozici nad stranami i v řízení před soudem. Tím je porušena rovnost zbraní obžaloby a obhajoby a státní zástupce je zvýhodněn proti obhájci. Projevuje se to i v tom, co zná každý obhájce, čekající před jednací síní, v níž spolu přátelsky rozmlouvají státní zástupce a soudce i každý advokát, podrobovaný osobní prohlídce u bezpečnostního rámu, vedle kterého volně prochází státní zástupce.

Abnormalitou je chybné nastavení procesních rolí. Kdo má sklon k víře, může věřit tomu, že všichni státní zástupci zapomínají se vstupem

do jednací síně všechny informace, které se dozvěděli v přípravném řízení a které nezná obhajoba. Jistější ale je dát prostou logiku důsledně dělbě rolí obžaloby a obhajoby v trestním soudním řízení.

Myslím, že státní zástupce může nadále působit v pozici nad stranami v přípravném řízení, i když by mu slušelo spíše označení vyšetřující soudce. Jen soudce, a ne zástupce jedné strany může požívat výhod pozice nad stranami. Na tom nic nemění to, že zastupovanou stranou je stát. Obě strany, stát (obžaloba) i obžalovaný (obhajoba), by měly být zastoupeny v řízení před soudem advokáty se stejným přístupem k informacím a podkladům od vyšetřujícího soudce.

Například v Anglii jsou státními žalobci zkušení advokáti, přijímaní na základě výběrových řízení. Zastupování veřejné (ob)žaloby v trestním řízení před soudem nezávislými advokáty by nastolilo i u nás rovné postavení obžaloby a obhajoby. Závislé státní zástupce by nahradili nezávislí zástupci státu. Když bude provedena restrukturalizace státního zastupitelství kvalifikovaně, uvolní to více budov než jen ty dvě v Praze a Olomouci a výrazně to sníží nároky veřejné (ob)žaloby na státní rozpočet.

A neodpustím si ještě jednu poznámku. Silnější pozice obžaloby v trestním řízení narušuje důvěru v justiční systém a zvyšuje počet justičních omylů. Všichni jsme jen lidé. Každý lékař má svůj soukromý hřbitov. Jeho velikost závisí na tom, jak dobrý lékař to je. Stejně tak každý státní zástupce má svou soukromou věznic. Její rozměry ale ovlivňují nejen jeho schopnosti a schopnosti obhajoby (což je faktor, který tu bude vždy), ale bohužel i systémově nevhodné rozdělení procesních rolí mezi obžalobu a obhajobu. A to je faktor, který změnit lze! ●

JUDr. Michal Žižlavský
advokát, člen představenstva ČAK a insolvenční správce se zvláštním povolením
Žižlavský a partneři, advokátní kancelář

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Máte právo na úspěch

Naše specializace:

- veřejné zakázky
- nemovitostní a stavební právo
- zdravotnické právo
- koncese a PPP
- právo informačních technologií
- trestní odpovědnost
právnických osob

Ocenění AK DPP:

Právníká firma roku 2011 v kategoriích veřejné zakázky
a nemovitostní a developerské projekty zařazena mezi velmi
doporučované právníkové firmy

Právníká firma roku 2010 v kategorii Veřejné zakázky

Právníká firma roku 2009 v kategorii Duševní vlastnictví / IT

Právníká firma roku 2008 v kategorii Veřejné zakázky

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

Tel.: +420 224 232 611

E-mail: akdpp@akdpp.cz

www.akdpp.cz

Noční můra

Jednání, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo, anebo by se bývalo zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci z důvodu rasy, původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru, je přímou diskriminací ve smyslu Směrnice Rady 76/207/EHS z roku 1976 a antidiskriminačního zákona č. 198/2009 Sb.

Za diskriminaci se považuje i obtěžování, sexuální obtěžování, pokyn i navádění k diskriminaci, stejně jako i diskriminace z důvodu těhotenství, mateřství, otcovství a z důvodu pohlavní identifikace. Nepřímou diskriminací se pak rozumí či spíše nerozumí jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z výše uvedených důvodů přímé diskriminace osoba znevýhodněna proti ostatním, ledaže je tak odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.

Vyzbrojen tímto minimálním základem kráčí do zasedací místnosti, kde na mě již čeká rozechvělý(-á) uchazeč(-ka) o zaměstnání. Stupeň dané rozechvělosti nejsem schopen posoudit na straně uchazeče(-ky), můj je tedy s ohledem na rizika diskriminace vyšší než vysoký, případně hlubší než hluboký. Ostatně škoda, že neexistuje stupnice podobných stavů, která by napomohla k oproštění od subjektivních hodnocení vlastního stavu, ale v rámci přípravy na jednání s neidentifikovanou osobou co do pohlaví, nutící mě tak přidávat neustále koncovku k výrazu uchazeče podle pohlaví, abych nebyl obviněn již na základě samotného popisu události, bych stejně nebyl schopen rozeznat, kam jsem se na dané stupnici vyšplhal, a tak se zdržím dalších objevených podnětů tohoto druhu a koncentruji se jen na nastávající jednání. Proč je ona osoba neidentifikovaná? Vysvětlím. Jméno v zaslaných podkladech v rámci vlastní prezentace

tato osoba (za účelem vyloučení pochybností podotýkám, že ač je osoba jako podstatné jméno rodu ženského, zahrnuje i osoby rodu mužského či středního, přičemž posléze zmíněné osoby nejsou hermafrodit, tedy oboupohlavní bytosti, ale třeba děti) uvádí, a tak s ohledem na chybějící koncovku -ová v příjmení by laik předpokládal, že půjde o osobu rodu mužského, tedy zřejmě nějakého chlapíka, nicméně díky postupující emancipaci a rozhodnutí mnoha žen skoncovat s onou potupnou nálepkou minulosti, která je ocejochovala jako prvotní exponáty, nic není tak, jak se na první pohled zdá, a ostrážitost je tedy na místě.

Bez předsudků proto vcházím, ač ne do Tvých snů, má lásko, do jedné místnosti, naštěstí ještě nikoliv soudní, neboť si nejsem vědom toho, že bych uchazeče(-ku) jakýmkoliv způsobem již předem diskriminoval a poskytl jí tak šanci mě mediálně zničit, zruinovat a v horším případě dokonce umístit do vazební věznice po bok zločinců i krystalicky nevinných, zejména politiků. Jak známo, první dojem je vždy důležitý. Z chytrých příruček mám vyčteno, že první minuty jsou rozhodující pro první dojem. Toto pravidlo jsem si byl schopen zapamatovat pomocí jednoduchého klíče. První minuty, první dojem. Druhé minuty by byly až druhý dojem a to, jak většina z Vás asi chápe, by bylo nanic. Nebo skoro na nic, protože ještě stále lepší než třeba osmý dojem. Teď mám dojem, že jsem se ztratil, ale ne, jsem v zasedačce, jak lidově přezdíváme naší jednáčce. To je vlastně legrační, jednáčka je vlastně rovněž žargon, tedy nespisovná mluva některých skupin společnosti. V tomto případě jde o mluvu právníků, což pro neprávnický přeložím jako o „to, jak a co právníci říkají.“ Samozřejmě nejen právníků, i jiných skupin, které se scházejí v obdobných místnostech za účelem monologů, dialogů, prezentací apod.

V místnosti na mě (pokud jsem se nespletl a nevešel do nesprávné zasedačky) čeká osoba, u níž můj první dojem nepostačuje ani na to, abych určil, zda se jedná o ženu či muže.

diskriminace

Dlouhé vlasy a čelenka naznačují, že by se mohlo jednat o ženu, nicméně hrubé rysy tváře, jemné striktně na bradě a kožené sako připouštějí i možnost, že jde o muže, neřku-li indiána. Stisk ruky je mdlý až polorazantní, takže ani tento příliš nepomohl. „No to bude dílo,“ říkám si a začínám cítit, jak mi krůpěje potu začínají proudit páteřním kanálkem. Společám na deospray, zakoupený před časem díky bombastické reklamě, při níž dva běžci zdolávají trasu v minimální délce maratónu a na konci stále voní, neboť jejich deospray zabráni pachu po dobu – a teď se, vážení, raději posadte, protože to s Vámi sekne – 5 (slovy pěti) dnů! Jsem sice leckdy nedůvěřivý, ale možnost se osprchovat v neděli a potom opět až v pátek večer mě skutečně oslovila.

Na úvod jednání uchazeči(-ce) děkuji, že se k nám dostavil(-a) a informuji se, zde je spokojen(-a) s úrovní malého občerstvení, které jsme stihli připravit. Odpovědi je neutrální zvuk, znějící jako „hmm“ i „hmmnooo“, možná způsobený plnou pusou kaviáru a šampaňského. „Povězte mi něco o sobě,“ vyzývám stále ještě tajemnou osobu. A hned je tu malér, neboť si uvědomuji, že již touto otázkou riskuji obvinění z diskriminace, když nemám přesnou evidenci toho, na co jsem se ptal na začátku v minulosti jiných osob, ucházejících se o práci. Třesu se strachy, aby zatím nekomunikující osoba nevyužila známosti a přesných informací od jiného našeho uchazeče(-ky) a nedokumentovala tak flagrantní, tedy do očí i uší bijící porušení zákona, který jsem bifloval ještě včera večer v rámci pečlivé přípravy na den D. Resp. P jako pohovor. Mám však štěstí, ruské pochutiny zatím vítězí a tak se trochu uklidňuji. Trpělivě tedy čekám, až návštěvník(-ce) dojí a pak se osměluji zeptat, zda bychom tedy již mohli přistoupit k vlastním účelům návštěvy? Díky kvalitě občerstvení je zřejmě uchazeč(-ka) dobře naladěná(-a), a tak se mi dostává za odměnu souhlasného pokývání hlavou. Ač si nejsem jist svou další otázkou ohledně bezrizikovitosti jejího vznesení z důvodu již dříve zmíněné neexistence dokonalých záznamů z předchozích

jednání, zkusím nepatrně zariskovat a tak se odvažuji zeptat, zda má dotýčný(-ná) zájem pracovat. Uznávám, že je naprosto stupidní se dotazovat uchazeče(-ky), zda má zájem pracovat, jestliže se uchází o práci a za tímto účelem je ochoten(-na) se o práci ucházet a v případě výběru pak do ní docházet a následně i odcházet, nicméně doba je prostě jiná a pokud nechce být člověk označován za dinosaura, měl by se přizpůsobit. „No jasně, mám zájem,“ zazní konečně a já s úlevou konstatuji, že jsme z monologu přešli k vyspělejší fázi konverzačního umění. „A o kterou oblast práva máte zájem?“, zní moje další otázka. „Mně je to v podstatě jedno,“ bručí spiklenecky osoba sedící proti mně, „a kolik vlastně nabííte?“ Oblastí máme hodně, přemýšlím, ale kdo si je má všechny pamatovat? Pracně si vzpomínám na existenci jakéhosi práva občanů a rovněž práva firem, ale ve snaze uvolnit kapacitu mozku pro novou právní knihu, kde má být údajně skoro všechno a má to už brzy platit, jsem už dokázal většinu zastaralých termínů vytěsnit, takže přenáším tíhu volby na uchazeče(-ku) s touhou po bezplatném oživení právní terminologie. „Myslel jsem prachy a taky stravenky“, říká návštěvník a já jsem šťastný, že jsem se konečně dobral k jeho pohlaví. Pohlaví ve smyslu muž či žena, samozřejmě, co asi jiného? Jde o muže, když se konečně podřekl a odhalil svou identitu, aniž bych ho k tomu jakýmkoliv způsobem, tím spíše diskriminacím, přiměl. Jsem rád, že mám jeden oříšek rozlousknut a mohu se tak klidněji věnovat dalším neznámým veličinám.

Ohledně prachů dedukuji, že má uchazeč zájem o informaci ohledně odměňování, a tak uvádím základní kritéria, aniž bych tušil, co dotýčný hodlá dělat. S ohledem na senioritu naznačuji existenci růstového potenciálu, ale ihned našťěstí zabrzdím, abych nebyl obviněn z vyzvídání věku uchazeče a tím ho nediskriminoval. Podle intenzity jeho dýchání usuzuji, že drobné zdravotní problémy nejsou vyloučeny, ale samozřejmě se neptám. Potlačuji i touhu získat alespoň základní informace

o jeho domácím zázemí, zda má děti, manželku či „manžela“ zvaného registrovaný partner, anebo s někým jen žije, zda se opíjí nebo obžirá, fluktuuje, zneužívá dávky či kohokoliv, služební počítače, telefony, vozidla atd., protože nejsem hazardér. Už vůbec nepřemýšlím nad rasou uchazeče, jeho etnickým původem, národností, neptám se ho, zda chodí do kostela či mešity, zda má či nemá světový názor, anebo zda má aspoň evropský, český, regionální nebo vůbec nějaký, prostě chovám se jako občan předcházející rizikům pozdějšího obvinění z diskriminace.

Díky tomuto rozumnému pojetí je náš pohovor rychle ukončen a já se tak mohu s klidným pocitem a již zaschlou košilí v oblasti zad rozloučit. Ani poslední otázka uchazeče mě tak nerozhází, když se ptá, kdy má nastoupit. Samozřejmě jsem si původně chtěl ponechat jistý čas na rozmyšlenou, ale nebudu přece riskovat, že jsem s ním zacházel jinak než s někým, kdo přijde po něm. Takže mu blahopřeji a jako milé překvapení dodávám, že dostane samozřejmě i stravenky. ●

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wunsch, s. r. o.

JAN SIXTA:

*„Mediálně vytvořená
atmosféra kolem
veřejných zakázek je
zcela odlišná od reality.“*

Mgr. Jan Sixta, náměstek ministra pro místní rozvoj, neoblomně tvrdí, že není pravdou to, že by velká většina veřejných zakázek byla úmyslně manipulována a byl tam korupční zájem. „Shodneme se na tom, že velká většina zakázek trpí různou škálou chyb. Z naší zkušenosti je to ale opravdu o tom, že velká část je způsobena chybovostí, která nemá korupční charakter,“ tvrdí v rozhovoru.

Jak byste, ze své pozice náměstka pro veřejné financování a legislativu popsal současný stav veřejných zakázek v ČR?

„To je dobrá otázka na začátek. Kdybych měl jedním slovem zhodnotit, jaký je stav veřejných zakázek v České republice, tak použiji slovo „uspokojivé“.“

Přesto asi něco považujete za „neuspokojivé“...

„Mediálně vytvořená atmosféra kolem veřejných zakázek je zcela odlišná od reality. To celému oboru v současné chvíli více škodí, než pomáhá. Že se o ten obor začala média i veřejnost zajímat bylo v jednu dobu skutečně ku prospěchu věci. Dostalo se to do popředí, bylo to téma, o kterém se mluvilo, všichni měli snahu do toho přispět. Bohužel jsme se dostali do situace, kdy se kyvadlo vychýlilo na druhou stranu. V současné chvíli už nám to, že jsme jedním z ústředních motivů každé předvolební kampaně a každého třetího novinového článku, spíše škodí.“

V čem konkrétně?

„Přestává být čas na věcnou debatu o těch samotných problémech. Je vytvářen poměrně velký tlak na rychlá řešení, která nemají vždy čas se vyrovnat s věcným problémem.“

Populistická řešení?

„Částečně je to dané i předvolebním slibováním toho, co se napraví. Ale když se začne zkoumat realita, zjistí se, že to není tak černobílé. Pak tu je řada požadavků, které jsou po novu do regulace veřejných zakázek vnášeny, aniž s nimi měly původně co dočinění. Například diskuze na téma transparentnost je samozřejmě věc, která s veřejnými zakázkami úzce souvisí. Obecně ale není předmětem úpravy zákona o veřejných zakázkách, jakým způsobem budou státní orgány uveřejňovat informace. Začínáme se dostávat do situace, kdy jsou veřejné zakázky katalyzátorem všech problémů. Většinou se problémy spojí se zakázkou, byť s ní zas až tak nesouvisí.“

Takže se spíše ve společnosti řeší „omáčka“ než stěžejní problémy veřejných zakázek?

„Taky se to tak dá říct, je to ale zjednodušený pohled. Pokud se bavíte se zástupci neziskových organizací, mají jiné priority než zadavatel, který zadává zakázky každý den. Ten nevnímá zas tak zásadním způsobem, jestli uveřejní nebo neuveřejní smlouvu na opravu oken. Subjekty zabývající se přístupem k informacím a zpracováváním toho, za co a komu stát vynakládá veřejné prostředky, to naopak vnímají jako zcela zásadní věc. Někde uprostřed toho je ministerstvo pro místní rozvoj, které má za úkol napsat zákon, ve kterém musí častokrát formou poměrně tvrdého kompromisu najít balanc mezi jednotlivými návrhy, tedy jednotlivými extrémy.“

Proč to pro zadavatele není tak podstatné?

„Pokud o procesu zakázek mluvíte s někým, kdo je opravdu dělá, a je jedno jestli s dodavatelem nebo zadavatelem, řekne vám, že nejdůležitější je, aby to bylo v praxi realizovatelné. Aby to mělo praktický výsledek, neprodužovala se doba mezi vyhlášením zakázky, podpisem smlouvy a realizací. Zvyšování transparentnosti, nové protokoly, zveřejňování informací považují za sekundární. Pro ně je nejdůležitější se v rozumném čase dostat od zadání ke smlouvě a realizaci. To je totiž jejich hlavní úkol. Dodát službu, vytendrovat dodavatele, který splní to, co má.“

Takže ministerstvo vytvoří kompromis mezi potřebami zadavatelů, dodavatelů a společností.

„Prostřednictvím zákona o veřejných zakázkách stát utrácí spoustu peněz, 16-17 procent HDP ročně. Kdyby zákon o veřejných zakázkách přestal úplně fungovat, ušetřili bychom v rozpočtu, ale stát jako investor by do ekonomiky nevložil žádné peníze. Přestal by investovat nebo by mu to opravdu dlouho trvalo. Celá ekonomika by se zpomalila. I zdánlivě malé procesní otázky regulace veřejných zakázek mají makroekonomický rozměr. Prodloužení

zadávacího řízení o měsíc znamená, že všechny služby, které stát poskytuje občanům se o měsíc zpozdí.“

Na začátku jste říkal, že současný stav veřejných zakázek je „uspokojivý“. Jaký máte výhled do budoucna?

„Tu původní jednoslovnou odpověď zkusím trochu rozvést. Tím „uspokojivým stavem“ jsem myslel, že rozhodně není pravda, že bychom se nacházeli v katastrofálním stavu, který by znamenal, že všechny zakázky v ČR jsou špatné. Že všichni zadavatelé i dodavatelé nedělají nic dobře. Že tu není jediná zakázka, jejímž výsledkem by byla reálná kvalitní služba pro občany nebo zadavatele. Samozřejmě jsem tím nemyslel to, že by neexistovaly žádné problémy, nebo zadavatelé či dodavatelé, kteří úmyslně nedodržují nebo obcházejí zákon. Problémů je jistě celá řada. Co vnímáme jako podstatné je to, že by se problémy měly rozfázovat a legislativně pak řešit jen ty nejpodstatnější z nich. V současné chvíli máme problém, že jednotlivá kauza, pokud je velká a mediálně zajímavá, dokáže vygenerovat tlak na úpravu zákona v jedné konkrétní věci. Místo toho, aby se dodržovala stávající pravidla, se vymýšlí nová, která jsou duplicitní k současným.“

Jako gestor zákona byste tedy byli rádi, kdyby se zákon často neměnil.

„Ano, ze zkušenosti víme, že než se projeví jakýkoliv efekt změny, ať kladný nebo záporný, trvá to dlouho a nese to s sebou obrovskou chybovost. V tom smyslu, že zadavatelé neúmyslně v nových případech neví, jak zákon použít. Velmi těžko se v celku odlišuje, kolik případů je opravdu úmyslnou manipulací a kolik chyb je způsobeno neznalostí, nepochopením nebo nezkušeností. Zákon by měl být obecný a upravovat obecná pravidla. Nikdy konkrétní případ.“

Většina zakázek je, jak jste říkal, bezproblémových. Dá se nějak určit procento, kolik jich je tedy v pořádku?

„Co se dostane do médií, je špička ledovce. Ročně se v republice vypíše deset tisíc zakázek.“

Ven se dostane?

„Desítky. Pokud se bavíme o tom, že mediální kauza je, že se oznámí to, že nějaká firma vyhrála už podruhé, to nepovažují za signál k tomu, aby se s tím tendrem něco udělalo.“

Myslím to, co rozvlní i odborné kruhy...

„Kauzy, které způsobily velký povyk, Promo-pro, Opencard, Blanka, těch tolik není. Na nich se ukazují neduhy, které v mnoha případech mají objektivní vysvětlení. V mnoha případech to, jak jsou prezentovány, je odlišné od reality problémů, které na těch daných kauzách byly. V poslední době jsme se setkali

s tím, že byl vyřčen názor, například „zadavatelé manipulují se všemi tendry tím, že šíjí zadávací dokumentaci na jednoho dodavatele“. Jistě se to v některých případech stalo. Ale

neexistuje přesná statistika v kolika. Odhalených je „mizivé“ procento. Reálných může být diametrálně víc, ale spekulovat, jestli existují nebo ne, je odvážné.“

Ale organizace nebo jednotlivci si spekulovat mohou dovolit.

„My se samozřejmě dostáváme do situace, kdy na kontinuální výzvy musíme reagovat. Musíme je upravovat, byť máme často problém právě s tím, že nemáme pregnantní data. Obecně se dá říct, že samotný zadávací proces, „jak máte udělat výběrové řízení“, je přeregulovaný. Pravidel je tam tolik, že je to pro zadavatele objektivně administrativně náročné.“

Jak to vidíte do budoucna?

„Snaha při velkém přepsání je vždy stejná. Zjednodušit to. Reálně to znamená, že se vracíme na bod nula. Máme evropské směrnice, povinnosti členského státu. Zákon si nemůžeme vymyslet celý tak, jak by nám vyhovoval. Máme bariéry, do kterých se musíme vejít. Až praxe za rok ukáže, jak to dopadlo. Když už se něco udělá, měl by se zadavatelům a dodavatelům nechat čas na to, aby se to naučili. Abychom zjistili, jestli to opravdu praxi dělá problém...nebo zda to přinese pozitivní efekt, který jsme si od toho slibovali. Zpříšňovat to nebo rušit jenom na základě toho, že s tím má první dva měsíce praxe problém, to není dobrý nápad.“

Zatím má tedy praxe s novelou problémy?

„Nechci to paušalizovat, ale je vidět, že se začali zadavatelé zabývat novým zákonem až nyní, kdy hrozí, že neutratí rozpočet na tento rok. Byli jsme svědky toho, co se stalo v roce 2006. Zadal se spousta věcí podle staré právní úpravy ještě před platností nového zákona. Do konce letošního března zadavatelé zahájili řadu zadávacích řízení, které ještě dobíhají. Až nyní, v posledních týdnech, začínají zahajovat řízení podle nového zákona, se kterým se teprve seznamují. Reálně dochází k praktickým problémům, které je při čtení novely ani nenapadly. U nás se za poslední týdny diametrálně zvedl počet telefonů a mailů. Lidé se ujišťují, zda to pochopili správně. Pokud bych to bral z počtu dotazů, ano, v současné chvíli s tím zadavatelé trochu bojují a snaží se získávat informace.“

Jaký největší rozpor mezi realitou a fikcí u veřejných zakázek vidíte?

„Zakázky jsou v poslední době zmiňovány velmi často v jedné větě s korupcí, manipulací. To atmosféře v zadávacím řízení vůbec nepomáhá. Všichni, kdo mají povinnost a právo činit aktivně úkony k hospodárnému vynakládání, k včasnému objednání služeb, jsou pod obrovským tlakem. Častokrát jim vše trvá dvakrát tak dlouho, protože se na vše ptají, dělají posudky a ověřují. Aby je náhodou v budoucnu nikdo nenapadl. Obor se dostává do začarovaného kruhu.“

Jistě nepomáhají ani mediální „názory“.

„Třeba to, že by zadavatelé měli mít hmotnou odpovědnost. Představte si úředníka s prů-

měrným platem ve státní správě, který by měl převzít hmotnou zodpovědnost za část stavby dálničního obchvatu.“

Jaké řeší zadavatelé praktické problémy?

„Neznají předmět, neumí ho přesně specifikovat. Přesto je jejich povinnost to udělat. Je velmi odlišná situace na obecních úřadech a na odborných úřadech a ministerstvech. Pokud máme specifický úřad se specifickým oborem, lidé tam se tím zabývají. Neřeknou vám, že nerozumí tomu, co poptávají. Na obcích je zcela běžné, že člověk povoláním lékař, učitel nebo zemědělec se stane starostou, místostarostou. Má v obci zařadit sedmdesátimilionovou akci na kanalizaci a čistírnu odpadních vod. 99 procent lidí v republice nemá představu o tom, jaké jsou technologie čistírny odpadních vod, kolik to stojí. Tento člověk má vypsát zadávací dokumentaci. Reálně si vezme poradce, technického poradce, který mu „vybere“ technologii a navrhne projekt.“

A co právníci a veřejné zakázky?

„Obecně se dají vyčlenit dvě skupiny. Jedni na otázku „co si myslíte o veřejných zakázkách“ řeknou, že s tím nechtějí mít nikdy nic společného. Druzí mají v oboru veřejných zakázek poměrně velké množství klientů a zabývají se tím. Pak tu existuje speciální část, to jsou kanceláře, které se živí přímým poradenstvím v zakázkách či administraci. V advokátní obci je to oproti běžné veřejnosti posunutě. Advokáti daleko lépe dokáží porozumět tomu, že nic není extra bílé a extra černé. V tom jsme jako právníci dál, ale stále je to o převládající atmosféře a převládajícím názoru.“

Ten je kde?

„Myslím si, že kdybyste se zeptal normálního člověka na ulici, co si myslí o veřejných zakázkách v České republice, tak vám řekne, že jsou všechny podplacené a špatně. Přitom si neuvědomuje, že bez veřejných zakázek, které musely reálně proběhnout, mu svítí světla na ulici, někdo seká trávu v parku, úředníci mu s pomocí softwaru vydávají občanku. Je to každodenní život, stát skrz zakázky zajišťuje skoro všechno. A to nemluví o infrastruktuře. Stavíme za to železnice, silnice. Není řešením to nedělat. Silnice se postavit a opravit musí, stejně jako nemocnice. Prostě jde o to investovat dobře.“

Co Vás vedlo ke studiu práv?

„To sám nevím (smích). Přesto, že jsem vystudoval matematické gymnázium, jsem cestou eliminace oborů, kterými jsem se zabývat nechtěl, dostal k právu. Vyhodnotil jsem právo jako nejlepší základní vzdělání pro budoucí uplatnění.“

A jak jste se dostal k veřejným zakázkám?

„To je také věc, která se dá přirovnat k náhodě. Ne úplně cílenou aktivitou jsem se dostal do situace, kdy jsem byl jediný právník na odboru,

který se tímto zabýval. Byla to poměrně nová agenda spojená s vysokým procentem práce s cizojazyčnými texty a novými věcmi. Od začátku mě to dost pohltilo a už jsem se od toho neodpoutal.“

Obor, ve kterém jste se usadil, Vám evidentně vyhovuje.

„Kdybych si měl teď vybírat nově, nevím, jak bych se rozhodl. Ale jsem se svým výběrem spokojený. Právo veřejných zakázek je extrémně zajímavé, v mnoha případech velmi složité. Není to „banální věc“. Byť je to řazeno do právních oborů, má obrovský ekonomický podtext. Zakázky jsou daleko více o ekonomické výhodnosti než o právu.“

Berete si práci domů?

„Nedá se říct, že bych si někdy nebral práci domů. Ale snažím se striktně oddělovat práci a volný čas. Zakázkových problémů a kauz, kterých se valí je tolik, že by tím člověk mohl strávit celý volný čas.“

Když jdete nakupovat potraviny, díváte se na nejnižší cenu nebo nejvyšší kvalitu?

„(smích) To je dobrá otázka. Když jdu do potravin, sleduji, jestli mi to chutná a ne, kolik to stojí. Pokud to má být alegorie toho, jestli je důležitější kvalita nebo cena, zastávám to, že „stát není tak bohatý, aby si mohl kupovat levné věci“. Má to samozřejmě milion výjimek a výjimek z výjimek pro konkrétní situaci. Jsou to veřejné peníze a zakázkový princip, „best value for money“, to vystihuje precizně. Jde o to, aby to bylo nejkvalitnější za co nejlepší cenu.“

Když chcete stoprocentně vypnout od všech pracovních povinností, jak to uděláte?

„Odjedu pryč a vypnu telefon (smích)“

Děkujeme za rozhovor. ●

autor: Jaroslav Kramer
foto: Jan Kolman

The Lawyer European Awards 2012:

PRK Partners nominována v kategorii Právnícká firma roku ve střední Evropě

The Lawyer bude letos opět oceňovat nejlepší evropské právnícké firmy. Ve velké konkurenci se mezi finálovou šestici dostala také advokátní kancelář PRK Partners v kategorii Právnícká firma roku ve střední Evropě. Toto ocenění je udělováno právní-

kých firmám, které dlouhodobě udržují kvalitu poskytovaných služeb a mají jasnou strategickou vizi ohledně směřování své praxe.

Porota je složena z vedoucích partnerů provozujících soukromou praxi a in-house právníků působících v mezinárodních společnostech.

Vyhlášení cen proběhne během výročního evropského summitu The Lawyer European Conference dne 25. října 2012 v hotelu Hermitage v Monte Carlu. ●

Clifford Chance jedničkou v žebříčku agentury Mergermarket největších právníckých firem v oblasti fúzí a akvizic za 1. pololetí

Přední mezinárodní právnícká firma Clifford Chance se umístila na prvním místě žebříčku agentury Mergermarket největších právníckých firem v oblasti globálních fúzí a akvizic za 1. pololetí roku podle hodnoty realizovaných transakcí, když své právnícké služby poskytla v rámci 102 transakcí s celkovou hodnotou 101 741 mil liber.

Firma rovněž obsadila nejvyšší příčku žebříčku rozdělenou do jednotlivých evropských regionů (co do hodnoty a počtu transakcí), Velkou Británii (pokud jde o hodnotu transakcí), Francii (pokud jde o hodnotu a objem transakcí), severské země (pokud jde o hodnotu transakcí), země Beneluxu (pokud jde o hodnotu transakcí), německy hovořící země (pokud jde o hodnotu transakcí) a Čínu (pokud jde o hodnotu transakcí).

Matthew Layton, vedoucí korporátní praxe firmy Clifford Chance celosvětově k tomu uvedl:

„Tento výsledek nás nesmírně potěšil. Firma Clifford Chance poskytovala právní služby

v rámci 6 z 10 největších transakcí realizovaných na celém světě v letošním roce. To je přesvědčivým důkazem širokých kvalit naší praxe a jejího zaměření na složité mezinárodní transakce. Globální trh fúzí a akvizic je zcela nepochybně stále ovlivněn nejistotou v Evropě a dopady na celosvětovou ekonomiku, ale naše výsledky svědčí o tom, že ve všech sektorech jsou stále příležitosti k transakcím, a my si velmi ceníme toho, že naše firma získala významný podíl na trhu právních služeb.“

Mezi nejvýznamnější transakce, při nichž korporátní praxe firmy Clifford Chance poskytovala v roce 2012 poradenství, patří služby pro následující klienty:

- Pfizer v souvislosti s prodejem její nutriční divize společnosti Nestlé za cenu ve výši 11,85 mld. amerických dolarů splatnou v penězích
- The Royal Bank of Scotland Group plc v souvislosti s prodejem divize RBS Aviation Capital za 7,3 mld. amerických dolarů
- International Power plc (IPR) v souvislosti s doporučenou nabídkou společnosti Electrabel S.A. (EBL), stoprocentní dceři-

né společnosti GDF SUEZ S.A., k odkupu kmenových akcií IPR, které dosud nejsou ve vlastnictví GDF SUEZ, za cenu 6,4 mld. liber splatnou v penězích

- Deutsche Bank v souvislosti se smlouvou o převodu jejího kontrolního podílu v nadnárodním výrobci generických léčiv, společnosti Actavis, za cenu přibližně 4,25 mld. eur
- Royal Dutch Shell v souvislosti s její nabídkou v hodnotě 1,2 mld. liber za společnost Cove Energy působící v Africe
- EDF a Edison v souvislosti s reorganizací podílových investic ve společnostech Edison a Edipower v hodnotě 1,51 mld. eur
- Metropolitan Light Company Limited, společnosti založené fondy CVC Funds, v souvislosti s její akvizicí společnosti Hong Kong Broadband Network (HKBN) a divize přímého mezinárodního volání (International Direct Dialling, IDD) od společnosti City Telecom (H.K.) Limited (CTI) za 5 mld. hongkongských dolarů (641 mil. amerických dolarů)
- Montagu Private Equity v souvislosti s prodejem BSN medical společnosti EQT VI za 1,8 mld. eur ●

MT Legal u diskusního setkání „Reforma veřejných nákupů a zadávání zakázek v ČR“

Advokátní kancelář MT Legal se zúčastnila diskusního kulatého stolu „Reforma veřejných nákupů a zadávání zakázek v ČR“, které uspořádalo občanské sdružení Oživení. To se zaměřuje na prosazování principů transparentní veřejné správy a udržitelného rozvoje. Diskusní setkání proběhlo 12. 9. 2012 v Americkém centru v Praze 1 za účasti širokého spektra odborníků z dané oblasti, mimo jiné z Úřadu vlády ČR, MMR ČR, MT Legal, Weinhold Legal, NERV, Mott MacDonald.

Primárním cílem setkání odborníků bylo seznámit účastníky diskusního fóra s analýzou problematiky veřejných nákupů v ČR, porovnání se zahraniční praxí a informovat o možnostech modernizace a efektivnosti systému veřejných nákupů a zadávání veřejných zakázek v ČR.

V následné diskusi byl dán dostatečný prostor všem účastníkům setkání k vyjádření svých zkušeností a návrhů nastavení a optimalizace stávajících procesů. Mimo jiné zde také vystoupil Mgr. Tomáš Machurek, partner advokátní kanceláře MT Legal, s dis-

kusním příspěvkem k tématu potřebnosti metodické podpory při přípravě zadávacích podmínek a vhodné ex ante kontroly před zahájením zadávacích řízení.

Závěry setkání by měly do budoucna přinést v oblasti veřejných zakázek jasně dané standardy, centralizaci v oblasti veřejné správy a maximální míru transparentnosti na všech úrovních zadavatelských subjektů. ●

Typický dlužník je sedmatřicetiletý muž s bydlištěm v Ostravě

Nejvyšší počet exekucí se dotýká mužů ve středních letech, typicky s bydlištěm v Moravskoslezském kraji, kteří dluží zhruba 45 000 Kč, vyplývá ze statistik Exekutorského úřadu Přerov JUDr. Tomáše Vrány.

Nejvyšší koncentraci dlužníků lze podle soudního exekutora Tomáše Vrány nalézt v Moravskoslezském kraji. „Od začátku působení, tedy od roku 2001, zde evidoval náš úřad více než 72 800 exekucí,“ říká. „Pro srovnání druhý největší počet exekucí jsme zaznamenali v Olomouckém kraji, kde bylo vykonáno takřka 44 300 exekucí,“ doplňuje. V současnosti se navíc projevuje další nepříjemný trend: neustále se zvyšující věk dlužníků. „Bohužel se objevuje stále vyšší počet seniorů, kteří se zadlužují kvůli svým rateolestem, případně se stávají jejich ručiteli. Vymahatelé jsou pak svědky velmi smutných příběhů,“ dodává Tomáš Vrána a poznamenává, že si řada lidí neuvědomuje, že je exekutor až posledním článkem řetězce při vymáhání pohledávek.

Čím dál častější jsou případy takzvaných notorických dlužníků. Neustále si půjčují, ačkoliv vědí, že nemají dostatek prostředků na umoření svých předešlých dluhů. Tím pádem se stává, že je na ně soudem nařízena více než desítka exekucí. Věřitel má ale bohužel malou pravděpodobnost, že se svých peněz v budoucnu domůže. Exekutorský úřad Přerov se proto prostřednictvím článků či poraden v tištěných i online médiích zapojil do edukativní činnosti v oblasti problematiky exekucí. Radí svým čtenářům, co dělat, je-li na ně uvalena exekuce nebo naopak jak postupovat, dluží-li jim někdo peníze, např. na alimentech na děti.

O EXEKUTORSKÉM ÚŘADU PŘEROV SOUDNÍHO EXEKUTORA JUDR. TOMÁŠE VRÁNY

Exekutorský úřad Přerov JUDr. Tomáše Vrány zahájil činnost v roce 2001 a s 65 293 provedenými exekucemi v roce 2011 patří mezi největší exekutorské úřady v České republice. Jenom za první polovinu roku 2012 úřad vykonal více než 42 tisíc exekucí. Přibližně 70 %

exekucí úřad realizuje na Moravě a 30 % na území Čech. Úřad má kolem 190 zaměstnanců. Další informace o úřadu jsou k nalezení na www.exekuce.cz. ●

Peter Demčák

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners posílila tým o Petera Demčáka a Martina Strnada

Peter Demčák se stal v advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners významnou posilou pro oblast práva hospodářské soutěže. Před svým nástupem působil 9 let na Protimonopolním úřadě na Slovensku v odboru legislativně-právním a evropských záležitostech a od roku 2006 jako jeho ředitel.

Peter Demčák se připojil k slovenské pobočce advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners v srpnu letošního roku a zaměřuje se zde na oblast ochrany hospodářské soutěže, poradenství v oblasti veřejného sektoru a regulace. „Příchod Petera Demčáka vnímám jako významné posílení slovenské skupiny pro oblast antimonopolního práva, a to především pro jeho odborné znalosti a dlouholeté zkušenosti s regulačním prostředím na Slovensku. Získání zkušených odborníků pro kancelář považuji za klíčové, jedině tak lze poskytnout komplexní a praktická řešení a udržet vysoký standard poskytovaných služeb klientům,“ říká Jaroslav Havel, zakládající partner kanceláře.

Martin Strnad

Martin Strnad je advokátem specializujícím se na právo informačních technologií, duševního vlastnictví a telekomunikací, zdravotnictví a dále na právo obchodních společností, zejména pak na akvizice a prodeje společností. V minulých letech se zaměřoval především na IT implementační projekty a jejich veřejnozákazkové aspekty a poradenství v souvislosti s problematikou datových schránek. Martin Strnad není v advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners nováčkem, působil zde již v letech 2006 – 2011. Předtím pracoval jako právník odboru legislativy a koordinace

Libor Němec

Glatzová & Co. rozšiřuje základnu vedoucích advokátů o Libora Němce

Libor Němec se s platností od 1. září 2012 stal vedoucím advokátem v advokátní kanceláři Glatzová & Co. a šéfem týmu regulace finančních služeb

JUDr. Libor Němec je členem týmu advokátní kanceláře Glatzová & Co. od roku 2010. Ve své praxi se specializuje především na bankovníctví a finance s důrazem na problematiku regulace finančních trhů a spornou agendu.

Peter Demčák doplní tým 12 právníků zaměřených na oblast soutěžního práva a veřejné podpory, který je manažersky podporován bývalým místopředsedou českého Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) Robertem Nerudou. Díky sdílenému know-how a vzájemné synergii českého a slovenského týmu tak vzniká jedna z největších a nejlépe vybavených poradenských skupin pro soutěžní právo v České republice i na Slovensku. Skupina zajišťuje poradenství například v řízení před soutěžními úřady ve věcech možného porušení pravidel hospodářské soutěže, při projednávání spojení soutěžitelů, poskytuje poradenství v souvislosti s aktuální nebo plánovanou obchodní politikou, v oblasti soukromoprávního vymáhání soutěžního práva apod.

Peter Demčák získal rozsáhlé zkušenosti během svého působení na Protimonopolním úřadě na Slovensku především v oblasti posuzování soutěžních případů a tvorby soutěžní legislativy. Účastnil se pracovních setkání Evropské komise ohledně soukromého prosazování soutěžních pravidel a zastupoval úřad při soudním přezkumu jeho rozhodnutí. Peter Demčák absolvoval Právníckou fakultu Univerzity Komenského v Bratislavě a mluví plynně anglicky, polsky a rusky.

předpisů Ministerstva vnitra ČR a v letech 2011 – 2012 jeden rok pracoval jako vedoucí advokát kanceláře PricewaterhouseCoopers Legal. Martin Strnad absolvoval studium na Právnícké fakultě Masarykovy univerzity v Brně, je členem České advokátní komory a mluví anglicky a německy. ●

V roce 2003 absolvoval právníckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, v roce 2005 zde složil rigorózní zkoušku a v současné době zde studuje na katedře obchodního práva doktorský studijní program. V minulosti pracoval jako právník v Komisi pro cenné papíry a v České národní bance. Zastával rovněž funkci tajemníka prezidia Komise pro cenné papíry a funkci místopředsedy správní rady Garančního fondu obchodníků s cennými papíry. Před příchodem do advokátní kanceláře Glatzová & Co. působil v advokátní kanceláři Clifford Chance. Libor je členem České advokátní komory a Rozkladové komise ČNB. Jako spoluautor se podílel na vzniku komentáře k zákonu o nabídkách převzetí. Ve svém volném čase se věnuje své malé dceři, literatuře, klasické hudbě a sportovní střelbě. Má rád kvalitní vína a dobré jídlo. ●

Martin Vlček

Advokátní kancelář KŠD ŠŤOVÍČEK posílili noví právníci

Tři zkušení právníci, Martin Vlček, Petr Šlauf a Michal Švec, rozšířili tým advokátní kanceláře KŠD ŠŤOVÍČEK. Věnovat se budou například oblasti litigací nebo zdravotnickému právu.

Martin Vlček má rozsáhlé zkušenosti v tradičních oborech zejména obchodního práva, v oblasti akvizičních projektů, a se zastupováním klientů v rámci sporové a úpadkové agendy. Dlouhodobě se věnuje oblasti závazkových vztahů se specializací na dodávky a akvizice významných investičních a technologických celků včetně financování. Pro institucionální a soukromé investory vytvářel struktury zajištění investičních operací na finančních trzích s přesahy do zahraničí. Vedle již zmíněných právních odvětví se specializuje na letecké právo a poskytování právního poradenství v oblasti leteckého průmyslu, zejména v souvislosti s regulací ICAO, JAA-JAR, EASA, CAA-CZ či EUROCONTROL. Právní služby poskytuje v českém a anglickém jazyce.

Martin se jako advokát v rámci svého působení v KŠD ŠŤOVÍČEK bude specializovat na problematiku závazkového práva, akvizičních transakcí a oblast litigací.

Petr Šlauf působil před svým příchodem do KŠD ŠŤOVÍČEK v přední české advokátní kanceláři, kde se věnoval převážně občanskému, obchodnímu a správnímu právu a veřejným zakázkám. Během své praxe Petr rovněž zastupoval klienty v soudních řízeních a poskytoval ucelené právní poradenství společností v oblasti elektronických komunikací a automobilového průmyslu.

Petr se jako advokát v KŠD ŠŤOVÍČEK bude specializovat na problematiku litigací, kontraktů a zdravotnického práva. Současně bude poskytovat komplexní právní poradenství v oblasti veřejných zakázek.

Michal Švec v průběhu svého studia na právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci absolvoval praxi u okresního soudu, v právním oddělení městského úřadu i v menší advokátní kanceláři s generální praxí. Před svým příchodem do KŠD ŠŤOVÍČEK působil v přední české advokátní kanceláři, kde se věnoval převážně právu občanskému, rodinnému a trestnímu. Během své dosavadní praxe zastupoval klienty v soudních řízeních v oblasti vymáhání pohledávek a práva nemovitosti.

Michal se jako advokátní koncipient v KŠD ŠŤOVÍČEK zaměří zejména na právo trestní, obchodní a sportovní. Právní poradenství bude současně poskytovat i z oblasti práva rodinného a občanského. ●

Petr Šlauf

Michal Švec

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

epravo.cz
k dispozici
pro iPhone a iPad
v **AppleStore**

K poslední novele zákona o silničním provozu aneb konec tzv. výmluv na osobu blízkou?

Poslední novelizace zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), provedená zákonem č. 297/2011 Sb. (dále jen „Novela“), opět vyvolala debatu na obecně známé téma tzv. výmluvy na osobu blízkou[1] často používané řidiči po spáchání dopravního přestupku.

Novela totiž s účinností od 19. 1. 2013 přináší veřejnosti citelně vnímané změny, a to v podobě ustanovení vylučujících v některých případech možnost použití tzv. výmluvy na osobu blízkou. K danému tématu lze najít množství článků, které Novelu kriticky komentují, některé dokonce dávají návod k tomu, jak novelizovaná ustanovení Zákona obejít a vyhnout se sankci související s porušením Zákona. Předmětem tohoto článku je nicméně obecný výklad příslušných ustanovení, která Novela do praxe přináší. Úvodem proto vysvětlíme základní zákonné pojmy.

Provozovatel vozidla je Zákonem definován jako vlastník vozidla nebo jiná fyzická nebo právnická osoba zmocněná vlastníkem k provozování vozidla vlastním jménem (dále jen „provozovatel“). Řidič je Zákonem definován jako účastník provozu na pozemních komunikacích, který řídí motorové nebo nemotorové vozidlo anebo tramvaj (dále jen „řidič“). Osobou blízkou se ve smyslu zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, rozumí příbuzný v pokolení přímém, osvojitel, osvojenec, sourozenec a manžel, partner jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá právem pocítovala jako újmu vlastní.

Zjednodušeně řečeno přináší Novela nově koncipovanou odpovědnost provozovatele. Ten je nově povinen zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány (i) povinnosti řidiče a (ii) pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená Zákonem; dále společně též jen „Povinnosti a Pravidla“ (viz nové ustanovení § 10 odst. 3 Zákona). Toto – na první pohled možná nic nefikající ustanovení – má ovšem závažné důsledky v podobě nového správního deliktu provozovatele, jehož se provozovatel dopustí tím, že nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány Povinnosti a Pravidla. Pokud tedy svěříte své vozidlo např. svému manželovi, odpovídáte za to, že Váš manžel bude dodržovat Povinnosti a Pravidla. Vaše odpovědnost za jejich porušení ze strany manžela (a tedy odpovědnost za správní delikt provozovatele) však nevznikne vždy, ale pouze v některých případech stanovených Zákonem. Provozovatel totiž odpovídá za uvedený delikt pouze tehdy, pokud:

- a) porušení Povinností a Pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích (stacionární radar), nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání (nesprávné parkování vozidla) a
- b) porušení Povinností a Pravidel vykazuje znaky přestupku podle Zákona a
- c) porušení Povinností a Pravidel nemá za následek dopravní nehodu (viz § 125f odst. 2 Zákona).

Sankcí za uvedený delikt je (pouze) pokuta v maximální výši 10 000 Kč (nikoli udělení trestných bodů zaznamenávaných v registru řidičů); o jejím uložení rozhoduje příslušný obecní úřad. Při určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení Povinností a Pravidel vykazuje. Pokud tedy ve výše uvedeném příkladu manžel

provozovatele překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod, kde je možné za přestupek (řidiče) uložit v blokovém řízení pokutu do 1.000 Kč, pak za správní delikt provozovatele bude možné uložit pokutu též do výše 1.000 Kč (míněno ve výzvě obecního úřadu podle následujícího odstavce).

Zákon předpokládá následující postup při ukládání pokuty za předmětný delikt provozovatele. Obecní úřad vyzve [2] provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení pokuty, pouze (i) jsou-li splněny výše uvedené podmínky odpovědnosti provozovatele za delikt dle § 125f odst. 2 Zákona (viz výše), a (ii) totožnost řidiče vozidla není úřadu známa, ani není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku (např. z fotografie pořízené stacionárním radarem), přičemž obecní úřad je vždy povinen učinit nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku (řidiče), a (iii) porušení Zákona je možné projednat uložením pokuty v tzv. blokovém řízení (viz § 125h odst. 1 Zákona). Po doručení takové výzvy provozovateli mohou dle Zákona nastat následující situace:

- a) provozovatel pokutu v 15denní lhůtě zaplatí, čímž je řízení o deliktu skončeno, stejně jako další šetření příslušného přestupku řidiče, nebo
- b) provozovatel pokutu v 15denní lhůtě nezaplatí, ale v téže lhůtě sdělí obecnímu úřadu údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, přičemž úřad dále pokračuje v šetření příslušného přestupku řidiče.

Podle našeho názoru ale přichází do úvahy i jiné situace. Provozovatel může rozporovat oprávněnost zaslání výzvy a uložení pokuty (i) tvrzením, že v daném případě vůbec nebyly splněny zákonné předpoklady pro jeho odpovědnost za delikt ve smyslu ustanovení § 125f odst. 2 Zákona a/nebo pro zaslání výzvy k uhrazení pokuty ve smyslu ustanovení § 125h odst. 1 Zákona (viz výše), nebo (ii) tvrzením a prokázáním toho, že byly naplněny důvody vylučující jeho odpovědnost za delikt stanovené Zákonem. Mezi tyto důvody spadají případy odcizení vozidla či tabulky s přidělenou registrační značkou, nebo podání žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel, to vše samozřejmě v době před porušením Povinností a Pravidel. Nebude však již možné účinně využít tzv. výmluvu na osobu blízkou, tedy vyhnout se odpovědnosti za delikt provozovatele (a tudíž uložení pokuty) s poukazem na to, že řidičem vozidla v době spáchání přestupku byla osoba provozovateli blízká, již provozovatel odmítá identifikovat. Stejně tak provozovatel nemůže účinně namítat, že nezná totožnost řidiče, jenž řídil vozidlo v době spáchání přestupku, neboť by se tím dopustil přestupku, za kte-

rý je možné uložit pokutu v rozmezí 5 000 až 10 000 Kč. Nebude-li chtít nebo nebude-li provozovatel moci identifikovat řidiče svého vozidla v době spáchání přestupku, bude vždy nucen zaplatit pokutu (bez udělení trestných bodů zaznamenávaných v registru řidičů).

Novela nebyla laickou, ale ani odbornou veřejností přijata jednoznačně, o čemž svědčí mimo jiné i množství publikovaných článků kritizujících Novelu a její praktické dopady. Proto bude zajímavé sledovat, jak se s novou právní úpravou vypořádají správní orgány a soudy. Především pak Ústavní soud v rámci konkrétního řízení o ústavní stížnosti, kdy aplikace Novelu projde testem ústavnosti. Lze přitom předpokládat zahájení mnoha soudních řízení v návaznosti na uložení pokuty za delikt provozovatele, ve kterých bude provozovateli namítáno, že Novela porušuje ústavně zaručené právo každého občana daného Listinou základních práv a svobod neobviňovat sebe a osoby sobě blízké. Stejně zajímavé bude sledovat, jak se správní úřady vypořádají s různými praktikami, jež jsou již nyní – tedy v době, kdy Novela ještě ani nenabyla účinnosti, nabízeny jako účinné možnosti, kterými lze uložení pokuty za delikt obejít, a to i bez využití dosud oblíbeného pomocníka – tzv. výmluvy na osobu blízkou. Teprve následně budeme moci zhodnotit, zda skutečně bylo Novelou, u níž lze diskutovat nad její ústavností, dosaženo původního cíle: snížení počtu případů, kdy řidiči unikají odpovědnosti za spáchané dopravní přestupky s využitím tzv. výmluvy na osobu blízkou. ●

JUDr. Michaela Šerá,
advokátka
HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Poznámky

[1] Podle ustanovení § 60 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. je každý povinen podat správním orgánům nezbytné vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku; podání vysvětlení může být odepřeno, jestliže by takovým osobám nebo osobám jim blízkým (§ 68 odst. 4) hrozilo nebezpečí postihu za přestupek, popřípadě za trestný čin nebo by porušily státní nebo služební tajemství anebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti.

[2] Zákon však výslovně nestanoví formu takové výzvy ani do úvahy přicházející právní formu obrany směřující proti takové výzvě.

EVOLIO

i n f o r m a č n í s y s t é m

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

precizní vedení
advokátního spisu
a navíc ...

již od
750 Kč
měsíčně

SaaS - Software as a Service

Možnost financování formou služby.

- Elektronický spis včetně podpory týmové práce
- Podatelna včetně propojení na datové schránky
- Mobilní aplikace (s windows mobile)
- Modul Správa pohledávek a EPR
- Evidence úkonů a výkaznictví
- Insolvenční rejstřík
- Import s bankou

Získejte moderní informační systém s minimálními náklady. Získejte kvalitu, podpořenou certifikací - firma AVE Soft je Microsoft Gold Partner.

Mobil: +420 777 587 684

Email: info@avesoft.cz

www.avesoft.cz

Úvěrové pojištění: výplatou pojistného plnění nepřechází pohledávka na pojistitele

Daňové zákony špatně reflektují specifika factoringu pohledávek. V případě factoringu je třeba zohlednit, co se s postoupenou a poté pojištěnou pohledávkou z ekonomického pohledu děje. Ustanovení o přechodu práv na pojistitele nicméně tím správným řešením není.

V současné ekonomické krizi je více než dříve aktuální otázka ošetření rizik souvisejících s podnikáním. Pro factoringovou společnost, která sama umožňuje provozní financování jiných subjektů, je logickým nástrojem pro snížení její rizikové expozice plynoucí z platební neschopnosti dlužníků například úvěrové pojištění. Jestliže dlužník nezplatí, plnění vyplatí pojišťovna. Co se však děje s pojištěnou pohledávkou po pojistné události?

Je nasnadě, že tím příběh pro dlužníka nekončí. Současně s pojistnou událostí se totiž u pojištění pohledávek velmi často dává do pohybu i soukolí insolvenčního řízení. Pokud má být na pohledávku něco vymoženo, je zapotřebí jednat. Pojistné smlouvy pak obvykle počítají s tím, že se factor i úvěrová pojišťovna nějak podílejí na dalším postupu při vymáhání, nežádka i se zapojením dalších specializovaných subjektů. Jestliže se při tom mění věřitel pohledávky, je nutné řešit i daňové dopady nakládání s ní.

V praxi se objevuje názor, že pokud úvěrová pojišťovna vyplatí pojistné plnění, pojištěná pohledávka na ni ze zákona přejde. Závěr se opírá o ustanovení § 33 odst. 1 zákona o pojistné smlouvě,^[1] podle nějž platí, že „vzniklo-li v souvislosti s hrozící nebo nastalou pojistnou událostí oprávněné osobě, pojištěnému nebo osobě, která vynaložila zachraňovací náklady, proti jinému právo na náhradu škody nebo jiné obdobné právo, přechází výplatou plnění z pojištění toto právo na pojistitele, a to až do výše částek, které pojistitel ze soukromého pojištění oprávněné osobě, pojištěnému nebo osobě, která vynaložila zachraňovací náklady, vyplatil.“

Mám za to, že s tím nelze souhlasit, a to z poměrně jednoduchých důvodů.

Z výše citovaného ustanovení nevyplývá, že by na pojistitele v případě výplaty pojistného plnění v souvislosti s pojistnou událostí měla přecházet veškerá práva pojištěného proti jinému, nýbrž jen:

- práva vzniklá v souvislosti s hrozící nebo nastalou pojistnou událostí, a
- z těchto práv (vymezených okamžikem či způsobem vzniku) pak jen právo na náhradu škody respektive jiné obdobné právo.

Standardně se samozřejmě dané ustanovení uplatní především v běžných situacích, když vám např. vykradou chatu, pojišťovna zaplatí škodu, a pokud pak náhodou zloděje chytí, trápí se sama s jejím vymáháním, nebo se pohledávky také zbaví. Osobám jmenovaným v citovaném ustanovení vznikají též „obdobná práva“ různého druhu, nicméně pojištěná pohledávka je z poněkud jiného světa.

Vznik práva v souvislosti s pojistnou událostí

Předně je třeba si uvědomit, že v daném případě je pojištěná pohledávka sama tím „předmětem“ pojištění, jehož smyslem je poskytnout

věřiteli ochranu před majetkovými důsledky neuhrazení dluhu. Aby mohla být pojištěna, musela nejprve vzniknout, a to zcela typicky ze smlouvy mezi věřitelem a dlužníkem. Rozhodně tedy nikoli v souvislosti s pojistnou událostí (pokud by ji věřitel a dlužník plánovali předem, zřejmě by se dopouštěli pojistného podvodu). Jestliže zákon o pojistné smlouvě upravuje zákonný přechod práva vzniklého v souvislosti s pojistnou událostí, je zřejmé, že má jít o „nové“ právo, které vzniklo právě proto, že nastala pojistná událost.

Neuhrazením pohledávky nastává prodlení dlužníka, pohledávka je však i nadále pohledávkou z příslušného právního titulu. Na této skutečnosti se dále nic nemění ani výplatou pojistného plnění. Pohledávka nezaniká, ani tím nedochází k její „transformaci“ či „novaci“. Stejně, jako se samotným nezaplacením nestane z pohledávky např. na úhradu kupní ceny pohledávka na náhradu škody, není žádný důvod k tomu, aby k takovéto „konverzi“ docházelo v důsledku vyplacení pojistného plnění u úvěrového pojištění. Věřitel v daném případě obdrží pojistné plnění v částce reflektující výši pohledávky se zohledněním dalších podmínek pojistné smlouvy (spoluúčast apod.). Přitom další nakládání s pohledávkou je předmětem dohody stran pojistné smlouvy. Pojistitel v žádném případě neplní dluh za dlužníka pojištěné pohledávky, a není proto žádný důvod uvažovat o zániku pohledávky splněním apod.

Skutečnost, že pohledávka vznikla z určitého právního titulu a v určité době, je relevantní také např. z hlediska insolvenčního řízení, případně zajištění.

V daném případě tedy nevzniká v souvislosti s nastalou pojistnou událostí namísto existující pojištěné pohledávky žádné „nové právo“. Věřiteli sice může v důsledku porušení závazku dlužníka vzniknout též právo na náhradu škody. Pohledávka na náhradu škody je však nepochybně pohledávkou odlišnou od pojištěné (dříve vzniklé) pohledávky.

Z výše zmíněných důvodů se proto domnívám, že samotný fakt, že pojištěná pohledávka (resp. právo věřitele na plnění) není právem vzniklým v souvislosti s hrozcí nebo nastalou pojistnou událostí, vylučuje možnost, že by ex lege přešla výplatou pojistného plnění na pojistitele.

Pojištěná pohledávka a „jiné obdobné právo“

Kromě toho, že pojištěná pohledávka je sama majetkem pojištěným škodovým pojištěním, což ji vylučuje z množiny práv vzniklých v souvislosti s pojistnou událostí, ještě navíc zcela „neladí“ svojí povahou mezi „jinými obdobnými právy“, která mají – společně s případným právem na náhradu škody – přecházet na pojišťovnu. Jestliže se totiž v dostupné literatuře uvádějí výčty „jiných práv“, jejichž přechod na pojistitele je upraven ve zmíněném § 33 odst. 1 zákona o pojistné smlouvě, jde vždy o práva vzniklá tak či onak v důsledku pojistné události, resp. způsobu, jakým k ní došlo. [2]

Ačkoli závěr, že k zákonné cesi v daném případě nedochází, již plyne i z výše zmíněných argumentů, uvádím níže též další důvody, pro něž nelze závazek uhradit dluh považovat za „jiné obdobné právo“, jež by mělo být předmětem zákonné cesce.

Jazykový výklad

Zákonodárce v ustanovení § 33 odst. 1 zákona o pojistné smlouvě hovoří o jiném obdobném právu (obdobném právu na náhradu škody). V žádném ustanovení zákona o pojistné smlouvě nicméně tento pojem blíže nevynezuje. Z uvedeného vyplývá, že použití slova „obdobně“ znamená velmi úzkou vazbu k pojmu, na kterou se tato obdobnost vztahuje (v daném případě tedy k právu na náhradu škody).

Má-li mít „jiné obdobné právo“ velmi úzkou vazbu k právu na náhradu škody ve smyslu ustanovení § 33 odst. 1 zákona o pojistné smlouvě, pak se lze domnívat, že právo na úhradu dluhu (zaplacení pohledávky) hranice této úzké vazby na náhradu škody překračuje. Je nepochybné, že právo na zaplacení pohledávky (úhradu dluhu) není právem na náhradu škody. Současně mám za to, že se nejedná ani o právo jakoli obdobné právu na náhradu škody. Zatímco právo na zaplacení pohledávky je právem z primárního závazkového vztahu, pak právo na náhradu škody je závazkem odvozeným. Ten je, na rozdíl od práva na zaplacení pohledávky, právem založeným na porušení právní povinnosti (odpovědnostním vztahem). Opět se tedy v podstatě dostáváme k již výše zmíněnému argumentu, že předmětné ustanovení zákona o pojistné smlouvě váže vznik práva na náhradu škody, respektive jiného obdobného práva,

které v důsledku výplaty pojistného plnění přechází z pojištěného na pojistitele, na hrozcí nebo nastalou pojistnou událost. Je přitom zřejmé, že pohledávky (právo na uhrazení dluhu), které jsou předmětem úvěrového pojištění, nevznikají v souvislosti s hrozcí nebo nastalou pojistnou událostí.

Přechod předmětu pojištění z pojištěného na pojistitele

Právní názor, podle kterého pojištěné pohledávky pojištěného přecházejí v důsledku výplaty pojistného plnění na pojistitele, v sobě nutně zahrnuje i ten závěr, že na pojistitele má při výplatě pojistného plnění podle § 33 odst. 1 zákona o pojistné smlouvě přecházet právo, které je předmětem pojištění. Lze mít za to, že za tímto účelem nebylo citované ustanovení do zákonného textu včleněno, neboť právo na náhradu škody (a ani jiné obdobné právo) není samo o sobě předmětem pojištění.

V případě škodového pojištění lze tento závěr ilustrovat na pojištění motorového vozidla. Pokud nastane pojistná událost s tzv. totální škodou, pak v důsledku výplaty pojistného plnění přechází právo na náhradu škody na pojistitele. Z uvedeného ustanovení nicméně nelze dovodit, že by snad na pojistitele měl přejít též předmět pojištění, tedy motorové vozidlo.

Jestliže by však měl převážít právní názor opačný, tj. že v důsledku výplaty pojistného plnění při nastalé pojistné události přechází na pojistitele vlastnické právo, respektive právo obdobné vlastnickému právu k předmětu pojištění, pak by takový výklad v konečném důsledku zbavoval vlastníka pojištěné věci nebo jiné majetkové hodnoty jeho vlastnického práva k pojištěné věci/jiné majetkové hodnotě. Tento záměr však podle mého názoru nelze zákonodárci na základě daného ustanovení přičíst (z ústavních principů se totiž podává, že pokud má být vlastník, respektive majitel, zbaven svého vlastnického práva, musí takový důsledek jednoznačně vyplývat z textu zákona[3] a jakékoli ustanovení, ze kterého by takový závěr snad mohl plynout, musí být vykládán restriktivně).

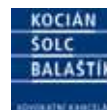
Smysl právní úpravy

Konečně se domnívám, že výklad, podle kterého by pojištěné pohledávky (právo na zaplacení dluhu) přecházely v důsledku výplaty pojistného plnění na pojistitele, neodpovídá smyslu příslušné právní úpravy. Přechod pohledávek lze jistě smluvně dohodnout v pojistné smlouvě. Nelze jej však považovat za obecný princip.

Důvodem pro úvahy, že by snad mohlo docházet k přechodu pohledávky na pojišťovnu ze zá-

kona, je nedostatečná reflexe specifického zacházení s pohledávkami v případě factoringu a následného pojištění pohledávek v daňové legislativě. Pokud totiž po výplatě pojistného plnění například využije pojišťovna svého smluvně sjednaného práva a požaduje bezúplatné postoupení pohledávky, má takový postup nepříznivý dopad na daňový režim nákladů na pořízení pohledávky. To by však mělo být řešeno lepším zohledněním toho, co se vlastně s pohledávkou v tomto poměrně specifickém případě z „ekonomického pohledu“ děje. Ustanovení o přechodu práv na pojistitele takové nedostatky nemůže suplovat. ●

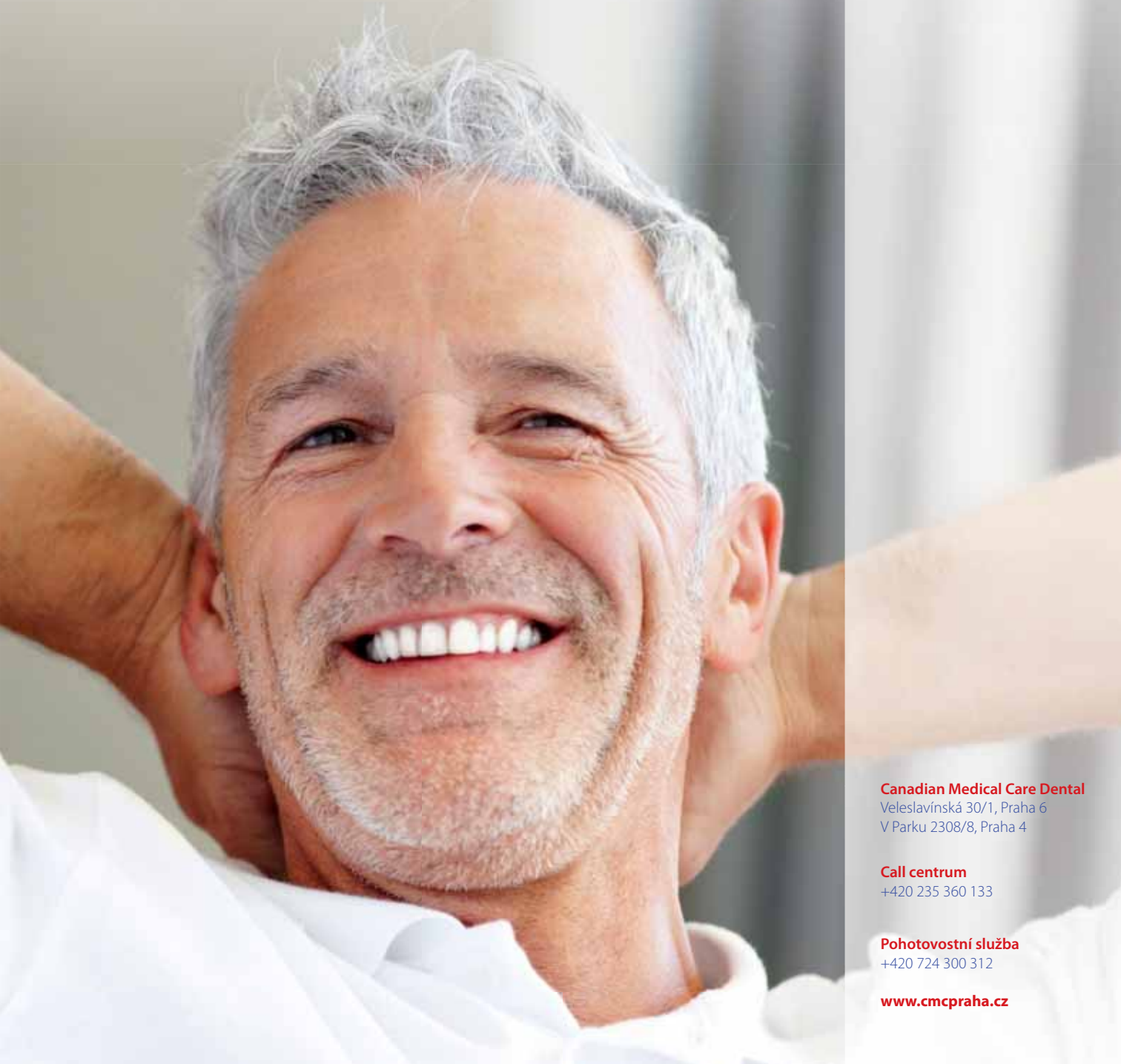
Vladimír Trop,
advokát,
Kocián Šolc Balaščík,
advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

- [1] Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů.
- [2] Např. komentář autorů Bohman, L., Wawerková, M., Zákon o pojistné smlouvě. Komentář. 2. aktualizované vydání, Praha: Linde, 2009, k tomuto tématu na s. 179 uvádí následující: „předpokladem přechodu práva je [...] existence závazku jiné osoby založeného na existenci odpovědnosti za škodu, jakožto závazku nést následky svého chování, popřípadě obligace, čili mimoodpovědnostního závazku souvisejícího s pojistnou událostí, například závazku uhradit dluh (např. v pojištění úvěru nebo záruky apod.), zaplatit náhradu (nikoli však náhradu škody, např. podle § 205d ZPr), uhradit postih (např. podle § 440 ObčZ), uspokojit právo solidární odpovědného subjektu na vypořádání (podle § 439 ObčZ), uhradit náklady léčení (§ 14 zák. č. 48/1997 Sb.), náklady na zdravotní péči (podle § 62, jde-li o pojištění pro případ nemoci sjednaného jako škodové).“ Zařazení závazku uhradit dluh do zmíněného výčtu je nicméně vzápětí relativizováno na str. 182 téhož komentáře, kde se konstatuje, že s ohledem na specifika pojištění úvěru a záruky dávají pojistitelé přednost smluvnímu převodu pohledávky.
- [3] Jako je tomu např. v § 39 odst. 2 zákona o pojistné smlouvě, podle nějž nebylo-li v pojistné smlouvě dohodnuto jinak, přechází na pojistitele vlastnictví nalezeného pojištěného majetku, pokud v důsledku vzniku pojistné události na takovém majetku pojistitel poskytl pojistné plnění.

Víte, kdo se stará o zářivý úsměv
mnoha diplomatů?

Canadian Medical Care Dental
Veleslavínská 30/1, Praha 6
V Parku 2308/8, Praha 4

Call centrum
+420 235 360 133

Pohotovostní služba
+420 724 300 312

www.cmcpraha.cz

Canadian Medical Care Dental pečuje o zuby mnoha lidí, pro které je zářivý úsměv profesní nutností. Jsme specializovaná zubní klinika, kde najdete špičkové profesionály, jen ty nejnovější technologie, excelentní estetické výsledky a přátelské prostředí, které ocení zejména děti. Obrátit se na nás můžete nejen s klasickou péčí o váš chrup, ale i s náročnými výkony, které vyžadují zkušené lékaře, a v případě nutnosti vás rádi ošetříme i v noci.

Správa nemovitosti jako nový způsob výkonu rozhodnutí dle připravované novely o.s.ř.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v červnu t. r. schválila vládní návrh zákona, na základě kterého by měla být z českého právního řádu odstraněna dvoukolejnost vykonávacího řízení, představovaná na jedné straně právní úpravou výkonu rozhodnutí obsaženou v části šesté o.s.ř. a na straně druhé právní úpravou exekuce obsaženou v exekučním řádu.

Tento návrh dále počítá se zavedením nových způsobů výkonu rozhodnutí, mezi kterými se objevuje také správa nemovitosti. Výhoda, kterou tento způsob na první pohled přináší vlastníkovni nemovitosti (povinném ve vykonávacím řízení), však může být jen zdánlivá, neboť stávající návrh zákona nestanoví pro soud jakákoliv omezení při výkonu jeho pravomoci v rámci nucené správy nemovitosti, při které soud může měnit, rušit a sjednávat nové smluvní vztahy k nemovitosti fakticky bez omezení ohledně jejich budoucího obsahu.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v červnu t. r. schválila vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „o.s.ř.“), a další související zákony, a na základě kterého by měla být z českého právního řádu odstraněna dvoukolejnost vykonávacího řízení, představovaná na jedné straně právní úpravou výkonu rozhodnutí obsaženou v části šesté o.s.ř. a na straně druhé právní úpravou exekuce obsaženou v zákoně č. 120/2001 Sb., exekučním řádu (dále jen „Návrh“).^[1]

Nově by měly být v o.s.ř. vyjmenovány druhy pohledávek, u nichž bude možné nařídít pouze výkon rozhodnutí pouze ty pohledávky, kdy je proto zvláštní důvod, např. výkon rozhodnutí ve věcech týkajících se nezletilých dětí, vykázaní ze společného obydlí, výkon cizích rozhodnutí v případě, že není vydáno prohlášení vykonatelnosti, nebo vyklizení bytu s bytovou náhradou. K pohledávkám, u nichž bude možné navrhnout výkon rozhodnutí alternativně i prostřednictvím soudního exekutora, patří např. pohledávky na výživném nebo příspěvku na výživu a úhradu některých nákladů neprovdané matce.

Druhou podstatnou změnou je nový způsob nařizování exekuce, kdy soud již nově nebude usnesením nařizovat exekuci a pověřovat exekutora jejím provedením, ale poté, co bude exekutorovi doručen návrh oprávněného na provedení exekuce, exekutor provede zápis do nově zřízovaného rejstříku exekucí^[2] a zašle oprávněnému a povinnému vyznění o zahájení exekuce (povinnému však nejdříve s prvním exekučním příkazem). Povinný pak bude mít 8 denní lhůtu k vznesení námítky podjatosti exekutora (bude-li mu v tu chvíli již důvod podjatosti znám, jinak 8 dní od okamžiku, kdy se důvod pro uplatnění námítky dozví) a 15 denní lhůtu k podání návrhu na zastavení exekuce. Exekutor nebude moci začít provádět exekuci před uplynutím výše uvedené lhůty, resp. předtím, než o případném návrhu na zastavení exekuce pravomocně rozhodne soud. Exekuce taktéž nebude moci být provedena předtím, než uplyne lhůta k dobrovolnému spl-

nění pohledávky (spolu s náklady exekučního řízení) povinným, kterou exekutor povinnému sdělí spolu s oznámením o zahájení exekuce.

Hlavní cíl a efekt navrhovaných úprav by měl být dvojitý, jednak odbřemenění soudů od neustále narůstající agendy nařizování exekucí, která má však pouze administrativní charakter, a dále díky stanovení uzavřeného okruhu pohledávek, které bude možné postihnout výhradně výkonem rozhodnutí dle o.s.ř., také úsporu nákladů vydávaných ze státního rozpočtu na soudní výkony rozhodnutí.

Ačkoliv lze výše uvedené jistě považovat za velmi významné změny dotčené právní úpravy, o nichž by mělo být pojednáno podrobněji, je dle autorky tohoto článku třeba věnovat pozornost dalším změnám, které daný návrh přináší, a to zejména zavedení nového způsobu výkonu rozhodnutí – správě nemovitosti.

V případě výkonu rozhodnutí správou nemovitosti se fakticky jedná o staronový způsob vymáhání pohledávky, obsažený již v exekučním řádu z roku 1896^[3] (dále jen „říšský exekuční řád“), platném v Československé republice do konce roku 1950, kdy byl říšský exekuční řád nahrazen zákonem č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních, předchůdcem dnešního o.s.ř.

Na základě usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí správou nemovitosti přebírá právní mocí tohoto rozhodnutí správu nemovitosti příslušný soud. Právní mocí usnesení o nařízení výkonu správou nemovitosti přechází na soud právo činit veškeré právní úkony související s nemovitostí, stejně tak zahájit případné správní a soudní řízení ohledně nemovitosti a činit veškeré úkony v těchto řízeních za povinného. Soud v rámci výkonu správy nemovitosti zejména příkáže dlužníkovi povinného, aby úžitky plynoucí z nemovitosti skládal na jím určený účet, a zakáže mu, aby je poskytoval povinnému, provedl na ně započtení nebo s nimi jinak nakládal, a provádí jiná vhodná opatření, aby nemovitost byla řádně a úspěšně hospodářsky užívána.^[4] Případné úžitky plynoucí z nemovitosti, které nejsou v peněžité

formě, soud zpeněží v dražbě postupem dle stávajících §§ 328b a násl. o.s.ř.

Znovuzavedení tohoto způsobu výkonu rozhodnutí má být výhodné jak pro povinného tak pro oprávněného, kdy povinného chrání před zpeněžením celé nemovitosti v rámci výkonu rozhodnutí za situace, kdy zpeněžení se sice nejvíce jako přiměřené výši pohledávky oprávněného, avšak oprávněný nemá možnost se na povinném hojit jinak, a oprávněného, který na druhou stranu nemá potřebné informace o dlužnících povinného, a není s to soudu dostatečně identifikovat případné jednotlivé pohledávky povinného k postižení.

Problém navrhované úpravy spočívá dle názoru autorky tohoto článku v tom, že v rámci výkonu správy nemovitosti bude soud moci měnit nebo rušit a sjednávat zcela nové smluvní vztahy u nemovitosti, fakticky bez jakéhokoliv omezení ohledně obsahu těchto nových smluv. Uvedené se týká jak smluv nájemních, tak smluv o dodávkách služeb a jiných plnění, včetně pojistných smluv.

Podle § 320g o.s.ř. Návrhu totiž platí: „(1) Nařízení správy nemovitosti nemá vliv na nájemní smlouvy týkající se nemovitosti. Soud však může takové smlouvy vypovědět za podmínek stanovených zákonem, touto smlouvou nebo jinou dohodou s nájemcem a sjednat jiné nájemní smlouvy. (2) Soud je oprávněn vypovědět či jinak ukončit a uzavřít nové smlouvy, kterými jsou zajištěny dodávky služeb spojených s užíváním a správou nemovitosti a pojistné smlouvy za podmínek stanovených zákonem, těmito smlouvami nebo dohodou s dodavateli těchto služeb. Může se také domáhat vyklizení nemovitosti, zániku věcných břemen či zrušení jiných vztahů, na jejichž základě je nemovitost užívána, za podmínek stanovených zvláštním zákonem, těmito smlouvami nebo dohodou s účastníky těchto právních vztahů.“

Z výše uvedeného vyplývá, že soud bude v dispozicích s nemovitostí omezen logicky pouze, co se ukončování stávajících smluvních vztahů týká, kdy bude muset postupovat dle dohodnutých podmínek existujících smluv, případně dle příslušných zákonných ustanovení, nedohodnely se s druhou smluvní stranou jinak. Ohledně nastavení podmínek budoucích nájemních a dalších smluv však Návrh zákona pro soud nestanoví jakákoliv omezení, ať už jde o případnou délku smluvního vztahu (nájmu), výši vzájemného plnění (nájemného), odpovědní lhůtu nebo o další podmínky. Z důvodové zprávy k výše citovanému ustanovení vyplývá, že soud bude oprávněn měnit stávající či sjednávat nové smlouvy tak, aby bylo dosahováno nejvyššího možného zisku. Návrh však nikde ani toto obecné hledisko maximální výtěžnosti nemovitosti nezmiňuje. S trochou představivosti ho lze sice

dovozovat z ustanovení § 320f odst. 3 Návrhu, dle kterého: „Soud činí vhodná opatření, aby nemovitost byla řádně a úspěšně hospodářsky užívána, [...]“, nicméně vezmeme-li v potaz obecnost a značnou relativitu takového kritéria, bude možné zatěžovat nemovitost povinného smluvními vztahy ne zcela výhodnými. Lze si i představit nastavení takových podmínek, kdy v krátkodobém horizontu bude výtěžnost nemovitosti sice vyšší než ta stávající, avšak dlouhodobě bude daný vztah pro vlastníka nemovitosti přímo nevhodný a za jistých okolností možná nakonec i likvidační. Co se dodavatelských smluv týká, soud bude moci sjednávat smlouvy na dodávky energií a dalších služeb, jakož i pojištné smlouvy s poskytovateli těchto služeb opět zcela dle své libovůle, když kritérium výtěžnosti nemovitosti pod nucenou správou soudu sice bude možné s vynaložením jistého úsilí dovodit, avšak soud nebude muset provést volbu konkrétního dodavatele formou zřádného výběrového řízení, což by vzhledem k vyloučení možného prosazování osobních zájmů bylo jistě žádoucí (zejména v této době).

Další problém spočívá v tom, že dle § 320f odst. 1 Návrhu bude výkon správy nemovitosti provádět v první řadě sám soud, přičemž provedením jednotlivých úkonů může soudce pověřit vykonavatele nebo jiného zaměstnance soudu. Kompetentnost zaměstnanců okresních soudů k přijímání profesionálních rozhodnutí v oblasti správy a pronájmu nemovitosti je samozřejmě dost pochybná. Správce nemovitosti ustanoví soud (pouze) v případě, kdy to bude vyžadovat „charakter nemovitosti“. Není zcela jasné, co má zákonodárce v tomto případě na mysli. Důvodová zpráva hovoří o tom, že soud ustanoví správce „ve složitých případech“. Jestli je tím v konkrétním případě myšlen provoz závodu na výrobu azbestu, anebo „postačí“ kancelářská budova o dvou podlažích a třech nájemnicích, lze jen hádat.

Pro ustavení a výkon pravomocí správce nemovitosti se použije stávající právní úprava platná pro správce podniku ustaveného soudem při nařízení výkonu rozhodnutí prodejem podniku (§ 338i až 338l o.s.ř.). Podle této právní úpravy nepřechází jednatelské oprávnění s nařízením výkonu rozhodnutí na správce, ale zůstává povinnému, který může věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit, převést na jiného, zatížit je nebo s nimi jinak nakládat, avšak pouze s písemným souhlasem správce. Odmítne-li správce udělit povinnému souhlas k úkonu potřebnému k řádnému provozování podniku, může povinný soudu navrhnout, aby svým usnesením souhlas správce nahradil. Soud o návrhu rozhodne po slyšení správce a povinného, přičemž proti jeho usnesení se nelze odvolat.[5] Kromě toho, že v případě ustanovení správce nemovitosti

soudem poskytuje zákon vlastníkovu nemovitosti (podniku) určitou kontrolu nad postupem správce, je to také v každém případě stále povinný, kdo přijímá rozhodnutí o svém majetku, zatímco v případě správy nemovitosti soudem zákon neposkytuje vlastníkovu žádný účinný nástroj ochrany proti zlovůli soudu (soudce), kterému zákon propůjčí práva náležející vlastníku nemovitosti, aniž by jej při jejich výkonu jakkoliv efektivně usměrnil.

I dle vzorové úpravy obsažené v říšském exekučním řádu platila pro sjednání nových nájemních smluv omezení, alespoň co se délky nájmu týká. Dle jeho § 111 mohl správce vypovědět stávající smlouvy za podmínek v nich sjednaných a „sjednati jiné nájemní smlouvy na dobu v místě obvyklou.“ Než došlo ke sjednání nové nájemní smlouvy, ukládal dále říšský exekuční řád, aby byly soudem vyslechnuty zúčastněné osoby (věřitel, dlužník i správce), pokud nehrozilo nebezpečí z prodlení.[6]

Na závěr je třeba zmínit, že Senát vrátil 18. 7. 2012 Poslanecké sněmovně Návrh s připomínkami (přičemž připomínky k části Návrhu, již se zabírá tento článek, byly pouze formálního charakteru) a Poslanecká sněmovna jej v tomto znění zařadila k projednání na své 45. schůzi, tj. v týdnu od 4. do 7. 9. 2012. Oproti předpokladu se o Návrhu zákona ve znění změněném Senátem nehlasovalo a do konce redakční uzávěrky nebylo známo, kdy opětovně Poslanecká sněmovna k projednání Návrhu přistoupí. Není proto ještě jisté, zda výše uvedená právní úprava nakonec nabude účinnosti, avšak lze v každém případě doporučit jak vlastníkům nemovitostí, tak jejich právním poradcům sněmovní tisk č. 537 k jejich pozornosti. ●

Mgr. Silvie Király,
advokátka
Vejmelka & Wünsch, s.r.o.

Poznámky

- [1] Sněmovní tisk č. 537.
- [2] Návrh zákona počítá s tím, že rejstřík zahájených exekucí bude neveřejný a Ministerstvo z něj poskytne informace pouze soudům a Exekutorské komoře (viz nový § 35a exekučního řádu).
- [3] Zákon č. 79/1896 ř. z., o řízení exekučním a zajišťovacím, viz § 97 a násl.
- [4] Srov. § 320f odst. 3 Návrhu.
- [5] Srov. § 338k odst. 5 o.s.ř.
- [6] Srov. § 112 odst. 2 říšského exekučního řádu.

Výhody a nevýhody evropské společnosti?

Evropská společnost („ES“), známá pod latinským názvem Societas Europaea (SE), představuje nadnárodní formu akciové společnosti.

Základním smyslem evropské společnosti je sjednocení právní formy obchodních společností a usnadnění podnikání a pohybu kapitálu v rámci Evropské unie.

Primárně je evropská společnost upravena právem Evropské unie, zejména Nařízením Rady č. 2157/2001 o statutu evropské společnosti („Nařízení“) s přímou závazností pro členské státy (státy tedy Nařízením nemusejí transponovat do svých vnitrostátních právních řádů) a dále Směrnicí Rady 2001/86/ES, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců. Zmíněné komunitární předpisy však neupravují záležitosti ES komplexně (Evropská unie ponechala podrobnější úpravu na jednotlivých členských státech). Český zákonodárce přijal zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti upravující ostatní aspekty založení a fungování ES, které nejsou přímo upraveny Nařízením, přičemž zákonem o ES došlo také k transpozici příslušných směrnic EU. Další záležitosti týkající se ES, neupravené komunitárním právem ani zákonem o ES, upravují české právní předpisy týkající se akciových společností, resp. vlastní stanovy ES přijaté při vzniku společnosti.

Charakteristickým znakem evropské společnosti je možnost přemístění do kteréhokoliv státu Evropské unie, a to bez nutnosti likvidace společnosti. Sídlo společnosti se však vždy musí nacházet ve stejném státě, ve kterém je správní ústředí společnosti. Základní kapitál ES se dělí na akcie a musí činit nejméně 120 000 euro. Evropská společnost se v mnoha aspektech podobá české akciové společnosti, jeden ze zásadních rozdílů oproti české (národní) právní úpravě akciové společnosti však

představuje ručení akcionářů. U evropské společnosti totiž akcionáři ručí do výše svého upsaného základního kapitálu, kdežto u akciové společnosti podle českého práva akcionáři za závazky společnosti neručí.

Podnikání prostřednictvím Evropské společnosti bezpochyby přináší řadu výhod. Přínosy vyplývají ze samotné podstaty ES, když se jedná o (svým způsobem) unifikovanou formu obchodní společnosti, již znají právní řady veškerých členských států. Jednou z nepochybných výhod je tak možnost přemístění sídla evropské společnosti v Evropské unii s ohledem na nejlepší právní či daňové podmínky toho kterého státu. Z hlediska svého sídla se společnost řídí národním právem daného členského státu a zároveň se dostává i pod správu příslušných úřadů tohoto státu.

Evropská společnost představuje z pohledu českého právního řádu unikát, když je při jejím založení vyžadována volba jednoho ze dvou modelů řízení společnosti, a to buď monistického, anebo dualistického. Společným prvkem obou modelů je existence valné hromady, odlišným pak zřizování dozorčího a řídicího orgánu v případě dualistického, resp. zřizování správního orgánu v případě monistického modelu. Zatímco dualistická koncepce se v mnohém podobá modelu řízení v akciové společnosti, evropská společnost s monistickou strukturou je řízena správní radou v čele s předsedou, případně generálním ředitelem, který vystupuje také jako statutární orgán společnosti.

V porovnání s akciovou společností dále vyžaduje evropská společnost pro své fungování menší počet členů (z tohoto hlediska se může jednat o významnou finanční úsporu na správě a řízení), k obsazení orgánů společnosti stačí dvě nebo tři osoby, oproti tomu v české právní úpravě akciové společnosti je pro orgány společnosti třeba nejméně šest osob, jelikož se povinně zřizuje (minimálně) tříčlenné představenstvo a tříčlenná dozorčí rada. Výhodou evropské společnosti v mezinárodním obchodním styku je také obecně známá zkratka evropské společnosti – SE, která tvoří součást firmy této společnosti.

Specifikum ES (a možnou nevýhodou) představuje tzv. zapojení zaměstnanců. Nejedná se však o zapojení zaměstnanců do každodenního ří-

zení, ale jde o jejich účast na dohledu a tvorbě podnikových strategií. Konkrétní rozsah účasti zaměstnanců na řízení společnosti se stanoví dohodou, případně vyplývá z příslušných právních předpisů. Jedná se zejména o právo zástupců zaměstnanců na informace a na projednání záležitostí týkajících se společnosti (např. vývoj podnikatelské činnosti ES, přemístění výroby, fúze, organizačních změn či uzavírání provozoven, organizačních složek podniku nebo jejich důležitých částí a hromadného propouštění) a dále výkon vlivu na složení orgánů společnosti. Pravidla pro zapojení zaměstnanců se přitom uplatní nejen vůči nově založené ES, ale i vůči veškerým jejím dceřiným společnostem a organizačním složkám, a to neohledně na to, zda mají sídlo mimo území České republiky.

Za další potenciální nevýhodou lze považovat skutečnost, že evropskou společnost nelze založit přímo tzv. na zelené louce, ale pouze pěti způsoby taxativně vyjmenovanými v Nařízení. Toto omezení vyplývá z nadnárodní povahy ES, když v této souvislosti je základním předpokladem při založení ES vždy existence jiné podnikatelské struktury (společnosti), která má navíc přesah do jiného (či jiných) členského státu. Omezení zde tedy platí nejen z hlediska právní formy společnosti zúčastňující se na založení ES, ale také je vyžadován přesah mimo území členského státu, v němž se ES konstituuje. Mezi konkrétní způsoby patří založení ES prostřednictvím fúze, založení holdingové ES, přeměna ze stávající akciové společnosti či vytvoření ES jako společnosti dceřiné, přičemž samotná evropská společnost může následně založit jednu nebo více dceřiných společností ve formě ES.

Na závěr je třeba uvést, že i přes nutné překonání určitých obtíží při zakládání ES se nejedná o okrajové řešení podnikání, když jen v roce 2011 bylo v ČR zaregistrováno přes 300 těchto společností, čímž se Česká republika zařadila na čelní místo v celé Evropské unii. ●

JUDr. Evelyn Lojdovalová,
advokátka
Mgr. Jan Jareš,
advokátní koncipient
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.

...už nepoužívám klávesnici, jenom diktuji...

**PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO
PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU**

Novavoice

BEROUN GOLF RESORT

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

BEROUN GOLF RESORT

Beroun GC – člen ČGF

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

Prohlížení internetu v pracovní době aneb Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k ochraně majetkových zájmů zaměstnavatele a soukromí zaměstnance

Nejvyšší soud ČR vydal dne 16. srpna 2012 rozsudek, sp. zn. 21 Cdo 1771/2011, ve kterém vyslovil názor, že přiměřenou kontrolu zaměstnavatele, zda zaměstnanec bez jeho souhlasu neutilizuje jeho výpočetní techniku pro své osobní potřeby, není možné považovat za sledování soukromých aktivit zaměstnance.

Podle názoru soudu může zasáhnout taková kontrola do soukromí zaměstnance nanejvýš zcela zanedbatelným způsobem.

Shrnutí situace

V posuzovaném případě zaměstnavatel – žalovaný okamžitě zrušil pracovní poměr se zaměstnancem – žalobcem pro porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobcem vykonávané práci zvláště hrubým způsobem podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce[1].

Zvláště hrubé porušení pracovních povinností spatřoval žalovaný v neefektivní práci žalobce na počítači, když během září 2009 strávil více než polovinu pracovní doby (cca 103 hodin) prohlížením internetových stránek, které nesouvi-

sely s výkonem práce – a tím porušil povinnost stanovenou v pracovním řádu žalovaného. Ačkoli žalovaný připustil, že použil během pracovní doby počítač k jiným než pracovním činnostem, nebylo to dle jeho názoru na úkor pracovních povinností. S odůvodněním, že by prohlížení internetových stránek nesouvisejících s výkonem práce nemohlo být stejně považováno za zvláště hrubé porušení pracovních povinností, podal žalobce žalobu, kterou se domáhal určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru.

Soud prvního stupně a odvolací soud

Soud prvního stupně žalobu zamítl s odůvodněním, že žalobce nepracovní činností na počítači porušil zákonem stanovený zákaz užívat pro svou osobní potřebu výrobní a pracovní prostředky žalovaného[2] a plně nevyužíval pracovní dobu k výkonu práce[3]. S ohledem na skutečnost, že žalovaný prohlížením internetových stránek nesouvisejících s výkonem

práce strávil víc než polovinu pracovní doby, posoudil soud porušení pracovních povinností žalobce jako zvlášť hrubé.

Žalobce s tímto výrokem soudu nesouhlasil a podal odvolání. V odvolání argumentoval také tím, že soud prvního stupně rozhodoval zejména na základě detailního výpisu aktivit žalovaného na internetu předloženého žalovaným. Dle názoru žalobce byl tento důkaz nepřipustný, protože jej měl žalovaný dle tvrzení žalobce získat v rozporu se zákonem[4], když tajně sledoval aktivity zaměstnanců na internetu.

Odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně. Přisvědčil, že bylo prokázáno, že žalobce prohlížením internetových stránek nesouvisejících s výkonem práce porušil své pracovní povinnosti a že se s ohledem na dobu, kterou strávil na těchto stránkách, jedná o zvlášť hrubé porušení.

Odvolací soud se dále vyjádřil k otázce přípustnosti důkazů provedených před soudem prvního stupně. Dovodil, že sledování pohybu žalobce na internetu nelze považovat za tajné sledování zaměstnance, ačkoli probíhalo bez jeho souhlasu a vědomí, protože nebyl monitorován a zpracováván obsah jeho e-mailových zpráv, SMS či MMS ani nebyly zaznamenávány projevy osobní povahy. Soud tedy detailní výpis aktivit žalovaného na internetu posoudil jako přípustný důkaz.

Nejvyšší soud

Žalobce se s názorem odvolacího soudu neztožnil a namítal, že sledování jeho pohybu na internetu bylo v podstatě skrytým sledováním zaměstnance, které je v rozporu se zákonem[5], a proto z něj není možné vycházet při posouzení, zda žalobce porušil své pracovní povinnosti zvlášť hrubým způsobem a zda s ním tedy byl platně okamžitě zrušen pracovní poměr ze strany žalovaného.

Nejvyšší soud souhlasil s názorem odvolacího soudu a dovolání zamítl. V odůvodnění rozhodnutí zdůraznil soud, že je třeba přihlídnout k tomu, že smyslem kontroly žalovaného nebylo zjišťování obsahu e-mailů, SMS nebo MMS žalobce. Dle prokázaných skutečností bylo cílem kontroly pouze zjištění, zda žalobce neporušuje zákaz užívat pro svou osobní potřebu výpočetní techniku zaměstnavatele (žalovaného) stanovený zákoníkem práce[6] a zákaz prohlížet internetové stránky nesouvisející s výkonem práce upravený v pracovním řádu žalovaného. Nejvyšší soud dovodil, že sledování pohybu žalobce na internetu tak směřovalo jen k ochraně majetku žalovaného, nikoli k narušení soukromí žalobce. Z tohoto důvodu pak

také přisvědčil odvolacímu soudu, že důkazy provedené v této věci byly přípustné.

Rozpor se zákonem[7] tvzený žalobcem vyvrátil Nejvyšší soud s odůvodněním, že důvodem kontroly prováděné žalovaným nebyla zvláštní povaha činnosti zaměstnavatele (žalovaného) a že soukromí žalobce bylo zasaženo zcela zanedbatelně (pokud vůbec). Podle názoru soudu tak nebyl žalovaný povinen předem informovat žalobce o kontrole a způsobu/rozsahu jejího provedení.

Nejvyšší soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný využil svého zákonného práva zkontrolovat, zda žalobce dodržuje zákaz užívat pro svou osobní potřebu výpočetní techniku zaměstnavatele (žalovaného), když sledoval pohyb žalovaného na internetu.

Závěr

Předmětem tohoto soudního sporu se kromě určení platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem stal i střet dvou stěžejních práv – práva zaměstnavatele na ochranu jeho majetku a práva zaměstnance na ochranu jeho soukromí.

V rovině pracovníprávních vztahů je právě ochrana soukromí zaměstnance dána a limitována povahou závislé práce. K výkonu této práce používají zaměstnanci výrobní a pracovní prostředky zaměstnavatele. Použití těchto prostředků mimo výkon práce (pro osobní potřebu) zákon výslovně zakazuje. Nic ovšem nebrání zaměstnavateli, aby tento zákaz zrušil, nebo zmínil. Zaměstnavatel tak může například souhlasit s tím, že zaměstnanec smí používat pracovní počítač i pro svou osobní potřebu (svůj souhlas může ale také omezit, např. jen na večerní hodiny).

Pokud zaměstnavatel nezruší zákaz užívat jeho výrobní a pracovní prostředky pro osobní potřebu zaměstnanců, je na základě zákona oprávněn přiměřeným způsobem kontrolovat dodržování tohoto zákazu. Jak vyplynulo z tohoto rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, je třeba při posuzování „přiměřenosti“ kontroly přihlídnout k řadě faktorů jako k délce a rozsahu kontroly, k případnému způsobenému omezení v činnostech zaměstnance a v neposlední řadě také k tomu, zda došlo k zásahu do soukromí zaměstnance (případně do jaké míry).

Ve vztahu k ochraně soukromí zaměstnance ale zůstává nevyjasněná otázka, nakolik konkrétně mohou být zjišťovány internetové stránky, které zaměstnanec navštíví. Sám Nejvyšší soud uvedl v tomto rozhodnutí, že údaj o konkrétní internetové stránce už vypovídá o soukromí zaměstnance. Na druhou stranu

ale není podle soudu v rozporu s ochranou soukromí zaměstnance, pokud bude zaměstnavatel zjišťovat jen to, zda zaměstnanec sleduje internetové stránky, které s výkonem jeho práce nesouvisí. Podle mého názoru je ovšem pro toto zjištění nezbytný monitoring všech internetových stránek navštívených zaměstnancem. Ke škodě věci se tohoto problému dotkl judikát Nejvyššího soudu jen okrajově ... je tak možné, že se nám v budoucnu opět obdobná otázka před Nejvyšším soudem objeví a do té doby bude asi výzvou pro IT oddělení zaměstnavatelů. ●

Mgr. David Borovec,
advokátní koncipient
Randl Partners
advokátní kancelář, člen *ius laboris*

Poznámky

- [1] zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen „zákoník práce“)
- [2] § 316 odst. 1 zákoníku práce
- [3] § 38 odst. 1 písm. b) zákoníku práce
- [4] § 316 odst. 3 zákoníku práce
- [5] § 316 odst. 2 zákoníku práce
- [6] § 316 odst. 1 zákoníku práce
- [7] § 316 odst. 2, 3 zákoníku práce

www.das.cz

Infolinka 800 10 55 10

Vaše cesta k právu!

D.A.S. Vám zajistí komplexní právní servis:

- ▶ specializovanou a odbornou právní pomoc v ČR i zahraničí
- ▶ právní poradenství 24 hodin denně ZDARMA
- ▶ zastupování odborníkem v konkrétní právní problematice až do výše 500.000 Kč
- ▶ právní ochrana ve všech oblastech života: od běžného soukromého rodinného života přes motorismus a zaměstnání až po podnikání

-
- ✓ řešení problémů souvisejících s vyřizováním reklamací
 - ✓ uplatňování nároků na odškodnění
 - ✓ zastupování v trestním či přestupkovém řízení
 - ✓ spory vzniklé s ostatními pojistiteli
 - ✓ spory mezi nájemníkem a majitelem bytu či domu
 - ✓ spory týkající se motorových vozidel a řidičů
 - ✓ pracovněprávní spory

Řízený konkurs a reorganizace

– proaktivní řešení úpadku podniku

Insolvenční řízení podnikatele se podobá šachové hře. Černé figurky má dlužník, bílé mají věřitelé.

Malí věřitelé jsou pěšáci, zaměstnanci střelci, majoritní věřitelé ovládají koně a věže a zajištěný věřitel hraje bílou dámou. Černou dámu mají statutární zástupci dlužníka, vedoucí pracovníci dlužníka táhnou střelci a koňmi a věžemi hrají (často skrytě) společníci a jiné ovládající osoby. Ti se někdy pohybují ambivalentně na obou stranách šachovnice, když hájí zájem dlužníka a současně proti němu mají pohledávky.[1]

Pravidla hry stanoví zákon. Ten říká, co může a nemůže činit ta která figurka. Věřitelé hrají o svá aktiva v podobě pohledávek proti dlužníkovi. Dlužník hraje o svá aktiva v podobě provozovaného podniku nebo dílčího majetku. Všichni hrají o čas. Dlužník hraje často o přežití. Manažeri dlužníka hrají o svou osobní odpovědnost.

Jednotliví pěšáci do hry sami vážně nezasáhnou. Hru o aktiva hrají klíčoví hráči na černé a bílé straně šachovnice.

Kdo hraje o aktiva?

Dlužník má zákonnou povinnost podat insolvenční návrh, když je jeho firma v úpadku. [2] Na černé straně šachovnice mohou (musí) jednat především ti, kdo jsou povinni podat za dlužníka insolvenční návrh. To jsou buď fyzické osoby podnikatelé nebo členové statutárních orgánů právnických osob. Ti se musí rozhodnout, zda chtějí hrát o aktiva (proaktivně nebo reaktivně. V prvním případě budou hybnou silou insolvenčního řízení. V druhém případě budou dělat jen to, k čemu je donuti jini.

Pokud netáhnou jako první černé figurky, začíná hra standardně na bílé straně šachovni-

ce. Někdy podávají insolvenční návrh zaměstnanci. Ti ale zpravidla nedávají hře potřebnou dynamiku. Reálnou sílu hrát o aktiva dlužníka na bílé straně šachovnice mají zajištění věřitelé a velcí nezajištění věřitelé. Právě oni mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit způsob řešení úpadku dlužníka a tím i výsledek hry o jeho aktiva. Záleží na tom, kdo z nich bude hrát (proaktivně. Jejich zájmy jsou totiž často v rozporu.

Taktika a plán hry

Šachy jsou náročná hra. Hra o aktiva dlužníka je ale ještě složitější. Šachy hrají jen dva hráči. Existuje jednotná vůle jak na bílé, tak na černé straně šachovnice. To neplatí v insolvenčním ří-

zení, kde si každá figurka žije svým životem a má své vlastní motivy. Nezajištěný obchodní věřitel může mít zájem na reorganizaci, když je celý majetek dlužníka zajištěn. V konkursu nic nezíská (vše dostane zajištěný věřitel) a ještě přijde o zákazníka. V reorganizaci může být uhrazena část jeho pohledávky a navíc získá platby za další dodávky dlužníkovi při plnění reorganizačního plánu. To se nemusí líbit zajištěnému věřiteli, který dosáhne rychlejšího uspokojení své pohledávky zpeněžením zajištěn v konkursu a reorganizaci může vidět jen jako zbytečné „projíždání“ majetku dlužníka. Zajištěný věřitel bude v takové situaci procesním nepřítelem nezajištěného věřitele, který se naopak může stát spojencem dlužníka, který se chce reorganizovat.

Výsledek insolvenčního řízení je průnikem zájmů a aktivit více hráčů. Je zde zastoupen faktor nejistoty i prvek pasivity části věřitelů a někdy i dlužníka, který svá práva v řízení nevykonává nebo se jen tváří, že je vykonává (bílý kůň na černé straně šachovnice). Konečný výsledek hry o aktiva dlužníka přirozeně ovlivní zejména aktivní hráči. Mohou jej ovlivnit ve svůj prospěch ale i ve svůj neprospěch podle toho, jak dobře umí hrát hru jménem insolvenčního řízení. Nestací vědět, jak táhne ta která figurka, záleží na zkušenos-

tech a taktice postupu. Taktika může být skryta pod hladinou a nemusí být čitelná z insolvenčního rejstříku. Velký rozdíl je například v pasivitě z neznalosti a pasivitě na základě racionálního rozhodnutí. (Pro)aktivní přístup neznamená být vždy akční, bez ohledu na to, zda nepromyšlené tahy na šachovnici ohrožují krále. Klíčová figurka často ztratí silnou výchozí pozici proto, že nemá dostatečnou zkušenost s fungováním justice a volí špatnou strategii postupu. Výsledek hry o aktiva výrazně ovlivňuje kvalita plánu na dosažení sledovaného cíle a zvolená taktika postupu.

Řízený konkurs

Řízený konkurs představuje (pro)aktivní postup, kdy účastník řízení efektivně využívá

svých zákonných práv k tomu, aby dosáhl sledovaného cíle a omezil svá rizika. Kontrola průběhu insolvenčního řízení vytváří stejnou přidanou hodnotu, jakou má jízda auta s řidičem oproti jízdě auta bez řidiče. To platí jak pro dlužníka, tak pro věřitele.

Dlužník se může (pro)aktivně bránit nedůvodnému návrhu věřitele na prohlášení konkursu s cílem otočit pozici a zaútočit na věřitele s pohledávkou na náhradu škody, způsobené šikanózním návrhem. V takovém případě hraje o aktiva jak dlužník, tak věřitelé. Dlužník ale také může uznat svůj úpadek a usilovat jen o bezpečný dojezd předlužené firmy, její zaparkování a odevzdání klíčů věřitelům, což umožní svobodný odchod řidiče.

Mají-li být rizika dlužníka pod kontrolou, musí se před podáním insolvenčního návrhu provést důkladné due diligence podkladů, které bude vyžadovat soud. Je vhodné vyhodnotit podklady předtím, než je bude analyzovat insolvenční správce, soud, věřitelé a případně státní zástupce, který se někdy účastní insolvenčního řízení. U středně velké firmy trvá specializované due diligence zhruba měsíc. Tento čas nelze dohnat později. Nedostatečná příprava na soudní proces před zahájením insolvenčního řízení podstatně zvyšuje rizika jednajících osob. Čím více času je na přípravu, tím účinnější mohou být opatření na ochranu před firemními i osobními riziky. Nejobtížnější situace nastává, když dlužník začíná řešit problém až po podání věřitelského insolvenčního návrhu.[3]

Řídit konkurs svého dlužníka mohou i věřitelé a nic jiného jim ani nezbude, když situaci neřeší dlužník. Věřitelé přirozeně sledují jiné cíle než dlužník. Mají zájem na co nejvyšším uspokojení své pohledávky. Když není z čeho platit, půjde jim zpravidla o dohledání majetku dlužníka a uplatnění odpovědnosti manažerů dlužníka. Nezávládnuté insolvenční řízení může mít dopad nejen na aktiva věřitele v důsledku nízkého uspokojení jeho pohledávky, ale i na jeho pasiva, když věřitel vytváří nekvalifikovaným postupem vlastní závazky. To hrozí, dojde-li k odmítnutí nebo zamítnutí jeho insolvenčního návrhu. Věřitel pak odpovídá za škodu, kterou mohl způsobit nedůvodným návrhem dlužníkovi nebo jiným osobám. Tuto odpovědnost posiluje tzv. protišikanózní novela insolvenčního zákona, kterou již schválila poslanecká sněmovna.[4] Další riziko hrozí věřiteli při popření jeho chybně přihlášené pohledávky nebo při nesprávně vyčíslené hodnotě zajištění jeho pohledávky. Zde věřitel v insolvenčním řízení nic nedostane a soud mu ještě uloží, aby zaplatil do podstaty částku ve výši přihlášené pohledávky anebo ve výši nadhodnocené zajištění. [5] Jednatelé a členové představenstev věřitelů odpovídají osobně za to, že zajistí kvalifikovaný postup své společnosti v insolvenčním řízení.

[6] Je v jejich zájmu, aby řešili úpadek obchodního partnera (pro)aktivně a kvalifikovaně.

Reorganizace

Nejnáročnější variantu hry o aktiva dlužníka představuje proces reorganizace. Jde o soudní restrukturalizaci firmy, která spočívá ve změně kapitálové a/nebo majetkové struktury korporace a která umožňuje podnikateli reagovat na nové poměry na trhu (např. na ekonomickou krizi) a tím přežít. Firma, která se nachází v úpadku, se už nemůže restrukturalizovat mimosoudně. Zákon jí zakazuje provádět zásadní majetkové operace a uspokojovat některé věřitele na úkor jiných.[7] Nový insolvenční zákon jí ale umožňuje soudní reorganizaci, která je možná nejen u právnických osob ale i v případě podnikajících fyzických osob.[8]

Reorganizace je restrukturalizací firmy dlužníka, jen probíhá podle přesně stanovených pravidel v rámci soudního (insolvenčního) řízení, pod kontrolou těch věřitelů, kteří jednájí (pro)aktivně. Jejím smyslem je postupné uspokojení části pohledávek věřitelů při zachování provozu podniku dlužníka, na základě reorganizačního plánu, který přijmou věřitelé a který schválí soud. Není ale vyloučeno ani takové pojetí reorganizace, kdy se jen prodá běžící podnik dlužníka s cílem uspokojit věřitele z výtěžku jeho zpeněžení.

Soudní reorganizace je sofistikovaný proces, který zahrnuje tyto fáze:

- etapu od podání insolvenčního návrhu do rozhodnutí o úpadku,
- etapu od rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o povolení reorganizace,
- etapu od povolení reorganizace do předložení reorganizačního plánu,
- etapu od předložení reorganizačního plánu do přijetí plánu věřiteli,
- etapu od přijetí reorganizačního plánu věřiteli po schválení plánu soudem,
- etapu, zahrnující provádění reorganizačního plánu,
- etapu, ukončující formálně reorganizaci.

Každá dílčí etapa má svá přesná pravidla a její výsledek ovlivňuje taktika postupu klíčových hráčů. S ohledem na potřebu zajistit provozní financování podniku do doby přijetí reorganizačního plánu hraje klíčovou roli faktor času. To se týká zejména období od první do třetí etapy, kdy ještě není jisté, jaké řešení bude obsahovat reorganizační plán. „Nejistá sezóna“ trvá běžně více než rok.[9] Tato mezihra často usmrtí podnik a znehodnotí aktiva, z nichž má být uspokojeni věřitelé.

Málokdo přitom ví, že existuje způsob, jak zkrátit kritické období, a to v ideálním případě až na 15 dnů. To ale vyžaduje efektivní (pro)

aktivní jednání dlužníka a věřitelů ještě před zahájením insolvenčního řízení. Před podáním insolvenčního návrhu musí být dosaženo dohody o reorganizačním plánu tak, že jej ve lhůtě stanovené dlužníkem a písemně oznámené jeho známým věřitelům[10] přijme předepsanou formou (hlasovacími lístky) alespoň polovina zajištěných a polovina nezajištěných věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek.[11] Jedině u takto předem připravené reorganizace může soud spojit s rozhodnutím o úpadku i rozhodnutí o způsobu řešení úpadku reorganizací.[12] O insolvenčním návrhu dlužníka, který obsahuje vše potřebné, soud rozhodne ve lhůtě 15 dnů od jeho podání a v téže lhůtě rozhodne o povolení reorganizace.[13] Dalším bonusem je, že soud ustanoví insolvenčním správcem toho, kdo je uveden v reorganizačním plánu a má tedy důvěru klíčových hráčů.[14]

Závěr

Když je firma v úpadku, hraje se o její aktiva a vznikají specifická rizika nejen jí ale i jejím manažerům, společníkům a věřitelům. Firmě hrozí, že nedokáže využít možností zákonné ochrany před věřiteli, omezit své závazky a překonat svůj úpadek. Manažerům a někdy i společníkům hrozí civilní i trestněprávní rizika.[15],[16] Věřitelům hrozí, že jejich pohledávka nebude uspokojena nebo bude uspokojena v minimálním rozsahu nebo že na ně a jejich statutární zástupce dopadne specifické sankce insolvenčního práva.[17]

Insolvenční řízení je soudní proces, který má svá psaná i nepsaná pravidla. Procházet jím bez znalosti těchto pravidel je jako chodit kolem propasti se zavázanými očima. (Pro)aktivní přístup k insolvenčnímu řízení zahrnuje tři komponenty: MOCI, CHTÍT a UMĚT. Jednat MOHOU

statutární zástupci dlužníka a klíčoví věřitelé. Jednat CHTĚJÍ zpravidla ti, kterým o něco jde. Soudní praxe ukazuje, že většina těch, kteří MOHOU a CHTĚJÍ jednat, to ale moc NEUMÍ.[18] Od určitého obrátu dlužníka (nad 50 mil. Kč ročně)[19] a určité výše pohledávky věřitele (zpravidla nejméně 1 mil. Kč) lze doporučit jedině: Když firma nemá vlastní tým právníků, specializovaných na insolvenční proces, vyplatí se najmout zkušené externí advokáty. Nezaújatý vnější pohled také bývá realističtější než vnitřní pohled, kde často platí, že přání je otcem myšlenky. ●

JUDr. Michal Žižlavský,*
advokát, člen představenstva ČAK
a insolvenční správce se zvláštním povolením
Žižlavský a partneři, advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Předmětem článku není zkoumání role insolvenčního správce, soudu a státního zastupitelství v insolvenčním řízení. Zjednodušeně lze říci, že tyto procesní subjekty levitují nad šachovnicí, zčásti na straně věřitelů, když sledují jejich společný zájem a zčásti na straně dlužníka, když musí zasáhnout proto, že bílé figurky jednají nedovoleně.
- [2] § 98 an. insolvenčního zákona
- [3] To platí dvojnásob, když nedojde k ukončení provozu podniku. Provoz podniku může pokračovat i v konkursu a pokračovat by i měl, když hodnota podniku v chodu převyšuje cenu jednotlivých věcí dlužníka při rozprodeji jeho majetku. Při provozu podniku ale rostou další závazky a vzniká potřeba uspokojovat některé pohledávky, což zvyšuje rizika.
- [4] Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila tzv. protiškanozní novelu insolvenčního zákona ve 3. čtení dne 11. 7. 2012 (tisk 604/0). Účinnost zákona nastane ihned po publikaci ve Sbírce zákonů.
- [5] § 178 a § 179 insolvenčního zákona
- [6] § 194 odst. 5 a 6 obchodního zákoníku a § 135 odst. 2 obchodního zákoníku.
- [7] V podrobnostech odkazují na článek Soumrak restrukturalizace, úsvit reorganizace? Bulletin advokacie 6/2010, s. 28 a násl. (také na www.zizlavsky.cz, sekce Články)
- [8] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu KSUL 43 INS 2864/2008 29 NSČR 11/2009-B-16
- [9] První fáze 15 dní (§ 134 IZ), druhá fáze 3 měsíce (§ 137 odst. 1 IZ) a třetí fáze 120 dní, tedy 4 měsíce (§ 339 odst. 1 IZ), což činí 7 a půl měsíce. Třetí fáze bývá často prodloužena o dalších 120 dní, tedy o další 4 měsíce (§ 339 odst. 1 IZ), což již činí 11 a půl měsíce. Do první fáze může být ještě vloženo moratorium, což ji prodlouží až o 4 měsíce (§ 115 IZ – 3 měsíce + 30 dní), což činí 15 a půl měsíce. V praxi také není výjimkou,

že dojde k dalšímu prodloužení proto, že soud nedodrží některou z uvedených lhůt, které jsou jen pořádkové.

- [10] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu KSBR 38 INS 735/2008, 29 NSČR 4/2008-P11 (cit): „Známým věřitelům dlužníka přiznává insolvenční zákon právo na zvláštní zacházení jen výjimečně, v případech daných povahou věci. Především jde o úpravu obsaženou v § 346 odst. 2 insolvenčního zákona, jež se pojí s předem připravenou reorganizací.“
- [11] § 346 odst. 2 insolvenčního zákona
- [12] § 148 odst. 2 insolvenčního zákona (ze sledovaného pohledu nelze aplikovat § 316 odst. 5 insolvenčního zákona)
- [13] § 134 věta druhá a § 132 odst. 1 insolvenčního zákona
- [14] Viz § 25 odst. 1 věta druhá insolvenčního zákona; musí ale jít o insolvenčního správce se zvláštním povolením dle § 3 odst. 2 in fine zákona č. 312/2006 Sb. o insolvenčních správcích, v platném znění.
- [15] Co se týče manažerů, opožděné podání insolvenčního návrhu může vést k trestnému činu zvýhodnění věřitele, když firma někomu platí a někomu ne (§ 223 trestního zákoníku). Zanedbaná příprava před podáním insolvenčního návrhu může přivodit stíhání pro trestný čin zkrsování údajů o stavu hospodaření a jmění (§ 254 trestního zákoníku). Je třeba vnímat, že v insolvenčním řízení se firemní záležitosti dostávají pod drobnohled věřitelů a soudu.
- [16] K odpovědnosti společníků odkazují na článek Protřzení firemního závoje – odpovědnost společníků za protahování krizové situace a opožděné podání insolvenčního návrhu. Bulletin advokacie 1-2/2012, s. 30 a násl. (také na www.zizlavsky.cz, sekce Články)

[17] Zejména jde o povinnost k náhradě škody dle § 147 insolvenčního zákona v případě odmítnutí či zamítnutí věřitelského insolvenčního návrhu, sankce spojené s popíjenou pohledávkou nebo popíjeným zajištěním pohledávky dle § 178 a § 179 insolvenčního zákona a odpovědnost členů statutárních orgánů, kteří nepostupují s péčí řádného hospodáře ve smyslu § 194 odst. 5 a 6 obchodního zákoníku a § 135 odst. 2 obchodního zákoníku.

- [18] Jen z oficiální statistiky Ministerstva spravedlnosti ČR kupř. plyne, že z 15 840 insolvenčních návrhů, které byly podány v prvním pololetí roku 2012, jich bylo bez věcného projednání odmítnuto 2 633 pro elementární formální vady. Bohužel nejde jen o laicky podávané insolvenční návrhy. Zarážející je vysoký počet vadných firemních návrhů, připravených právníky.
- [19] Připravovaná souhrnná novela insolvenčního zákona pracuje právě s touto částkou jako kritériem pro rozlišení kvantitativní úrovně dlužníků, což se promítá kupř. ve změnách § 316 odst. 4 insolvenčního zákona (snížení vstupní brány do reorganizace přípustné „bez dalšího“ ze 100 mil. Kč na 50 mil. Kč ročního obrátu dlužníka).

[*] Autor je členem představenstva České advokátní komory, předsedou odborné sekce České advokátní komory pro insolvenční právo a předsedou Rady expertů Asociace insolvenčních správců. Působí jako člen stálé pracovní skupiny, která je poradním orgánem ministra spravedlnosti pro insolvenční právo a legislativu v této oblasti. Je členem specializovaného senátu Nejvyššího správního soudu České republiky pro kárné delikty soudců. Působí jako advokát a ohlášený společník insolvenčního správce se zvláštním povolením.

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří od roku 1990 mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor. Mezi klienty kanceláře patří řada nadnárodních i domácích společností a organizací a institucí veřejného sektoru. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu s více než 59 členy ve 43 zemích celého světa. Kancelář poskytuje **multidisciplinární služby** v rámci úzké spolupráce s významnými mezinárodními auditorskými a daňově-poradenskými společnostmi zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří:

Veřejný sektor:

- Poradenství a administrace veřejných zakázek
- Poradenství v oblasti veřejné podpory
- PPP projekty
- Poradenství v projektech financovaných z EU fondů
- Poradenství v oblasti výzkumu, vývoje a inovací
- Poradenství v oblasti plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora, monitoring

Soukromý sektor:

- Právo obchodních společností / obchodní smlouvy
- Fúze & akvizice, due diligence, reorganizace, insolvency
- Pracovní právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Ochrana duševního vlastnictví, IP / IT, ochrana dat
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů – činnost rozhodců a zastoupení v rozhodčím a soudním řízení
- Nemovitosti a stavební právo

HOLEC, ZUSKA & Partneři

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235
Fax: (+420) 296 325 240
recepce@holec-advokati.cz

Cloud computing a osobní údaje

Samotný koncept technologie je znám již přes padesát let, samo její označení již asi patnáct let; s rozvojem příslušného odvětví stále více subjektů přemísťuje svoje data a zdroje z vlastní (in-house) výpočetní techniky a od lokálního (on premises) firewallu do technologie cloud computing.

Pokud použijeme asi nejjednodušší charakteristiky, lze cloud computing („CC“) chápat jako sdílení výpočetních prostředků a aplikací pomocí sítě (hardware – software – internet).

Jednou ze současných nevýhod používání a rozšiřování CC se zdá být nutnost adekvátního zabezpečení informací a dat včetně ochrany osobních údajů před únikem, ztrátou, zneužitím, což může být považováno i za bezpečnostní riziko.

Samotné dělení CC není zcela jednoznačné, nicméně převažuje dělení podle dvou hlavních hledisek: (i) podle poskytované služby respektive přístupu k těmto službám (software nebo hardware nebo jejich kombinace) – distribuční model = CaaS, SaaS, PaaS, IaaS, MaaS (zkratky anglických slov Communication..., Software..., Platform..., Infrastructure..., Monitoring..., ...as a Service; (ii) způsobu poskytování – model nasazení = veřejný, soukromý, hybridní, komunitní.

Vztah mezi objednatelem služeb CC a jejich poskytovatelem bude založen na smluvním základě, nejčastěji by byla objednatelem právnická osoba jako koncový uživatel. Obsah smlouvy by se v jednotlivostech lišil v závislosti od poskytované služby a způsobu poskytování. Nicméně s ohledem na charakter CC lze předpokládat, že se bude často jednat o smlouvy s mezinárodním prvkem a nezájda o smlouvy

formulářové; s tím související volba práva, jurisdikce, vymahatelnost práva.

Součástí těchto smluv nebo v samostatných smlouvách by měla být smluvně upravena podrobně i problematika ochrany osobních údajů (jakákoliv informace týkající se fyzické osoby umožňující ji přímo nebo nepřímo identifikovat; citlivé údaje jsou právním předpisem taxativně vyjmenované osobní údaje, pro jejichž zpracování je nutný specifický právní titul). Objednatel služeb CC zde bude považován za správce (určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj; zpracováním může zmocnit nebo pověřit zpracovatele). Poskytovatel služeb CC zde pak bude považován za zpracovatele (z pověření správce zpracovává osobní údaje).

V obecné rovině lze doporučit, aby v příslušné smlouvě (příslušných smlouvách) byly z hlediska zabezpečení informací a dat včetně ochrany osobních údajů zejména upraveny tyto technicko-organizační oblasti:

- kdo a za jakých podmínek má přístup k poskytnutým informacím a datům, osobním údajům,
- je poskytovatel služby auditován a držitelem mezinárodně uznávaných bezpečnostních certifikátů,
- kontrola místa/míst s uloženými daty/aplikacemi,
- technická a právní odpovědnost za bezpečnost CC, opatření při porušení bezpečnosti,
- používané šifrování dat/osobních údajů či jiná opatření z hlediska právních požadavků a bezpečnosti (anonymizace, pseudo-anonymizace, fragmentace apod.,
- opatření proti ztrátám dat v případě kolapsu CC,
- opatření pro případ ukončení činnosti poskytovatele služeb CC, další osud poskytnutých dat/aplikací,
- preventivní monitorování CC poskytovatelem služby jako obrana proti podezřelým nebo nezákonným praktikám,
- Servis Level Agreement (kvalitativní a kvantitativní záruky),

tak aby v konkrétním případě bylo vytvořeno dostatečně důvěryhodné rozhraní pro technologii CC (tzv. trustworthy clouds).

Objednatel je přitom zodpovědný (objektivní odpovědnost) za dodržování povinností da-

ných právními předpisy na ochranu osobních údajů. Poskytovatel je oprávněn pouze k takovým činnostem ve vztahu k osobním údajům, k nimž byl ve smlouvě výslovně pověřen objednatelem. Překročením oprávnění by za porušení příslušných právních předpisů odpovědný v plném rozsahu přímo poskytovatel.

Globální charakter CC a volná přeshraniční migrace informací, dat osobních údajů a jejich ukládání (i přechodné) na serverech v různých částech světa a časté používání služeb subdávatelů poskytovatelem služeb CC s sebou přináší nutnost věnovat zvýšenou pozornost (smluvní) ochraně osobních údajů při využívání technologie CC. To platí zejména v případech nepokrytých zákonnými výjimkami pro předávání osobních údajů do zahraničí, kdy je nutno žádat příslušný úřad pro ochranu osobních údajů o povolení nebo kdy je přímo právním předpisem zakázáno předávání osobních údajů do zahraničí.

Určitá zastaralost a nejednotnost právních předpisů Evropské unie (z roku 1995) a jednotlivých členských států týkající se ochrany osobních údajů a ochrany soukromí v odvětví elektronických komunikací nezohledňující vývoj technologie CC je důvodem, proč Evropská komise počátkem roku 2012 navrhla komplexní reformu pravidel Evropské unie o ochraně osobních údajů. Cílem by mělo být „posílení práva na soukromí na internetu a stimulace digitální ekonomiky Evropy“. Pro oblast technologie CC by z nich mohlo být zajímavé, že se bude jednat o soubor předpisů o ochraně osobních údajů jednotně platný v celé Evropské unii, zjednodušení a urychlení činnosti úřadů pro ochranu osobních údajů, použitelnost předpisů Evropské unie v případech, zpracovávají-li se osobní údaje v zahraničí subjekty se sídlem mimo Evropskou unii a působícími na trhu Evropské unie a nabízejícími své zboží nebo služby občanům Evropské unie nebo sledujícími jejich chování. V platnost by nová unijní legislativa měla vstoupit dva roky po jejím přijetí. ●

Oldřich Trojan

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

■ ■ ■ HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

K výkonu cizích rozhodčích nálezů aneb přišel jsem, viděl jsem, uznal jsem a vykonal jsem

Vydání rozhodčího nálezu, v němž rozhodčí soud přiřkne jedné ze stran určité plnění, je pro oprávněného sice úspěchem, nicméně nezřídka jen dílčím. Neboť k uznání (v případě cizího nálezu) a výkonu daného nálezu, nebude-li povinný plnit dobrovolně, může vésti (a často vede) cesta trnitá.

Problém se může objevit již velice záhy, totiž při hledání odpovědi na otázku, který právní předpis se na daný případ použije.

Zpravidla podle Newyorské úmluvy...

Bude český soud postupovat po právu, uzná-li cizí rozhodčí nález a nařídí jeho exekuci, pokud tento ještě není v právní moci? Domníváte-li se, že v žádném případě, nemusíte mít pravdu. Ale popořadě...

Za určitý „základ“ právní úpravy uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů může být považována Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z roku 1958 („Newyorská úmluva“^[1]). Osoba usilující o uznání a výkon rozhodčího nálezu podle této úmluvy musí v souladu s jejím čl. IV v rámci exekučního říze-

ní předložit a) prvopis nálezu řádně potvrzený nebo jeho řádně ověřenou kopii a b) prvopis rozhodčí doložky nebo rozhodčí smlouvy, příp. opět řádně ověřenou kopii (není-li cizí nález vyhotoven v českém jazyce, což zpravidla nebude, je nutné předložit rovněž úřední překlad obou dokumentů). Doložení jiných dokumentů či skutečností navrhovatelem úmluva neukládá.

Poslední větu předchozího odstavce potvrdil ve své rozhodovací praxi také Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 20. prosince 2011, sp. zn. 20 Cdo 2214/2009, v němž povinný argumentuje krom jiného ustanovením § 28 zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů („zákon o rozhodčím řízení“) namítal, že nemohlo dojít k nařízení exekuce už jen proto, že rozhodčí nález nebyl exekuční titulem, neboť na něm chyběla doložka právní moci a vykonatelnosti. Jeho argumentaci Nejvyšší soud odmítl.

Soud ve svém rozhodnutí v první řadě odkázal na ustanovení § 47 zákona o rozhodčím řízení, podle kterého se tento zákon použije, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů. Takovou smlou-

vou byla v daném případě právě Newyorská úmluva a ta, jak již uvedeno výše, ukládá toliko předložení shora popsaných dokumentů.

K tomu lze doplnit, že soud rozhodující o uznání a výkonu rozhodnutí má z úřední povinnosti zkoumat soulad cizího rozhodčího nálezu s článkem V bodem 2. Newyorské úmluvy. Má tedy posoudit, zda může být podle českého práva předmět sporu předmětem rozhodčího řízení a také soulad uznání a výkonu daného nálezu s českým veřejným pořádkem. To ostatně potvrdil i Nejvyšší soud ČR již ve svém starším rozhodnutí sp. zn. 20 Cdo 456/2003.

Důvody, pro které mohou být uznání a výkon cizího rozhodčího nálezu odepřeny, vypočítává Newyorská úmluva taxativním výčtem ve svém článku V bodu 1., písm. a) – e)[2]. Mezi ně řadí kromě jiného i absenci právní moci či vykonatelnosti (podle článku V bodu 1. písm. e)), nicméně je na povinném, aby existenci takového důvodu tvrdil a hlavně prokázal. Těžiště dokazování je pak v řízení o odvolání proti nařízení exekuce, příp. v řízení o zastavení exekuce. Právě napsané lze patrně korigovat tvrzením, že soud, který o uznání a výkonu cizího rozhodčího nálezu rozhoduje, nic nebrání v tom,

aby takřkajíc z vlastní iniciativy při zkoumání souladu s veřejným pořádkem subsumoval některý z důvodů, pro něž lze uznání a výkon na žádost povinné strany odepřít (tedy důvody z článku V, písm. a) – e) Newyorské úmluvy), pod rozpor s veřejným pořádkem a uznání a výkon bez přičinění povinného rovnou odepřel.[3]

Pokud tedy některého z čtenářů zaskočilo tvrzení o možné exekuci rozhodčího nálezů, který není v právní moci, sluší se na tomto místě dodat, že k nařízení takové exekuce sice dojít může, avšak „pozornému“ povinnému, jednatelci v duchu zásady vigilantis iura, velké nebezpečí nehrozí.

Potud se situace jeví jako vcelku jasná.

...ovšem nikoliv pokaždě

Mimo zmíněné Newyorské úmluvy, jejímiž signatáři je 146 států (včetně např. všech států Evropské unie), ovšem uzavřela Česká republika také řadu dvoustranných smluv o právní pomoci, které mohou obsahovat vlastní úpravu uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů. Jak posoudit vztah Newyorské úmluvy a těchto dvoustranných smluv?

Odpověď se částečně skrývá v článku VII bodu 1. Newyorské úmluvy, který jednak stanoví, že se její ustanovení nedotýkají platnosti mnohostranných a dvoustranných dohod o uznání rozhodčích nálezů a dále zmíněný článek formuluje (byť na první pohled možná poněkud skrytě) též tzv. pravidlo nejpříznivějšího zacházení. Toto pravidlo obecně umožňuje oprávněnému z rozhodčího nálezů, aby se domohl uznání a výkonu cizího rozhodčího nálezů na základě příznivější než „newyorské“ úpravy obsažené v jiném právním předpise, tedy na základě příznivější vnitrostátní nebo mezinárodní právní úpravy platné a účinné v daném státě.

Kromě článku VII Newyorské úmluvy mohou odpověď na otázku, která právní úprava se v konkrétním případě použije, poskytnout především Vídeňská úmluva o smluvním právu[4], obecná interpretační pravidla (zejm. lex specialis derogat lex generalis, lex posteriori derogat lex priori), eventuálně přímo jiná mezinárodní smlouva.[5]

V této souvislosti české soudy v době relativně nedávné řešily, kterou právní úpravu aplikovat v případě uznání a výkonu rozhodčího nálezů vydaného na Slovensku. Krajský soud v Praze v rozhodnutí sp. zn. 17 Co 110/2011 ze dne 23. března 2011 dospěl k závěru, že je třeba dát přednost dvoustranné smlouvě o právní pomoci mezi Českou a Slovenskou republikou.[6]

Tento závěr soud dovodil jednak z článku 30 odst. 3 Vídeňské úmluvy o smluvním právu, které zajišťuje „kompatibilitu“ smluv zjednodušeně řečeno v duchu pravidla lex posteriori derogat lex priori a také vzhledem k „...okolnosti, že (pozn.: dvoustrannou) Smlouvu uzavřely oba smluvní státy jednajíc samostatně v úmyslu vyřešit otázky vzájemné justiční spolupráce po rozdělení ČSFR a na rozdíl od Newyorské úmluvy, kde přejaly závazky z mnohostranné smlouvy jen na základě právního nástupnictví v důsledku rozdělení státu, ač původně stranou smlouvy byl jejich společný předchůdce.“

Takový postoj soudu může být považován za do jisté míry sporný. Především by se dalo argumentovat tím, že zatímco zmíněná dvoustranná smlouva upravuje právní pomoc, právní ochranu a uznávání a výkon rozličných rozhodnutí, Newyorská úmluva se podrobněji zaměřuje právě jen na uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů a bylo by ji tak možno považovat za úpravu speciální. Kromě toho je na místě otázka, zdali je žádoucí aplikace výše popsaného pravidla nejpříznivějšího zacházení. Odpovíme-li na ni kladně, měla by opět dostat přednost Newyorská úmluva.

Článek 23 dvoustranné smlouvy totiž stanoví, že k uznání dojde a výkon bude nařízen, pokud:

- rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle potvrzení orgánu, který rozhodnutí vydal; předběžně vykonatelná rozhodnutí a vykonatelná předběžná opatření je možno na území dožádané smluvní strany uzнат a vykonat, i když je lze napadnout řádným oprávněným prostředkem,
- justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly dříve pravomocné rozhodnutí nebo neuznaly a nevykonaly rozhodnutí třetího státu v téže věci a mezi těmiž účastníky,
- účastníku byla dána možnost řádně se zúčastnit řízení, zejména byl podle právního řádu smluvní strany, kde se řízení uskutečnilo, řádně a včas předvolán k jednání a rozhodnutí spolu s poučením o možnosti podat proti němu oprávněný prostředek mu bylo řádně doručeno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen,
- k řízení nebyla dána výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá,
- smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, se domnívá, že uznání nebo výkon neohrozí její svrchovanost nebo bezpečnost anebo nebude v rozporu s jejím veřejným pořádkem.

Tento článek se týká nejen rozhodčích nálezů, ale i rozhodnutí soudních. Pokud jde o doklady, které je třeba k návrhu na uznání a výkon přiložit, použije se v souladu s článkem 24 smlouvy česká právní úprava.

V případě posuzování, zdali jsou dány podmínky pro uznání a výkon rozhodčího nálezů podle výše uvedených článků, bude zřejmě především na oprávněném, aby soudu relevantní skutečnosti doložil. Je tedy patrné, že tato úprava bude pro oprávněného v porovnání s Newyorskou úmlouvou méně výhodná a v testu „příznivosti zacházení“ tak neobstojí.

Závěr

Nabízí se otázka, co je obecně vzato žádoucí: zda úprava uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v dvoustranných smlouvách, či spíše co nejšířší aplikace Newyorské dohody. Vzhledem k rozvinuté judikatuře a literatuře (především zahraniční), která je v případě Newyorské úmluvy k dispozici, se kloním k alternativě poslední uvedené. ●

Mgr. Filip Trnka,
advokátní koncipient
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Poznámky

- [1] Vyhlášena pod č. 74/1959 Sb.
- [2] Zajímavostí, na kterou upozorňuje i zahraniční literatura (např. Redfern, A., Hunter, M., Blackaby, N., Partasides, C.: Law and Practice of International Commercial Arbitration. 4th edition. London: Sweet and Maxwell, 2004.) v této souvislosti je, že Newyorská úmluva odmítnutí uznání a výkonu při naplnění některé z podmínek pod písm. a) – e) formuluje jako možnost, nikoliv povinnost soudu.
- [3] Ostatně: „Žádná jednotná a mezinárodně uznávaná definice veřejného pořádku neexistuje, a proto nezbyvá než se uchýlit k výkladu tohoto pojmu, jak jej chápe právní věda a praxe v konkrétní zemi, v níž má být rozhodčí nález uznán a vykonán.“, viz rozsudek Ústavního soudu ze dne 10. května 2010, sp.zn. IV.ÚS 189/10 -1.
- [4] Vyhlášena pod č. 15/1988 Sb.
- [5] To je případ např. Evropské úmluvy o obchodní arbitráži, vyhlášena pod č. 176/1964 Sb.
- [6] Vyhlášena pod č. 209/1993 Sb.

Zvýšení transparentnosti akcionářských struktur

Snaha o zprůhlednění vlastnických struktur akciových společností vedla dnes už bývalého ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila k vypracování zákona o zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů,[1] který přináší tolik očekávané omezení akcií na majitele.

Cílem zákona, jehož návrh byl schválen vládou dne 30. května 2012 a byl projednán na zářijové schůzi Poslanecké sněmovny, je umožnit identifikovat akcionáře v jakémkoliv okamžiku, a eliminovat tak rizika netransparentního a korupčního prostředí a legalizace výnosů z trestné činnosti prostřednictvím anonymních akciových společností.

Návrh zákona počítá se zrušením oběhu listinných akcií na majitele. Listinné akcie na majitele, které nebudou imobilizovány, se změní ex lege na listinné akcie na jméno. Této změně bude možné předejít pouze (i) zaknihováním akcií, tj. změnou jejich podoby registrací u Centrálního depozitáře cenných papírů, nebo (ii) tzv. imobilizací, tj. úschovou u obchodníka s cennými papíry poskytujícími službu úschovy cenných papírů.

Pokud jedna z těchto změn nebude realizována do 1. ledna 2014, změní se forma anonymních akcií na majitele na akcie na jméno ex lege. Akcionáři pak budou povinni předložit akcie společnosti k vyznačení přeměny jejich formy, nebo případně k výměně za nové akcie, a sdělit potřebné údaje pro zápis do seznamu akcionářů,

řů, který bude nově přístupný nejen ostatním akcionářům společnosti, ale také osobám uvedeným v zákoně upravujícím podnikání na kapitálovém trhu za podmínek stanovených zákonem upravujícím podnikání na kapitálovém trhu pro poskytování údajů osobou vedoucí evidenci investičních nástrojů.[2]

Náležitosti seznamu akcionářů budou nově doplněny o bankovní účet akcionáře, na který budou převáděna veškerá plnění bezhotovostním převodem ve prospěch akcionáře ze strany společnosti. Bankovní účet bude muset být vedený u subjektu oprávněného poskytovat bankovní služby ve státě, který je členem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, v členském státu Evropské unie nebo jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Údaje o bankovních účtech akcionářů však vzhledem ke své soukromé povaze nebudou poskytovány ostatním akcionářům společnosti, ale pouze příslušným orgánům veřejné moci. Současně budou muset akcionáři zaknihovaných a imobilizovaných akcií disponovat majetkovým účtem, na němž budou jimi držené akcie evidovány.

Bude-li návrh zákona schválen v předkládaném znění, od 1. ledna 2014 budou akcie na majitele existovat pouze v zaknihované nebo imobilizované podobě, přičemž obě tyto podoby zahrnují

možnost identifikace vlastníka akcií, a to buď Centrálním depozitářem cenných papírů, nebo bankou poskytující službu úschovy cenných papírů. Informace o akcionářích pak budou moci využít orgány činné v trestním řízení, jakož i další dozorové a správní orgány, poskytovatelé dotací a další. Akcie na majitele pak bude možné převádět pouze prostřednictvím zápisu v evidenci investičních nástrojů. ●

Tomáš Valouch,
advokátní koncipient
Zuzana Tonarová,
advokátní koncipientka
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Poznámky

[1] Návrh zákona o zvýšení transparentnosti právnických osob a o změně některých zákonů, č. j. 294/12, <http://eklep.vlada.cz/eklep/page.jsf?pid=RACK3QPH6AUG>.

[2] Srov. § 115 odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

1. místo mezi domácími
právníckými firmami
(2012)

PRACTICAL LAW COMPANY®

Právnícká firma roku
v České republice
(2012)

WHO'SWHOLEGAL

Klienty nejlépe hodnocená
právnícká firma
v České republice

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
a východní Evropě
(2011)

THOMSON REUTERS

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic
v České republice
(2011)

DEALWATCH™
By ISI Emerging Markets

- I více než deset let úspěšného působení na trhu
- I Havel, Holásek & Partners se sídlem v Praze a kanceláři v Brně, Ostravě a Bratislavě je s týmem více než 140 právníků, několika desítek studentů právnických fakult a více než 400 spolupracovníků, včetně 130 zaměstnanců spolupracující inkasní agentury Cash Collectors, největší česko-slovenskou právníckou firmou
- I kancelář je podle výsledků oficiální soutěže Právnícká firma roku v posledních třech letech podle počtu titulů a nominací jednou z nejúspěšnějších českých advokátních kancelářů
- I kancelář je vysoce doporučovaná v zásadě všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- I 700 stálých klientů, 30 společností z Czech Top 100 a 80 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500
- I partnerství s klienty založené na nadstandardní podpoře jejich podnikání, individuálním přístupu, porozumění a respektu, důvěře a loajalitě
- I kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právníckých sítí: World Law Group, State Capital Group a First Law International
- I služby poskytované v angličtině, češtině, slovenštině, němčině, francouzštině, italštině, ruštině, španělštině, portugalštině, polštině a ukrajinštině

K rozhodování ve věci žádostí o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně

Porušení rozpočtové kázně je upraveno mimo jiné v zákoně č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále též jen „rozpočtová pravidla“ nebo „zákon“), a to v ustanovení § 44 odst. 1 tohoto předpisu.

Za porušení rozpočtové kázně se považují případy, kdy dochází k neoprávněnému použití prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, neoprávněné použití a zadržování prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu a jiné. Za porušení rozpočtové kázně se vyměřuje odvod za porušení rozpočtové kázně a penále (dále také „odvod a penále“) ve výši stanovené § 44a odst. 4 zákona ve znění účinném v době poskytnutí peněžních prostředků (viz přechodná ustanovení zákona).

Dále je třeba si uvědomit, že v souladu s § 44a odst. 9 zákona lze odvod a penále vyměřit do deseti let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně. Jedná se o velmi dlouhou dobu, nicméně v souladu s § 44a odst. 10 rozpočtových pravidel může Generální finanční ředitelství z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení rozpočtové kázně. Žádost se podává prostřednictvím

správce daně, který odvod uložil. Rozpočtová pravidla nedefinují, co jsou důvody hodné zřetele. Je tedy zřejmé, že se jedná o případ správního uvážení, to znamená, že záleží na tom, jak žádost posoudí příjemce této žádosti, který o ní bude rozhodovat.

Generální finanční ředitelství proto vydalo nový pokyn č. GFŘ - D - 9 k rozhodování ve věci žádostí o prominutí odvodů a penále

za porušení rozpočtové kázně (dále také jen „pokyn“). Účelem pokynu je stanovit jednotná pravidla pro jednotné posuzování žádosti o prominutí odvodu nebo penále za porušení rozpočtové kázně a tím zajistit jednotné rozhodování v identických nebo obdobných případech porušení rozpočtové kázně tak, aby bylo zamezeno zvýhodnění některých žadatelů a tím poskytnutí veřejné podpory, podle práva Evropské unie. Tento pokyn vymezuje skuteč-

nosti, v jejichž faktickém naplnění lze spatřovat zákonem stanovené důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 44a odst. 10 zákona, pro něž může dojít k prominutí odvodu anebo penále za porušení rozpočtové kázně, a kritéria, podle kterých bude o předložených žádostech rozhodováno.

Pokyn tedy s účinností od 1. července 2012 stanoví, co se rozumí „důvody hodné zvláštního zřetele“. Za výjimečný případ je považována situace, kdy k porušení rozpočtové kázně došlo v důsledku:

- prokázané chyby poskytovatele,
- nesoučinnosti poskytovatele,

- z důvodu živelné katastrofy,
- státem změněné či zapříčiněné situace.

U žadatelů – fyzických osob se výjimečným případem rozumí též ohrožení výživy žadatele nebo na jeho výživu odkázaných osob.

Ostatní důvody hodné zvláštního zřetele pokyn vymezuje jako:

- a) porušení pravidel pro zadávání zakázek s výjimkou případů neprovedení výběrového řízení, nedodržení povinnosti uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení, úmyslné nastavení kritérií v rozporu se zákonem, v případě dodatečných zakázek nedodržení povinnosti postupovat v souladu se zákonem;
- b) porušení povinnosti v případě, že do doby podání žádosti o prominutí došlo k pozdnímu splnění této povinnosti a prodloužení této povinnosti nemělo vliv na naplnění účelu dotace;
- c) nedodržení stanovených limitů, parametrů či lhůt, souvisejících s naplněním účelu dotace;
- d) nedodržení podmínek, které poskytovatel stanovil v souvislosti s povinností vlastního spolufinancování příjemce či povinností dodržet maximální podíly poskytnutých prostředků na celkových nákladech operace v případech, kdy povinnost dodržet maximální podíly poskytovatelem stanovené v jednotlivých letech byly splněny k okamžiku ukončení operace, resp. nebyly překročeny podíly poskytnutých prostředků za operaci celkem, nebo v případech porušení povinnosti přednostního proinvestování (vkladu) vlastních zdrojů, pokud byl k okamžiku ukončení operace dodržen, resp. nebyly překročeny podíly poskytnutých prostředků za operaci celkem;
- e) převedení poskytnutých prostředků na jiný než stanovený účet, a to u příjemce, který má povinnost mít zřízen zvláštní projektový účet, přičemž před podáním žádosti o prominutí došlo k navrácení těchto prostředků zpět na projektový účet; jedná se však pouze o případy, kdy dosud nedošlo k zařazení tohoto mylně provedeného výdaje do žádosti o platbu podané příjemcem (obdobně pak v případě úhrady faktur z projektového účtu včetně DPH, která není způsobilým výdajem, pokud dojde následně k přesunu těchto prostředků zpět na projektový účet); nebo porušení povinnosti provádět veškeré finanční operace prostřednictvím zvláštního účtu;
- f) porušení povinnosti spočívající v poskytnutí zálohové platby ze strany příjemce, bylo-li provedeno její řádné zúčtování do doby finančního vypořádání operace;
- g) nedodržení poskytovatelem stanovených následných podmínek souvisejících se zachováním výsledků realizace po určitou dobu od ukončení realizace operace; prominutí je však nepřípustné, pokud se jedná o nedodržení povinnosti zachování stálosti operací dle čl. 57 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006;
- h) porušení povinnosti zajistit informační a propagační opatření, avšak pouze za předpokladu, že nedodržení této povinnosti nemá vliv na naplnění účelu dotace;
- i) porušení povinnosti vlastnictví/nájmu, pokud toto porušení neovlivňuje splnění následných podmínek a účelu poskytnutých prostředků; prominutí je však nepřípustné, pokud se jedná o porušení povinnosti zachování stálosti operací dle čl. 57 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006; nebo porušení povinnosti pojistit majetek pořízený z dotace;
- j) použití investičních prostředků na úhradu neinvestičních výdajů a naopak při zachování účelovosti poskytnutí prostředků;
- k) výdej prostředků státního rozpočtu organizační složkou státu nad výši stanovenou závazným ukazatelem, před provedením rozpočtového opatření, nebo pokud správce kapitoly vysloví s provedeným opatřením souhlas;
- l) převedení poskytnutých prostředků věcně způsobilé třetí osobě v rámci organizační nebo řídicí struktury, která projekt či akci realizovala svým jménem a na vlastní odpovědnost, přičemž v konečném důsledku byl účel poskytnutí prostředků splněn.

Pro úspěšnost samotné žádosti bude tedy důležité, jak bude žádost odůvodněna a jak závažnému porušení rozpočtové kázně došlo. Na základě toho pak bude Generální finanční ředitelství rozhodovat, zda se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele, či nikoliv. Cílem odůvodnění žádosti by mělo být přesvědčit příslušný orgán, že jeho konkrétní případ spadá pod výše uvedené body a uplatnění příslušné sankce by mohlo být příliš tvrdé a neúměrné vzhledem k pochybení, ke kterému při použití finančních prostředků došlo. Samozřejmě při posuzování těchto žádostí by měly rozhodující orgány postupovat ve stejných případech vůči všem daňovým subjektům stejně. ●

Mgr. Robert Pergl
 Mgr. Kristina Palla
 Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneri

DP
 DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI
 Advokátní kancelář

Prokura – jaké změny přinese nový občanský zákoník v její právní úpravě?

Současná právní úprava institutu tzv. prokury vychází z ustanovení § 14 zákona č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník (dále jen „ObchZ.“). Nicméně zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“), přináší do právní úpravy tzv. prokury určité novinky a doplnění.

Logicky je právní úprava tzv. prokury zařazena v novém občanském zákoníku do dílu smluvního zastoupení, hlava III s názvem „Zastoupení“. Důsledkem takového zařazení do nového občanského zákoníku je i skutečnost, že se na právní institut prokury nyní budou vztahovat i všeobecná ustanovení o zastoupení, jež jsou uvedena v úvodu této hlavy III. S názvem „Zastoupení“. Ze zmíněných všeobecných ustanovení tak např. plyne, že základem prokury není samotné udělení prokury, ale dohoda mezi podnikatelem (zmocnitelem) a prokuristou (zmocněncem).

I nadále právní úprava tzv. prokury bude respektovat pravidlo, že prokuru může udělit jen podnikatel zapsaný v obchodním rejstříku a že prokurista může jménem podnikatele právně jednat ve všech záležitostech, k nimž při provozu obchodního závodu běžně dochází, vyjma zcizování nebo zatěžování nemovitých věcí, u nichž se vyžaduje specifické zmocnění.

Nově se však zavádí prakticky významný institut prokury pro pobočku, který je v jiných právních úpravách již zcela běžný a který

existoval i ve zdejším právu až do r. 1964.[1] Z ustanovení § 450 odst. 2 nového občanského zákoníku vyplývá, že pokud podnikatel uděluje prokuru pro některou pobočku svého obchodního závodu nebo pro některý z několika svých obchodních závodů, označí výslovně pobočku nebo obchodní závod. Prokurista bude v tomto případě zřejmě zmocněn ke všem úkonům, ke kterým dochází při provozu takovéto pobočky. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že současný obchodní zákoník nepočítá s udělením prokury jen pro určitou pobočku nebo pro určitý závod. Tato změna v oblasti úpravy prokury v novém občanském zákoníku tak bude lépe odpovídat praxi a dynamickým obchodním vztahům.

Ani nová právní úprava nestanoví výslovně požadavek písemné formy pro udělení prokury. Nicméně tento požadavek vyplývá z obecných ustanovení o udělování plných mocí, podle kterých je písemná forma pro plnou moc zapotřebí v případech, kdy se zmocnění netýká jen určitého právního jednání nebo v případech, kdy se zmocnění týká takových právních jednání, pro něž se vyžaduje písemná forma.[2]

Zásadní změnu v porovnání se současnou právní úpravou právního institutu prokury pak představují účinky udělení prokury, kdy nadále účinnost udělení prokury již není spojena s jejím zápisem do obchodního rejstříku. Prokura

tedy nabývá účinnosti již udělením, stejně jako je tomu v případě běžné plné moci. Podmínka zápisu prokury do obchodního rejstříku je novou právní úpravou zachována, avšak pouze ve vztahu k účinkům publicity, nikoli jako podmínka účinnosti prokury jako takové.[3]

Nový občanský zákoník tak výrazným způsobem zasahuje do právní úpravy tzv. prokury a zjednodušuje proces jejího udělení a následné realizace v praxi. ●

Mgr. Jana Kyselová,
advokátka
KŠD ŠŤOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

- [1] Srov. Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, zveřejněná na stránkách www.justice.cz, str. 112 ..
- [2] Srov. Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, zveřejněná na stránkách www.justice.cz, str. 112 ..
- [3] Srov. Srov. Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, zveřejněná na stránkách www.justice.cz, str. 113.

We know how to score.

KŠD ŠTOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

KŠD ŠTOVÍČEK
ECONOMIC SERVICES, a.s.

www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

Advokát nebo advokátní koncipient se zaměřením na farmaceutické právo – Praha

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

se zaměřením na obchodní právo přijme v souvislosti s rozšiřováním právního teamu **ADVOKÁTA** nebo **ADVOKÁTNÍHO KONCIPIENTA** se zaměřením na **FARMACEUTICKÉ PRÁVO**.

Od svého založení v roce 2008 se HZ zaměřuje na poskytování **komplexních právních služeb středním a velkým korporacím, a to českým i zahraničním**. Stěžejní oblastí činnosti HZ je **obchodní právo**, především pak **fúze a akvizice** (včetně fúzí přeshraničních), **korporační právo, restrukturalizace, corporate governance** a **obchodní závazkové právo**. HZ disponuje rovněž zkušenými odborníky z oblasti trestního práva (zejména ve věcech hospodářských trestných činů), pracovního práva, práva nemovitostí, veřejných zakázek nebo v zastupování v soudních či rozhodčích řízeních. Nad rámec obecné specializace na obchodní právo a související obory práva se HZ zaměřuje na další čtyři klíčové průmyslové oblasti, ve kterých si získala postavení uznávaného poskytovatele právních služeb. Jedná se o **potravinářské právo, farmaceutické právo, franchising & outsourcing** a **insolvenci**.

Požadujeme

- odpovídající odborné znalosti a praxi v tomto odvětví
- znalost anglického jazyka na velmi dobré úrovni
- samostatnost
- odpovědný přístup k práci

Nabízíme

- možnost rychlého kariérního růstu v dynamicky se rozvíjející advokátní kanceláři se stabilní obchodní klientelou
- různorodou práci
- příjemné pracovní prostředí
- finanční ohodnocení odpovídající úrovni uchazeče a reflektující pracovní nasazení

Praha (Main Office)
Revoluční 3
CZ-110 00 Praha 1
tel. +420 227 629 700

Brno (Branch Office)
Karásek 1
CZ-621 00 Brno
tel. +420 517 070 460

info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

V případě zájmu adresujte, prosím, svou nabídku spolu se strukturovaným životopisem Tereze Bellerové na email bellerova@hajekzrzavecky.cz.

Bližší informace o společnosti včetně referencí naleznete na webových stránkách www.hajekzrzavecky.cz.

K možnému způsobu zhojení vad insolvenčního návrhu

Nejvyšší soud České republiky se v nedávné době opět vyjadřoval k problematice chybějících náležitostí insolvenčního návrhu a ke specifické možnosti jeho nápravy.

Popis kauzy

Insolvenční navrhovatel A podal dne 7. července 2011 insolvenční návrh na dlužníka, který však Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. srpna 2011 odmítl z důvodu, že „...insolvenční navrhovatel nevyhověl požadavkům na obsahové náležitosti insolvenčního návrhu, neboť necharakterizoval úpadek dlužníka.“

Insolvenční navrhovatel A ve svém návrhu uvedl, že dlužník má rovněž závazek vůči další společnosti, která také podává vůči dlužníku insolvenční návrh (dále označována jako insolvenční navrhovatel B), ale kromě jeho výše nijak blíže tento závazek nespécifikoval. Insolvenční navrhovatel B podal svůj insolvenční návrh dne 20. července 2011.

Městský soud v Praze uzavřel, že insolvenční navrhovatel A sice označil dalšího dlužníka věřitele, avšak o této pohledávce neuvedl další konkrétní údaje (údaje o důvodu a splatnosti pohledávky) a dále insolvenční navrhovatel A nespécifikoval okolnosti, z nichž by vyplývalo, že dlužník po stanovenou dobu není schopen úhrady svých splatných závazků.

S konstatováním, že pouze tehdy, má-li soud k dispozici bezvadný insolvenční návrh, může přistoupit k další fázi řízení, tj. ke zjišťování, zda je dlužník v úpadku, Městský soud v Praze insolvenční návrh navrhovatele A odmítl.

Proti odmítavému usnesení podal insolvenční navrhovatel A odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, který názor prvoinstančního soudu potvrdil. Následně podal insolvenční navrho-

vatel A proti tomuto usnesení Vrchního soudu v Praze dovolání.

Posouzení Nejvyššího soudu České republiky

Nejvyšší soud ČR se k výše předestřené kauze vyjádřil ve svém usnesení sp. zn. 29 NSČR 20/2012 ze dne 28. března 2012. Na úvod zopakoval Nejvyšší soud ČR obecné požadavky kladené insolvenčním zákonem na insolvenční návrh a odkázal také na své (mezi věřiteli nepopulární) rozhodnutí vyhlášené pod sp. zn. 29 NSČR 14/2011 týkající se náležitostí insolvenčního návrhu.

V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud ČR uzavřel, že „věřitelský insolvenční návrh musí ve smyslu ustanovení § 103 odst. 2 insolvenčního zákona obsahovat jako součást vylíčení okolností, které osvědčují úpadek dlužníka, nejen konkrétní údaje o dalších věřitelích dlužníka, nýbrž i konkrétní údaje o pohledávkách takových věřitelů, včetně konkrétních údajů o splatnosti těchto pohledávek a to v míře, která v případě, že tato tvrzení budou shledána pravdivými, dovolí insolvenčnímu soudu uzavřít, že dlužník je v úpadku.“

Dále Nejvyšší soud ČR poukázal na ustanovení § 107 insolvenčního zákona, podle něhož se další insolvenční návrh podaný na majetek téhož dlužníka ještě předtím než insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, považuje za přistoupení k řízení. Osoba, která jej podala, se považuje za dalšího insolvenčního navrhovatele, a to od okamžiku, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu, u kterého probíhá řízení o původním insolvenčním návrhu. Nejvyšší soud ČR připomněl rovněž judikatorně ustálený závěr, podle něhož může insolvenční navrhovatel odstranit vady insolvenčního návrhu do doby než insolvenční soud rozhodne o odmítnutí insolvenčního návrhu podle ustanovení § 128 odst. 1 insolvenčního zákona.

Zároveň však vytknul soudům obou stupňů jejich postup, ve kterém sice formálně respektovaly úpravu stanovenou v ustanovení § 107 insolvenčního zákona, avšak z obsahového hlediska ji zcela ignorovaly. Insolvenčního navrhovatele B oba soudy sice označovaly jako dal-

šího přistoupivšího navrhovatele, avšak takto s ním nenakládaly. Ve skutečnosti pracovaly soudy s jeho návrhem jako se samostatným insolvenčním návrhem na majetek dlužníka.

Tyto závěry Nejvyšší soud ČR dovodil ze skutečnosti, že prvoinstanční soud následně po odmítnutí insolvenčního návrhu insolvenčního navrhovatele A odmítl také insolvenční návrh insolvenčního navrhovatele B a Vrchní soud v Praze tento postup svým usnesením potvrdil. Z těchto důvodů Nejvyšší soud ČR obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Také insolvenční navrhovatel B podal proti oběma rozhodnutím dovolání a Nejvyšší soud ČR tato rozhodnutí týkající se insolvenčního navrhovatele B rovněž zrušil (viz usnesení sp. zn. 29 NSČR 21/2012 ze dne 28. března 2012).

Závěrem

Nejvyšší soud ČR na závěr konstatuje, že „... na původní insolvenční návrh a na přistoupení k řízení se musí pohlížet stejně, jako kdyby šlo o podání učiněná společně původním insolvenčním navrhovatelem i dalším insolvenčním navrhovatelem.“ Z tohoto konstatování vyplývá jednoznačný závěr, že pokud další insolvenční návrh došlý insolvenčnímu soudu před rozhodnutím o původním insolvenčním návrhu obsahuje náležitosti, které chybí v původním insolvenčním návrhu (a kvůli kterým by insolvenční soud mohl tento návrh odmítnout), zhojuje tím vady původního insolvenčního návrhu a insolvenční soud nemůže již pro tyto vady insolvenční návrh odmítnout.

Tímto rozhodnutím se tak do určité míry zmiřují striktní požadavky kladené na věřitelský insolvenční návrh, které vymezil Nejvyšší soud ČR ve svém dřívějším rozhodnutí (sp. zn. 29 NSČR 14/2011), a nabízí určitý návod, jak mohou jednotliví věřitelé koordinovat své kroky proti společným dlužníkům, aniž by předčasně odtajňovali vzájemně citlivé údaje. ●

Mgr. Ing. Michal Růžička
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

Lze platně sjednat smlouvu o smlouvě budoucí kupní na koupi (bytové) jednotky?

Poslední květnový den letošního roku přinesl, kromě jiného, i rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 33 Cdo 1407/2010. Předmětem sporu bylo uplatnění smluvní pokuty ze smlouvy o smlouvě budoucí kupní k bytové jednotce.

Smluvní pokuta, dohodnutá stranami pro případ zpoždění s dokončením bytové jednotky a s převodem vlastnictví na budoucí kupující, nebyla nejdříve příslušným Krajským a později ani Nejvyšším soudem přiznána z důvodu neplatnosti smlouvy o smlouvě budoucí, s ohledem na chybějící dohodu účastníků o podstatných náležitostech zamýšlené smlouvy. V daném případě se jednalo o stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu (ve smlouvě smluvní strany pouze citovaly zákonné ustanovení, že se tento podíl řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové ploše všech jednotek v domě.)

Z formálně právního hlediska zřejmě nelze se stanoviskem Nejvyššího soudu nesoúhlasit – ano, smlouva o smlouvě budoucí má obsahovat dohodu účastníků o podstatných náležitostech zamýšlené smlouvy. Rovněž tak lze Nejvyššímu soudu přisvědčit v tom, že podstatné náležitosti smlouvy o převodu vlastnictví jednotky jsou uvedeny v § 6 zákona č. 72/1994 Sb., zákon o vlastnictví bytů, v platném znění.

Otázkou nicméně je, jaké důsledky může přinést aplikace výše uvedeného pro běžnou praxi residenčního developmentu. Je totiž zcela běžné (ano i dnes, v době krize) uzavírat smlouvu o smlouvě budoucí o koupi bytové jednotky

předtím, než bytová jednotka, či samotný dům právně i fakticky existuje. Je však v takovém případě vůbec možné splnit požadavky na specifikaci veškerých podstatných náležitostí smlouvy dle § 6 zákona o vlastnictví bytů? Domnívám se, že obtížně. O jaké požadavky jde?

- označení budovy nebo domu údaji podle katastru nemovitostí (číslo popisné, číslo parcelní pozemku, na kterém se budova nachází, specifikace katastrálního území), číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově. V okamžiku, kdy konkrétní dům existuje „pouze na papíře“, respektive není v katastru nemovitostí zapsána ani rozestavěná budova, ve které by měla být jednotka umístěna, je tato podmínka jen obtížně splnitelná;
- popis bytu nebo nebytového prostoru, jejich příslušenství, jejich podlahová plocha a popis vybavení bytu nebo nebytového prostoru, které jsou smlouvou převáděny. Tyto skutečnosti bývají uváděny poměrně standardně;
- určení společných částí domu včetně určení, které části domu jsou společné vlastníkům jen některých jednotek. Vymezit společné části domu by rovněž mělo být možné předem;
- stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu včetně stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek. I přesto, že tak účastníci ve výše zmíněném případě neučinili, je zřejmě možné tyto podíly určit na základě stavební dokumentace – předpokládám, že aspoň ta v okamžiku podpisu smlouvy o smlouvě budoucí existuje;
- označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv, ve smyslu § 21, údajů podle katastru nemovitostí – stejně jako v případě ad a) výše – v okamžiku, kdy konkrétní dům existuje „pouze na papíře“, nebude vymezena ani stavební parcela, tedy pozemek, na kterém se dům nachází;
- práva a závazky týkající se domu, jeho společných částí a práva k pozemku, která přecházejí z dosavadního vlastníka budovy na vlastníka jednotky. Některá z těchto práv a závazků budou známa a zřejmě již v počátcích výstavby, avšak mnohá jiná (správa domu apod.) jsou

zakládána na základě smluvních vztahů uzavíraných až v průběhu výstavby. Ani v tomto případě tedy z praktického hlediska nemůže být vymezení úplné a vyčerpávající.

Dále musí být ke smlouvě přiložen půdorys všech podlaží, případně jejich schémata, určující polohu jednotek. Specifikace podstatných náležitostí dle písmen a) a f) výše bude v počátečních fázích výstavby obtížná a nepraktická, či spíše nemožná.

Jak tedy z této šlamastyky ven? Domnívám se, že klíčem je specifikace veškerých podstatných náležitostí budoucí smlouvy o převodu jednotky v takovém detailu, jaký je vůbec v době uzavření smlouvy o smlouvě budoucí možný. Ani tak nelze zabránit nebezpečí pozdějšího zneplatnění smlouvy z důvodů chybějící podstatné náležitosti, byť zcela formální (např. označení pozemku, na kterém se předmětný dům nachází). Nicméně přestaneme-li vnímat výše uvedené rozhodnutí optikou přepjatého formalismu, dojdeme možná k tomu, že snahou Nejvyššího soudu je opravdu dosáhnout co nejdetailnějšího popisu v budoucnu převáděné jednotky a zamezit uzavírání smluv o budoucí koupi „zajíce v pytli“.

Samostatnou otázkou pak zůstává, zda zákon (a Nejvyšší soud) neklade na účastníky smluvního vztahu ve výše uvedeném případě příliš vysoké nároky. Zejména pak v případech, kdy je jednou ze smluvních stran právně nekalifikovaný zákazník, který nemá i při své nejlepší snaze a vůli šanci postihnout veškeré právní a technické nuance bytového developmentu. V této souvislosti je s podivem, jak málo regulovaná je oblast, ve které většina běžné populace investuje převážnou většinu svých současných i budoucích úspor oproti např. koupi rohlíku v samoobsluze. Spoléhát na známé „vigilantibus iura“ však při dnešních, právně i technicky komplikovaných, vztazích nelze. A Nejvyšší soud výše zmíněnou judikaturou budoucím kupujícím život rozhodně neulehčuje. ●

Otakar Martinec
Weinhold Legal, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

novinka

Globální vyhledávání

inteligentní řazení výsledků podle důležitosti

Barevné odlišení záložek

Nové ergonomické uspořádání

Seznam naposledy otevřených dokumentů

Rychlý přístup

k často používaným dokumentům

Vyhledávání souvisejících dokumentů

- ke konkrétnímu předpisu, judikátu

Počty souvisejících dokumentů

- rychlá a lepší orientace v souvisejících dokumentech

Rychlé a kompaktní vyhledávání

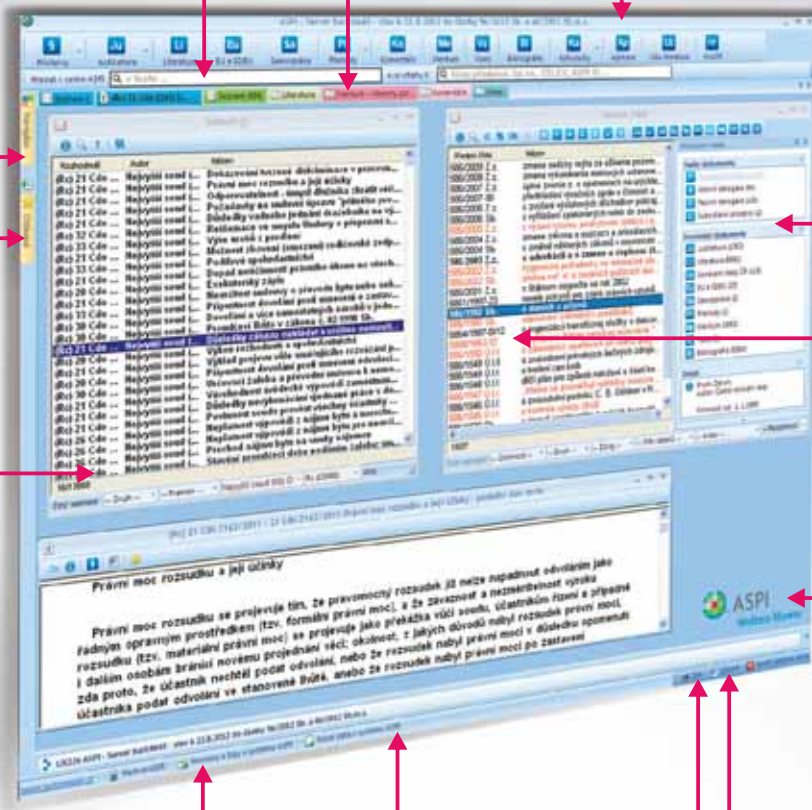
ve všech modulech najednou

Rychlejší aktualizace

Nová data, tipy, novinky

Tisk dokumentů

Export do Wordu

Dobrovolnická činnost není nelegální práce

Začátkem letošního roku vstoupila v platnost novela zákona o zaměstnanosti, která rozpoutala boj oblastních inspektorátů práce s nelegálním zaměstnáváním.

V naší advokátní praxi se ale setkáváme i s případy, kdy inspektoráty práce označí za nelegální práci činnost, která se za nelegální práci skutečně považovat nedá. Jedná se například o bezúplatnou výpomoc rodinných příslušníků nebo dobrovolníků. K této otázce se nedávno vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 23. března 2012, sp. zn. 4 Ads 175/2011, který v tomto článku stručně rozebereme a se kterým by dle našeho názoru měly být inspektoráty seznámeny.

Skutkový popis případu

Žalobkyně byla na základě své žádosti zařazena do evidence uchazečů o zaměstnání. Již v okamžiku zařazení do této evidence oznámila Úřadu práce ČR, že jí určité občanské sdružení poskytlo příslib zaměstnání, pokud získá finanční prostředky z grantu. Žalobkyně současně oznámila, že do doby, než jí k občanskému sdružení vznikne pracovní vztah, bude pro toto občanské sdružení vykonávat dobrovolnickou činnost bez nároku na odměnu. Tato činnost spočívala ve vedení účetnictví, inventarizaci účtů a zpracování daňového přiznání. Úřad práce ČR však interpretoval její dobrovolnickou činnost automaticky jako závislou práci vykonávanou na základě (ústní) dohody o provedení práce a žalobkyni vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu neoznámení výkonu závislé práce.

Názor Nejvyššího správního soudu

V projednávaném sporu o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání musel Nejvyšší správní soud nejprve rozhodnout předběžnou otázku, zda dohoda mezi žalobkyní a občanským sdružením byla dohodou o provedení práce a žalobkyně vykonávala závislou práci nebo se jednalo o výkon dobrovolnické činnosti, jak namítala žalobkyně.

V projednávané věci neměl Nejvyšší správní soud pochyb o tom, že žalobkyně vedla pro občanské sdružení účetnictví na základě jeho pokynů, ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti, jeho jménem, na jeho náklady a na jeho odpovědnost. Za nutné však považoval zabývat se také dalším pojmovým znakem závislé práce (§ 2 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění do 31. 12. 2011), a to tím, zdali stěžovatelka tuto práci vykonávala za odměnu.

Nejvyšší správní soud dovodil, že pracovní vztah bez úplaty nemůže vzniknout (závislá práce nemůže být vykonávána bez nároku na odměnu). Svoji argumentaci opřel o citaci odborné literatury, která uvádí, že úplatnost závislé práce patří k základním pojmovým znakům této práce a povinnost platit zaměstnanci za vykonanou práci mzdu nebo plat ukládá ustanovení § 38 odst. 1 písm. a) zákoníku práce zaměstnavateli jako jednu ze základních povinností vyplývajících z pracovního poměru. V ustanovení § 109 odst. 1 zaručuje zákoník práce právo zaměstnance na mzdu, plat nebo odměnu z dohody za vykonanou práci, což zároveň znamená, že nelze platně sjednat pracovní vztah bez práva zaměstnance na odměnu.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně byla srozuměna s tím, že činnost pro občanské sdružení vykonává bez úplaty, nemůže podle Nejvyššího správního soudu mít dohoda mezi žalobkyní a občanským sdružením charakter dohody o provedení práce, neboť se vůbec nejedná o pracovní vztah. Tuto dohodu nelze podřadit ani pod žádný ze smluvních typů upravených v zákoně č. 40/1964 Sb., občanském zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a jedná se proto o tzv. nepojmenovanou smlouvu ve smyslu ustanovení § 51 občanského zákoníku.

Náš komentář

Začátkem letošního roku nabyla účinnosti novela zákoníku práce, která se dotkla mimo jiné i citovaného ustanovení definujícího závislou práci. Jsme však přesvědčeni, že i podle současné právní úpravy je podmínkou vzniku pracovního vztahu (jehož předmětem je výkon závislé práce) úplatnost za vykonávanou práci. Tento názor podporují i dostupné odborné komentáře, například „Změna spočívající v pouhém rozdělení stávající nesourodé a „košaté“ definice závislé práce obsažené dosud v § 2 odst. 4 ZPr do dvou odstavců navrhovaného § 2, kdy odst. 1 by „nově“ obsahoval „znaky“ závislé práce a odst. 2 by „nově“ obsahoval „podmínky jejího výkonu“, se nám zdá – bez jakýchkoliv dalších změn v pojetí vymezení závislé práce – sice systémově správnou, ale pouze minimální, kosmetickou a věcně (s jednou výjimkou níže zmíněnou) nic neměnicí úpravou.“[1].

Jiná (dobrovolnická) činnost, která je vykonávána bezúplatně, by tedy neměla být posuzována jako výkon nelegální práce, přestože může naplňovat ostatní znaky a podmínky výkonu závislé práce.

Pokud tedy inspektorát práce posoudí dobrovolnickou činnost jako nelegální práci, mohou se všichni dotčení proti případné sankci bránit (možná obrana platí jak pro subjekt, který umožnil výkon dobrovolnické činnosti, tak i ten, kdo dobrovolnickou činnost vykonával). Při své obhajobě mohou poukázat i na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu. ●

JUDr. Jaroslav Škubal,
advokát, partner
Mgr. Tomáš Liškutín,
advokátní koncipient
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

Poznámky

[1] Bělina, M. Pichrt, J. Nad návrhem novelizace zákoníku práce (včetně vazby na návrh nového občanského zákoníku). Právní rozhledy, 2011, č. 17, s. 605 an.

P A R T N E R S

advokátní kancelář

Získáte vše. Samozřejmě.
Bez kompromisů.

PRK Partners je přední advokátní kancelář a nositelem nejvýznamnějších mezinárodních i lokálních ocenění.

PRK Partners je partnerstvím desítek excelentních osobností z různých zemí, s různou profesní historií a osobní zkušeností. Spojením jejich know-how vzniká unikátní firemní prostředí, v němž nemusíte volit mezi kvalitami...

Díky PRK Partners získáte bezkonkurenční poradenství v souvislosti se změnami v soukromém právu. Náš tým je složen z autorů rekodifikace soukromého práva a předních odborníků v jednotlivých právních specializacích.

PRK Partners **Váš průvodce novým občanským zákoníkem**

www.prkpartners.com

PRAHA | BRATISLAVA | BUDAPEŠŤ | OSTRAVA

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2010
WINNER

Přechodná ustanovení nového občanského zákoníku k zásadě superficies solo cedit

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále „nový občanský zákoník“ nebo „NOZ“) zavádí do českého právního řádu staronovou zásadu superficies solo cedit, tj. povrch ustupuje půdě.

V praxi to znamená, že stavba již nebude samostatnou nemovitou věcí, nýbrž součástí pozemku, na kterém byla zřízena. Obnovit tuto zásadu však nelze jednorázově bez ohledu na vlastnická práva vlastníků pozemků a staveb na nich zřízených[1]. K bezproblémovému přechodu na novou právní úpravu je třeba přechodných ustanovení, jimiž se zabývá právě tento článek. Účelem článku je poskytnout obecný přehled o těchto přechodných ustanoveních a upozornit na některé možné problémy, které mohou nastat po účinnosti NOZ.

Úvod

Zásada superficies solo cedit není našemu právnímu řádu zcela neznámá, uplatňovala se na našem území až do roku 1951, kdy zákon č. 141/1950 Sb., tzv. střední občanský zákoník, tuto zásadu přestal respektovat a zavedl pravidlo, dle něhož byla stavba samostatnou věcí a jako taková tedy mohla mít jiného vlastníka než toho, kdo vlastnil pozemek pod stavbou. Tuto právní úpravu posléze převzal i nyní účinný zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ačkoli výslovně to zakotvila až jeho novela zákon č. 509/1991 Sb.

Autoři NOZ inspirovaní jednak původní tradiční úpravou a právní úpravou ve většině evrop-

ských zemí zásadu superficies solo cedit znovu zavedli do našeho právního řádu v ust. § 506 NOZ, které stanoví, že „součástí pozemku je prostor nad povrchem i pod povrchem, stavby zřízené na pozemku a jiná zařízení (dále jen „stavba“) s výjimkou staveb dočasných, včetně toho, co je zapuštěno v pozemku nebo upevněno ve zdech.“

Základní východisko nové právní úpravy

Přechodná ustanovení týkající se přechodu k zásadě superficies solo cedit jsou systematicky zařazena do hlavy II části páté NOZ a obsahují pouze osm paragrafů, přičemž v úvodních ustanoveních je řešen základ právní úpravy a následují ustanovení speciální.

Dle § 3054 NOZ stavba, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, přestává být dnem nabytí účinnosti NOZ samostatnou věcí a stává se součástí pozemku za předpokladu, že měla v den nabytí účinnosti NOZ vlastnické právo ke stavbě a pozemku táž osoba.

Jestliže v okamžiku nabytí účinnosti NOZ bude vlastník pozemku odlišný od vlastníka stavby, tak stavba i pozemek zůstávají samostatnými nemovitými věcmi a dle § 3058 odst. 1 NOZ stavba přestane být ze zákona samostatnou věcí až v okamžiku, kdy se pozemek i stavba stanou vlastnictvím téhož vlastníka. Totéž dle ust. § 3055 odst. 1 NOZ platí o stavbě, která je v den nabytí účinnosti NOZ ve spoluvlastnictví, je-li některý ze spoluvlastníků i vlastníkem pozemku nebo jsou-li jen někteří spoluvlastníci stavby spoluvlastníky pozemku.

Z ust. § 1116 NOZ týkajícího se spoluvlastnictví a z ust. § 3055 odst. 1 lze vyvodit, že se ust. § 3054 NOZ použije i v případě spoluvlastnictví a stavba se stane součástí pozemku, jestliže titíž spoluvlastníci pozemku budou i spoluvlastníky stavby. Nedořešenou však zůstává otázka spoluvlastnictví v případě, kdy např. dva spoluvlastníci budou vlastnit pozemek i stavbu na něm, avšak s rozdílnými podíly (jedna osoba

bude většinovým spoluvlastníkem pozemku a menšinovým spoluvlastníkem stavby). Nový občanský zákoník tuto otázku výslovně neřeší a ani důvodová zpráva k NOZ nedává žádné vodítko. S ohledem na ust. § 10 NOZ a ust. § 3058 odst. 2 NOZ by se jako spravedlivé mohlo jevit poskytnutí odpovídající peněžité náhrady majoritnímu spoluvlastníku stavby většinovým spoluvlastníkem pozemku.

V případě převodu pozemku, na kterém se nachází stavba, která nepodléhá zápisu do katastru nemovitostí, popř. tehdy, když nebude zápis v katastru odpovídat skutečnosti, lze uvažovat o případu, že nabyvatel bude vzhledem ke všem okolnostem případu v dobré víře, že stavba je součástí pozemku. Dle ust. § 3058 odst. 2 v takovém případě přestane být stavba v okamžiku převodu ze zákona samostatnou věcí a stává se součástí pozemku, na němž je zřízena. Původní vlastník stavby má však vůči převodci pozemku právo na náhradu ve výši ceny stavby ke dni zániku svého vlastnického práva. Toto ustanovení výrazně znevýhodňuje vlastníka stavby, neboť v závislosti na jednání třetí osoby bez jeho jakéhokoli přičinění bude nemovitost převedena z jeho vlastnictví a vlastník bude mít pouze nárok na náhradu vůči převodci, přičemž vymahatelnost či zajištění této pohledávky NOZ nijak neřeší. NOZ tak sice chrání nabyvatele v dobré víře, avšak opomíjí ochranu práv bývalého vlastníka stavby. Vzniknout může např. situace, kdy vlastník pozemku, na kterém se nachází stavba ve vlastnictví jiné osoby nepodléhající zápisu do katastru nemovitostí, převede tento pozemek na svého věřitele za účelem úhrady pohledávky, kterou má vůči tomuto věřiteli. Dlužník pak neoddrží žádné plnění, ze kterého by mohl uspokojit pohledávku bývalého vlastníka stavby, jehož stavba se stala ze zákona součástí pozemku, a jestliže dlužník nebude mít jiný majetek, bude pohledávka bývalého vlastníka stavby za dlužníkem velmi obtížně vymahatelná.

Celá tato úprava se pochopitelně netýká staveb, které nejsou součástí pozemku dle NOZ či jsou samostatnými nemovitými věcmi dle NOZ.

Předkupní právo vlastníka pozemku a vlastníka stavby

Jestliže vlastník pozemku bude v den nabytí účinnosti NOZ osobou odlišnou od vlastníka stavby, vzniká dle § 3056 NOZ vlastníkovému pozemku předkupní právo ke stavbě a vlastníkově stavby předkupní právo k pozemku, s tím, že lze-li část pozemku se stavbou oddělit tak, aniž to podstatně ztíží jejich užívání a požívání, vztahuje se předkupní právo vlastníka stavby pouze na část pozemku nezbytnou pro výkon vlastnického práva ke stavbě. Lze mít za to, že předkupní právo bude náležet i jednotlivým spoluvlastníkům pozemku a spoluvlastníkům stavby v případě, že to nejsou totožné osoby.[2]

Výše uvedené zákonné předkupní právo má věcněprávní charakter a dle věcného záměru nového katastrálního zákona bude zapisováno do katastru nemovitosti. V praxi to bude znamenat, že vlastník pozemku v případě záměru pozemek prodat je nejprve povinen pozemek za stejných podmínek nabídnout vlastníku stavby, přičemž tato nabídka musí být písemná. Totéž platí v případě, že vlastník stavby má v úmyslu vlastnictví stavby převést na jiného.

Nový občanský zákoník neobsahuje zvláštní právní úpravu pro zákonné předkupní právo, vezmeme-li však v úvahu judikaturu k nyní účinnému občanskému zákoníku[3] a ust. § 10 NOZ, lze konstatovat, že se na zákonné předkupní právo použijí přiměřeně ustanovení NOZ týkající se smluvního předkupního práva (§ 2140 a násl. NOZ). Nový občanský zákoník v těchto ustanoveních zavádí novou terminologii: osoba, již náleží předkupní právo, se nazývá předkupník a osoba, která má zájem o koupi nemovitosti od prodávajícího, se nazývá koupěchtivý. Předkupník je v případě zájmu povinen zaplatit kupní cenu prodávajícímu do 3 měsíců po nabídce. V případě, že předkupník nevyužije svého předkupního práva, zůstává mu předkupní právo zachováno i vůči novému vlastníku nemovitosti. Jestliže koupěchtivý o předkupním právu věděl nebo musel-li o něm vědět, pak platí, že smlouva s ním je uzavřena s rozvazovací podmínkou uplatnění předkupního práva předkupníkem. Zákonné předkupní právo navíc dle ust. § 3056 odst. 1 nelze smluvně vyloučit.

Jiná věcná práva

Dle důvodové zprávy k NOZ přechází při právním spojení stavby a pozemku věcné právo, které zatěžovalo stavbu, na pozemek a zatěžuje jej v nezměněném rozsahu. Z přechodných ustanovení NOZ však tento závěr nevyplývá.

Přechodná ustanovení řeší pouze dva možné scénáře týkající se věcných práv zatěžujících stavbu nebo pozemek. Dle prvního z nich

vlastník pozemku, na kterém je stavba, kterou vlastní druhá osoba, převede pozemek osobě třetí, která je v dobré víře, že stavba je součástí pozemku. Jak bylo řečeno výše, stavba se pak stává součástí pozemku a původní vlastník stavby má právo vůči převodci pozemku na náhradu ve výši ceny stavby ke dni zániku svého vlastnického práva. Dle ust. § 3058 odst. 2 NOZ pak přejde případné zástavní právo zatěžující stavbu na pohledávku na tuto náhradu.

Druhý scénář se týká přímo zřízení věcného práva ve prospěch osoby, která je v dobré víře, že stavba je součástí pozemku, ačkoli ve skutečnosti tomu tak není. Dle ust. § 3057 NOZ se vůči takové osobě stavba za součást pozemku považuje (avšak pouze vůči této osobě). Skutečný vlastník stavby má pak právo na náhradu za znehodnocení svého vlastnictví vůči zřizovateli věcného práva a byla-li stavba již dříve zatížena zástavním právem, rozšiřuje se zástavní právo i na pohledávku na tuto náhradu. Nevyřešená zůstává otázka výše náhrady, která tak zřejmě bude muset být stanovena znaleckým posudkem.

Stavba na více pozemcích

Pokud se stavba nachází na více pozemcích, pak se výše uvedená pravidla použijí jen ve vztahu k pozemku, na němž se nachází převážná část stavby. Dle ust. § 3059 NOZ se v případě, že se stavba stane součástí pozemku, použijí ve vztahu k pozemkům, na které části stavby přesahují, ustanovení o tzv. přestavku (přestavek je upraven v ust. § 1087 NOZ). O přestavek se jedná, jestliže stavba zřízená na vlastním pozemku zasahuje jen malou částí na malou část cizího pozemku. Pro řešení této situace má zásadní význam dobrá víra zřizovatele stavby. Jestliže zřizovatel stavby byl v dobré víře, pak se část pozemku zastavěného přestavkem stane vlastnictvím zřizovatele stavby, přičemž zřizovatel stavby je povinen nahradit vlastníku pozemku, jehož část byla zastavěna, obvyklou cenu nabyté části pozemku. Pro případ, že by zřizovatel stavby v dobré víře nebyl, lze s odkazem na ust. § 10 a § 1084 odst. 2 věta druhá mít za to, že osoba, která v dobré víře nebyla, má stejná práva jako nepřikázaný jednatel a dle ust. § 1085 NOZ může soud na návrh vlastníka pozemku rozhodnout o odstranění přesahující části stavby na náklad jejího zřizovatele.

Je otázkou, jakým způsobem se bude postupovat v případě, kdy se stejné části stavby budou nacházet na různých pozemcích s rozdílnými vlastníky. Ust. § 3059 NOZ mluví pouze o pozemku, na němž je převážná část stavby, nikoli o pozemcích, navíc zde nemůže být řeč ani o převážné části stavby.

Závěr

Je s podivem, že tak obsáhlé legislativní dílo, jakým nový občanský zákoník bezesporu je, obsahuje pouhých 52 paragrafů přechodných ustanovení, přičemž něčemu tak důležitému, jako přechodu na zásadu superficies solo cedit, je věnováno pouze 8 paragrafů. Jen pro představu, německá právní úprava, kterou se nechali dle vlastní proklamace inspirovat autoři nového občanského zákoníku, potřebovala k vyřešení nemovitostní problematiky po sjednocení NDR a tehdejší SRN jeden celý zákon[4], přitom je však zároveň třeba podotknout, že zde byly právní vztahy ještě složitější z důvodu přechodu nových spolkových zemí na tržní hospodářství a původní právní úprava byla mírně odlišná od té české. Díky stručnosti naší právní úpravy však jsou některé otázky řešeny bohužel pouze částečně či dokonce nejsou upraveny vůbec. K vyřešení některých podstatnějších problémů (především otázky spoluvlastnictví staveb a pozemků) by bylo vhodné zvážit novelizaci přijatého zákona ještě před jeho vstupem v účinnost. ●

JUDr. Petr Fiala,
advokát

Mgr. Jindřich Mayer,
advokátní koncipient

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] V důvodové zprávě k NOZ je deklarována inspirace německou právní úpravou, kde byl při sjednocení Německa novelizován uvozovací zákon k BGB a přijat zákon k úpravě věcného práva (Gesetz zur Sachenrechtsbereinigung im Beitrittsgebiet), neboť občanský zákoník NDR oddělil pro určité případy vlastnictví pozemku a stavby na něm zřízené.
- [2] Rozbor problematiky v případě více spoluvlastníků pozemku a více spoluvlastníků stavby odlišných od spoluvlastníků pozemku a kolize jednotlivých předkupních práv přesahuje cíl tohoto článku.
- [3] viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 10. 2001, sp. zn. 25 Cdo 2764/99, uveřejněný pod číslem 72/2002 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek
- [4] Gesetz zur Sachenrechtsbereinigung im Beitrittsgebiet

Nová podoba stejnopisů elektronických platebních rozkazů

Jednou ze základních změn, kterými prochází resort spravedlnosti, je elektronizace.

V roce 2008 byl zaveden institut elektronického platebního rozkazu, jehož podstatou je podání žaloby odesláním vyplněného elektronického formuláře. V následujícím roce začaly být fyzickým a právníkům osobám zřizovány datové schránky, které umožňují, aby jim soud zaslal rozsudky v elektronické podobě.

V roce 2012 začíná zavádění plné elektronizace soudních spisů, a to nejprve u elektronických platebních rozkazů (dále jen „EPR“). Plná elektronizace soudního spisu znamená, že spis bude veden výhradně v elektronické podobě a nebude podporován spisem listinným. Ministerstvo spravedlnosti se přitom musí vypořádat s tím, že některým osobám (většinou fyzických osob) nejsou dosud datové schránky zřízeny, a proto jim není možné zasílat EPR v elektronickém vyhotovení. Nalezeným řešením je převádění soudních rozsudků z elektronické podoby do podoby listinné prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (pošty).

Pošta nebude převádět EPR do podoby listinné cestou autorizované konverze podle zákona č. 300/2008 Sb., která mimo jiné vyžaduje ověření shody původní elektronické podoby s listinnou podobou a poté připojení ověřovací doložky obsahující otisk úředního razítka, jméno, příjmení a podpis osoby, která konverzi provedla. Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti nebude vytištěná písemnost podepisována jakoukoli osobou či razítkována mechanickým razítkem soudu.

Po převedení do listinné podoby pošta doručí účastníkovi řízení vytištěný EPR. EPR doručení účastníkovi nebude mít ani podobu klasického listinného rozsudku, tj. nebude opatřen razítkem soudu a podpisem příslušné osoby, ani se nebude jednat o výstup z autorizované konverze opatřený ověřovací doložkou. Jedná se tedy o novou podobu EPR, která do konce roku 2011 nebyla známa.

Vzhledem k tomu, že u vytištěného EPR nebude možné rozeznat dokument vytištěný poštou od její prosté kopie, bude účastníkům řízení umožněno ověřit pravost vytištěného EPR obdrženého poštou s původním elektronickým originálem EPR pomocí speciální webové aplikace na internetové adrese infodokument.justice.cz (je nutné zadat specifický identifikátor dokumentu a spisovou značku; oba tyto údaje jsou obsaženy v záhlaví EPR) a ze stejné aplikace získat repliku elektronického originálu EPR.

Podstatná část úpravy vytištěných EPR je obsažena ve vyhlášce č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy. Občanský

soudní řád pouze v jediném odstavci uvádí, že doručuje-li se prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, stejnopisy rozhodnutí a jiné písemnosti soudu v listinné podobě mohou být vyhotovovány za součinnosti tohoto provozovatele, a úpravu podrobností takového postupu ponechává prováděcímu právnímu předpisu.

Nová právní úprava přináší řadu teoretických otázek k přípustnosti přenesení vyhotovování EPR na poštu, účinkům doručení vytištěného EPR, zabezpečení webové aplikace na internetové adrese infodokument.justice.cz a ochrany osobních údajů. Lze očekávat, že o všech těchto otázkách se u odborné veřejnosti rozvine diskuse. ●

Mgr. Ing. Michal Bureš,
advokát

Advokátní kancelář

Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.

Think international law

Study at UNYP LL.M in International and Commercial Law

International faculty
Flexible schedule for working professionals
Degree awarded from University of Greenwich, U.K.

University
of New York
in Prague

EDUCATING TOMORROW'S LEADERS

www.unyp.cz

Titul LL.M na University of New York in Prague ve spolupráci s partnerskou University of Greenwich láká studenty, kteří hledají dovednosti pro práci na mezinárodních trzích.

Spuštění magisterského programu v oboru mezinárodního a obchodního práva oznámila University of New York in Prague (UNYP) v roce 2009. Výzkumné aktivity posiluje mezinárodní spolupráce UNYP s partnerskou University of Greenwich (UoG). Od té doby studium absolvovaly dva ročníci studentů a zájem o program stále stoupá. Program LL.M na UNYP je určen pro studenty, kteří chtějí prohloubit svou právní kvalifikaci a zajímají je při tom zejména mezinárodní aspekty práva a práce pro společnosti či instituce, jež působí na více trzích.

Accreditations:

Memberships:

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala v letech 2010, 2011 a 2012 cenu „IP Law Firm of the Year“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a cenu „Právnícká firma roku 2010 a 2011 v oblasti duševního vlastnictví“ a „Právnícká firma roku 2011 v oblasti práva informačních technologií“ udělovanou společností EPRAVO.CZ, akciová společnost.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kancelář v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5 |
| tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz |

www.cermakaspol.cz

Prodej podniku podle nového civilního kodexu

Jak známo, nahradí nový občanský zákoník[1], který má nabytí účinnosti 1. ledna 2014, mimo jiné i tu část obchodního zákoníku, upravující obchodní závazkové vztahy, jinými slovy, smlouvy uzavírané v obchodním styku. Jednou z takových smluv, se kterou se pravděpodobně setkala většina právníků, praktikujících obchodní právo, je smlouva o prodeji podniku[2].

Pojem „smlouva o prodeji podniku“ či „prodej podniku“ bychom však v novém kodexu hledali marně. Ustanovení upravující tento smluvní typ najdeme v zákoníku zařazena v části čtvrté, hlavě II, oddílu 2, pododdílu 6[3]. Poněkud překvapivé je snad to, že oproti dosavadní úpravě je nová úprava, alespoň co do počtu paragrafů, kratší než ta stávající, což je v novém kodexu spíše výjimkou.

Jak již vyplývá z názvu příslušného pododílu („zvláštní ustanovení o koupi závodu“), nezbude než opustit zaběhnutou terminologii a navyknout si na tu nově zavedenou. Podnik již tedy nebude podnikem, nýbrž závodem (přesněji „obchodním závodem“, neboť pojem „závod“ je jeho legislativní zkratka), kterým se podle zákoníku[4] rozumí „organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti; má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.“

Hlavní body nové právní úpravy prodeje podniku (závodu) pak lze, zejména s přihlédnutím ke změnám oproti úpravě současné, shrnout následovně:

- předmět smlouvy: koupí závodu nabývá kupující vše, co k závodu jako celku náleží; o koupi závodu se přitom jedná i v případě, že strany z koupě jednotlivou položku vyloučí, aniž tím celek ztratí vlastnost závodu[5]; zjevně se tedy bez dalšího neuplatní závěr obsažený ve starší judikatuře, podle kterého nelze z prodeje podniku platně vyjmout některé závazky s podnikem související[6]; předmětem smlouvy může být i nadále také pouze část závodu tvořící samostatnou organizační složku[7];
- přechod pohledávek a dluhů: koupí závodu se kupující stává věřitelem pohledávek a dlužníkem dluhů, které k závodu náleží;

z dluhů však kupující přejímá jen ty, o jejichž existenci věděl nebo ji alespoň musel rozumně předpokládat; prodávající ručí za splnění dluhu, neudělil-li věřitel souhlas s převzetím dluhu kupujícím (nabytí pohledávek kupujícím se jinak řídí ustanoveními o postoupení pohledávek)[8]; úprava přechodu pohledávek a závazků (dluhů) se tak částečně odlišuje od úpravy stávající, když na jedné straně vyžaduje k převzetí dluhů kupujícím jeho vědomost, či alespoň „kvalifikovanou nevědomost“, a na druhé straně podmiňuje ručení prodávajícího tím, že věřitel neudělil s převzetím dluhu souhlas (aniž by se samozřejmě takový souhlas obecně vyžadoval);

- notifikační povinnost: prodávající oznámí bez zbytečného odkladu svým věřitelům a dlužníkům, jejichž pohledávky a dluhy kupující koupí závodu nabyt, že závod prodal a komu[9]; i zde dochází ke změně, neboť podle současného znění obchodního zákoníku mají notifikační povinnost obě strany smlouvy: kupující ve vztahu k věřitelům prodávajícího a prodávající ve vztahu ke svým dlužníkům;
- odporovatelnost: úprava tzv. odporovatelnosti prodeje závodu věřiteli prodávajícího doznala také určitých změn: věřitel prodávajícího, kterému se prodejem závodu zhorší dobytost pohledávky, má právo domáhat se, aby soud rozhodl, že prodej závodu je vůči němu neúčinný pouze v případě, že s prodejem závodu nesouhlasil; věřitel musí toto své právo uplatnit v prekluzivní lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy se o prodeji dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne účinnosti smlouvy[10];
- pracovníprávní vztahy: koupě závodu se považuje za převod činnosti zaměstnavatele[11], což bude mít, stejně jako dosud, za následek přechod práv a povinností z pracovníprávních vztahů na kupujícího[12];
- přechod vlastnického práva: je-li kupující zapsán ve veřejném rejstříku, nabývá vlastnické právo k závodu jako celku zveřejněním údaje, že uložil doklad o koupi závodu do sbírky listin; není-li kupující do veřejného rejstříku zapsán, nabývá vlastnické právo k závodu jako celku účinností smlouvy[13]; na rozdíl od současného stavu, kdy kupující – typicky podnikatel zapsaný v obchodním rejstříku – nabývá vlastnické právo k věcem tvořícím pod-

nik (s výjimkou nemovitostí) účinností smlouvy o prodeji podniku, se tak nabytí vlastnického práva u takového kupujícího posune k okamžiku zveřejnění údaje v Obchodním věstníku o uložení dokladu o koupi závodu, tj. zřejmě příslušné kupní smlouvy, do sbírky listin.

Závěrem lze dodat, že dispozice se závodem budou podle nového zákona o obchodních korporacích[14] i nadále podléhat souhlasu valné hromady obchodní společnosti resp. členské schůze družstva; bude-li však převáděna pouze část závodu, bude takový souhlas nezbytný pouze v případě převodu části závodu, která by znamenala „podstatnou změnu dosavadní struktury závodu nebo podstatnou změnu v předmětu podnikání nebo činnosti společnosti či družstva.“[15] ●

Mgr. Petr Dvořák,
advokát

Vejmelka & Wunsch s. r. o.

[1] Zákoník byl publikován ve Sbírce zákonů pod č. 89/2012 Sb.

[2] Nyní upravená zejména v ustanoveních § 476 až § 488a obchodního zákoníku.

[3] Úprava je obsažena v § 2175 až § 2183 nového občanského zákoníku, v oddílu týkajícím se koupě.

[4] Srov. § 502 nového občanského zákoníku.

[5] Srov. § 2175 odst. 1 nového občanského zákoníku.

[6] Srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 1994, publikované v časopise Právo a podnikání č. 4/1995.

[7] Srov. § 2183 nového občanského zákoníku.

[8] Srov. § 2177 odst. 1 nového občanského zákoníku.

[9] Srov. § 2177 odst. 2 nového občanského zákoníku.

[10] Srov. § 2181 nového občanského zákoníku.

[11] Srov. § 2175 odst. 2 nového občanského zákoníku.

[12] Srov. § 338 zákoníku práce.

[13] Srov. § 2180 odst. 1 a 2 nového obchodního zákoníku.

[14] Zákon o obchodních korporacích byl publikován ve Sbírce zákonů pod č. 90/2012 Sb. a má stejně jako nový občanský zákoník nabytí účinnosti 1. ledna 2014.

[15] Srov. § 190 odst. 2 písm. i), § 421 odst. 2 písm. m) a § 656 písm. m) zákona o obchodních korporacích.

Zaměstnávání občanů třetí země a podmínky získání povolení k pobytu za účelem zaměstnání

Podmínky zaměstnávání cizinců na území České republiky upravuje zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále též „Zákon o zaměstnanosti“).

Pro účely tohoto zákona cizincem není občan Evropské unie a jeho rodinný příslušník a rodinný příslušník občana České republiky, který není občanem České republiky ani jiného členského státu Evropské unie.

Cizinec může být zaměstnán na území České republiky (dále též „území ČR“) pouze za předpokladu, že (i) má platné povolení k zaměstnání a (ii) platné povolení k pobytu nebo (iii) je držitelem zelené nebo modré karty a pouze v případě, že (iv) zaměstnavatel svůj záměr získat cizince na volné pracovní místo (včetně počtu cizinců, je-li jich více, druhu práce, kterou bude, popř. budou vykonávat, a předpokládané

doby výkonu práce), předem oznámil a projednal s příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce (dále jen „KPÚP“). Za zaměstnání se přitom považuje i plnění úkolů, jež vyplývají z činnosti právnické osoby, které jsou zajišťovány společností nebo jejím členem nebo jiným orgánem obchodní společnosti nebo členem družstva, popř. členem statutárního orgánu nebo jiného orgánu družstva. Povolení k zaměstnání se vyžaduje i v případech sezónního zaměstnávání cizinců a v případech, kdy je cizinec vyslán k výkonu práce na území ČR zahraničním zaměstnavatelem na základě smlouvy s českou právnickou nebo fyzickou osobou. V tomto článku se však podmínkám zaměstnávání cizinců – statutárních orgánů nebo jejich členů,

sezónního zaměstnávání cizinců a vysílání cizinců zahraničními zaměstnavateli věnovat nebudeme.

O povolení k zaměstnání (dále též „Povolení“) cizinec žádá zpravidla před svým příchodem do České republiky, a sice písemně příslušnou KPÚP sám, nebo prostřednictvím zaměstnavatele, který se tohoto cizince chystá zaměstnat.

Žádost o Povolení se podává na zvláštním tiskopise vydávaným Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“), který lze stáhnout na webových stránkách MPSV. K této žádosti je nutné přiložit (i) kopii stránky cestovního dokladu obsahující základní identifikační údaje cizince; (ii) doklad o profesní způsobilosti pro výkon daného zaměstnání (např. úředně ověřená a přeložená kopie výučního listu, maturitního vysvědčení, diplomu o ukončení vysokoškolského studia). Nově od vydání tiskové zprávy MPSV ze dne 9. 2. 2012[1] je dán bezpodmínečný požadavek, aby doklad podle písm. (ii) výše byl opatřen rovněž nostrifikací, kterou na základě souhlasu ředitele KPÚP bude možné doložit ve lhůtě nezbytné pro získání této nostrifikace;[2] (iii) potvrzení od zaměstnavatele, že cizince zaměstná (vzor lze stáhnout na webových stránkách MPSV); (iv) další doklady, pokud to vyplývá z charakteru zaměstnání. Vydaní, či nevydaní Povolení je plně na uvážení příslušné KPÚP.

Povolení cizinci bude vydáno s ohledem na situaci na trhu práce, a pouze v případě, že se jedná o předem ohlášené a projednané volné pracovní místo, které vzhledem k požadované úrovni kvalifikace nebo pro nedostatek volných pracovních sil nelze obsadit jinak. Od vydání již zmíněné tiskové zprávy MPSV, s platností od 1. 7. 2012, se proces vydávání Povolení značně ztížil, neboť nově byl zdůrazněn požadavek MPSV nevydávat, popř. důsledně zvážit vydání či prodloužení Povolení na pracovní místo, u něž zaměstnavatel požaduje nižší stupeň kvalifikace, než je ukončené středoškolské vzdělání s maturitou. Povolení se vydává na dobu nejdéle dvou let a prodlouží se i opakovaně, opět nejdéle na dobu dvou let.[3]

Poplatek za vydání Povolení je stanoven ve výši 500 Kč a v případě prodloužení Povolení ve výši 250 Kč.

Požadavky na vydání víza nad 90 dnů za účelem zaměstnání upravuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále též „Cizinecký zákon“).

Žádost o dlouhodobé vízum za účelem zaměstnání se podává osobně na zastupitelském úřadě ČR ve státě, jehož je cizinec občanem, nebo ve státě, který vydal cestovní doklad cizince, popř. ve státě, ve kterém má cizinec dlouhodo-

bý nebo trvalý pobyt, výjimky jsou uvedeny ve vyhlášce Ministerstva vnitra č. 429/2010 Sb. Na území ČR lze takovou žádost podat pouze ve výjimečných případech, a to na příslušném pracovišti Ministerstva vnitra. Zákonná lhůta pro vyřízení předmětné žádosti je 90 dní ode dne podání, nebo ve zvlášť složitých případech 120 dní. Od 1. 1. 2011 se vízum vydává nejdéle na dobu 6 měsíců.

K žádosti musí být přiloženy doklady uvedené v ust. § 98 Cizineckého zákona (cestovní doklad, doklad o zajištění ubytování na území ČR, doklad potvrzující účel pobytu, tj. Povolení, popř. uvedení čísla jednacího žádosti o vydání Povolení a označení KPÚP rozhodující o žádosti, doklad obdobný výpisu z evidence trestů a v případě důvodného podezření může být cizinec požádán i o předložení lékařské zprávy potvrzující, že netrpí některými ze závažných nemocí dle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 274/2004 Sb.).

Před vyznačením víza do cestovního dokladu je nutné předložit potvrzení o sjednání cestovního zdravotního pojištění ve výši minimálně 60 000 EUR pokrývajícího území ČR (dále též „CZP“). V našem případě tím bude doklad prokazující sjednání CZP pouze na období od vstupu cizince na území ČR do vzniku pracovního poměru (tj. dne nástupu do práce).

Veškeré cizojazyčné doklady s výjimkou cestovního dokladu musí být opatřené úředně ověřeným překladem do českého jazyka a nesmí být starší 180 dnů, s výjimkou cestovního dokladu a matričních dokladů.

Po vstupu na území ČR má cizinec povinnost do tří pracovních dnů ohlásit místo pobytu u odboru cizinecké policie příslušné podle místa pobytu cizince na území ČR (nevztahuje se na cizince mladšího 15 let a na cizince, který tuto povinnost splnil u ubytovatele v souladu s § 103 Cizineckého zákona).

V případě, že účel pobytu vyžaduje pobyt delší než 6 měsíců, cizinec podá žádost o povolení k dlouhodobému pobytu (může být vydáno na dobu nejdéle odpovídající době platnosti Povolení).

Podmínky vydání zelené a modré karty jsou taktéž upravené v Cizineckém zákoně. Zelená a modrá karta opravňují cizince zároveň k pobytu na území a k výkonu zaměstnání po dobu v ní uvedenou.

O vydání zelené karty mohou požádat cizinci pocházející ze zemí (celkem 12) uvedených ve vyhlášce Ministerstva vnitra č. 461/2008 Sb. (např. Japonsko, USA, Kanada nebo Ukrajina). Zelená karta, podobně jako Povolení, se vydává na konkrétní pracovní místo u konkrétního

zaměstnavatele, zveřejněné v evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zelené karty, a to (i) pro kvalifikované pracovníky s vysokoškolským vzděláním a klíčový personál, (ii) pro pracovníky na pracovní pozici minimálně s požadavkem vyučen a (iii) pro ostatní pracovníky. Výčet příloh k žádosti je obsažen v ust. § 42 Cizineckého zákona. Zastupitelský úřad před vydáním zelené karty může provést se žadatelem pohovor. Předpoklady odborné způsobilosti, doba, na kterou se vydává, a možnosti jejího případného prodloužení, se liší podle jednotlivých typů zelených karet. O modrou kartu může požádat pouze cizinec s dosaženým minimálním stupněm vysokoškolského vzdělání nebo vyššího odborného vzdělání, pokud studium trvalo alespoň tři roky bez ohledu na zemi původu. Modrá karta se vydává na volná pracovní místa uvedená v registru míst určených pro modré karty, k jehož registraci dal zaměstnavatel souhlas. Výčet příloh k žádosti o vydání modré karty je obsažen v ust. § 42j Cizineckého zákona. Doklady potvrzující vysokoškolskou kvalifikaci, dle našeho názoru analogicky jako v případě vydávání Povolení, musí být opatřeny nostrifikací. ●

Natalija Traurigová,
advokátka
Lyudmila Izmailova,
advokátní koncipientka
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Tisková zpráva MPSV ze dne 15. 3. 2012, MPSV k vydávání pracovních povolení pro cizince.
- [2] Podmínky uvedené v tomto odstavci nemusí být splněny pro vydání Povolení v případech, jejichž výčet je obsažen v ust. § 97 Zákona o zaměstnanosti. Povolení se nevyžaduje v případech uvedených v ust. § 98 Zákona o zaměstnanosti.
- [3] Podmínky uvedené v tomto odstavci nemusí být splněny pro vydání Povolení v případech, jejichž výčet je obsažen v ust. § 97 Zákona o zaměstnanosti. Povolení se nevyžaduje v případech uvedených v ust. § 98 Zákona o zaměstnanosti.

Veřejné zakázky ve zdravotnictví

Veřejné zakázky v oblasti zdravotnictví jsou v současné době ožehavým tématem. Každého z nás se bezprostředně dotýkají.

Jednak je na tento typ veřejných zakázek vynakládán značný objem veřejných prostředků, jednak je jejich prostřednictvím zabezpečováno poskytování zdravotní péče. Zdravotnictví je z hlediska veřejných zakázek typické svou potřebou velmi specializované a mnohdy sofistikované techniky a materiálu. V neposlední řadě je téma veřejných zakázek ve zdravotnictví zajímavé z hlediska aktuálních korupčních afér.

Legislativa upravující veřejné zakázky

Základním právním předpisem, kterým se zadavatelé při zadávání veřejných zakázek řídí, je zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Organizace přímo řízené Ministerstvem zdra-

votnictví se vedle tohoto zákona řídí také příkazem ministra zdravotnictví č. 11/2011 „Protikorupční strategie Ministerstva zdravotnictví České republiky pro přímo řízené organizace“. Tento dokument specifikuje některá obecná pravidla veřejného zadávání pro zadávání v oblasti zdravotnictví. Směřuje ovšem jen vůči organizacím ministerstvem přímo řízeným, například krajské nemocnice jím vázány nejsou. Navíc je nutné upozornit, že se jedná pouze o interní směrnici.

Časté chyby ve veřejném zadávání

Následující problémy se vyskytují v procesu zadávání veřejných zakázek obecně, nicméně pro oblast zdravotnictví jsou dost typické.

Rozdělování veřejných zakázek

Podle zákona o veřejných zakázkách nesmí zadavatel rozdělit předmět zakázky tak, aby došlo ke snížení její hodnoty pod stanovený finanční limit. Tím by snadno docházelo k obcházení finančních limitů. Na druhou stranu je žádoucí bránit diskriminaci malých dodavatelů. Toho lze dosáhnout zadáním zakázky po částech, když to její povaha dovoluje. Komplexní zakázky totiž zvyhodňují výrobce s širokým portfoliem a kompletátorské společnosti nabízející výrobky od různých výrobců. To v důsledku nahrává vyšším cenám.

Problém rozdělování veřejných zakázek tedy spočívá v rozhodnutí, na jak malá dílčí plnění veřejnou zakázku rozdělit. Účast by měla být umožněna co největšímu počtu subjektů a zároveň by měly být zachovány výhody plynoucí z rozsahu zakázky. Důležité je také zajistit kompatibilitu jednotlivých plnění. Správné rozdělení zakázky může být v některých případech značně komplikované.

Případ porušení zásady rozdělování veřejných zakázek již v minulosti řešil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Předmět veřejné zakázky na dodávky materiálu ošetrovatelské péče se v tomto případě skládal z mnoha nesourodých položek. Úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že široce definovaný předmět plnění je v rozporu s obecnou zásadou nediskriminace. Vymezení plnění totiž zahrnovalo různé skupiny zdravotnických a hygienických výrobků, které měly odlišný způsob použití a vzájemně spolu nesouvisely. Předmět plnění měl být poptáván samostatně, aby poté mohl být plněn různými dodavateli. Nedošlo by tak k diskriminaci uchazečů, kteří mohli zajistit dodávku jednotlivých skupin výrobků, nikoliv však dodávku všech skupin výrobků, jak požadoval zadavatel.[1]

Vymezení předmětu veřejné zakázky

Předmět zdravotnické veřejné zakázky je možné vymežit technickou specifikací, účinnou látkou, jejím množstvím a způsobem aplikace nebo konkrétním názvem léku. Obecné pravidlo říká, že by nemělo docházet k vylučování generik stanovením konkrétního názvu léčiva. Vyskytují se ale případy, kdy je pro použití konkrétního názvu dán zvláštní důvod. Například pokud zadavatel není schopen popsat předmět zakázky pomocí technické specifikace. Nebo jednoduše pokud má konkrétní lék vlastnosti odlišné od ostatních generik a tyto vlastnosti jsou z různých důvodů žádoucí. Přestože k takovým situacím dochází výjimečně, je v těchto případech použití obchodního názvu léku zcela v pořádku.[2]

Hodnotící kritéria

Často řešenou otázkou v oblasti veřejných zakázek je, zda by veřejná zakázka měla být hodnocena pouze na základě ceny nebo na základě většího počtu kritérií. Vícekriteriální varianta není obecně příliš podporována, do rozhodování o vítězi totiž vnáší silně subjektivní prvek a zároveň dává širší prostor pro případné korupční jednání. Tento názor zastává i Ministerstvo zdravotnictví. Příkaz ministra stanoví, že kdykoliv je možné přesně vymežit technické parametry a medicínský účel předmětu plnění, má být jediným hodnotícím kritériem právě cena.

Na druhou stranu je nutné konstatovat, že v oblasti zdravotnictví má v mnoha případech vícekritériální hodnocení své opodstatnění. Jednokriteriální hodnocení nabídek klade totiž extrémně vysoké nároky na kvalitu vypracování zadávací dokumentace. Technické parametry musí být v zadávací dokumentaci nastaveny natolik precizně, aby se nemohlo stát, že kvůli nejnižší ceně bude vybrán nevhodný výrobek.

Elektronická aukce

S jednokriteriálním hodnocením nabídek souvisí také elektronická aukce jako prostředek takového hodnocení. S jejím použitím počítá i příkaz ministra. Hodnocení nabídek na základě nejnižší ceny prostřednictvím elektronické aukce má proběhnout vždy, kdy je takový postup vzhledem k povaze předmětu plnění efektivní. Jedná se o případy druhově určeného zboží. V oblasti zdravotnictví je jím například dodávka energie. Opět se ale nabízí otázka vhodnosti použití elektronické aukce pro léky či sofistikované přístroje, které za druhově určené zboží považovat nelze, přitom je však elektronická aukce v takových případech používána.

Výše popsany přehled problematických bodů veřejného zadávání není v žádném případě vyčerpávající. Zadavatelé by měli dbát zvláštní péče a zvýšené opatrnosti v každé fázi zadávacího procesu. ●

JUDr. **Barbora Dubanská, LL.M., Ph.D.**,
advokátka

Bc. **Tereza Maternová**
CMS Cameron McKenna v.o.s.

C/M/S
Law . Tax

Poznámky

[1] Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 267/2010 ze dne 12. 10. 2010.

[2] Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 398/2011 ze dne 22. 11. 2011

**příslušenství
zdarma**
hodnota až do 71.890,-

Přejete si do nového roku šťastný a klidný spánek?

Pak nadešel čas vyměnit starou verzi postele za model Hästens. V době od 1. října do 22. prosince 2012 od nás dostanete k nákupu kontinentální postele Hästens sadu nejlepšího příslušenství. Splňte si své přání zakoupením švédské postele Hästens, ručně vyrobené výhradně z přírodních materiálů. Postele Hästens Vám přináší již po 160let vydatný a klidný spánek a nebude tomu jinak ani v novém roce.

HÄSTENS CONCEPT STORE

Vinohradská 1420/33
120 00 Praha 2
Tel: +420 222 254 292

SOHO INTERIÉROVÉ CENTRUM

Svratecká 989
664 42 Brno - Modřice
Tel: +420 543 217 032

Hästens
since 1852

**Přejeme vám šťastný
a klidný spánek**

Účastenství v řízení podle stavebního zákona týkajícího se domu s bytovými jednotkami

Již před časem se Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozsudku sp. zn. 1 As 38/2001 vyjádřil k otázce, zda je účastníkem řízení ve stavebním řízení vlastník bytové jednotky nebo společenství vlastníků jednotek, případně za jakých podmínek může být účastníkem řízení vlastník bytové jednotky, nicméně publikován byl až letos na jaře.

V daném případě šlo o řízení o odstranění stavby, a to za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „starý stavební zákon“), nicméně závěry NSS lze zobecnit na celé stavební řízení i na aktuálně platnou právní úpravu.

Účelem tohoto článku je seznámit čtenáře se závěry publikovanými v daném rozhodnutí a zhodnotit, zda je aplikovatelný i za současné právní úpravy, tj. za účinnosti zákona

č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „nový stavební zákon“).

Meritum věci

Stěžovatelka se domáhala, aby byla zahrnuta do okruhu účastníků příslušného řízení o odstranění stavby, v jehož rámci byla dodatečně povolena změna stavby, která spočívala v úpravách souvisejících s výměnou vnitřní kanalizace včetně částečné změny její původní trasy ve společných částech domu. Stěžovatelka své podání odůvodňovala tím, že v době vedení řízení byla společně s manželem vlastníkem bytové jednotky v domě, jehož se řízení týkalo.

Účastníci řízení v řízení o odstranění stavby

Podle starého stavebního zákona

Základní okruh účastníků řízení stanovil § 97 (1) starého stavebního zákona tak, že „Účastníky řízení podle § 85 až 96 jsou osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, a jejichž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, a dále osoby, které na návrh stavebníka budou odborně vést realizaci stavby nebo vykonávat odborný dozor (§ 44 odst. 2 a 3)“.

Podle nového stavebního zákona

V novém stavebním zákoně najdeme základní účastníky řízení vydefinované v § 142 (1) následovně: „Účastníkem řízení podle § 135, 137, 139 a 140 je osoba, která má vlastnické právo nebo jiné věcné právo k dotčeným pozemkům a stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, jestliže toto právo může být rozhodnutím přímo dotčeno.“

Úprava okruhu účastníků byla lex specialis k obecné úpravě účastnění podle zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu, i k úpravě účastnění v dalších částech starého stavebního zákona. Na stejné koncepci je postavena úprava okruhu účastníků dle stávajících právních předpisů.

Pro účely tohoto článku lze pro zjednodušení konstatovat, že okruh účastníků je v zásadě stejný jak podle staré právní úpravy, tak podle platného stavebního zákona.

Postavení vlastníků bytových jednotek

Judikatura vyšších soudů (včetně Ústavního soudu) se již několikrát zabývala postavením

vlastníka bytové jednotky ve vztahu ke společenství vlastníků jednotek a je konstantně judikováno, že zákon o vlastnictví bytů (zákon č. 72/1994 Sb.) je postaven na tzv. spoluvlastnické koncepci, kde budova je hlavním předmětem vlastnického, resp. spoluvlastnického práva a bytová jednotka předmětem vedlejším.[1] Z tohoto je dále dovozováno, že „vlastnictví k bytu nebo k nebytovému prostoru je z podstaty věci nutně omezeno v rozsahu, ve kterém je třeba respektovat nutnost hospodaření s budovou jako celkem“.[2] Pro účely hospodaření s budovou a péči o společné části domu[3] předpokládá zákon vznik právnické osoby sui generis – tzv. společenství vlastníků jednotek, které je způsobilé vykonávat práva a povinnosti a zavazovat se v rozsahu záležitostí spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu, a to svým jménem a na svůj účet.

V literatuře je obecně uznávaný názor, že společenství vlastníků jednotek tak do určité míry omezuje výkon vlastnických práv vlastníků jednotek. Ti je mají možnost realizovat v pozmeněné formě právě prostřednictvím společenství a jeho orgánů (zejména hlasováním na shromáždění vlastníků jednotek).

Rozsudek Nejvyššího správního soudu

Na základě výše uvedeného je tedy zřejmé, že společenství vlastníků jednotek vykonává správu společných prostor domu svým jménem a na svůj účet, přičemž v tomto rozsahu jsou omezena práva jednotlivých vlastníků jednotek jednat samostatně svým jménem a na svůj účet, což potvrdil i NSS ve svém rozhodnutí.

Závěry NSS lze shrnout následujícími právními větami:

Postavení společenství vlastníků jednotek jako zákonného správce společného majetku v určitém rozsahu omezuje některá práva vlastníků jednotek, pokud se týkají společných částí domu a pozemku (§ 9 odst. 1 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům).“

„Vlastník bytové jednotky nemůže mít samostatné postavení účastníka řízení vedle společenství vlastníků jednotek ve stavebním řízení týkajícím se společných částí domu podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 1976, ledaže se dané řízení dotkne přímo rovněž jednotky v jeho vlastnictví.“

Vzhledem k tomu, že úprava účastníků říze-

ní podle starého a podle nového stavebního zákona se koncepčně neliší (ačkoliv odchylky najdeme), jsou závěry NSS aplikovatelné i na právní úpravu vztahů podle platné legislativy. ●

Mgr. Olga Nemravová,
advokátka
MSB Legal, v.o.s.

Poznámky

[1] Např. Pl. ÚS 51/2000 ze dne 13. 3. 2001 (N 42/21 SbNU 369; 128/2001 Sb.)

[2] Rozsudek nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 38/2011 ze dne 22. 6. 2011

[3] Viz zákonná definice společných částí domu v § 2 písm. g) zákona č. 72/1994 Sb., v platném znění

Listinná a elektronická podoba písemného právního úkonu

Rödl & Partner

Problematika písemné formy právního úkonu, resp. jeho podoby a podmínek, za jakých lze právní úkon kvalifikovat jako písemný, se pravidelně čas od času vrací do zorného pole odborné i laické veřejnosti.

Podnětem k odborné diskuzi na toto téma přitom bývají zejména nové právní instituty, popř. přístupy v oblasti elektronických komunikací a médií. Jedna z prvních diskusních vln se v tomto směru zvedla po nabytí účinnosti zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), další pak následovala v době zavedení datových schránek a úplně aktuální se objevuje nyní, kdy byly od 1. 7. 2012 povinně zřízeny datové schránky advokátům a daňovým poradcům.

Obecné náležitosti písemného právního úkonu

Základním klíčem pro určení znaků, které musí vykazovat písemný právní úkon, je výchozí ust. § 40 občanského zákoníku. V souladu s odstavcem 3 tohoto ustanovení je písemný právní úkon platný, je-li podepsán jednajícím osobou. Dále podle odstavce 4 téhož ustanovení platí, že právní úkon učiněný elektronickými prostředky může být podepsán elektronicky podle zvláštních předpisů. Základními znaky písemného právního úkonu jsou tak v souladu se shora citovaným ust. §

40 občanského zákoníku písemnost a existence podpisu[1].

Ačkoli se mohou oba pojmy jevit na první pohled jako naprosto zřejmé, není zcela bezpředmětné zkoumat jejich skutečný obsah, zejména pak s ohledem na jeho posun v „digitalizovaném“ světě. Jen písemný právní úkon, který je z hlediska své formy perfektní, může být platný a vyvolat zamýšlené následky. Nehledě na to, že pouze takový právní úkon může obstát jako relevantní a účinný důkazní prostředek v případě sporu.

Písemnost

Pokud jde o pojem písemnosti, je jím třeba rozumět zachycení textu na relativně trvalém nosiči, přičemž podoba nosiče není z právního hlediska rozhodující. Nosič samotný je však kritériem pro rozlišení mezi právními úkony ve formě listinné a právními úkony v elektronické podobě, přičemž obě formy mohou být formami písemnými.[2]

V případě listinných právních úkonů se s ohledem na životnost papíru, jako základního nosiče, a použité prostředky pro psaní, relativní trvalost zachycení obsahu předpokládá. S výjimkou některých speciálních technik (např. tisk na termopapír) se dá hovořit o životnosti nosiče a inkoustu (tiskařské barvy) v řádu kolem sto a více let, přičemž obsahově tak lze hovořit o neměnném dokumentu. Případné blednutí písma, či změny v barvě papíru nemají z hlediska obsahu zásadní význam.

Elektronické dokumenty však vykazují, pokud jde o trvalost, jiné charakteristiky. To sice nezpůsobuje ve většině případů neplatnost právního úkonu z hlediska nedostatku formy, neboť většina médií alespoň relativní trvalost zachycení textu umožňuje, ale z hlediska dokazování obsahu právního úkonu v případě sporu může jít o problém zcela zásadní. Předně je nutné si uvědomit, že právě ve světě elektronických médií dochází k dynamickým změnám, které

se týkají nejen samotného nosiče[3], na němž je písemný právní úkon zachycen, ale i formátu uloženého souboru. Média a soubory používané před deseti lety bude většina z nás považovat za téměř muzejní záležitosti. Také stálost samotných nosičů se prozatím nedá srovnávat se životností papíru. Pro uchování obsahu je tedy nutný aktivní přístup,[4] neboť v opačném případě může docházet ke ztrátě možnosti ověřit konkrétní obsah právního úkonu.

Podpis

Také podpis jako znak písemného právního úkonu prošel značnou genezí. Komentář k občanskému zákoníku[5] k ustanovení § 40 konstatuje, že podpis představuje obvykle uvedení jména a příjmení, přičemž akceptovatelné jsou i další formy, jako pouhé uvedení příjmení či parafa. Podpis na listině není nijak definován, představuje svým způsobem právní obyčej a jeho znaky, funkce, forma a umístění na listině jsou definovány odbornou veřejností a ne příliš rozsáhlou judikaturou.

Poznámky

Za základní funkce podpisu lze považovat funkci identifikační (označující) a deklarační; někdy bývají tyto dvě funkce doplňovány o funkci fixační. Funkce identifikační spočívá v možnosti zjistit totožnost podepisující se osoby, funkce deklarační se vztahuje k samotnému projevu vůle a s tím, že se jedná o skutečný projev vůle podepisující osoby. Fixační funkce vyjadřuje jakousi konečnou dále neměnou verzi dokumentu. [6] Otázkou je, zda a jak se tyto funkce přiřazené listinnému podpisu projevují u elektronických dokumentů a za jakých podmínek dosahuje elektronický podpis kvalit listinného podpisu.

Elektronický podpis je zakotven v zákoně o elektronickém podpisu v několika podobách. V ustanovení § 2 tohoto zákona je definován jednak elektronický podpis, dále pak zaručený elektronický podpis, elektronická značka a časové razítko. Zatímco „jednoduchý“ elektronický podpis je v podstatě jakýmkoli údajem v elektronické podobě, který je připojen k datové zprávě, a je zákonem o elektronickém podpisu chápán pouze jako metoda k jednoznačnému určení podepsané osoby, zaručený elektronický podpis dle citovaného ustanovení umožňuje identifikaci podepisující osoby.

Mezi oběma druhy podpisu tak zákonodárce stanovil rozdílné kvalitativní charakteristiky, pokud jde o identifikační funkci podpisu. Nicméně také identifikaci osoby, která dokument podepsala za pomoci zaručeného elektronického podpisu lze dovodit spíše ze skutečnosti, že je podepisováno pomocí prostředků, které může podepisující osoba udržet pod svojí výhradní kontrolou, než ze skutečného faktického (fyzického) připojení podpisu podepisovanou osobou. Právě tento rozdíl oproti vlastnoručnímu podpisu je někdy považován za poměrně zásadní nedostatek, který by bylo možné řešit pomocí vyvratitelné právní domněnky, že osoba připojující zaručený elektronický podpis je skutečně osobou podepisující [7], vzhledem k podmince faktické výhradní kontroly technických prostředků se však zakotvení právní domněnky nejeví jako nezbytné.

Další dvě formy elektronického podpisu, časové razítko a elektronickou značku nelze samozřejmě považovat za podpis v obecném slova smyslu. Časové razítko je spojeno v podstatě jen s fixační funkcí, elektronická značka pak nevykazuje žádné znaky v souvislosti s projevem vůle ve vztahu k obsahu dokumentu. [8]

Z teoretického hlediska však ani zaručený elektronický podpis nesplňuje zcela znaky podpisu listinného. Ze zcela praktických a pochopitelných důvodů je však považován za ekvivalent „obyčejného“ listinného vlastnoručního podpisu a zákonodárce s ním takto pracuje, když např. v ustanovení § 40 občanského zákoníku stanoví, že právní úkon učiněný elektronický-

mi prostředky, může být podepsán elektronicky podle zvláštních předpisů.

Své místo má zaručený elektronický podpis také v procesním právu. V občanském soudním řízení je elektronické podání se zaručeným elektronickým podpisem postaveno na rovně listinnému podání podepsanému vlastnoručně. [9] Obdobně je možné postupovat dle soudního řádu správního nebo daňového řádu. [10]

Jindy zákonodárce pragmaticky umožňuje podepsat písemný právní úkon alternativně prostřednictvím ověřeného vlastnoručního podpisu, nebo zaručeného elektronického podpisu [11], aniž by se ke vztahu těchto dvou variant jakkoli vyjadřoval.

Ve vztahu k elektronickému podpisu je třeba kromě jeho praktických pozitiv zmínit ale také další aspekt, a tím je časová nestabilita. Ta pramení ze skutečnosti, že se jedná o údaj v elektronické podobě. Stejně jako u nosiče elektronického právního úkonu, je také zaručený elektronický podpis „ohrožen“, pokud jde o ověření jeho pravosti a následně jeho důkazní hodnotu. Zejména půjde o případy zániku poskytovatele certifikačních služeb nebo zničení systémových certifikátů. Otázka ověřitelnosti navíc závisí také na periodické obměně systémových certifikátů [12]. Ani v tomto případě se však problematika nevztahuje k samotné platnosti písemného právního úkonu, ale k jeho následné důkazní hodnotě.

Závěr

Závěrem lze konstatovat, že právní úkon opatřený zaručeným elektronickým podpisem je třeba z hlediska podpisu vnímat jako perfektní, a to přesto, že z teoretického a faktického hlediska vykazuje odlišné znaky od vlastnoručního podpisu.

Právě společné a rozdílné znaky elektronických a listinných právních úkonů zasluhují do budoucna větší pozornost, neboť v této rychle se rozvíjející oblasti zůstává celá řada dosud nevyjasněných otázek, které s ohledem na rozsah tohoto příspěvku nebyly podrobněji rozebrány. Jde např. o otázku ekvivalentu ověřeného podpisu, otázky další časové stabilizace dokumentů a elektronických podpisů pro jejich další použití, zejména jako důkazních prostředků, nebo otázky ověřování zaručeného elektronického podpisu z ciziny vč. států mimo EU. Je nesporné, že zodpovězení těchto otázek a orientace v problematice bude i od právníků vyžadovat hlubší znalost technické stránky věci. ●

.....
JUDr. Pavel Koukal,
advokát/Associate Partner
v trvalé spolupráci s Rödl & Partner, v.o.s.
Mgr. Eva Zahořová, LL.M.,
advokátní koncipientka
Rödl & Partner, v.o.s.

- [1] K otázce základních znaků písemného právního úkonu blíže např. Švestka J., Spáčil J., Škárová, M., Hulmák, M. a kolektiv: Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009.
- [2] Nový občanský zákoník kromě uvedených pojmů zavádí pojem textová podoba, která se však objevuje výlučně v oblasti spotřebitelských smluv a má své kořeny v terminologii používané směrnicemi EU. Textová podoba nepředkluje, zda jde v konkrétním případě o listinnou nebo elektronickou podobu, ani, že musí jít o písemný právní úkon.
- [3] V čase se poměrně rychle měnila používaná média od diskety, přes CD, po flash disk a další ...
- [4] Srov. např. Polčák R.: Praxe elektronických dokumentů, Bulletin advokacie, č. 7-8/2011.
- [5] Švestka J., Spáčil J., Škárová, M., Hulmák, M. a kolektiv: Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009.
- [6] K tomu blíže např. Polčák R.: Praxe elektronických dokumentů, Bulletin advokacie, č. 7-8/2011; Čermák K., Elektronický podpis – pohled soukromoprávní, Bulletin advokacie, č. 11/2002.
- [7] Čermák K., Elektronický podpis – pohled soukromoprávní, Bulletin advokacie, č. 11/2002.
- [8] viz. § 3a zákona o elektronickém podpisu
- [9] srov. § 42 odst. 5 osř : V případě podání v elektronické podobě podepsaného uznávaným elektronickým podpisem se nevyžaduje doplnění podání předložením jeho originálu podle odstavce 3.
- [10] srov. § 37 odst. 2 sřs: Podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona.; § 71 odst. 1 daňového řádu: (1) Podání lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou, která je podepsána uznávaným elektronickým podpisem, nebo která je odeslána prostřednictvím datové schránky nebo daňové informační schránky.
- [11] např. § 97 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)
- [12] K tomu blíže např. Polčák R.: Praxe elektronických dokumentů, Bulletin advokacie, č. 7-8/2011; Čermák K., Elektronický podpis – pohled soukromoprávní, Bulletin advokacie, č. 11/2002.

K právním účinkům doručení dokumentu orgánem veřejné moci v rozporu se zákonem

Orgány veřejné moci při své činnosti zasílají dnes a denně fyzickým osobám, podnikajícím fyzickým osobám i právnickým osobám velké množství písemností, přičemž forma a bližší podmínky tohoto doručování jsou podrobněji upraveny v nejrůznějších právních předpisech.

S počátkem existence datových schránek bylo jako prioritní stanoveno doručování dokumentů orgánů veřejné moci právě jejich prostřednictvím, a to zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, jenž definuje datovou schránku v ust. § 2 odst. 1 jako „elektronické úložiště, které je určeno k doručování orgány veřejné moci, provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci, dodávání dokumentů fyzickým osob, podnikajícím fyzickým osob a právnických osob“.

Ust. § 17 tohoto zákona pak již obsahuje konkrétní pravidla pro doručování dokumentů orgánů veřejné moci osobám uvedeným shora prostřednictvím datové schránky, kdy tento

způsob doručování musí umožňovat povaha dokumentu, adresát dokumentu musí mít zpřístupněnou svou datovou schránku a dokument není nedoručován veřejnou vyhláškou nebo na místě. Věta poslední odst. 2 zmiňovaného ustanovení pak výslovně uvádí, že „doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení se nepoužijí“. Doručování prostřednictvím datových schránek tak má za splnění výše uvedených podmínek (a pokud není stanoveno pořadí způsobů doručování přímo v jiném právním předpise) přednost před jinými způsoby doručování. Shodné pravidlo pak obsahuje např. ust. § 45 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, či ust. § 19 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“), kdy poslední z uvedených

ustanovení zakotvuje povinnost správního orgánu doručit písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky a až v případě, kdy takto nelze písemnost doručit, umožňuje v odst. 2 její doručení též prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

Dokument je následně doručen okamžikem, kdy se osoba, jež má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, do datové schránky přihlásí. Pokud se pak tato osoba do datové schránky nepřihlásí ve lhůtě 10 dnů ode dne dodání dokumentu do datové schránky, nastává (s výjimkou vyloučení náhradního doručení dle jiných právních předpisů) fikce doručení posledním dnem této lhůty. Za splnění podmínek stanovených jinými předpisy, např. z důvodu dočasné nepřítomnosti či z jiného jí nezaviněného vážného důvodu, pak může osoba, pro niž byla datová schránka zřízena, žádat o určení neúčinnosti výše popsaného fiktivního doručení.

Co však nastává, pokud orgán veřejné moci svou zákonnou povinnost zcela ignoruje a doručí adresátovi dokument způsobem jiným i přesto, že má tento zřízenou datovou schránku? Má tento jiný způsob doručení právní účinky? Nebo se jedná o úkon, jehož účinnost lze adresátem napadnout?

Touto otázkou se měly české soudy možnost již několikrát zabývat a vyjádřit se k ní, neboť se v praxi zcela logicky objevily spory o platnost takového doručení. V březnu 2009 vydal Nejvyšší správní soud pod č. j. 1 Afs 148/2008 – 73 rozsudek, v němž odkázal na jiné své rozhodnutí z února 2008, č. j. 1 Afs 86/2007 – 35, jenž se zabývalo obecnými východiskami, k nimž je nutno přihlížet při interpretaci i aplikaci norem upravujících doručování úředních písemností, a to v řízeních soudních, správních, ale i daňových. Orgány aplikující právo musí dle tohoto rozhodnutí při své činnosti postupovat tak, aby „interpretací a aplikační právní problémy řešily s maximální mírou racionality“ (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2005, č. j. 2 Afs 202/2004 – 43). Na jedné straně je tedy nutné trvat na řádném doručování tak, aby účastníci řízení nebyli dotčeni na svých právech, na straně druhé však nelze akceptovat přílišný formalismus a účelovou interpretaci těchto předpisů. Stát se má tedy snažit o efektivní doručení písemnosti účastníku tak, aby se tento včas dozvěděl o probíhající řízení či o potřebě učinit nějaký úkon. Řádným doručením se tedy v praxi rozumí zaslání či odevzdání písemnosti tomu, komu je určena, a existence důkazu o tom, že daná osoba předmětnou písemnost převzala. Soud v tomto rozhodnutí výslovně uvádí, že „je-li adresát s obsahem písemnosti obeznámen, potom otázka, zda bylo doručení vykonáno předepsaným způsobem, nemá význam. Nedodržení formy

tedy samo o sobě neznamená, že se doručení musí zopakovat, rozhodující je, zda se daná písemnost dostala do rukou adresáta“. Jak soud dále rozvádí, rozhodující je též následné chování adresáta písemnosti a pokud tento na písemnost reaguje, je zjevné, že se s touto fakticky seznámil. V neposlední řadě je podstatné též to, zda adresát písemnosti (účelově) namítá pouze formální vady doručení, tedy rozpor s příslušnými předpisy, či nemožnost seznámit se s obsahem předmětné písemnosti.

V prosinci roku 2010 pak vydal Nejvyšší správní soud pod č. j. 1 As 90/2010 – 95 obdobné rozhodnutí, v němž uvedl, že to, že adresát písemnosti zřejmě nestojí o její doručování do své datové schránky, když při jednání před orgánem veřejné moci uvede jinou adresu pro doručování písemností, je sice též relevantní skutečností, avšak důležitější a rozhodující je skutečnost, že adresát „dostal napadené rozhodnutí do své dispozice jiným a nezpochybnitelným způsobem, takže z materiálního hlediska nebyl zkrácen na svých právech. Úvahy o důsledcích nevyzvednutí si rozhodnutí jsou proto liché“. Nejvyšší správní soud v daném případě zkoumal, zda procesní pochybení mohlo mít vliv na zákonnost vydaných rozhodnutí, resp. na platnost jejich doručení. V tomto ohledu považoval soud za významnou tu skutečnost, že „předmětná rozhodnutí byla obecnému zmocněnci adresáta doručena jiným nezpochybnitelným způsobem (prostřednictvím provozovatele poštovních služeb), on se s jejich obsahem seznámil a následně proti rozhodnutí podal včas správní žalobu. Materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti, tak byla naplněna. Uvedené pochybení proto nemůže mít vliv na platnost doručení ani na zákonnost vydaných rozhodnutí“. Nejvyšší správní soud v neposlední řadě poukázal též na existující judikaturu prvorepublikového Nejvyššího správního soudu ze září roku 1919 (Boh. A 171/1919), z níž rovněž vyplývá právní závěr, že „podal-li účastník z rozhodnutí včas stížnost ve věci samé, jest nepřipustnou výtku, že mu rozhodnutí to nebylo řádně doručeno“.

Nejvyšší správní soud se dále v červnu roku 2011 vyjádřil k případu, kdy bylo adresátu doručováno dvakrát – poprvé prostřednictvím provozovatele poštovních služeb a podruhé, o dva dny později, do datové schránky. Adresát pak bral za rozhodné pro běh lhůty k podání žaloby až datum doručení do své datové schránky. Ve věci rozhodl nejprve Krajský soud v Hradci Králové, kdy podanou žalobu usnesením ze dne 30. 12. 2010, č. j. 52 A 56/2010 – 38, pro opožděnost odmítl. V tomto svém rozhodnutí konstatoval, že byl v daném případě zvolen sice nesprávný úřední postup, ovšem „pokud při prvním doručení došlo k převzetí zásilky, z platné právní úpravy nevyplývá neúčinnost takového doručení. Opačný výklad, podle kte-

rého by bylo možné přihlídnout pouze k doručení do datové schránky, by byl dle krajského soudu formalistický. Rozhodně bylo, že na základě doručení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb se adresát s předmětnou písemností prokazatelně seznámil“. Krajský soud odkázal též na Závěr č. 86 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009, kde se uvádí, že ve smyslu § 19 správního řádu nemůže nesprávné doručování poštou vést k uplatnění fikce doručení. Zde by totiž nezákonnost postupu správního orgánu měla negativní dopad na právní postavení adresáta. V posuzované věci však adresát písemnost převzal, měl reálnou možnost seznámit se s jejím obsahem, a proto podle krajského soudu nastaly účinky doručení již tímto převzetím, nikoliv až dnem doručení písemnosti do datové schránky. Nejvyšší správní soud pak ve svém rozhodnutí, č. j. 8 As 31/2011 – 88, v podstatě zopakoval argumentaci soudu krajského, uznal, že došlo k pochybení v doručování, avšak toto dle jeho názoru nemělo vliv na jeho účinnost, a ve zbytku odkázal na svou nahoře citovanou judikaturu.

Nezbývá než shrnout, že subjekty práva musí mít neustále na paměti prastarou zásadu „vigilantibus iura“ a tedy dbát na to, aby si zachovaly svá práva a plnily včas své povinnosti. Souhlasíme s výše uvedenou argumentací Nejvyššího správního soudu, neboť přílišný formalismus zde zcela jistě není na místě, nicméně poněkud nešťastnou shledáváme nedostatečnou zákonnou úpravu postupu orgánů veřejné moci při doručování, zejména z důvodu absence jakékoli sankce při nerespektování příslušných zákonných ustanovení z jejich strany. Adresáti jejich písemností proto musí být předvídati, počítat i s případným nezákonným a nesprávným úředním postupem a při převzetí písemnosti doručené v rozporu se zákonem i s tím, že následně nebudou moci namítat neúčinnost takového doručení. ●

Mgr. Tomáš Vašíček,
advokát

Mgr. Petra Dostálová,
advokátní koncipientka

Advokátní kancelář Zrůstek, Lúdl a partneři v.o.s.

Nová úprava mediace v českém právním řádu

Byť je alternativa řešení sporů cestou mediace známa v České republice již řadu let, teprve nově přijatým zákonem č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů (zákon o mediaci), účinného od 1. září 2012, se jí dostalo právního zakotvení, které by mohlo spolu s jasně definovanými pravidly a souvisejícími možnostmi přinést i její širší praktické uplatnění a častější využití.

Nejdříve ale k samotnému pojmu mediace. Mediací se dle citovaného zákona rozumí postup při řešení konfliktu za účasti jednoho nebo více mediátorů, kteří podporují komunikaci mezi osobami na konfliktu zúčastněnými tak, aby jim pomohli dosáhnout smírného řešení jejich konfliktu uzavřením mediační dohody. Nutno doplnit, že předmětem zákona o mediaci není mediace prováděná v trestněprávní oblasti, na kterou se již vztahuje zákon č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě a kde se mediací rozumí rovněž mimosoudní zprostředkování za účelem řešení sporu, ovšem mezi obviněným a poškozeným, a dále činnost směřující k urovnání konfliktního stavu vykonávaná v souvislosti s trestním řízením.

Využití mediace jakožto alternativy soudního řízení přitom přináší řadu výhod nejen pro stát, ale i pro samotné strany konfliktu, pro něž je oproti soudnímu řízení časově a finančně úspornější, protože probíhá bez dlouhých čekacích lhůt, za podstatně nižších finančních nákladů a s menší psychickou zátěží zúčastněných. Na straně státu znamená mediace úspory v soudním systému díky přenesení řešení části konfliktů ze soudce na mediátora, včetně možnosti zkrácení doby vyřízení zbývajících soudních řízení. Pokud by se naplnily uvažované předpoklady, které hovoří v souvislosti s přijetím zákona o celkovém poklesu soudní agendy až o 10 %, lze to považovat za

nezanedbatelný přínos k odlehčení stále narůstající soudní agendy.

Jednou z hlavních nevýhod dříve platného stavu byla skutečnost, že mediace neměla vliv na běh promlčecích a prekluzivních lhůt, respektive její zahájení tyto lhůty nestavělo, což často nedávalo stranám sporu dostatečnou motivaci pro její využití. Tato skutečnost byla řešena i na úrovni Evropské unie, a to konkrétně ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech, která ve svém čl. 8 ukládá členským státům povinnost zajistit,

aby stranám, jež si ve snaze o urovnání sporu zvolí mediaci, nebránilo v pozdějším zahájení soudních či rozhodčích řízení ve stejné věci uplynutí promlčecí nebo prekluzivní doby během mediačního řízení. Možnost spojit s průběhem mediace účinek spočívající ve stavení promlčecí a prekluzivní lhůty však nutně předpokládala, že mediační řízení bude alespoň ve svých podstatných rysech formalizováno a stanovena jeho základní pravidla, aby bylo možné mimo jiné přesně určit dobu jeho zahájení a skončení. Přijetím zákona o mediaci

tedy Česká republika splnila rovněž závazky z uvedené směrnice a novelizací příslušných ustanovení občanského a obchodního zákoníku spojila se zahájením mediačního řízení stavení promlčecí resp. prekluzivní lhůty.

Samotný zákon o mediaci je spíše stručnější normou upravující mediaci a její průběh pouze rámcově a v minimální nezbytné míře, což ostatně odpovídá i charakteru samotné mediace, která by oproti soudnímu řízení měla být spíše řízením neformálním. Zákon tak, kromě definice základních pojmů jako je mediace a osoba mediátora, vymezuje okamžik zahájení a ukončení mediace, náležitosti smlouvy

o provedení mediace a mediační dohody, jakož i další související záležitosti. Zmínit lze zejména následující instituty a souvislosti.

Za mediátora se ve smyslu zákona považuje osoba, která je zapsaná v seznamu mediátorů a je následně povinna používat označení „zapsaný mediátor“, případně „zapsaná mediátorka“. Na straně druhé, toto označení mohou užívat pouze osoby zapsané v seznamu mediátorů, což nevylučuje možnost výkonu mediace osobám, které v seznamu mediátorů zapsání nebudou, například na základě živnostenského oprávnění. Taková mediace však nebude považována za mediaci ve smyslu zákona o mediaci se všemi s tím spojenými důsledky (např. absence shora uvedeného stavení běhu promlčecí a prekluzivní lhůty). Zákon stanoví rovněž podmínky pro zápis do seznamu mediátorů, zejména povinnost složení zkoušky mediátora a vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu. Právnické vzdělání jako podmínka pro zápis do seznamu mediátorů není v daném případě vyžadováno, neboť je obecně argumentováno, že schopným mediátorem může být i dobrý psycholog, resp. každý, kdo má talent přivést zneprátené strany ke kompromisnímu řešení jejich sporu. Na straně druhé, v případě mediace jde v každém případě i o určení oprávněnosti těch kterých nároků každé ze stran a o potřebu jejich sdělení zúčastněným stranám, včetně doložení potřebné právní argumentace a případných pozitivních či negativních právních důsledků pro zúčastněné. Tedy i nutná účast osoby znalé práva by jistě měla své opodstatnění. Dohled nad mediátory je svěřen Ministerstvu spravedlnosti s výjimkou mediátorů, kteří jsou současně i advokáty, ti zůstávají pod dohledem České advokátní komory i ve věcech mediace.

Zahájení mediace je spojeno s uzavřením smlouvy o provedení mediace, u které zákon stanoví podstatné obsahové náležitosti, zákon rovněž vymezuje okamžik skončení mediace, v ideálním případě například uzavřením mediační dohody. Z uvedeného je rovněž zřejmé, že smlouvou o provedení mediace se rozumí smlouva mezi stranami konfliktu a nejméně jedním mediátorem o provedení mediace, mediační dohodou je naproti tomu dohoda stran konfliktu uzavřená v rámci mediace a upravující mezi nimi práva a povinnosti, v obou případech v předepsané písemné podobě. Byť je mediace v zásadě brána jako dobrovolná, došlo přijetím zákona rovněž k novelizaci občanského soudního řádu a k zavedení oprávnění předsedy senátu nařídít účastníkům řízení první setkání se zapsaným mediátorem v rozsahu tří hodin a za tím účelem přerušit řízení.

Z hlediska konečné podoby uvedeného zákona se jako jedna z nejdiskutovanějších v prů-

běhu jeho schvalování ukázala otázka vykonatelnosti mediačních dohod a to v tom smyslu, kdo všechno by měl být oprávněn udělit mediační dohodě podobu exekučního titulu, resp. zda by takovou osobou měl být i mediátor advokát. Cílem zákona jistě je, aby výsledek mediačního procesu byl za určitých okolností i vykonatelný a byl tedy exekučním titulem. Jednou z možností je využití smířčího řízení dle občanského soudního řádu a schválení dohody soudem jako smíru s účinky pravomocného rozsudku, další možností je přenesení mediační dohody do formy notářského nebo exekutorského zápisu se svolením k jeho přímé vykonatelnosti. Možnost, aby k uzavření mediační dohody s přímou vykonatelností byl oprávněn i mediátor advokát, byla nakonec odmítnuta, byť tato varianta byla v rámci legislativního procesu doporučována i ústavněprávním výborem a z hlediska stran sporu se jevila jako velmi praktická.

Závěrem si lze jen přát do budoucna vyšší využívání řešení sporů cestou mediace a s tím související snížení soudní agendy v České republice, nově účinný zákon o mediaci k tomu poskytuje přinejmenším dobré předpoklady. ●

Mgr. Ing. Jan Krofta,
Managing Partner, advokát
Abbot Legal, advokátní kancelář, s.r.o.

abbot legal
attorneys at law

PPS
advokáti

Hradec Králové | Praha | Vysoké Mýto | Rychnov nad Kněžnou | Kolín

- Obchodní závazkové vztahy, e-commerce, obchodní právo mezinárodní
- Zakládání a přeměny obchodních společností, koncernové právo, fúze a akvizice, Due Diligence
- Právo ochrany obchodní firmy, hospodářská soutěž, ochrana proti nekalé soutěži
- Právo veřejných zakázek, koncesí a veřejných podpor
- Živnostenské právo
- Mediální právo, reklama
- Likvidace a restrukturalizace, insolvenční právo
- Autorské právo, ochranné známky, ochrana osobností a osobních údajů
- Občanskoprávní závazkové vztahy
- Převody a správa nemovitostí, bytová problematika a developerské projekty
- Rodinné právo
- Právo ve zdravotnictví
- Stavební právo, právo životního prostředí a odpadového hospodářství
- Municipální právo, právo veřejné správy
- Evropské právo
- Právo správního a daňového řízení
- Trestní právo, přestupkové právo
- Vymáhání pohledávek
- Přednášková činnost a školení
- Činnost rozhodců

Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o.

www.ppsadvokati.cz | pps@ppsadvokati.cz

Jsme členy mezinárodní asociace AEA
(The European Association of Attorneys)

www.aeuropea.com

Několik úvah

k připravované novele zákona o spotřebitelském úvěru

Dne 22. 8. 2012 vláda České republiky schválila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů (dále jen „novela ZSÚ“).

Dle důvodové zprávy je obsahem novely ZSÚ především transpozice směrnice 2011/90/EU ze dne 14. listopadu 2011, jejímž cílem je dosažení co možná největší vypovídací schopnosti a srovnatelnosti ukazatele roční procentní sazby nákladů (dále jen „RPSN“) u spotřebitelských úvěrů napříč všemi státy Evropské unie. Připravovanou novelou ZSÚ by však mělo dojít i k dalším změnám, jejichž cílem je především větší ochrana spotřebitele. Autoři tohoto článku se pokusí čtenáře s některými změnami seznámit a poukázat na silné a slabé stránky navrhovaných změn.

Legislativní vývoj

Zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů (dále jen „ZSÚ“), nabyl účinnosti dne 1. 1. 2011 a dosud nebyl novelizován, byť ještě před nabytím účinnosti tohoto zákona předložili poslanci České strany sociálně demokratické (Jeronym Tejc, Bohuslav Sobotka a další) Poslanecké sněmovně návrh novely toho zákona, v níž se pokoušeli mj. o určení maximální přípustné RPSN, o stanovení maximálního přípustného souhrnu smluvních pokut (který by se měl maximálně rovnat výši úvěru) a o vyloučení rozhodců ad hoc z rozhodování sporů ze smluv o spotřebitelském úvěru.

V současné době projednává novela ZSÚ byla schválena vládou ČR a nachází se v 1. čtení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR[1]. Je tedy možné, že pozměňovací návrhy způsobí nejednu změnu oproti vládnímu návrhu. Nezměněno by mělo zůstat nabytí účinnosti, které je stanoveno na den 1. 1. 2013, aby nedošlo k porušení směrnice 2011/90/EU.

Pozitivní stránky

Prvním pozitivním důsledkem přijetí novely ZSÚ (dojde-li k tomu) by mělo být to, že Česká republika splní své závazky vyplývající z členství v Evropské unii a transponuje směrnici 2011/90/EU do svého právního řádu. Dále je

podrobněji upravena činnost zprostředkovatelů spotřebitelských úvěrů (§ 17 až § 17b). Rovněž novela ZSÚ přináší nejedno legislativně technické zpřesnění, což je dalším dobrým (i když nevýrazným) počinem.

Za velmi pozitivní lze považovat i snahu zneškodnit tzv. predátorským poskytovatelům spotřebitelských úvěrů, aby poškozovali spotřebitele. Podle názoru autorů tohoto článku však ne všechny legislativní pokusy směřující k větší ochraně spotřebitele jsou tím nejlepším možným řešením daného problému.

Nedostatky

Podle navrhovaného znění § 6 odst. 1 ZSÚ musí smlouva o spotřebitelském úvěru obsahovat informace stanovené v příloze č. 3 ZSÚ uvedené jasným, výstižným a zřetelným způsobem. Porušení této povinnosti nemá za následek neplatnost smlouvy, ale je sankcionováno „pouze“ pokutou až do výše 20 000 000 Kč (§ 20 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 20 odst. 5 písm. a) ZSÚ v navrhovaném znění), což je čtyřnásobně navýšení maximální sankce oproti dosavadnímu stavu. Bohužel v novele ZSÚ není jasným a výstižným způsobem uvedeno, jaké formulace jsou v pořádku, a jaké nikoli. Novela ZSÚ tedy nejasně a nevýstižně stanovuje povinnost uvádět stanovené informace jasným, výstižným a srozumitelným způsobem. Podle názoru autorů tohoto článku stojí za úvahu rovněž skutečnost, že jen ZSÚ stanovuje minimální množství poskytovaných informací, jejichž rozsah je na několik stran formátu A4. Chut spotřebitele čist smlouvu či informace je nepřímou úměrná jejímu rozsahu, takže sám zákonodárce má podíl na tom, že rozsah smlouvy a informací je takový, že si málokdo všechno důkladně přečte.

Podobně nejasné a nejednoznačné je i ustanovení § 18a, v němž se stanovuje, že „zajištění spotřebitelského úvěru nesmí být ve zcela zjevném nepoměru k hodnotě zajišťované pohledávky“. Rovněž za porušení této povinnosti je stanovena sankce až do 20 000 000 Kč (§ 20 odst. 2 písm. s) ve spojení s § 20 odst. 5 písm. a) ZSÚ v navrhovaném znění). Dle důvodové zprávy má toto ustanovení směřovat zejména proti zajišťování spotřebitelských úvěrů zástavním právem zřízeným na nemovitostech, jejichž hodnota podstatně převyšuje hodnotu poskytnutého úvěru. Nutno však podotknout, že zástavní právo zajišťuje pohledávku jen do její výše a případný výtěžek z prodeje zástavy, který převyšuje hodnotu pohledávky, je zástavní věřitel povinen vydat zástavci. I kdyby tedy hodnota zástavy mnohonásobně převyšovala hodnotu pohledávky, zástavní věřitel z prodeje zástavy nevytěží víc, než kolik činí hodnota jeho pohledávky. Pokud mělo

být úmyslem předkladatele novely toto, není formulace přesná a dopadá spíše na vysoké smluvní pokuty.

O poznání jednoznačnejší je formulován zákaz použití směnky nebo šeku uvedený v § 18, za jehož porušení je uložena stejná sankce jako v předcházejícím případě. Autoři článku se domnívají, že skuteční predátoři tento zákaz stejně dokáží obejít.

Značné rozpaky budí ustanovení § 9 odst. 1 poslední věta, dle níž „věřitel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud je po posouzení úvěruschopnosti spotřebitele s odbornou péčí zřejmé, že spotřebitel bude schopen spotřebitelský úvěr splácet“. Podle § 22 odst. 5 ZSÚ se zde navíc uplatní vyvratitelná domněnka, že věřitel tuto povinnost nesplnil. Podle § 20 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 20 odst. 5 písm. a) může být za porušení této povinnosti uložena pokuta až do 20 000 000 Kč. Je tedy porušena zásada presumpce nevinny a orgány dozoru (Česká národní banka a Česká obchodní inspekce) by tedy teoreticky měly zahájit správní řízení s každým poskytovatelem spotřebitelského úvěru, neboť již od okamžiku uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru z důvodu existence vyvratitelné domněnky by byly naplněny skutkové okolnosti umožňující uložení sankce. Teprve tehdy, když by věřitel v každém jednotlivém případě prokázal, že s odbornou péčí posoudil schopnost spotřebitele úvěr splácet, mohl by se věřitel odpovědnosti za správní delikt zprostit. Už sám princip posuzování schopnosti splácet věřitelem je sporný, protože tuto úvahu by měl logicky učinit sám o vlastní odpovědnosti především dlužník. Takto je spotřebitel stavěn do poněkud nesvéprávné pozice a navrhovatelé novely ZSÚ u něj předpokládají poměrně vysokou míru hlouposti a nezodpovědnosti. Pokud by obecně byla ochrana spotřebitelů před vlastním rozhodnutím v taktové míře nutná, pak se nadsazeně dá uvažovat, zda by neměli být chráněni i před vlastním volebním právem. Autoři článku tuto cestu ochrany před vlastním rozhodnutím a odpovědností za ně principiálně nepovažují za správnou, protože hranice mezi ochranou a omezením může být velmi tenká.

Směřuje vůbec novela ZSÚ správným směrem?

Novela ZSÚ směřuje k větší ochraně spotřebitele, což sice je v souladu s tendencemi projevíajícími se v českém právním řádu i v právu Evropské unie, avšak i ochrana spotřebitele má své meze a v žádném případě ji nelze pojímat jako obranu jeho lehkomyšlnosti a neodpovědnosti (srov. např. Švestka, J., Spáčil, J., Škárková, M., Hulmák, M. a kol. Občanský

zákoník I. § 1–459. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, 408 s.).

Pokud spotřebitelé nebudou v otázce osobních financí zodpovědnější, nebude žádná právní úprava postačovat na to, aby je ochránila. Budou-li věřitelé po spotřebitelích důsledně požadovat prokázání schopnosti splácet, bude na straně spotřebitelů pravděpodobně ve zvýšené míře docházet k poskytování nepravdivých údajů o příjmech a výdajích, a to jen proto, aby získali úvěr (otázku splácení bohužel již velmi mnoho příjemců spotřebitelských úvěrů neřeší). Nejlepší ochranou spotřebitelů je zvýšení osobní zodpovědnosti každého jedince, zvýšení finanční gramotnosti a využití „selského rozumu“ (např. úvahy, že člověk nepodepisuje smlouvy, kterým nerozumí).

Existuje i tzv. černý trh, který je mimo dosah České národní banky a České obchodní inspekce, jen občas do něj v nepatrné míře zasáhnou policejní orgány. Lze předpokládat, že jestliže věřitelé spotřebiteli požadovaný obnos nepůjčí oficiální cestou, neboť jejich pohledávka nebude dostatečně zajištěna (zákon její zajištění neumožní), obrátí se spotřebitel na někoho, kdo se necítí být omezen zákonem o spotřebitelském úvěru ani jinými právními předpisy. Můžeme jen doufat, že novela ZSÚ výskyt takových situací příliš nezvyší. ●

JUDr. Ervín Perthen,
advokát
Mgr. Ludvík Novotný,
advokátní koncipient
Advokátní kancelář
Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o.

Poznámky

[1] Sněmovní tisk 781/0 je dostupný na <http://www.psp.cz/ff/07/16/62/1c.html>

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

 <p>2011 právnícká firma roku</p>				
	a současně			
 <p>2011 právnícká firma roku</p>			Právnícká firma roku 2011 v kategoriích:	
	Děkujeme našim klientům		<ul style="list-style-type: none">■ Fúze a akvizice■ Řešení sporů a arbitráže	
	Křižovnické nám. 193/2 110 00 Praha 1 tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310			

Doručování datovými schránkami v oblasti veřejných zakázek

V souvislosti s nedávným třetím výročním fungování Informačního systému datových schránek (ISDS) a povinným zřízením datových schránek všem advokátům bych chtěl následující text věnovat použití ISDS v oblasti zadávání veřejných zakázek, zejména komunikaci prostřednictvím ISDS při řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) vydal za poslední rok k této problematice několik rozhodnutí (srov. např. R116/2011, S296/2011, R137/2011, R227/2011). Ta dávají jasnou odpověď na otázku týkající se okamžiku doručení datové zprávy v situaci, kdy stejnopis návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele doručuje navrhovatel kromě ÚOHS také zadavateli, který je zároveň orgánem veřejné moci. Rozhodnutí vychází rovněž z výkladu této problematiky ze strany Ministerstva vnitra a z Metodiky k doručování prostřednictvím datových schránek při prová-

dění úkonů v zadávacím řízení vydané Ministerstvem pro místní rozvoj.

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (ZVZ), ukládá ve svém ustanovení § 114 odst. 4 navrhovateli, který podává návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, povinnost doručit stejnopis tohoto návrhu zadavateli do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel nevyhověl předchozím námitkám navrhovatele.

Navrhovatel tak musí zajistit doručení svého návrhu v zákonné lhůtě nejen příslušnému správnímu orgánu (v tomto případě ÚOHS), ale také zadavateli.

ÚOHS v citovaných rozhodnutích k otázce doručení stejnopisu návrhu zadavateli s odkazem na § 114 odst. 4 zákona a § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění (ZEÚ) uvedl, že úkony zadavatele v zadávacím řízení mají soukromoprávní povahu a zadavatel ve vztahu k dodavateli v zadávacím řízení vystupuje jako subjekt soukromého práva. Oba subjekty tak dle těchto rozhodnutí mají při uzavírání smlouvy rovné postavení, což se vztahuje i na doručování písemností podle ZVZ.

Důsledkem výše uvedeného závěru o soukromoprávní povaze doručování v rámci zadávacího řízení dle ZVZ je, že písemnost je doručena okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k této písemnosti. Pro konkrétní představu – v jednom z projednávaných případů (R227/2011) došlo k doručení stejnopisu návrhu zadavateli podle § 114 odst. 4 zákona (stejnopis byl do datové schránky zadavatele dodán dne 14. 3. 2011 v 17:20:40), a osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k této písemnosti se do datové schránky přihlásila dne 15. 3. 2011. Stejnopis návrhu tak byl považován za doručení až dne 15. 3. 2011 a navrhovatel tak zmeškal zákonnou desetidenní lhůtu.

Se závěrem ÚOHS ohledně soukromoprávní povahy jednotlivých úkonů zadavatele a rovného postavení obou subjektů lze jednoznačně souhlasit. V minulosti se však k této otázce vyskytovaly protichůdné názory. Například dřívější výklad Ministerstva pro místní rozvoj byl v otázce povahy komunikace prostřednictvím ISDS v rámci zadávacích řízení opačný a dokonce připouštěl i doručení fikcí. Dle mého mínění však byl výklad Ministerstva pro místní rozvoj neudržitelný^[1] a od roku 2011 jsou už výklady Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva vnitra k doručování prostřednictvím ISDS shodné.

Závěry uvedené v rozhodnutích ÚOHS jsou rovněž principiálně v souladu s výkladem ZEÚ obsaženým v usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 28/2010-79 ze dne 15. 7. 2010, kde Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud je orgán veřejné moci jedním z účastníků řízení, musí být v rovném postavení s ostatními účastníky řízení, cit.:

„Ustanovení § 18 zákona č. 300/2008 Sb. mezi skupiny osob, které činí úkony vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky, zahrnuje pouze fyzické osoby, podnikající fyzické osoby a právnické osoby, tedy nikoliv jiné orgány veřejné moci vystupující v určitém vztahu v jiném postavení, nežli vrchnostenský úřad. Vzájemné doručování mezi orgány veřejné moci prostřednictvím datové schránky předpokládá § 17 zákona č. 300/2008 Sb. Je-li však orgán veřejné moci jedním z účastníků řízení, musí být v souladu se zásadou rovnosti účastníků soudního řízení v rovném postavení s ostatními účastníky (§ 36 odst. 1 s. f. s.). Je tedy zcela nepřipustné, aby při posuzování zachování lhůty stanovené soudním řádem správním platila pro účastníky odlišná pravidla.“

Uplatnění shora uvedených závěrů v praxi znamená, že pokud navrhovatel zvolí pro odeslání svého návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele datovou schránku, dostává se v komunikaci s ÚOHS a zadavatelem do dvou rozdílných režimů. Důsledkem toho může být skutečnost, že lhůta pro doručení návrhu zadavateli fakticky skončí dříve než lhůta pro doručení návrhu ÚOHS.

Mnohým navrhovatelům se může zdát absurdní, že by při podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele měli brát ohled i na předpokládanou pracovní dobu příslušného zadavatele, proti jehož úkonu směřuje návrh na přezkum. Tuto skutečnost si mnozí navrhovatelé neuvědomují a spoléhají na to, že svůj návrh prostě odešlou datovou schránkou do půlnoci posledního dne s tím, že okamžikem odeslání, dodání a doručení datové zprávy se u orgánů veřejné moci v podstatě shodují. Takový postup při doručení návrhu na přezkum je však možný pouze vůči ÚOHS jakožto orgánu veřejné moci, nikoliv vůči zadavateli, byť by byl také orgánem veřejné moci.

Veškeré shora popsané nejasnosti bohužel způsobuje samotné znění ZEÚ, jehož předkladatelé podle všeho nikdy nepředpokládali, že by se ISDS mohl využívat pro soukromoprávní komunikaci. Jednoznačnosti nepřidal ani dodatečně a velmi nekonceptně zavedený § 18a, který umožňuje vzájemnou komunikaci fyzických a právnických osob mezi sebou za úplaty, avšak ani toto ustanovení nijak nezo-

hlednilo skutečnost, že i orgány veřejné moci jsou z hlediska soukromého práva právníky osobami. ●

Mgr. Ondřej Chmela,
právník
Ambruz & Dark/Deloitte Legal

Ambruz | Dark

Poznámky

[1] K použití datových schránek v soukromoprávní komunikaci a fungování datových schránek orgánů veřejné moci v soukromoprávních vztazích, dostupné na www.epravo.cz.

Přeshraniční přemístění sídla společnosti dle novely zákona o přeměnách

Dne 1. 1. 2012 nabyla účinnosti novela zákona o přeměnách č 355/2011[1] (zákon č. 152/2008 Sb. ve znění pozdějších novel, dále jen „ZPřem“).

Tato novela kromě zásadních změn týkajících se veškerých přeměn přinesla i revoluční institut přemístění sídla společnosti z a do České republiky. Přitom přemístění sídla dle ZPřem může, ale nemusí obnášet i změnu právní formy dané společnosti.[2]

Dosavadní úprava obsažená v obchodním zákonu sice počítala s možností přesídlení společnosti, nicméně podmiňovala její existenci mezinárodní smlouvou, která by toto přemístění upravovala. Vzhledem k tomu, že žádná taková mezinárodní smlouva dle našich informací neexistuje, nebylo v praxi toto ustanovení využíváno. Uvedenou novelou ZPřem tak došlo k zavedení institutu českému právu dosud v praxi neznámému.

Uvedená úprava ZPřem se vztahuje pouze na právnické osoby se sídlem v některém z členských států EU. I nadále tedy nebude možné přemístit sídlo z třetích států (resp. do třetích států). V tomto směru je tedy i nadále nutno postupovat buď cestou likvidace existující společnosti a založení nové entity v cílovém státě či přeshraniční fúze.

Mezi úpravou přemístění sídla dle ZPřem do ČR a z ČR je rozdíl jak co do vyžadovaných dokumentů, tak i co do procesního postupu. Tento rozdíl je logicky zapříčiněn tím, že český zákonodárce nemůže z pohledu suverenity stá-

tu upravovat podmínky jednání zahraničních právnických osob (např. co do schvalování projektu apod.).

V obecné rovině se na přemístění sídla použijí vedle speciálních ustanovení V. hlavy části páté ZPřem i úprava regulující samotnou změnu právní formy, příp. úprava přeshraniční přeměny a obecné části ZPřem.

Evropský rozměr

Není bez zajímavosti, že k zavedení tohoto institutu došlo ze strany českého zákonodárce na základě rozhodnutí ESD ve věci Cartesio[3] (viz důvodová zpráva k novele ZPřem). Tato iniciativa českého zákonodárce je podivuhodná, i s přihlédnutím ke skutečnosti, že Parlament má mnohdy potíže i s transpozicí směrnic, kterou je povinen provádět.

Možná příčina může spočívat i v tom, že Evropský parlament se dlouhodobě pokouší přimět Evropskou komisi k vytvoření návrhu 14. směrnice, jež by právě upravovala možnost přeshraničního přemístění sídla. Je tedy možné, že český zákonodárce, předvídáje nutnost budoucí transpozice připravované směrnice, zaujal k této otázce aktivní postoj a zakotvil úpravu tohoto institutu s předstihem. Určitou roli v tomto ohledu ale sehrála zjevně i judikatura ESD, který kromě *Cartesia* i v jiných případech dovodil přípustnost (byť třeba i jen nepřímo) příhraničního přemístění sídla.

Podmínky k přemístění sídla do České republiky

Přemístění sídla zahraniční právnické osoby do České republiky je podmíněno několika skutečnostmi. První podmínkou je, že tento přesun je umožněn právním řádem státu, v němž právnická osoba aktuálně sídlí, a zároveň i právním řádem státu, kterým se řídí vnitřní právní poměry společnosti. Další podmínkou je, že společnost musí při přesunu sídla změnit svou právní formu na českou společnost, případně na české družstvo. V neposlední řadě je nezbytné, aby se vnitřní právní poměry společnosti řídily českým právním řádem. Všechny tyto podmínky považujeme z hlediska právní jistoty českých subjektů, které budou navazovat obchodní vztahy s přemístěnou společností, za adekvátní a přiměřené.

Nad rámec uvedeného požaduje ZPřem k přemístění sídla společnosti do České republiky ještě to, aby nebyla společnost v likvidaci, ani proti ní nebylo zahájeno v žádném členském státě insolvenční řízení. I tento požadavek považujeme za oprávněný. Společnostem by nemělo být umožněno nebo usnadněno, aby se vyhnuly negativním důsledkům způsobeným jejich předchozí neúspěšnou podnikatelskou činností.

ZPřem ve vztahu k přemístění sídla společnosti do České republiky akcentuje zejména zásady zachování základního kapitálu (ověření jeho existence / výše). Jednak ZPřem vyžaduje, aby v případě, že nebyly dosud plně splaceny vklady společníků do základního kapitálu, lhůta stanovená pro splacení odpovídala maximálním lhůtám stanoveným pro danou společnost českým právním řádem. Dále při změně právní formy v důsledku přemístění sídla je u společnosti s ručením omezeným či akciové společnosti nezbytné nechat jmění společnosti ocenit znalcem. Výše základního kapitálu v takovém případě nemůže být vyšší než hodnota jmění zjištěná posudkem znalce. V neposlední řadě v případě, že vlastní kapitál nedosáhne výše základního kapitálu v zahajovací rozvaze ke dni zápisu do obchodního rejstříku, jsou spo-

lečníci povinni takto zjištěný rozdíl doplatit bez zbytečného odkladu.

Podkladem pro zápis změny sídla společnosti do České republiky je osvědčení vydané notářem. ZPřem upravuje náležitosti takového osvědčení, resp. podmínky jeho vydání (blíže viz §384d ZPřem).

Zvláštní úprava existuje rovněž ve vztahu k účinkům přemístění sídla. Ty nastávají buď zápisem do českého obchodního rejstříku, případně výmazem ze zahraničního, pokud s výmazem jsou dle zahraničního právního řádu spojeny právní účinky změny právní formy.

Podmínky k přemístění sídla z České republiky do jiného státu EU

Ve vztahu k přemístění sídla do zahraničí ZPřem stanoví, že osobní statut společnosti a její právní forma se mohou i po přemístění sídla nadále řídit českým právním řádem. Tato možnost je ovšem podmíněna tím, že neexistuje odlišná úprava ve státě, do něž právnická osoba své sídlo přemísťuje. I ve vztahu k přemístění sídla do zahraničí počítá ZPřem se změnou právní formy na takovou, kterou upravuje právní řád státu, do něž má společnost své sídlo přemístit.

ZPřem výslovně zakazuje přemístění sídla v situaci, kdy by společnost byla v likvidaci či proti ní bylo zahájeno insolvenční řízení.

Kromě standardních podmínek nezbytných pro jakoukoli přeměnu upravuje ZPřem ve vztahu k přemístění sídla speciální náležitosti, které musí splňovat projekt přemístění sídla. V něm by měly být reflektovány mimo jiné i důsledky na právo vlivu zaměstnanců, práva na ochranu společníků stejně jako i věřitelů. Na rozdíl od jiných typů přeměn je lhůta pro publikaci projektu prodloužena o jeden měsíc.

Stejně jako u přemístění sídla do České republiky i v případě přesídlení opačným směrem je nezbytné notářské osvědčení. První z nich slouží k osvědčení splnění podmínek pro přemístění, druhé pak pro zápis do obchodního rejstříku.

Účinky přemístění sídla a změny zakladatelských dokumentů nastávají zápisem do zahraničního obchodního rejstříku, nestanoví-li právo tohoto státu něco jiného. Jinak nastanou účinky v souladu s pravidly daného státu, případně výmazem společnosti z českého rejstříku.

Závěr

Možnost přemístění sídla obchodní společnosti a družstva zavedená novelou ZPřem lze jistě uvítat. Byť je její užití limitováno korespondující úpravou jiného členského státu EU, jsme toho názoru, že jejím přijetím došlo k zavedení dalšího funkčního institutu do českého právního řádu, pomocí něž lze dosáhnout přeshraničního přemístění sídla. Nakolik si společnosti zvolí tuto cestu, nebo budou postupovat osvědčenou metodou přeshraniční fúze (příp. prostřednictvím *Societas Europaea*) zatím není možné určit. Dosud je nám známo pouze jediné přemístění sídla společnosti za využití nové úpravy ZPřem. V daném případě se jednalo o přemístění společnosti s ručením omezeným z Itálie do České republiky.

Jak je nicméně vidět, i přes existující českou úpravu bude v některých ohledech nutno přihlídnout i k zahraniční úpravě. To může být v některých případech problematické. Zejména s ohledem na účinky přemístění sídla, resp. účinnosti změny zakladatelských dokumentů, mohou nastat určité výkladové potíže. Domníváme se, že většina českých orgánů bude počítat jako s okamžikem účinnosti přemístění sídla s okamžikem zápisu společnosti do českého (příp. zahraničního) obchodního rejstříku, neboť nebude pravděpodobně v moci úřadů ověřovat, jaká je úprava zahraniční. ●

JUDr. Miroslav Pokorný, LL.M.,
advokát
Mgr. Helena Chadimová,
advokátní koncipientka
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] Zákon č. 355/2011 Sb.
- [2] Prof. JUDr. Jan Dědič, *Obchodněprávní revue* č 1/2012, str. 10.
- [3] Rozsudek Evropského soudního dvora C-210/06 *CARTESIO Oktató és Szolgáltató bt.*

Dědické právo ve světle nového Občanského zákoníku

Dne 20. 2. 2012 byl prezidentem České republiky Václavem Klausem podepsán návrh nového Občanského zákoníku, zákon č. 89/2012 Sb., který má přinést obsáhlé změny do oblasti soukromého práva. Rozsáhlý kodex, který má vstoupit v platnost 1. 1. 2014, významně zasahuje mimo jiné i do sféry dědického práva.

Občanské právo je dosud upraveno právní normou č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, který je normou šedesátých let, která byla již v minulosti mnohokrát novelizována. Vzhledem k vývoji společenských vztahů a společnosti samé bylo nutné, aby zákonodárci přijali novou právní normu upravující soukromé právo a přijali rozsáhlé změny v oblasti soukromého práva.

Nový Občanský zákoník přinese změny nejen v oblasti dědického práva, rodinného, obchodního, ale i v ostatních odvětvích soukromého práva.

Vzhledem k tomu, že se každý z nás v průběhu života setká ať přímo či nepřímo s problemati-

kou dědického práva, je cílem tohoto článku přinést jeho čtenářům ucelenou představu o vývoji dědického práva, současné úpravě a především o úpravě dědického práva ve světle nového Občanského zákoníku.

Římské právo

Dědická posloupnost

Základním pojmem římského práva dědického stejně jako dědického práva jiných právních řádů byla dědická posloupnost. Dědickou posloupnost lze chápat jako přechod práv, především práv majetkových, ze zůstavitele na druhou osobu neboli dědice. Fyzický zánik zůstavitelův, jeho smrt, je sice rozhodujícím, nikoliv však jediným předpokladem, aby dědická posloupnost nastala.

Dědická posloupnost se v římském právu, podobně jako v jiných právech, opírala především o právní normu, ať již zákonnou či obyčejovou povahy, která určovala osobu dědice. Pokud byl dědic určen na základě zákonné normy, jednalo se o zákonnou či instatátní dědickou posloupnost. Byl-li dědic určen vůlí zůstavitele

vyjádřenou v jeho závěti, hovoříme o testamenní posloupnosti.

Základní podmínkou pro to, aby nastala dědická posloupnost ze zákona, byla smrt zůstavitele, který zemřel intestatus, tedy bez zanechání závěti. Dědic byl k dědictví v tomto případě povolán již smrtí zůstavitelovou. Nezbytnou podmínkou pro to, aby povolán dědic byl způsobilý stát se dědicem. Všeobecně platilo, že dědic musí být, kromě dalších podrobností, římským občanem. Nejstarší podoba římské instatátní posloupnosti se řídila pravidly, která se vyvinula ještě před Zákonem 12 desek.

Nejstarší římská instatátní dědická posloupnost byla posloupností po otci rodiny, tedy po zůstaviteli, který byl pater familias. Jeho instatátní dědice římská právní terminologie označovala za dědice vlastní. Byly to osoby, které byly bezprostředně podřízeny moci zůstavitele, takže se po jeho smrti stávaly plnoprávními subjekty, tedy osobami svého práva. Byly to především zůstavitelovy děti, přirozené nebo adoptivní, jeho manželka, která byla podrobena jeho manželské moci. Mohly to však být i další osoby náležející k jeho přímému potom-

stvu, např. vnuci, manželky dříve zemřelých synů, stále ovšem za předpokladu, že byly v době jeho smrti přímo podrobeny jeho rodinné moci. Tito dědicové byli i dědici nutnými. Dědici se totiž stávali okamžikem smrti zůstavitelovy, nezávisle na své vůli bez možnosti dědictví odmítnout, což v případě, že pozůstalost byla předlužena, bylo pro ně krajně nevyhodné.

Dědictví se mezi nejbližší vlastní a nutné dědice, šlo-li o zůstavitelovy děti a jeho manželku, dělilo podle hlav, tedy rovnými díly, šlo-li o vzdálenější potomstvo, platilo dělení podle kmenů. Dědici, kteří byli zůstavitelovými potomky vzdálenějšího stupně, se dělili o díl, který připadl na jeho předka, který sice již nežil, ale prostředkoval jejich příbuzenství se zůstavitelem. Pokud zemřel zůstavitel, který neměl takové přirozené nejbližší dědice a byl zároveň intestatus, byl jeho majetek považován za věci ničí, a proto byl předmětem volné okupace.

Testament

Rozhodující pro testamentární posloupnost byl projev zůstavitelovy vůle, jeho závět – testament. Lze ho označit za jednostranný právní úkon, jehož nezbytnou hlavní složkou bylo jmenování dědice. Závět, aby byla testamentem, dle římského práva, musela obsahovat takový projev zůstavitelovy vůle, který dělal z druhé osoby zůstavitelova univerzálního sukcesora čili jeho dědice. Testament byl vždy v průběhu svého vývoje spojen s požadavkem jisté a přesně stanovené formy, ve které musela být zůstavitelova vůle projevena.

Nejstarší římský testament byl zřejmě testament, kterým si dědice opatroval ten, kdo vlastních intestátních dědiců neměl. Po formální stránce byl upraven tak, že zůstavitel projevil vůli v lidovém shromáždění, jež bylo svoláno jako shromáždění kuriátní, a to za účasti pontifiků a ještě dalších ceremonií. V dřívějších dobách dále ještě existovala možnost, aby zůstavitel v mimořádných podmínkách mohl projeviti svoji vůli téměř bez jakýchkoli formálních požadavků. Příkladem tohoto byl především vojenský testament, zakotvený v pouhém prohlášení, kdo má být zůstavitelovým dědicem, učiněným před bitvou v šiku, kdy zůstavitel spoléhal, že splnění jeho vůle bude zajištěno jeho bojovými druhy, kteří bitvu přežili.

Forma závěti mohla být učiněna nejprve pouze formou ústní, později bylo možné vyjádřit svoji poslední vůli ve formě písemné. Obě starší formy závěti doplnil mancipační testament. Principem mancipačního testamentu byla skutečnost, že zůstavitel převáděl rodinný majetek obrazným trhem na kupce, který byl budoucím dědicem. Účinky převodu však nastávaly až smrtí pořizovatele.

Forma závěti nebyla vždy stejná. Na základě okolností dané společností vyžadovala zpřísnění nebo naopak ulehčení podmínek pro vytvoření testamentu. Pokud byl například pořizovatel slepec, byla vyžadována přítomnost osmi svědků. Slepec sdělil v přítomnosti osmi svědků svoji poslední vůli. Notář, který zároveň splňoval funkci svědka, poslední vůli, dle projevu slepce, sepsal a listina poté byla uzavřena osmi pečeti. Další možností bylo předložení již vyhotovené listiny, která musela být před zmíněnými osobami přečtena a slepcem potvrzena jako jeho vůle.

Dalším formou testamentu byl testament pořizovaný na venkově (testament ruri conditum). Tento testament patřil mezi privilegované z důvodů nedostatečně rozšířeného základního vzdělání. Tento testament bylo možné poříditi za přítomnosti pěti svědků, z nich pouze jeden musel být nadán schopností psát.

Později se objevila také možnost sepsání holografního testamentu tzv. vlastní rukou zůstavitele a dále allografní testament, kdy listinu sepisovala osoba odlišná od pořizovatele testamentu. Ten však pro platnost testamentu musel na závěr připojit svůj vlastnoruční podpis.

Rakousko-Uhersko

Již v 1. polovině 18. Století se projevovaly první snahy o unifikaci práva, které iniciovala Marie Terezie. Jelikož do této doby byla právní úprava velice roztržiténa, což způsobovalo značné problémy, byla ustanovena kompilační komise, jejímž hlavním úkolem bylo vytvořit celistvý zákoník, který by obsahoval dosavadní právní úpravu. Na základě jejich činnosti vznikl ucelený Codex Theresianus.

Vzhledem k tomu, že se shora uvedený Codex Theresianus nesetkal s velkým ohlasem, práce na kodifikaci práva nadále pokračovala. Dne 1. června 1811 byl vyhlášen císařským patentem č. 946 Sb., Všeobecný zákoník občanský pro veškeré německé země dědičné a byl označován zkratkou ABGB. Účinnosti nabyl dne 1. ledna 1812 v celé monarchii. Celý kodex měl 1502 paragrafů a vycházel především z římského práva.

Dědické právo bylo upraveno v druhém dílu, oddílu prvním v hlavě osmé až patnácté. Závět se stejně jako v římském právu řídila principem univerzální sukcese. Forma závěti byla upravena v § 577-601 ABGB. Dle této právní úpravy bylo možné poříditi testament mimosoudně, nebo před soudem, v písemné či ústní formě. Již v této kodifikaci nalezneme možnost sepsání poslední vůle vlastnoručně. V případě, že testament sepisovala jiná osoba, musela testament pořizovat před třemi způsobilými svědky a prohlásit, že listina obsahuje jeho poslední vůli. Pro platnost závěti stačilo, aby byli sou-

časně přítomni alespoň dva svědci, což bylo taktéž přeneseno do současné právní úpravy.

Testamenty pořizené u soudu mohly být učiněny jak ústně, tak písemně. Písemnou závět musel zůstavitel potvrdit svým vlastnoručním podpisem a osobně ji soudu předat. Ze strany soudu bylo provedeno uložení listiny a bylo vydáno potvrzení. Lze říci, že v současné době je tato činnost vykonávaná ze strany notářů. Ústní prohlášení soud zaznamenal a uschoval.

V ABGB byla obsažena i úprava závěti. Mezi jednu z forem závěti patřila pořízení s úlevami. Jednalo se o testamenty pořizené za mimořádných okolností, např. válka, mor apod. Nejčastěji byly využívány při epidemických moru a jiných nakažlivých chorob.

Základním požadavkem na obsah závěti bylo ustanovení dědice. Zůstavitel je musel učinit sám. Zůstavitel musel projevit svou vůli zanechat svůj majetek dostatečně určitě, a to i tehdy, pokud jeho majetek obsahoval mnoho položek. Zůstavitel mohl dědicům ve svém testamentu určit podmínku, doložení času či příkaz, které musel dědic splnit, jinak nemohl dědit. Pokud nešlo podmínku či příkaz splnit přesně, bylo možné ji splnit alespoň přibližně, pokud však nebylo toto zůstavitelem vyloučeno. V případě, že dědic sám způsobil stav, kdy nebyl schopen podmínku či příkaz splnit, ztrácel nárok na majetek.

ABGB vycházel v rámci úpravy dědického práva převážně z úpravy římského práva.

Občanský zákoník ve světle roku 1964

Dne 8. prosince 1960 bylo vydáno usnesení Ústředního výboru KSČ o vypracování nového Občanského zákoníku. Základním požadavkem na nový právní předpis byla úprava práva pouze v oblasti osobní a majetkoprávní, a to v rámci vztahů mezi občany. Na základě této iniciativy byl v roce 1964 vydán Občanský zákoník, č. 40/1964 Sb. Současně s tímto zákoníkem byl vydán i hospodářský zákoník a zákoník mezinárodního obchodu. Kodex obsahoval celkem osm částí, kde v sedmé části, jak je tomu dosud, byla upravena problematika dědického práva (§ 460 – § 487). V rámci tohoto Občanského zákoníku bylo přijato velké množství změn v oblasti dědického práva oproti dosavadní úpravě. Zůstavitel mohl například napsat závět vlastní rukou, případně ji sepsat ve formě notářského zápisu. Kodex obsahoval absenci povinnosti přítomnosti svědků u některých forem testamentu a tuto povinnost stanovil pouze u allografního testamentu.

Velká změna oproti římské úpravě byla naprotá absence možnosti vydědění, stejně tak jako

ustanovení o odkazu, dědické substituci a pořízování testamentů mezi osobami bez schopnosti číst nebo psát.

Občanský zákoník byl mnohokrát novelizován. První novela, která přinesla významný obrat v rámci dědického práva, byla novela uvedená od č. 131/1992 Sb., kterou se měnil a doplnil Občanský zákoník o institut vydědění, kdy bylo přímo stanoveno, že zůstavitel může vydědit svého potomka, a to z přesně stanovených důvodů, tedy z důvodů neposkytnutí pomoci ve stáří, či nemoci, nebo v jiných závažných případech. Důvod vydědění musel být přímo uveden v listině.

Vlivem společnosti byl Občanský zákoník ještě mnohokrát novelizován, kdy nejvýznamnější novela v rámci existence Občanského zákoníku byla novela č. 509/1991 Sb., která upravovala Občanský zákoník v souvislosti s dněm v roce 1989, a kterou lze označit pouze za provizorní řešení do doby vytvoření nového Občanského zákoníku. Novela však přinesla pouze takové změny, které souvisely s dněm roku 1989 a později tak bylo nutné učinit novelizace další, což mělo za následek vytvoření zmatku v právním povědomí obyvatele. I skutečnost, že Občanský zákoník vznikl v dobách komunistického režimu, tedy na jiných principech, než které jsou vyznávány v současné době, zakládá nutnost vytvoření nového Občanského zákoníku, který bude reagovat na potřeby současné společnosti.

Současná právní úprava dědického práva dle Občanského zákoníku

Aktuální právní úprava dědění vychází ze zásady, kdy se dědictví nabývá přímo ze zákona, a to ke dni smrti zůstavitele. Stejně účinky má i odmítnutí dědictví, které jsou zpětně ke dni úmrtí zůstavitele. Dědic vstupuje okamžikem smrti zůstavitele do všech jeho práv a povinností, které nezanikají jeho smrtí.

K přechodu dědictví tedy dochází na základě zákonem stanovených podmínek, za které se dá označit smrt zůstavitele, existence dědictví, dědický titul, způsobilý dědic. Smrt zůstavitele se prokazuje úředním záznamem o jeho úmrtí, případně prohlášením za mrtvého soudem na základě návrhu oprávněné osoby. Na dědice přecházejí práva a povinnosti zůstavitele (některé jako věčné břemeno, případně předkupní právo nepřecházejí, jelikož tato práva zanikají smrtí zůstavitele). Dědění je univerzální sukcesie, při které dědic vstupuje do všech práv a povinností zůstavitele. Právo být dědicem přiznává zákon každému subjektu, který má právní subjektivitu. Na základě výkladu zákonného ustanovení lze tedy dojít k závěru, že dědicem může být jak fyzická, tak právnická osoba. Fyzická osoba

může být dědicem i tehdy, jestliže je její způsobilost k právním úkonům částečně či plně omezena. V tomto případě je dědic v rámci dědického řízení zastoupen zákonným zástupcem. Za dědice zákon označuje i nascituruse, tedy nenarozené dítě, avšak podmínkou pro to, aby mohl být dědicem, je jeho živé narození.

Dědické tituly

Dle současné právní úpravy je možné dědit na základě závěti, zákona, nebo na základě obou těchto právních důvodů. Nenabude-li dědic dědictví ze závěti, nastupují místo něho dědicové ze zákona. Nenabude-li se ze závěti jen část dědictví, nabývají zbývající část dědictví dědici ze zákona. Oba dědické tituly se navzájem nevylučují, je tedy možné, aby v jednom konkrétním případě došlo ke kumulaci dědických titulů zároveň.

Dědění ze závěti

Současná právní úprava dědění ze závěti vychází ze zákonné definice, že závět je právní úkon, kterým zůstavitel činí pro případ své smrti pořízení o svém majetku. Závět lze dále definovat jako výlučně osobní, formální, jednostranný, kdykoli odvolatelný právní úkon, kterým zůstavitel disponuje se svým majetkem pro případ smrti. Zákon předpokládá naplnění zákonem stanovených znaků pro její platnost, které musí být splněny kumulativně (§ 476 až 480, Občanského zákona). Závět může platně pořídit člověk, který v okamžiku jejího pořízení je plně způsobilý k právním úkonům, tedy, že jeho způsobilost k právním úkonům není plně omezena. Pokud by byla závět pořízena osobou, která není způsobilá k právním úkonům, případně trpí duševní poruchou, byla by závět absolutně neplatná.

Z hlediska formy závěti je určující, zda jde o pořízovatele plně způsobilého k právním úkonům, či osobu, která nemůže číst a psát. Pokud bude zřizovat závět osoba, která je plně způsobilá k právním úkonům, může se pořízovatel závěti rozhodnout, zda zřídí závět vlastní rukou, sepíše závět allografní, případně ji zřídí formou notářského zápisu. Pokud bude pořízovatel sepisovat závět svojí vlastní rukou, je nutné uvést datum, místo sepsání závěti a připojení jeho vlastnoručního podpisu. Závět formou notářského zápisu je možné sepsat za poplatek u kteréhokoli notáře, kdy po jejím sepsání bude její existence zaznamenána do centrálního registru závětí, kdy v případě smrti zůstavitele bude na dotaz notáře projednávajícího dědictví předložena, tudíž nehrozí její ztráta či zničení. Pokud bude zřizovat závět osoba, která nemůže číst a psát, je v tomto případě stanovena zákonná podmínka přítomnosti alespoň dvou svědků, kteří dosvědčí, že uvedené v závěti skutečně odpovídalo pravé a svobodné vůli zůstavitele, či ovládají znakovou řeč.

Závět může být zůstavitelem kdykoli zrušena tím, že zůstavitel pořídí závět novou, případně listinu zničí či odvolá.

Platnost každé závěti vyžaduje uvedení dne, měsíce a roku, kdy byla sepsána. Platná právní úprava nepřipouští, aby pořízovatel odkázal jednotlivou věc či jednotlivé právo osobě, aniž by se tato osoba stala jeho právním nástupcem, ale jako odkazovník měla proti dědicům obligační nárok na vydání pořízovatelem určené věci. Zákon dále nepřipouští darování pro případ smrti.

Dědění ze zákona

Dědění ze zákona je upraveno v § 472 až 475a, Občanského zákoníku. Tato ustanovení zařazují dědice dle zákona do čtyř skupin. Základním principem pro vytvoření těchto skupin je příbuzenský vztah k osobě zůstavitele. Zvýhodňování jsou přitom potomci před předky. Současné jsou také upřednostňování příbuzní bližší, tedy ti, které od zůstavitele odděluje menší počet zrození, před příbuznými vzdálenějšími. V první dědické skupině se mohou stát dědici děti, manžel, nebo partner zůstavitele. Předpokladem pro možnost dědění manžela, nebo partnera je pouze existence manželství, nebo registrovaného partnerství ke dni smrti zůstavitele. Nedědí-li některé dítě zůstavitele, mohou nabýt jeho dědický podíl jeho děti a děti dětí. To neplatí, pokud pořízovatel testamentu některého svého potomka platně vydědil a výslovně vztáhnul účinky vydědění i na potomky vyděděného.

Osoby v druhé dědické skupině jsou k dědění povolány pouze za předpokladu, že pozůstalost nenabude žádný ze zůstavitelových potomků. Ve druhé skupině mohou dědit manžel, partner, otec, matka a osvojitelé zůstavitele, jakož i osoba, která žila se zůstavitelem ve společné domácnosti nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí, a která z tohoto důvodu pečovala o společnou domácnost, nebo byla odkázána výživou na zůstavitele. Při posuzování, zda spolužijící osoby přicházejí v úvahu jako dědici zůstavitele, je nutno zkoumat ze širšího hlediska. Na straně dědiců je povinnost prokázat sdílení společné domácnosti a soužití ve společné domácnosti se zůstavitelem, a to nejméně jeden rok před jeho smrtí. Dále je nutné prokázat, že spolužijící osoba pečovala o společnou domácnost (např. obstaráváním domácích prací, obstaráváním prádla a údržby šatů, přípravou jídla apod.), což může být v případě soudních sporů velmi problematické.

Nedědí-li žádný potomek, manžel nebo partner, ani rodič zůstavitele, dědí ve třetí skupině zůstavitelovi sourozenci a dále osoba, která žila se zůstavitelem ve společné domácnosti nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí, a která z tohoto důvodu pečovala o společnou domácnost, nebo byla odkázána výživou na zůstavitele.

Pokud nedědí žádná osoba z předcházejících tří dědických skupin, ve čtvrté skupině dědí zůstavitelovi rodiči.

Vydědění

Zůstavitel může vydědit potomka pouze ze zákonem stanovených důvodů, a to především, jestliže v rozporu s dobrými mravy neposkytl zůstaviteli potřebnou pomoc v nemoci, ve stáří, nebo v jiných závažných případech, o zůstavitele trvale neprojevuje opravdový zájem, který by jako potomek projevovat měl, byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody v trvání nejméně jednoho roku, trvale vede nezřízený život. Důvody vydědění jsou taxativně uvedeny, tzn., že je nelze dle vůle zřizovatele testamentu rozšiřovat. Vydědění se vztahuje pouze k neopomenutelným dědicům, pokud jde o ostatní zákonné dědice, postačí, pokud je zůstavitel v závěti opomene. Uvedený projev vůle – listina o vydědění, musí obsahovat, pod sankcí neplatnosti, důvody vydědění, a není možné do tohoto právního úkonu uvést tzv. podmíněné vydědění.

Vzhledem k tomu, že každý z nás má odlišné subjektivní vnímání skutečností, které mohou být předmětem vydědění, má osoba, vůči které byla sepsána listina o vydědění, možnost se prostřednictvím soudního řízení domáhat určení její neplatnosti z důvodů toho, že důvody vydědění jsou neplatné. V těchto případech jsou vydědění osoby často úspěšné, a není tu tedy zákonem dána absolutní jistota zůstaviteli, že s jeho majetkem bude nakládáno dle jeho poslední vůle.

Přechod dluhů

Dědic vstupuje nejen do práva, ale i do povinností zůstavitele, které nezanikly po jeho smrti, odpovídá tedy i za dluhy zůstavitele. Dědic vstupuje jako zavázaný subjekt do závazků zůstavitele bez ohledu na to, zda jsou mu všechny známy, či nikoli. Rozsah jeho odpovědnosti je však omezen do hodnoty nabytého dědictví. Je-li více dědiců, odpovídá každý z nich za dluhy zůstavitele poměrně, podle poměru jeho dědického podílu.

Je-li dědictví předluženo, mohou se dědici s věřiteli dohodnout, že jim dědictví přenechají k úhradě dluhů. Tuto dohodu však musí schválit příslušný soud. Pokud nedojde k dohodě dědiců s věřiteli, může soud i bez návrhu naříditi likvidaci dědictví. Nařízení likvidace dědictví má za následek zpeněžení veškerých aktiv dědictví a rozvržení výtěžku mezi věřitele na základě příslušných ustanovení občanského soudního řádu.

Úprava dědického práva ve světle nového Občanského zákoníku

Nový Občanský zákoník, který vstoupil v plat-

nost a bude účinný k 1. lednu 2014, je velkou kodifikační změnou, která přinese obsáhlé změny do oblasti soukromého práva. V současné době má Občanský zákoník zhruba 880 paragrafů. Nový Občanský zákoník obsahuje zhruba 3080 paragrafů, což je především dáno také tím, že v současné době existují právní normy upravující rodinné právo a je rozšířen o další části problematiky dosud upravené samostatnými právními normami.

Dědické právo je zde upraveno v § 1475 – §1720. Ustanovení nového Občanského zákoníku přináší v této oblasti velmi významné změny, které dosud v současném Občanském zákoníku upraveny nebyly. Podstatná část ustanovení zůstává oproti současné úpravě nezměněna.

Již v úvodu zákonných ustanovení nového Občanského zákoníku, které upravují dědické právo, je přímo stanoveno, že dědické právo je právo na pozůstalost, nebo poměrný díl z ní, kdy pozůstalost tvoří celé jmění zůstavitele, kromě práv a povinností vázaných výlučně na jeho osobu, ledaže byly jako dluh uznány nebo uplatněny u orgánu veřejné moci. Je možné dědit na základě dědické smlouvy, ze závěti, nebo ze zákona. Pořízení pro případ smrti jsou tedy závět, dědická smlouva, nebo dovětek. Tyto důvody mohou působit i vedle sebe. Pořízením pro případ smrti nelze zkrátit povinný díl neopominutelného dědice, který se práva na povinný díl neztéká a nedošlo-li ani k vydědění. Prvním novým institutem v rámci nového Občanského zákoníku je dědická smlouva, která v současné podobě Občanského zákoníku není upravena.

Dědická smlouva

Upravena v § 1582 – § 1593, zákona č. 89/2012 Sb. Dle současné úpravy dědického práva, dle Občanského zákona, je možné dědit pouze ze závěti a ze zákona. Nový Občanský zákoník přináší změnu týkající se rozšíření dědických titulů o dědickou smlouvu. Co do právní síly je dědická smlouva nejsilnějším dědickým titulem. V současné době není dědická smlouva v Občanském zákoníku upravena, jedná se tudíž o nově zavedený institut. Na rozdíl od závěti lze dědickou smlouvu definovat, jako dvojstranný právní úkon, kdy zůstavitel povolává k pozůstalosti, nebo její částí druhou osobu, která bude zůstaviteli poskytnuta za jeho života. Dědická smlouva je dvoustranným právním jednáním a tudíž ji není možné jednostranně zrušit na rozdíl od závěti, což případným dědicům dává určitou právní jistotu, že budou po smrti zůstavitele vlastníky pozůstalosti, která je předmětem dědické dohody. Pouze § 1590 hovoří o možnosti zrušení dědické smlouvy, a to pořízením závěti zůstavitele. K účinnosti tohoto zrušení se však opět vyžaduje souhlas smluvního dědice s tímto úkonem zůstavitele. Dědická smlouva vyžaduje formu veřejné listiny. Dědickou smlouvou

nelze však upravit dědický nárok týkající se celé pozůstalosti. Čtvrtina pozůstalosti musí zůstat volná, aby o ní zůstavitel mohl pořídit dle své vůle zvlášť projevové vůle. Chce-li zanechat zůstavitel smluvnímu dědici i zbylou čtvrtinu, může tak učinit pouze formou závěti.

Závět

Právní úprava závěti je obsažena v § 1494 a následující, Občanského zákoníku. Současná úprava dědického práva upravuje pouze písemnou formu závěti, pro jejíž platnost jsou taxativně vymezené náležitosti. Dle nového Občanského zákoníku je závět definovaná jako odvolatelný projev vůle, kterým zůstavitel pro případ své smrti osobně zůstáváje jedné či více osobám alespoň podíl na pozůstalosti, případně i odkaz. Závět je třeba vykládat tak, aby bylo co nejlépe vyhověno vůli zůstavitele. Slova použitá v závěti se vykládají podle jejich obvyklého významu, ledaže se prokáže, že si zůstavitel navykkl spojovat s určitými výrazy zvláštní, sobě vlastní smysl. Závět vyžaduje písemnou formu, ledaže byla pořízena s úlevami. Kdo chce pořízovat závět v písemné formě beze svědků, napíše celou závět vlastní rukou a vlastní rukou ji podepíše.

Nový Občanský zákoník ponechává stávající formy závěti, avšak zavádí i možnost pořídit si závět s úlevami.

Tato nová forma závěti tzv. privilegovaná závět, je upravena v § 1542 a násl., Občanského zákoníku a je určena pro osoby, které díky nečekané události (válka, živelná pohroma), se nacházejí v situaci, kdy jsou v ohrožení života a nemohou využít tradiční formy pro pořízení závěti. Zde by se dalo konstatovat, že nová úprava Občanského zákoníku čerpala z dřívější úpravy římského práva a kodifikační normy ABGB. Kdo je tedy pro nenadálou událost v patrném a bezprostředním ohrožení života, má právo pořídit závět ústně před třemi současně přítomnými svědky. Totéž právo má i ten, kdo se nachází v místě, kde je běžný společenský styk ochromen následky mimořádné události a nelze-li po něm rozumně požadovat, aby závět pořídil v jiné formě. Využití tohoto nového institutu je možné i v případě, kdy existuje důvodná obava, že by zůstavitel zemřel dříve, než by mohl pořídit závět ve formě veřejné listiny, může jeho poslední vůli zaznamenat starosta obce, na jejímž území se zůstavitel nalézá, za přítomnosti dvou svědků. Dále je možné tuto formu závěti využít při účasti v ozbrojeném konfliktu a vojenských operacích, kdy poslední vůli vojáka zaznamená velitel vojenské jednotky České republiky, nebo jiný voják v hodnosti důstojníka nebo vyšší, v přítomnosti dvou svědků.

Zůstane-li zůstavitel naživu, pozbývá závět platnosti, v případě pořízení závěti při ohrožení

života uplynutím dvou týdnů, v případě pořízení závěti při důvodné obavě úmrtí zůstavitele a při pořízení závěti v ozbrojeném konfliktu uplynutím lhůty tří měsíců ode dne pořízení. Tyto doby však nepočnou běžet ani neběží, dokud zůstavitel nemůže pořídit závět ve formě veřejné listiny.

Odkaz

V současné době je v dědickém právu uplatňován princip universální sukcese, což znamená, že dědic vstupuje do zůstavitelových práv a povinností. Odkaz je výjimkou tohoto pravidla. Odkaz upravuje § 1594 a násl., Občanského zákoníku, kdy odkaz zůstavitel zřídí tak, že v pořízení pro případ smrti nařídí určité osobě, aby odkazovníku vydala předmět odkazu. Odkazovníkem může být jen osoba způsobilá dědit. Zůstavitel tedy může využít tohoto zákonného ustanovení tehdy, pokud chce svým odkazem pamatovat na určitou skupinu osob, jako jsou zejména příbuzní či chudí, nebo na veřejně prospěšný, dobročinný či podobný účel, může ponechat dědici, nebo někomu jinému, aby určil, jak a které z těchto osob mají být poděleny, pokud se však o tomto nevyloví dědic. Předmětem odkazu mohou být věci určitého druhu, pohledávky, případně jiné odkazy. Odkazovník nabývá právo na odkaz pro sebe a pro své nástupce smrtí zůstavitele. Před smrtí zůstavitele nemůže odkazovník právo na odkaz převést na jinou osobu. Zřízení odkazu je možné charakterizovat jako institut, který je určen pro situace, kdy zůstavitel chce určité osobě zanechat pouze konkrétně určenou věc na památku.

Dědění ze zákona

V současné době upravuje Občanský zákoník pouze 4 dědické skupiny, kdy při jejich vyčerpání se stává dědicem zůstavitelova majetku stát. Nový Občanský zákoník rozšířil tento počet dědických skupin o další dvě. Dědění ze zákona je upraveno v § 1635 a násl., Občanského zákoníku. Tento návrh byl odůvodňován zájmem zákonodárců, aby majetek, který je předmětem dědického řízení zůstal v okruhu nejbližších zůstavitelových rodinných příslušníků. Nově tedy byly vytvořeny dvě skupiny, kdy v páté třídě dědiců dědí jen prarodiče rodičů zůstavitele. Prarodičům zůstavitelova otce připadá polovina dědictví a prarodičům zůstavitelovy matky připadá polovina druhá. V šesté třídě, pokud nedědí třída pátá, dědí děti dětí sourozenců zůstavitele a děti prarodičů zůstavitele, každý stejným dílem. První čtyři skupiny jsou ponechány v nezměněné podobě, tak jak ji známe dnes.

Právo na povinný díl a neopomenutelný dědic

Dle současné úpravy jsou za neopomenutelné dědice považováni pouze potomci zůstavitele,

případně jejich děti, přičemž je nutné rozlišovat, zda se jedná o zletilé či nezletilé potomky, a to především z důvodu práva na nutný podíl z dědictví. Pokud zůstavitel v závěti krátí práva neopomenutelných dědiců, je závět v této části neplatná. Nezletilému potomkovi se musí dostat alespoň tolik, kolik činí jeho dědický podíl ze zákona a zletilému potomkovi se musí dostat alespoň poloviny z jeho dědického podílu ze zákona.

Nový Občanský zákoník označuje v § 1642 a násl., za neopomenutelné dědice pouze děti zůstavitele, a pokud nedědí, jsou jimi jejich potomci. Nový Občanský zákoník nově zavádí snížení zákonného podílu neopomenutelného dědice. V případě nezletilého dědice jsou to $\frac{3}{4}$ jeho zákonného dědického podílu na majetku zůstavitele a v případě zletilého potomka $\frac{1}{4}$ zákonného dědického podílu na majetku zůstavitele. Převratná změna však nastala v oblasti neuveďení potomka do závěti zůstavitele. V tomto případě, kdy není uveden neopomenutelný dědic, nezpůsobuje tato skutečnost neplatnost testamentu, ale pouze zakládá právo neopomenutelného dědice požadovat vyplacení svého povinného podílu.

I podle nové úpravy dědického práva v rámci nového Občanského zákoníku lze neopomenutelné dědice vydědit, a to za stejných podmínek, které uvádí současná zákonná úprava dědického práva. Navíc je přidáno pouze ustanovení týkající se vydědění neopomenutelného dědice, který je zadlužen, nebo si počíná tak marnotratně, že je tu obava, že pro jeho potomky nezachová povinný díl. Učinit to však může jen tak, že tento povinný díl zůstává dětem tohoto neopomenutelného dědice, popřípadě není-li jich, jejich potomkům. Ustanovení § 1648, Občanského zákoníku, přímo stanoví, že pokud zůstavitel nevyloví důvod vydědění, má neopomenutelný dědic právo na povinný díl, ledaže se proti němu prokáže zákonný důvod vydědění. Z tohoto ustanovení lze tedy usuzovat, že důvody pro vydědění mohou být případně namítány i jinou osobou, než osobou zůstavitele.

Zřeknutí se dědického práva

Dnešní úprava dědického práva nepřipouští možnost zřeknutí se práva dědit. Dědic nemůže předem, před smrtí zůstavitele, projevit vůli nestát se dědicem a po smrti zůstavitele musí dědictví přijmout, případně ho odmítnout. Dle nové úpravy dědického práva je nově zakotveno právo případného dědice uzavřít se zůstavitelem smlouvu, jejímž obsahem bude zřeknutí se dědického práva. Dědic může využít možnosti zřeknutí se dědictví jako celku, případně části dědictví. Ten kdo se zřekne dědického práva, zřídá se tím i práva na povinný díl z pozůstalosti. Smlouva, jejímž obsahem bude

zřeknutí se dědického práva, vyžaduje formu veřejné listiny.

Přechod dluhů

Závazky zůstavitele zpravidla jeho smrtí zanikají, ale přecházejí na jeho právního nástupce. Dnešní koncepce přechodu dluhů vychází z povinnosti hradit zůstavitelovy dluhy pouze do výše nabytého dědictví. Zásadním problémem, který potvrzuje i praxe, se jeví skutečnost, že dnes je předmětem pozůstalosti opravdu jen to, co dědicové musí nezbytně přihlásit. Naopak většina movitých věcí, jako například drahé obrazy, starožitnosti, sbírkové předměty dědicové nepřijímají a dochází tak ke krácení práv věřitelů, jelikož dědicům za toto jednání nehrozí žádné sankce. Právě na tuto skutečnost reaguje nový Občanský zákoník, kde dochází k posílení pozice věřitelů tím, že dědic musí uhradit zůstavitelovy dluhy nad rozsah nabytého dědictví, případně ze svého vylučného majetku. Dědici, který se do této situace dostane, zákon umožňuje využít ochrany ve formě možnosti ohraničení rozsahu povinností k úhradě zůstavitelových dluhů. Dědic může požádat o vyhotovení soupisu pozůstalosti, který zpravidla vyhotoví notář. Jestliže si dědic vyhradil soupis pozůstalosti, bude povinen k úhradě zůstavitelových dluhů jen do výše nabytého dědictví. Účelem soupisu pozůstalosti je zjistit pozůstalostní jmění a určit čistou hodnotu majetku v době smrti zůstavitele. Nabytí dědictví potvrzuje soud. Soud potvrdí nabytí dědictví osobě, jejíž dědické právo bylo prokázáno.

Závěrem lze tedy konstatovat, že nový Občanský zákoník přináší podstatné změny v oblasti dědického práva. Některá ustanovení současného Občanského zákoníku byla zanechána a jiná nově upravena s inspirací pramenící v římském právu a ABGB. Vzhledem k tomu, že účinnost nového Občanského zákoníku nastává dne 1. 1. 2014, je nutné této rozsáhlé kodifikační změně věnovat pozornost již nyní. ●

JUDr. Eva Daniela Růžičková

Česká zemědělská univerzita v Praze
Katedra práva

Použité zdroje:

- Jaromír Kincl, Valentin Urfus, Michal Skřejpek. Římské právo, C.H.Beck, 1995
- HEYROVSKÝ, L. Dějiny a systém soukromého práva římského. Upravil Otakar Sommer a Jan Vážný,
- SCHELLEOVÁ, I., SCHELLE, K. Civilní kodexy 1811 – 1950 – 1964. Brno: Doplněk, 1993,
- zákon č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník,
- zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník,

Inkaso pohledávek

Software pro automatizované soudní
i mimosoudní vymáhání pohledávek

Inkaso pohledávek[®]

- Hromadné podávání návrhů na elektronický platební rozkaz
- Hromadné generování tiskových výstupů
- Insolvenční rejstřík
- Datové schránky
- Elektronické bankovníctví
- Propracovaný reporting

A. D.

1430

CHÂTEAU VALTICE

Vinné sklepy Valtice, a.s.

VOJTĚCH DYK & B-SIDE BAND LEADER JOSEF BUCHTA

AGROTEC TOUR 2012

- 12. 11. PLZEŇ
- 14. 11. ČESKÉ BUDĚJOVICE
- 18. 11. ZLÍN
- 1. 12. OLOMOUC
- 8. 12. LIBEREC
- 10. 12. ÚSTÍ NAD LABEM
- 12. 12. OSTRAVA
- 13. 12. BRATISLAVA
- 15. 12. HRADEC KRÁLOVÉ
- 19. 12. BRNO
- 21. 12. PRAHA

VÍNO VOJTĚCH DYK K DOSTÁNÍ NA WWW.VOJTECHDYKTOUR.CZ

Neúměrné zkrácení v novém občanském zákoníku

Nový občanský zákoník (NOZ) obsahuje nový nástroj na ochranu slabší strany. Je jím institut neúměrného zkrácení (*laesio enormis*, §§ 1793–1795), který bude aplikovatelný v případech hrubého nepoměru vzájemných plnění, jež si smluvní strany na základě smlouvy poskytly.

Institut neúměrného zkrácení dává smluvní straně, která se cítí zkrácena, možnost požadovat zrušení smlouvy a navrácení do původního stavu, popř. doplacení obvyklé ceny. Úprava tak odráží zásadu ekvivalence, podle které plnění i protiplnění nemají být v příkrém rozporu a mají odpovídat zásadám spravedlnosti.

Otázkou je, co má být považováno za plnění v hrubém nepoměru. V tradičním pojetí tohoto institutu se jedná o cenu, která nedosahuje ani poloviny obvyklé ceny, popř. o plnění, jehož cena neodůvodněně převyšuje obvyklou cenu více jak o polovinu. NOZ od stanovení konkrétního limitu ustoupil, neboť by mohlo vést v některých případech k nespravedlivému výsledku. Proto bude vždy nutno posuzovat co je, a není hrubým nepoměrem podle okolností konkrétního případu. Lze očekávat, že bližší limity a interpretační pravidla nastaví judikatura.

Právo zkrácené smluvní strany požadovat zrušení smlouvy a navrácení všeho do původního stavu, popř. doplnění rozdílu mezi poskytnutým plněním a cenou obvyklou zaniká ve lhůtě jednoho roku od uzavření smlouvy.

Zákaz neúměrného zkrácení nicméně není možné použít vždy. Předně se nevztahuje na

situace, kdy se nepoměr vzájemných plnění zakládá na skutečnosti, o které druhá smluvní strana nevěděla, ani vědět nemusela. Tak tomu může být v případě koupě zboží, jehož cena v důsledku živelné události následně prudce stoupla. Právní úprava neúměrného zkrácení se neuplatní ani v dražbách či v případech, kdy riziko ztráty a naděje na zisk jsou charakteristickými znaky těchto závazků (např. obchody s investičními nástroji). Výjimku tvoří dále případy, kdy si smluvní strany hrubého nepoměru vzájemných plnění musely být vědomy nebo je samy chtěly, zejména u tzv. smíšeného darování, kdy zkrácená strana měla úmysl plnit zčásti za úplatu a zčásti bezúplatně. Právo požadovat zrušení smlouvy, popř. doplnění rozdílu v plnění nevzniká ani v případech, že zkrácená strana se výslovně vzdala práva z neúměrného zkrácení a prohlásila, že plnění přijímá za mimořádnou cenu ze zvláštní obliby, nebo že souhlasí s neúměrnou cenou.

Zamýšleným účelem popsané právní úpravy je posílit ochranu slabší smluvní strany v zájmu dodržování spravedlivé ceny. Lze si však představit i případy, kdy bude zákaz neúměrného zkrácení zneužit jako prostředek účelového zrušení již uzavřené smlouvy. Právní úprava neúměrného zkrácení navíc vyvolává i další otázky než výše uvedené (např. postup při uplatnění nároku) a lze předpokládat, že bude předmětem řady soudních sporů. ●

Mgr. Tereza Chalupová,
advokátní koncipientka
bnt – pravda & partner, s.r.o.

bnt
bnt – pravda & partner, s.r.o.

Neuspokojivé pracovní výsledky nebo porušení pracovní kázně?

V praxi mohou nastat pochybnosti, zda se jedná o výpovědní důvod podle ustanovení § 52 písm. f) nebo § 52 písm. g) zák. práce, přestože jsou oba výpovědní důvody jasně vymezeny.

Pro správnou kvalifikaci výpovědního důvodu a volbu mezi výše uvedenými dvěma ustanoveními je dle Nejvyššího soudu ČR nezbytné v první řadě zkoumat otázku zavinění.

Podle ustanovení § 52 písm. g) zák. práce zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď jen, jsou-li u zaměstnance dány důvody, pro které by s ním zaměstnavatel mohl okamžitě zrušit pracovní poměr, nebo pro závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci; pro soustavně méně závažné porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci je možné dát zaměstnanci výpověď, jestliže byl v době posledních 6 měsíců v souvislosti s porušením povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci písemně upozorněn na možnost výpovědi.

Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. června 2012, sp. zn. 21 Cdo 977/2011, plyne, že porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci může být kvalifikováno jako výpovědní důvod podle ustanovení § 52 písm. g) zák. práce pouze tehdy, pokud bylo zaměstnancem zaviněno. Může se jednat o přímý úmysl, kdy zaměstnanec své pracovní povinnosti porušit chtěl, či úmysl nepřímý, kdy věděl, že

jeho chování může být s nimi v rozporu a byl s tím srozuměn pro případ, že se tak stane.

Podle Nejvyššího soudu ČR pro tento výpovědní důvod postačuje jako forma zavinění i nedbalost v jakékoli formě. U vědomé nedbalosti zaměstnanec sice porušit pracovní povinnosti nechtěl, nicméně bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že je neporuší. V případě nevědomé nedbalosti své pracovní povinnosti zaměstnanec také porušit nechtěl, ale ani nevěděl, že je svým jednáním porušit mohl, vzhledem k okolnostem o tom však vědět mohl a měl.

V tomto případě není podstatné, zda zaměstnanec dosahuje dobrých pracovních výsledků, protože zcela nezávisle na nich se dopouští porušování povinností, které pro něj z pracovního poměru vyplývají. Může se jednat o povinnosti vyplývající z právních předpisů (především zákoníku práce), pracovní smlouvy, pracovního řádu či pokynů nadřízeného vedoucího zaměstnance.

Podle ustanovení § 52 písm. f) zák. práce zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď, nesplňuje-li zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce; spočívá-li nesplňování těchto požadavků v neuspokojivých pracovních výsledcích, je možné zaměstnanci z tohoto důvodu dát výpověď, jen jestliže byl zaměstnavatelem v době posledních 12 měsíců písemně vyzván k jejich odstranění a zaměstnanec je v přiměřené době neodstranil.

Použití ustanovení § 52 písm. f) zák. práce dle uvedeného judikátu naopak nevyžaduje zaviněné porušení pracovních povinností, které sice může být součástí skutkové podstaty, nejedná se však o její nutnou součást. Jak uvádí Nejvyšší soud ČR ve výše uvedeném rozhodnutí: „Ustanovení § 52 písm. f) zák. práce vychází totiž z objektivního zjištění, že zaměstnanec neuspokojivé pracovní výsledky dosahuje, a to bez ohledu na to, zda tomu tak je v důsledku za-

viněného jednání zaměstnance (alespoň ve formě nedbalosti). Je zcela nepodstatné, zda neuspokojivé pracovní výsledky jsou důsledkem zaměstnancovy neschopnosti, nezpůsobilosti, neodpovědného přístupu k plnění pracovních povinností apod. Podstatné je, že zde objektivně neuspokojivé pracovní výsledky existují.“ Jako konkrétní příklad můžeme uvést neplnění stanovených hodinových kvót.

V citovaném rozhodnutí Nejvyšší soud ČR dále uvádí: „rozhodující pro posouzení, zda vytýkané jednání představuje neuspokojivé pracovní výsledky ve smyslu ustanovení § 52 písm. f) zák. práce nebo zda jde o porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci ve smyslu ustanovení § 52 písm. g) zák. práce, je, zda vytýkané a prokázané jednání zaměstnance vyžaduje znaky porušení pracovních povinností, které ale musí být zaviněno alespoň z nedbalosti. Není-li, byť jen nedbalostního porušení pracovních povinností, nemůže se jednat o výpovědní důvod podle ustanovení § 52 písm. g) zák. práce, ale případně, při splnění dalších zákonných požadavků, pouze o výpovědní důvod podle ustanovení § 52 písm. f) zák. práce.“

Závěrem tedy lze konstatovat, že zaměstnavatel by se při posuzování podřazení skutkové podstaty pod jeden z výše uvedených výpovědních důvodů měl nejprve zabývat otázkou zavinění. V případě zaviněného jednání zaměstnance by mohl uplatnit výpovědní důvod podle ustanovení § 52 písm. g) zák. práce. V opačném případě je nutné se blíže zabývat splněním dalších podmínek, aby mohlo být na případ aplikováno ustanovení § 52 písm. f) zák. práce. ●

Petra Kořínková
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář
Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právnícká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010 a 2011.**

Nová úprava převodů obchodních podílů dle slovenského práva

Dne 1. října 2012 nabude účinnosti novela slovenského obchodního zákoníku[1], která nově upravuje účinky převodu většinových obchodních podílů na slovenských společnostech s ručením omezeným.

Tato změna bude mít výrazný dopad na transakční praxi i na procesy v rámci koncernových restrukturalizací.

V současné době mají zápisy společníků společností s ručením omezeným ve slovenském obchodním rejstříku – stejně jako je tomu v České republice – pouze deklaratorní účinky. To znamená, že v případě převodu obchodních podílů se nabyvatel stává majitelem obchodního podílu uzavřením smlouvy o převodu obchodního podílu resp. splněním různých odkládacích podmínek sjednaných ve smlouvě o převodu obchodního podílu, a to nezávisle na zápisu v obchodním rejstříku. Od 1. 10. 2012 však nové ustanovení § 115 odst. 10 slovenského obchodního zákoníku stanoví, že účinky převodu většinového obchodního podílu nastávají až samotným zápisem do obchodního rejstříku. Zápisy převodů většinových obchodních podílů do slovenského obchodního rejstříku tak budou mít od 1. 10. 2012 konstitutivní účinek. Většinovým obchodním podílem se přitom dle § 115 odst. 7 slovenského obchodního zákoníku rozumí obchodní podíl, se kterým je spojeno alespoň 50% hlasovacích práv.

Rozsah dokumentů, které musí být příslušnému slovenskému rejstříkovému soudu dolo-

ženy při podání návrhu na zápis změny společníka v souvislosti s převodem většinového obchodního podílu, se různí podle toho, zdali je převodcem, resp. nabyvatelem, obchodního podílu slovenský nebo zahraniční subjekt:

Je-li nabyvatelem resp. převodcem obchodního podílu slovenský subjekt (vyjma subjektů, které nejsou tzv. daňovým subjektem dle slovenského daňového řádu[2]), musí být rejstříkovému soudu předložen souhlas příslušného (slovenského) správce daně s převodem většinového obchodního podílu. Souhlas správce daně bude muset být dle důvodové zprávy k novele slovenského obchodního zákoníku doložen jak ve vztahu k převodci, tak i ve vztahu k nabyvateli většinového obchodního podílu, jsou-li slovenskými subjekty. Správce daně souhlas udělí, pokud převodce, resp. nabyvatel nebude mít daňové nedoplatky přesahující 170 eur.

V případě, že převodce, resp. nabyvatel, většinového obchodního podílu je zahraniční osobou, souhlas správce daně se obchodnímu rejstříku nedokládá a postačuje písemné pro-

hlášení převodce, resp. nabyvatele, o tom, že nemá zákonnou povinnost dokládat souhlas správce daně.

Výše uvedené se ve smyslu § 117 odst. 4 slovenského obchodního zákoníku přiměřeně vztahuje i na rozdělení většinových obchodních podílů. ●

.....
JUDr. Zoltán Pálinkás, LL.M.,
advokát
Mgr. Radim Ranič, LL.M.,
advokát
Schönherr s.r.o.

schönherr
 ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

[1] Zákon č. 246/2012 Z.z.

[2] Zákon č. 563/2009 Z.z.

home advantage in central europe

fúze & akvizice
společensvévní právo
soutěžní právo & právo EU
energetika, telekomunikace
veřejné zakázky
nemovitosti & stavební právo
bankovníctví & finance
insolvence & restrukturalizace
pracovní právo
ip, it
řešení sporů

Schönherr je přední advokátní kancelář se zastoupením ve všech zemích střední a východní Evropy. Těžíme ze zkušeností a know-how 310 právníků ve 12 pobočkách mimo jiné i v Praze. Naší základní filozofií je kombinace vysoké profesní kvality a efektivního řešení právních problémů.

www.schoenherr.eu

Schönherr s.r.o. | advokátní kancelář | Palladium | nám. Republiky 1079/1a | CZ-110 00 Praha 1 | office.czechrepublic@schoenherr.eu

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

AUSTRIA | BULGARIA | CROATIA | CZECH REPUBLIC | EUROPEAN UNION
HUNGARY | POLAND | ROMANIA | SERBIA | SLOVAKIA | SLOVENIA | UKRAINE

Několik poznámek k nové úpravě outsourcingu v pojišťovnictví

V důsledku transpozice směrnice Solvency II,[1] která se promítá do zákona o pojišťovnictví,[2] dochází v oblasti činnosti pojišťoven a zajišťoven k významným změnám.

Jednou z oblastí, kterou nová regulace významně ovlivní, je i využívání outsourcingu. Záměrem tohoto článku je přiblížit hlavní aspekty úpravy outsourcingu v rámci Solvency II, která požadavky na outsourcing v oblasti pojišťovnictví do značné míry přibližuje režimu outsourcingu pro banky a obchodníky s cennými papíry.

Outsourcingem se obecně rozumí situace, kdy pojišťovna určité své hospodářské činnosti nevykonává sama, ale zajišťuje jejich výkon prostřednictvím externího poskytovatele. Solvency II definuje outsourcing v oblasti pojišťov-

nictví, jako „ujednání v jakékoli podobě mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a poskytovatelem služeb bez ohledu na to, zda podléhá dohledu, nebo ne, podle něhož dotýčný poskytovatel služeb vykonává proces, službu nebo činnost – ať již přímo nebo prostřednictvím jejich dalšího externího zajištění – kterou by jinak vykonávala sama pojišťovna nebo zajišťovna.[3] Z uvedené díkce lze dovodit, že oproti stávající definici outsourcingu,[4] bude možné pod tento pojem pořadit nejen jakékoliv opatření vedoucí k tomu, že třetí osoba vykonává činnosti, které by jinak vykonávala pojišťovna sama, ale i dílčí prvky těchto činností či procesy a poskytnutí technických či jiných prostředků, které výkon takovýchto

procesů umožňují. Vymezení outsourcingu v Solvency II rovněž výslovně upravuje možnost subdelegace outsourcingovaných činností a vytváření řetězců několika poskytovatelů. To by mělo umožnit flexibilnější využívání služeb třetích osob s příslušnou odborností a technickým či personálním vybavením, které by jinak musela mít pojišťovna sama.

Mezi nejvýznamnější změny patří rozdělení outsourcingovaných činností a funkcí na běžné a významné.[5] O kategorii významných činností hovoří Solvency II jako o kritických či důležitých provozních funkcích či činnostech a zároveň uvádí jejich vymezení, kategorie běžných činností představuje potom reziduální kategorii. Nová právní úprava proto konzistentně s praxí v bankovním sektoru[6] považuje za významné takové činnosti:

- jejichž selhání může mít významný vliv na finanční stabilitu, ohrozit schopnost plnit povinnosti vyplývající z vykonávané činnosti včetně povinnosti řádného a plynulého poskytování služeb;
- jejichž výkon je podmíněn udělením oprávnění k činnosti příslušným orgánem;
- které představují změnu předpokladů, na jejichž základě byl pojišťovně povolen výkon činnosti, nebo
- které mají nebo by mohly mít významný vliv na funkčnost nebo efektivnost řídicího a kontrolního systému.

S kategorií outsourcingovaných významných činností je spojen i přísnější režim na řízení rizik. Jako příklad lze uvést požadavek na vyloučení vzniku nepřiměřeného rizika,[7] zajištění adekvátní součinnosti poskytovatele s pojišťovnou a také ČNB pro účely výkonu dohledu, zajištění trvalého přístupu k údajům outsourcingované činnosti pro pojišťovnu, ČNB a auditory. Dále je požadováno oznámení záměru uzavřít outsourcingovou smlouvu ohledně významných činností ze strany pojišťovny na ČNB.[8]

Aby pojišťovna vůbec mohla přistoupit k využití outsourcingu, musí splnit řadu podmínek – vedle stanovení obecné strategie využití outsourcingu půjde o přijetí a praktickou implementaci příslušných vnitřních předpisů upravujících postup při výběru poskytovatelů služeb, uzavírání smluv o outsourcingu, kontrolu výkonu outsourcingovaných činností včetně kontroly dodržování sjednaných kvalitativních požadavků a servisních standardů či identifikace a řízení rizik souvisejících s outsourcingem.

Solvency II klade velký důraz i na zajištění kontinuity činnosti pojišťoven. Ve vztahu k řadě oblastí včetně outsourcingu stanovuje požadavky na vytvoření součinných plánů pro případ mimořádné situace – typicky havárie či přírodní pohromy. V případě outsourcingu je specifickým požadavkem na tyto plány pro mimořádné

situace úprava postupu v případě, kdy poskytovatel outsourcingu nebude nadále schopen pokračovat v řádném zajišťování outsourcingovaných služeb. Pro tento účel musí pojišťovna zajistit dostatečné personální, technické či organizační záložní zdroje a systémy, které jí umožní omezit negativní dopady vyplývající z narušení řádného poskytování outsourcingovaných služeb. Neopomenutelnou součástí přípravy na mimořádné situace je též pravidelné testování záložních způsobů zajišťování outsourcingovaných služeb.

Pokud se jedná o obsahové náležitosti smlouvy o outsourcingu, ty by měly umožnit pojišťovně splnění všech povinností, které jí plynou z právních předpisů, včetně úpravy podmínek outsourcingu. Pro případ, že bude sjednána možnost poskytovatele delegovat tyto činnosti na další osoby, měla by smlouva vymezit podmínky takové sub-delegace. V souvislosti se smlouvou o outsourcingu je dále vhodné zdůraznit požadavek, aby ČNB měla právo provádět inspekci na místě přímo u poskytovatele služby a aby měla přístup ke všem relevantním údajům, které má v držení poskytovatel externích služeb, ať je tento poskytovatel regulovaným subjektem, či nikoli. V současnosti ustanovení upravující postup a podmínky pro zpřístupnění informací orgánům dohledu není ve smlouvách o vyčlenění činnosti příliš běžné, a i v tomto směru bude třeba stávající smlouvy zrevidovat.

Další požadavky na smlouvu o outsourcingu jsou podrobněji obsaženy v návrhu prováděcího opatření k Solvency II.[9] Návrh uvádí kupříkladu podrobné vymezení práv a povinností smluvních stran, stanovení dostatečně dlouhé výpovědní doby při ukončení smluv nebo povinnost nastavit podmínky pro přístup k informacím ohledně outsourcingovaných činností a způsobu jejich provádění včetně přístupu do provozovny poskytovatele jak ze strany pojišťovny, tak jejich auditorů a ČNB.

Solvency II přináší zásadní reformu pravidel pro činnost pojišťoven. V oblasti outsourcingu je jejím cílem posílení schopnosti pojišťoven zvládat rizika spjatá s outsourcingem jejich činností. Nová úprava outsourcingu v pojišťovnictví z obecného hlediska nepochybně představuje další krok ke sjednocení režimu jednotlivých sektorů finančního trhu podle vzoru, který se v současnosti uplatňuje u bank. Může být otázkou, zda koncept „one-size-fits-all“ je ideálním řešením, nicméně tento trend se aktuálně zdá být nezvratným. Z hlediska jednotlivých pojišťoven nová právní úprava představuje zpřísnění dosavadního režimu. Vedle nezbytnosti upravit vnitřní procesy, toky informací, nastavení odpovědnosti a kontrolních pravomocí a přijetí nových vnitřních předpisů vyvolá nový režim nepochybně potřebu provést důkladnou inventarizaci a revizi outsourcingových smluv a jejich úpravu či sjednání smluv zcela nových. Spolu s těmito změnami bude potřebné vytvoření

efektivního smluvního rámce k prosazení svých požadavků. Vedle nastavení specifických servisních standardů půjde zpravidla o zakotvení určitého eskalačního procesu, a to je nejen vně společnosti, ale v případě vnitroskupinového outsourcingu i v rámci skupiny.

Je tak zcela zřejmé, že opatření, která budou pojišťovny muset přijmout, se neomezí pouze na samotné smlouvy o outsourcingu, ale promítnou se též do řízení rizik, systému vnitřní kontroly a významně zasáhnou vůbec do celého systému corporate governance pojišťoven.

Vzhledem k tomu, že termín účinnosti nového režimu Solvency II pro pojišťovny se již blíží a rozsah předpokládaných úprav a změn rozhodně nebude zanedbatelný, je vhodné začít s přípravou příslušných opatření co nejdříve. ●

**Zdeněk Husták,
of counsel
BBH, advokátní kancelář, v.o.s.**

Poznámky

- [1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES, ze dne 25. listopadu 2009, o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solvency II).
- [2] Zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- [3] Čl. 13 bod 28 Solvency II
- [4] § 5 odst. 6 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- [5] Pojem významné činnosti existuje i v platné úpravě Zákona o pojišťovnictví, a to v § 23 odst. 1 písm. d), nicméně vzhledem k úpravám, které přinese transpozice Solvency II se tento článek zaměřuje na nově zavedené rozlišení.
- [6] § 216 vyhlášky č. 123/2007 Sb., o pravidlech oběžného podnikání bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry
- [7] Jedná se tedy o ještě přísnější uplatnění obecných zásad řízení rizika vznikajícího z outsourcingu
- [8] § 6a odst. 3 Zákona o pojišťovnictví ve znění navrhované novely
- [9] CEIOPS Advice for Level 2 Implementing measures on Solvency II: System of Governance October 2009.

Tvoříme krásu...

Přihláška pohledávky známého zahraničního věřitele do insolvenčního řízení v ČR

S problematikou tzv. mezinárodního insolvenčního práva[1] se v současné právní praxi setkáváme stále častěji, což je přirozeným důsledkem rozvoje mezinárodního obchodu a obchodněprávních vztahů s mezinárodním prvkem.

Tento článek se zabývá dílčí oblastí mezinárodního insolvenčního práva, a to problematikou přihlašování pohledávky zahraničního věřitele z členské země Evropské unie s výjimkou Dánska (dále v textu jen zahraniční věřitel) do insolvenčního řízení vedeného českým insolvenčním soudem. Výchoziskem textu je stručné nastínění právní úpravy přihlašování pohledávky zahraničního věřitele, na něž navazují úvahy autora reflektující závěry aktuální judikatury soudů týkající se této problematiky.

Právní úprava

Z pohledu právní úpravy je stěžejním předpisem upravujícím tuto problematiku Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. 5. 2000, o insolvenčním řízení (dále v textu jen Naří-

zení), které nabylo účinnosti 31. 5. 2002 a jde o předpis přímo aplikovatelný ve všech zemích EU s výjimkou Dánska.[2] Informování zahraničních věřitelů a přihlašování jejich pohledávek upravuje Kapitola IV, Články 39 až 42 Nařízení.

V Článku 39 Nařízení je zakotveno právo každého věřitele (včetně správce daně a orgánů sociálního zabezpečení), který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiném členském státě než státě, který zahájil insol-

venční řízení, do něj písemně přihlásit své pohledávky.

Článek 40 Nařízení upravuje povinnost soudu státu, který insolvenční řízení zahájil, nebo jmenovaného správce podstaty (insolvenčního správce) neprodleně informovat známé věřitele, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiných členských státech (odst. 1). Dále upravuje způsob a obsah informování známého věřitele tak, že toto má být učiněno prostřednictvím individuálního ozná-

mení, obsahujícího zejména lhůty, sankce za nedodržení těchto lhůt, subjekt nebo orgán, u kterého se přihlašují pohledávky a jiná stanovená opatření, s tím, že toto oznámení má rovněž informovat o tom, zda věřitelé, jejichž pohledávky jsou přednostní nebo zajištěné věcným právem, musí své pohledávky přihlásit (odst. 2).

Obsahové náležitosti přihlášky pohledávky jsou v ustanovení Článku 41 Nařízení specifikovány tak, že věřitel má zaslat kopie podkladů (pokud existují) a sdělit povahu pohledávky, den jejího vzniku a její výši, jakož i to, zda ji přihlašuje přednostně, zda je zajištěna věcnou zárukou nebo zda se uplatňuje s ohledem na pohledávku výhrada vlastnictví a na který majetek se vztahuje záruka, již se dovolává.

Problematiku jazyka, v němž je věřitel informován, jakož i jazyka, v němž je možno pohledávku přihlásit, upravuje ustanovení Článku 42 Nařízení tak, že věřitel má být informován v úředním jazyce (nebo v jednom z úředních jazyků) státu, který řízení zahájil. Vzhledem k předpokládané jazykové bariéře ukládá Nařízení povinnost použít formulář se záhlavím „Výzva k přihlášení pohledávky. Závazné lhůty“ ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie (odst. 1). Stran jazyka, v němž je možno pohledávku přihlásit, stanoví Nařízení, že zahraniční věřitel, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiném členském státě než státě, který zahájil řízení, může svou pohledávku přihlásit v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto jiného státu. Věřiteli se však ukládá, aby formulář obsahoval alespoň záhlaví „Přihlášení pohledávky“ v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, který řízení zahájil. Kromě toho může být požádán o překlad do úředního jazyka (nebo do jednoho z úředních jazyků) státu, který řízení zahájil.

Upřesněním popsané přímo aplikovatelné právní úpravy informování zahraničních věřitelů a přihlašování jejich pohledávek, je ustanovení § 430 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále v textu jen InsZ).

Podle tohoto ustanovení vyrozumí insolvenční soud neprodleně o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku známé věřitele dlužníka, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska (odst. 1). Povinnost vyrozumět známé věřitele pak splní insolvenční soud tím, že jim zvlášť doručí rozhodnutí, kterým se oznamuje zahájení insolvenčního řízení, a rozhodnutí o úpadku nebo jeho zkrácené znění (odst. 2). Insolvenční soud je rovněž povinen známým věřitelům do-

ručit zvlášť i výzvu k podávání přihlášek pohledávek (odst. 3).

Aplikační praxe

Z pohledu praxe zastupování zahraničních věřitelů v insolvenčním řízení se jeví jako velmi podstatné vymezení Nařízením i insolvenčním zákonem užívaného (avšak nedefinovaného) pojmu známého věřitele a navazující, zcela zásadní problematiky stanovení počátku běhu lhůty, v níž je možno s úspěchem pohledávku zahraničního věřitele do insolvenčního řízení přihlásit.

Komentářová literatura uvádí, že známí věřitelé dlužníka jsou osoby, o nichž insolvenční soud již v době zahájení insolvenčního řízení ví, že by jimi mohli být. Tuto skutečnost se insolvenční soud může dozvědět nejruznějšími způsoby, především pak ze samotného návrhu na zahájení insolvenčního řízení, popřípadě z jeho příloh (seznam závazků), kde budou tyto osoby označeny jako věřitelé dlužníka, a to ať už samotným dlužníkem (v případě tzv. samodlužnického návrhu) nebo věřitelem, který návrh na prohlášení úpadku podal a který je v podaném návrhu povinen osvědčit, že se dlužník nachází v úpadku, tzn. je povinen označit minimálně jednoho dalšího věřitele se splatnou pohledávkou.[3]

S uvedeným vymezením pojmu známého věřitele lze obecně souhlasit, je však třeba podotknout, že popsaná situace představuje ideální stav, kdy insolvenční navrhovatel (ať již dlužník sám či některý z jeho věřitelů) soud na existenci zahraničního věřitele upozorní. Insolvenční soud pak v intencích výše citovaného ustanovení § 430 InsZ známému věřiteli doručí rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení, o úpadku a výzvu k podání přihlášky.

Realita však může být zcela odlišná a soudní praxe zaznamenává případy, kdy je existence zahraničního věřitele dlužníkem zcela záměrně zamlčena (takový dlužník např. není úmyslně uveden v seznamu závazků), případně v důsledku neposkytnutí součinnosti ze strany dlužníka a neúplnosti jeho účetních dokladů není existence zahraničního věřitele dlužníka známa. V obdobných případech se pak zahraniční věřitel o možnosti přihlásit svoji pohledávku do insolvenčního řízení vedeného českým insolvenčním soudem může sám dozvědět až ve fázi, kdy již uplynula lhůta pro podání přihlášek pohledávek ve smyslu ustanovení § 173 InsZ, resp. se v této době stane pro insolvenční soud známým věřitelem. Jaké jsou tedy možnosti takového, doposud soudy neznámého zahraničního věřitele?

Pro advokáta zahraničního věřitele je v této situaci stěžejní otázka, zda lze ještě s úspěchem

pohledávku klienta do insolvenčního řízení přihlásit. Dosavadní rozhodovací praxe vyšších soudů napovídá, že ano.

Ustanovení § 173 InsZ sice stanoví, že věřitelé podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu od zahájení insolvenčního řízení až do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku, přičemž k přihláškám, které jsou podány později, insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují, avšak tento zásadní princip je právě v případech zahraničních věřitelů, jak níže rozvedeno, prolomen.

I judikatura Nejvyššího soudu ČR potvrzuje, že vzhledem k tomu, že zahraniční věřitelé budou insolvenčním soudem vyrozuměni o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku zvláštním doručením těchto rozhodnutí (§ 430 odst. 1 a 2 InsZ) a že jim bude zvlášť doručena i výzva k podávání přihlášek, začíná těmto známým věřitelům v souladu s ustanovením § 74 odst. 2 InsZ běžet lhůta k podání přihlášek až ode dne, kdy jim výzva k podávání přihlášek bude doručena zvlášť.[4]

Pokud by se tedy stal zahraniční věřitel insolvenčnímu soudu známým až ve fázi, kdy již lhůta, stanovená pro podávání přihlášek pohledávek ve smyslu ustanovení § 173 InsZ uplynula, měl by takovému věřiteli insolvenční soud zaslat v souladu s ustanovením § 430 InsZ (mj.) výzvu k podání přihlášky a tomuto zahraničnímu věřiteli začne lhůta pro podání přihlášky pohledávky do insolvenčního řízení vedeného českým insolvenčním soudem běžet až od jejího doručení.

Současné lze dovodit, že i za předpokladu, že se (soudu dosud neznámý) zahraniční věřitel např. vlastní aktivitou dozví, že bylo zahájeno insolvenční řízení s jeho dlužníkem, nezačne mu, aniž by mu byla doručena výzva k podání přihlášky podle ustanovení § 430 InsZ, lhůta k jejímu podání běžet dříve, než jejím doručením. Je přitom nerozhodné, zda věřitel například z insolvenčního rejstříku o možnosti podání přihlášky pohledávky věděl, neboť zákon, jak uvedeno, pro případ zahraničních věřitelů počítá se zvláštním doručením a lhůta začíná běžet až ode dne, kdy byla písemnost doručena adresátu zvláštním způsobem (srov. ustanovení § 74 odst. 2 InsZ).

Výše uvedeným závěrům by bylo možno opovnovat například tím, že jsou v rozporu s obecně platnou zásadou právní jistoty účastníků řízení, jakož i jeho smyslem a účelem, včetně principu rychlého a hospodárného projednání věci a že by i pro zahraniční věřitele měla platit stejná lhůta k podání přihlášek pohledávek, jako pro ty tuzemské. Taková

argumentace je však podle mého názoru nesprávná. Jednak je právo zahraničních věřitelů přihlásit své pohledávky zakotveno v čl. 39 Nařízení a nadto právní úprava tím, že zahraničnímu věřiteli začíná běžet lhůta k podání přihlášky až od doručení výzvy ve smyslu ustanovení § 430 InsZ, reflektuje skutečnost, že insolvenční rejstřík je veden pouze v českém jazyce a vázanost začátku běhu lhůty k podání přihlášky toliko na zveřejnění usnesení o zahájení insolvenčního řízení (resp. zjištění úpadku) v insolvenčním rejstříku, vedeném v jazyce, který je pro věřitele jazykem cizím, by bylo zjevně diskriminující ve vztahu k takovému zahraničnímu věřiteli, a to právě s ohledem na jazykovou bariéru, která zahraničnímu věřiteli brání v účinném využití insolvenčního rejstříku jakožto zdroje informací o insolvenčním řízení. Uvedené je tedy projevem zásady spravedlivého insolvenčního řízení (rozvedené v ustanovení § 5 InsZ). V případě konfliktu principu přihlašování pohledávek nejpozději ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o úpadku se zásadou spravedlivého insolvenčního řízení musí poslechně jmenovaná převážet.

Dlužno podotknout, že zákon žádným způsobem nestanoví lhůtu, do níž by se měl zahraniční věřitel stát soudu známým. Absence takové úpravy nemůže však být vykládána diskriminačně, k tíži zahraničního „neznámého“ věřitele.

Judikatura

Výše uvedené závěry prezentují ve shodě s judikaturou, když vyjma citovaného judikátu Nejvyššího soudu ČR lze poukázat i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 8. 2011, č.j. 2 VSPH 686/2011-P208-8. V uvedeném usnesení byl řešen případ, kdy zahraniční věřitel nebyl dlužníkem úmyslně uveden v seznamu závazků, nebyla mu proto doručena výzva soudu k podání přihlášky a jeho přihláška, podaná po lhůtě ve smyslu ustanovení § 173 InsZ, byla insolvenčním soudem jako opožděná odmítnuta. Soud odvolací pak uzavřel, že insolvenčnímu soudu okamžikem doručení přihlášky pohledávky zahraničního věřitele oživla povinnost ve smyslu ustanovení § 430 InsZ a bylo by v rozporu se zásadou spravedlivého insolvenčního řízení založit odmítnutí přihlášky odvolatele jako opožděné na porušení povinnosti dlužníka, jenž odvolatele jako svého věřitele v seznamu závazků neuvedl, neboť její splnění je ve vztahu k zahraničním věřitelům zárukou, že jim budou poskytnuty rovné možnosti, neboť s nimi bude zacházeno jako se známými věřiteli dlužníka.[5]

Skutkově obdobný případ byl předmětem rozhodování Vrchního soudu v Olomouci v usne-

sení ze dne 31. 3. 2011, č.j. VSOL 175/2011-P227-7. V této věci se insolvenční soud nedozvěděl o existenci zahraničního věřitele dlužníka proto, že dlužník v insolvenčním řízení neposkytl řádně součinnost, když ani na opakované výzvy insolvenční správkyně nepředložil seznamy dle ustanovení § 104 InsZ, ani účetnictví, účetní a obchodní knihy. Přihláška pohledávky zahraničního věřitele podaná insolvenčnímu soudu po lhůtě ve smyslu ustanovení § 173 InsZ, byla insolvenčním soudem stejně jako v předchozím případě jako opožděná odmítnuta. Vrchní soud pak jako soud odvolací dospěl k závěru, že právní jistota účastníků nebude oslabena, když přihlášku pohledávky odvolatele neposoudí jako opožděnou a připustí, aby uspokojení této pohledávky bylo předmětem tohoto insolvenčního řízení. V opačném případě by odvolateli, který nemá rovnou příležitost účinně využít informací zveřejněných v insolvenčním rejstříku, bylo upřeno jeho právo přihlásit se se svou pohledávkou do insolvenčního řízení. Tento výklad ustanovení § 173 odst. 1 InsZ ve vztahu k ustanovení § 430 InsZ je v daných skutkových okolnostech podle názoru odvolacího soudu nejen eurokonformní a v souladu s čl. 39 a 40 Nařízení, ale je také v souladu se zásadami insolvenčního řízení dle ustanovení § 5 InsZ, které odrážejí princip spravedlivého procesu v tomto typu soudního řízení.[6]

Aktuální odborná literatura[7] uvádí k předmětné problematice rovněž následující judikáty Vrchního soudu v Praze s obdobnými závěry: č. j. 1 VSPH 285/2008-P92-7 ze dne 19. 2. 2009, č. j. 3 VSPH 173/2010-P7-12 ze dne 1. 9. 2010 a č. j. 3 VSPH 163/2009-P31-7 ze dne 18. 12. 2009.

Závěr

Výše uvedené skutečnosti naznačují, že rozhodovací praxe soudů se, ve shora nastíněných otázkách týkajících se přihlašování pohledávek zahraničních věřitelů do insolvenčního řízení vedeného v České republice, zřejmě ustálila, což vnímám jako pozitivum, zejména vzhledem k upevnění právní jistoty těchto zahraničních subjektů, jakož i advokátů zastupujících zahraniční věřitele při přihlašování pohledávek do insolvenčního řízení v ČR. ●

JUDr. Martin Machač,
advokát

Poznámky

- [1] K historii tzv. mezinárodního konkursního, resp. insolvenčního práva srov. BĚLOHLÁVEK, Alexander J. Evropské a mezinárodní insolvenční právo: komentář. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2007, s. 1 a násl.
- [2] V případě insolvenčního řízení s mezinárodním prvkem jde o předpis, který má tzv. aplikační přednost před národními předpisy v oblasti mezinárodního insolvenčního řízení. Nařízení nabylo v rámci národních právních řádů účinnosti a závaznosti, aniž by vyžadovalo transpozici.
- [3] KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon a předpisy související: Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení: komentář. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2008, s. 626.
- [4] srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 9. 2008, sp.zn. 29 NSCR 4/2008.
- [5] usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 8. 2011, č. j. 2 VSPH 686/2011-P208-8
- [6] usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. 3. 2011, č. j. VSOL 175/2011-P227-7
- [7] srov. PACHL, Lukáš. Insolvenční zákon s judikaturou. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. s. 431 a násl.

Uveřejňování výše ceny za plnění veřejné zakázky ve smyslu § 147a ZVZ a ochrana obchodního tajemství

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“ nebo „ZVZ“), tedy ve znění po novele provedené zákonem č. 55/2012 Sb. s účinností od 1. dubna 2012, obsahuje ustanovení § 147a, které mj. upravuje problematiku uveřejňování smluv a výše skutečně uhrazené ceny. Cílem tohoto článku je zamýšlení se nad případným střetem zájmu na uveřejňování výše ceny za plnění veřejné zakázky se zájmem na uchování obchodního tajemství ve smyslu § 17 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění (dále jen „obchodní zákoník“ nebo „ObchZ“).

Obchodní zákoník pojem „obchodní tajemství“ vymezuje ve svém § 17, přičemž stanoví, že: „Obchodní tajemství tvoří veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.“

Z pohledu obecného obchodního práva lze tedy za obchodní tajemství považovat jakýkoliv údaj, u kterého jsou kumulativně naplněny všechny znaky dle výše uvedeného ustanovení obchodního zákoníku.^[1]

Zákon o veřejných zakázkách výše uvedené ustanovení obchodního zákoníku ve vztahu k ceně uhrazené za plnění veřejné zakázky poněkud utlumuje. Děje se tak v souvislosti se snahou o zvýšení transparentnosti zadávacího řízení promítnutého právě do inkriminovaného § 147a ZVZ. Toto ustanovení stanoví, že:

- „Veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele
- smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků,
 - výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky,
 - seznam subdodavatelů dodavatele veřejné zakázky.“

Z hlediska transparentnosti zadávacího řízení je logické, že výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky (viz písm. b) výše) je třeba uveřejňovat téměř vždy (až na některé výjimky uvedené v ust. § 147a odst. 3 ZVZ). Výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky v daném rozsahu tedy nelze utajit, a to ani když uchazeč o veřejnou zakázku označí takový údaj za své obchodní tajemství.

Jiná situace však nastává v případě povinnosti uveřejňovat smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků (viz písm. a) výše). Ustanovení § 147a odst. 2 ZVZ totiž uveřejňování takových smluv upřesňuje vétou:

„Veřejný zadavatel neuveřejní informace, u kterých to vyžaduje ochrana informací a údajů podle zvláštních právních předpisů.“

V uvedeném ustanovení se pak „zvláštním právním předpisem“ může stát právě obchodní zákoník. Pokud tedy uchazeč o veřejnou zakázku označí některé údaje ve smlouvě za své obchodní tajemství, přičemž dané údaje současně naplňují všechny další znaky obchodního tajemství ve smyslu § 17 ObchZ, pak není možné takové údaje uveřejnit. V praxi by tak zadavatel mohl při plnění dané uveřejňovací povinnosti dle § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ cenový údaj naplňující definiční znaky obchodního tajemství např. začernit. V každém případě nelze dovozovat, že pokud by smlouva na plnění veřejné zakázky obsahovala cenový údaj, který je současně obchodním tajemstvím, nemusel by zadavatel uveřejnit tuto smlouvu jako celek; smlouvu tedy zadavatel v rámci této povinnosti uveřejní celou a v rámci sledované ochrany pouze začerní příslušné, zvláštním právním předpisem chráněné údaje či pasáže. Takový postup se pak týká také případných příloh smlouvy, které jsou její nedílnou součástí, a to i v případě, že takové přílohy obsahují např. položkové (jednotkové) ceny, které skutečně uhrazenou cenu za plnění předmětu smlouvy (veřejné zakázky) objasňují tím, že poskytují její podrobnou kalkulaci. K poslední uvedené problematice se vyjádřil i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve svém rozhodnutí č. j.

ÚOHS-R277/2011/VZ-6491/2012/310/JRa ze dne 15. května 2012, v němž zaujal následující stanovisko:

„Podrobná kalkulace cenové nabídky, stejně jako např. technické řešení nabídek jednotlivých uchazečů, jsou součástí obchodního tajemství, přičemž je nezbytné dle § 122 odst. 2 zákona, učinit taková opatření, aby obchodní tajemství nebylo porušeno. Pokud bych přistoupil na to, že nabídky uchazečů je nutné zpřístupnit, včetně částí, ve kterých jsou informace spadající do obchodního tajemství, pak by se dle mého názoru jednalo o natolik limitující skutečnost, která by mohla omezovat jakékoliv zadávání veřejných zakázek z důvodu obav, že konkurenční firma může získat neodůvodněnou výhodu či prospěch na základě porušení obchodního tajemství.“

V zájmu zachování transparentnosti zadávacího řízení je nutné na základě § 147a ZVZ určité údaje týkající se uchazeče, resp. jeho nabídky a parametrů veřejné zakázky, uveřejnit, a to i když takové údaje naplňují všechny znaky obchodního tajemství ve smyslu § 17 ObchZ. Zákon o veřejných zakázkách však současně v ust. § 147a odst. 2 stanoví mantinely, za kterých je naopak třeba upřednostňovat zájem uchazeče na zachování jeho obchodního tajemství, a v důsledku toho takto uchazečem označené údaje ochránit, resp. neuveřejnit. ●

Mgr. Radek Salajka
Mgr. Tomáš Machurek
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] k tomu též bližší srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. května 2001, č. j. 31 Ca 189/2000-27.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář tvoří 20 právních specialistů, kteří spolupracují se soudními znalci, specializovanými firmami a renomovanými experty v oblasti ekonomického poradenství, procesního a finančního řízení, marketingu a daňového poradenství.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství v oblastech hlavních specializací
- analýzy a koncepční řešení
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- komplexní administrace zadávacích a koncesních řízení
- poradenství zadavatelům a dodavatelům veřejných zakázek
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- vodní a lesnické právo
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- arbitráže a investiční spory
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní

Jednání jménem společnosti

Určuje-li společenská smlouva, že jménem společnosti jedná více jednatelů společně, nejde o omezení jednatelského oprávnění ve smyslu ustanovení § 133 odst. 2 obch. zák., ale o určení způsobu jednání jménem společnosti podle ustanovení § 133 odst. 1 obch. zák.

Podpis směnky za právnickou osobu

Podepíše-li směnku jménem právnické osoby (popř. za právnickou osobu) osoba fyzická, aniž by uvedla údaj, ze kterého by bylo zjevné její oprávnění tak učinit, neznamená to, že by právnická osoba nebyla zavázána; rozhodující je, zda fyzická osoba byla vskutku oprávněna směnku jménem právnické osoby (popř. za ni) podepsat. Přitom takové oprávnění nebude zpravidla vyplývat z obsahu směnky, nýbrž např. z údajů obsažených v obchodním rejstříku nebo v plné moci k zastupování. Rovněž tak uvede-li fyzická osoba, jednajíc jménem právnické osoby (popř. za ni), ve směnečné listině skutečnost, která ji k takovému jednání opravňuje a vyjde-li najevo, že její oprávnění v tomto

směru bylo založeno jinak, není to bez dalšího důvod pro postup podle ustanovení čl. I. § 8 směnečného zákona.

Vázanost soudu návrhem

Dospěje-li soud k závěru, že napadené usnesení valné hromady je nicotné, vysloví jeho nicotnost, aniž by musel současně zamítnout návrh na vyslovení jeho neplatnosti (vyslovením nicotnosti určitého usnesení valné hromady je návrh v tomto rozsahu vyčerpán).

Bezdůvodné obohacení

Jak je zjevné z ustanovení § 451 obč. zák., povinnost vydat bezdůvodné obohacení, resp. peněžitou náhradu za něj (§ 458 odst. 1 věta druhá obč. zák.) svědčí osobě, jež toto bezdůvodné obohacení získala. V případě stavby stojící na cizím pozemku se – není-li zde právní důvod takového užití pozemku – na úkor vlastníka pozemku obohatí vlastník stavby. Je-li pak taková stavba budovou, v níž byly vyčleněny jednotky ve smyslu ustanovení § 4 zákona o vlastnictví bytů, jsou těmito osobami (jež se bezdůvodně obohacují užíváním cizího pozemku) vlastníci jednotek.

Podjatost soudce

Námítka spočívající v tvrzení, že soud je nesprávně obsazen (že o návrhu účastníka na delegaci jinému soudu prvního stupně má podle rozvrhu práce nadřízeného soudu rozhodovat jiný senát než ten, jemuž byla věc přidělena k vyřízení), není způsobilá založit důvod pochybovat o nepodjatosti soudců senátu nadřízeného soudu, jemuž byla věc přidělena k vyřízení.

Pozastavení výkonu rodičovské odpovědnosti

Pozastavení výkonu rodičovské zodpovědnosti může být vysloveno jen tehdy, kdy vedle objektivního důvodu vylučujícího její výkon takové opatření nezbytně vyžaduje zájem dítěte. I v takové situaci, kdy je dán zájem dítěte na úpravě již nastolených rodinných vztahů, je třeba při výběru konkrétního opatření představujícího zásah do práva na rodinný život zvažovat jeho přiměřenost.

Popření pravosti pohledávky

Popřel-li přihlášený věřitel pravost pohledávky jiného věřitele při přezkumném jednání, jež se konalo po vydání nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/10 (241/2010 Sb.), avšak před jeho účinností (před 31. březnem 2011), mělo takové popření tytéž účinky, jako kdyby pohledávku ve stejné době popřel insolvenční správce a uplatní se na ně ustanovení insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. března 2011. Obdobně to platí pro popření pravosti pohledávky jiného věřitele přihlášeným věřitelem při přezkumném jednání, jež se konalo v době od 31. března 2011 v insolvenčním řízení, v němž insolvenční soud vydal rozhodnutí o úpadku před uvedeným datem.

Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

Posudky či odborná vyjádření, vypracované Celně technickou laboratoří Generálního ředitelství cel, lze považovat za standardní důkazní prostředky, k nimž se může obviněný vyjadřovat v průběhu trestního řízení, včetně zákonem předpokládaných námitek. Trestní řád nedává obviněnému právo být přítomen přípravě a zpracovávání odborných vyjádření a znaleckých posudků.

Vylučovací žaloba

Zástavní dlužník, jenž po zpeněžení zástavy v konkursu vedeném na majetek osobního dlužníka nabyt postoupením pohledávku přihlášeného odděleného (zástavního) věřitele po zániku zajištění (zástavního práva) zpeněžením (§ 28 odst. 5 ZKV) a zároveň předtím, než oddělený (zástavní) věřitel obdržel odpovídající výtěžek zpeněžení zajištění (§ 28 odst. 2 a 4 ZKV), má pouze právo na uspokojení postoupené pohledávky v konkursu vedeném na majetek osobního dlužníka (úpadce) vyplacením 70 % výtěžku zpeněžení zajištění na něj připadajícího (§ 28 odst. 2 a 4 ZKV). Vyloučení celého výtěžku zpeněžení zajištění cestou vylučovací žaloby dle § 19 odst. 2 ZKV se na základě argumentu, že takovým postoupením splynula práva a povinnosti zástavního věřitele a zástavního dlužníka v jedné osobě (§ 584 obč. zák.), úspěšně domoci nemůže.

Výše úroku z prodlení a dobré mravy

Okolnostmi, právně významnými pro posouzení, zda se ujednání o výši úroku z prodlení nepřiči dobrým mravům a není tedy neplatné podle ustanovení § 39 obč. zák., mohou být z povahy věci jen ty okolnosti, které existovaly v době, kdy k tomuto ujednání došlo (v době

uzavření smlouvy). Skutečnosti, které nastaly později, mohly mít podle své povahy význam toliko pro posouzení, zda vůbec a kdy se žalovaný dostal do prodlení s plněním závazků, či pro posouzení, zda uplatnění nároku na zaplacení smlouveného úroku z prodlení (nároku existujícího, tedy založeného platným ujednáním) není výkonem práva v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a podle ustanovení § 265 obč. zák. tedy nepoživá ochrany. Platnost ujednání o úrocích z prodlení nemohou tyto později nastalé skutečnosti dodatečně ovlivnit.

Bezdůvodné obohacení a promlčení

Ve smyslu ust. § 1 odst. 2 obč. zák. je třeba i na případy promlčení práv ze synallagmatického obchodněprávního vztahu aplikovat právní úpravu obsaženou v ust. § 107 odst. 3 obč. zák.

Zrušení rozhodčího nálezů

Ustanovení § 32 ZRŘ je významné jen z hlediska posouzení včasnosti podání samotného návrhu na zrušení rozhodčího nálezů. Nemůže představovat omezení procesních práv žalobce, doplňovat rozhodující skutečnosti obsahující další důvody zrušení rozhodčího nálezů podle ustanovení § 31 ZRŘ v průběhu řízení. Omezení pro právo je doplňovat mohou představovat pouze zákonné procesní limity podle občanského soudního řádu (např. koncentrace řízení).

Občanské sdružení

Samotná volba funkcionářů občanského sdružení, jako projev vůle účastníků oprávněných volit, nemůže být zpochybněna. S tím pak není v rozporu, že pokud by se člen občanského sdružení domníval, že při volbě došlo k pochybení, je oprávněn – s poukazem na tvrzené vady volebního aktu či závěry (výsledky) z něho dovozené – napadnout žalobou rozhodnutí (deklaraci) příslušného orgánu sdružení, jež aprobovalo výsledek voleb a dovedlo z něj jemu odpovídající závěry.

Vylučovací žaloba

Předmětem vylučovací žaloby podle § 19 odst. 2 ZKV sice může být i peněžité plnění, to však bez dalšího platí, jen jde-li o náhradní peněžité plnění získané správcem konkursní podstaty za majetek zpeněžený z konkursní podstaty, který by jinak sám byl (mohl být) předmětem vylučovací žaloby. Jinak může být taková vylučovací žaloba úspěšná, jen domáhá-li se jí vylučovatel vyloučení peněz (jakožto věci v právním smyslu) jednotlivě určených (individuálních).

Určení a popření otcovství

Rozsudek vyhlášený v řízení podle § 62 zákona o rodině nemusí zcela bezvýjimečně deklarovat soulad mezi biologickým a právním otcovstvím, ale jeho cílem je, za užití zásady nejlepšího zájmu dítěte plynoucí z ustanovení čl. 3 odst. 1 Úmluvy, dosáhnout spravedlivé rovnováhy mezi jednotlivými konkurujícími zájmy dotčených osob. Tomu ovšem předchází pečlivé zjištění a rozpoznání jednotlivých zájmů, které je možné jen ve spravedlivém soudním procesu. Aby nejlepší zájem dítěte mohl být jako nepodmíněné právo dítěte skutečně svobodně vykonáno, je třeba rovněž připustit, že právo znát své rodiče v sobě zahrnuje i právo tyto rodiče neznat. Ne každé souhlasné prohlášení rodičů, u něhož muž i matka dítěte věděli, že prohlášení činí muž, který nemůže být biologickým otcem, nezbytně nutně obchází zákon. Při posouzení, zda souhlasné prohlášení rodičů obchází zákon, je třeba vzít do úvahy, zda takové určení je jednoznačné v rozporu s nejlepším zájmem dítěte.

Společné jmění manželů

Z toho, že majetek patřící do společného jmění manželů může být použit k uspokojení závazku jednoho z manželů, jenž je taktéž součástí společného jmění manželů, lze za použití argumentu a maiori ad minus dovést, že majetek patřící do společného jmění manželů může být použit i (jen) k zajištění takového závazku (např. zajišťovacím převodem práva, které je součástí společného jmění manželů).

Konkurs a výkon rozhodnutí

Nestal-li se dražitel, který při výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí povinného zaplatil nejvyšší podání, vlastníkem dražených nemovitostí vzhledem k prohlášení konkursu na majetek povinného, nemůže se správce konkursní podstaty povinného vůči oprávněnému úspěšně domoci zaplacení toho, co z částky získané úhradou nejvyššího podání poukázal soud výkonu rozhodnutí oprávněnému po prohlášení konkursu na majetek povinného; skutečnost, že dražené nemovitosti byly zpeněženy mimo konkursní podstatu povinného v době, kdy trvaly účinky rozhodnutí, jímž soud vyhověl vylučovací žalobě dražitele, nemá na tento závěr žádný vliv.

Vazební zasedání

Je věcí obviněného, aby výslovně požádal o konání vazebního zasedání, aniž by soud byl povinen jej o tomto právu poučit či jinak informovat o tom, že bude rozhodováno o dalším trvání vazby. Jestliže příslušný soud obviněného, který je ve vazbě, vůbec neinformuje o tom, že jím bude rozhodováno o dalším trvání jeho vazby,

popřípadě dokdy se tak stane, a neposkytne mu lhůtu k vyslovení požadavku na konání vazebního zasedání, pak mu ve skutečnosti znemožní uplatnit právo žádat o konání vazebního zasedání a tohoto vazebního zasedání se zúčastnit.

Litispence

Z hlediska zjišťování existence překážky zahájení řízení je – při identickém skutkovém základu věci – bez významu, jaké bude právní posouzení nároku žalobce, tj., zda bude posouzen jako nárok z opční smlouvy nebo jako nárok na náhradu škody způsobené porušením opční smlouvy.

Vydržení členského podílu v družstvu

K tomu, aby mohlo dojít k vydržení členského podílu, je nezbytné, aby se držitel chopil všech práv a povinností spojených s členstvím v družstvu. Konkrétně v bytovém družstvu se držitel musí zásadně chopit jak individuálních práv a povinností určených stanovami vztahujícími se ke konkrétnímu bytu (včetně práva nájmu bytu), tak práv, která přísluší každému členu družstva a nepřipínají se ke konkrétnímu bytu či nebytovému prostoru.

Konkurs a bezdůvodné obohacení

Je-li do konkursní podstaty sepsán majetek, jenž zůstal ve vlastnictví třetí osoby, nepojí se možnost správce konkursní podstaty domáhat se po této osobě peněžité náhrady za užívání takového majetku (ať již ve formě bezdůvodného obohacení nebo jiného typu nároku) bez dalšího s vlastním soupisem majetku, nýbrž až se skutečnostmi, jež mohou vzejít z postupu podle § 18 odst. 4 ZKV. Nevyužije-li správce konkursní podstaty svého oprávnění žádat vlastníka věci sepsané do konkursní podstaty o její předání, nelze dovozovat, že by vlastník věci ztratil oprávnění ji užívat.

Podjatost a náhrada nemajetkové újmy

Pouhá skutečnost, že je soudem projednávána věc náhrady nemajetkové újmy, která měla být způsobena nesprávným úředním postupem téhož soudu v jiné věci, hypotézu právní normy § 14 odst. 1 o. s. ř. nenaplní. Poměr soudce k věci zakládající pochybnosti o jeho nepodjatosti by mohl být, za okolností v tomto řízení nastalých, naplněn například tehdy, měl-li by tentýž soudce projednat žalobu na náhradu nemajetkové újmy nebo škody, která měla být způsobena jeho vlastním postupem v posuzo-

vaném řízení, popř. postupem jiného soudce či soudkyně, ke kterým by byl vyřizující soudce ve vztahu osoby blízké.

Úroky z prodlení a daň z příjmů

Mezi příjmy, které plynou zaměstnanci z souvislosti s výkonem závislé činnosti nebo funkce patří mj. i náhrady za ztrátu příjmů ze závislé činnosti, a to včetně úroků z prodlení. Úroky z prodlení je nutno zdanit stejně jako příjem ze závislé činnosti spolu s ostatní mzdou (resp. náhradou mzdy), neboť se jedná o příjem, který zaměstnanec dostává v souvislosti s výkonem závislé činnosti. Mzda přísluší za výkon závislé činnosti a pokud je zpožděna její výplata a v důsledku toho jsou přiznány úroky z prodlení, tedy další příjem, je nesporné, že se jedná o zvýšení příjmu ze závislé činnosti.

Konkurs a vypořádání SJM

I při vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, zaniklého prohlášením konkursu, zůstává zachován princip rovnosti podílů manželů na společném majetku a stejný princip se prosadí i u vypořádání společného jmění manželů.

Náhrada škody

Spáchání trestného činu třetí osobou nevylučuje odpovědnost advokáta za škodu, která je odpovědností podle zvláštního předpisu, a která nastupuje jako odpovědnost společná a nerozdílná s přímým škůdcem.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Náhrada škody, ztížení společenského uplatnění

Nízký věk, v němž následky nastaly, může být jedním z kritérií, které jsou významné pro zvýšení náhrady. Rozhodující je porovnání stavu před vznikem újmy na zdraví se stavem, který se vytvořil po ustálení zdravotního stavu poškozeného. Okolnosti, za nichž k události došlo nejsou samy o sobě důvodem, který má význam pro zvýšení náhrady.

Překážka věci rozsouzené

Žalobci, jemuž nebyla připuštěna změna žaloby, nic nebrání v zahájení nového řízení

ohledně nároku uplatněného (nepřipuštěnou) změnou žaloby. Ke změně žaloby může dojít kdykoliv za řízení, dokud nebylo vydáno rozhodnutí, kterým se řízení končí. Nastala-li již v řízení koncentrace (§ 118b o. s. ř.), nejsou změnou žaloby dotčeny její účinky. Změna žaloby je možná i za odvolacího řízení, avšak jen tehdy, pokud to nemá za následek uplatnění nového nároku.

Žaloba z lepšího práva

Rozvrhové usnesení nezakládá vznik pohledávek jím uspokojovaných konkursních věřitelů a proto lze ohledně těchto pohledávek uvažovat o následné „korekci“ prostřednictvím žaloby „z lepšího práva“. Pohledávka správce konkursní podstaty z titulu konkursní odměny podle ustanovení § 8 odst. 3 ZKV vzniká rozhodnutím konkursního soudu a žaloba z „lepšího práva“ založená na argumentu, podle něhož byla výše konkursní odměny určena nesprávně, nemůže obstát.

Minimální personální vybavení zdravotnického zařízení

Je-li druhem zdravotní péče, kterou je zdravotnické zařízení oprávněno poskytovat, následná lůžková péče a je-li výkonem, s nímž se pojí úhrada z veřejného zdravotního pojištění, ošetřovací den, pak stanovením personálních předpokladů, které musí zdravotnické zařízení splnit, aby mu za poskytnutý ošetřovací den vznikl nárok na úhradu z prostředků veřejného zdravotního pojištění, se určují též požadavky na minimální personální vybavení takového zdravotnického zařízení.

Restituce

Jestliže se ve výjimečných případech zhojuje neadekvátnost poskytnuté náhrady za kupní cenu těm osobám, které – jako povinné a kdysi zvýhodněné – nemovitosti v restituci pozbyly (§ 4 odst. 2 zákona č. 87/1991 Sb.), pak je tím spíše spravedlivé postupovat obdobně v případech oprávněných restituentů, kterým nemovitosti nemohly být vráceny a musí jim být poskytnuta finanční náhrada.

Promlčení

Z ustanovení § 408 odst. 1 obč. zák. plynoucí nemožnost společnosti vznést námitku promlčení neznámá, že by ručitele za pohledávku společnosti, proti němuž nebylo zahájeno před uplynutím desetileté promlčecí doby soudní nebo rozhodčí řízení, stihal týž zákaz namítnout promlčení jako společnost (hlavního dlužníka).

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitosti a stavební právo

Duševní vlastnictví

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 13

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

Janáčkovo nábřeží 51 / Praha 5 / 150 00

tel.: 251 119 311 / fax: 251 119 318 / email: sekretariat@ak-sladek.cz

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

www.ak-sladek.cz

Jsme renomovaná advokátní kancelář střední velikosti se sídlem v Praze. V současné době s 25 zaměstanci. Zakladateli společnosti v roce 2003 byli a jejich dosavadními společníky jsou advokáti Mgr. et Mgr. Václav Sládek a Mgr. Iva Sládková

Poskytujeme právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti obchodního práva, občanského práva, správního práva, práva cenných papírů, konkursního práva, práva k nemovitostem, bytového a stavebního, práva duševního vlastnictví.

Samostatnou skupinu kanceláře tvoří specialisté na:

- exekuční právo a exekuční řízení
- nemovitosti
- veřejné zakázky

Velká část naší činnosti spočívá v zastupování klientů v řízení před soudy a orgány veřejné správy, a to ve všech stupních, u soudů pak včetně řízení před soudem Ústavním, jakož i zpracování příslušných podání nutných pro řízení před evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku.

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

Vylučovací žaloba a poučení

Požadavku na řádné poučení dostojí pouze takové vyrozumění insolvenčního správce, které obsahuje kromě specifikace majetku pojatého do soupisu a označení insolvenční věci i poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o délce a počátku běhu lhůty k jejímu podání, uvedení osoby, vůči níž má vylučovací žaloba směřovat, označení soudu, u něhož má být podána, a konečně i poučení o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby. Chybí-li ve vyrozumění některá z těchto podstatných náležitostí, nemůže jeho doručení přivodit počátek běhu lhůty k podání vylučovací žaloby dle ustanovení § 225 odst. 2 insolvenčního zákona a v důsledku tohoto ani následek uvedený v ustanovení § 225 odst. 3 insolvenčního zákona.

Právní nástupnictví, průtahy v řízení

V případě právního nástupnictví v průběhu řízení, které bylo nepřiměřeně dlouhé, nemusí odškodnění takto vzniklé újmy dosahovat stejné výše, jaké by dosahovalo v případě odškodnění původního účastníka řízení.

Nezákonné rozhodnutí o vzetí do vazby a nemajetková újma

Ke vzniku nemajetkové újmy v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí o vzetí do vazby dochází již v době, kdy je nezákonně omezena osobní svoboda poškozeného.

Náhrada škody

Obviněnému náleží nárok na náhradu škody, i když nepodal stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, ledaže by tu v konkrétním případě byly dány důvody hodné zvláštního zřetele pro nepřiznání náhrady škody.

Katastr nemovitostí

Smlouva o převodu jednotky podle zákona č. 72/1994 Sb. není neurčitým právním úkonem jen proto, že v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona č. 72/1994 Sb. neobsahuje údaje, které nebylo možné uvést pouze z důvodu, že nebyla splněna povinnost uložená ustanovením § 31 odst. 2 zákona č. 72/1994 Sb. „uvést veškeré právní vztahy k jednotkám, společným částem domu a k pozemku do souladu s tímto zákonem“.

Svolání valné hromady

Právo domáhat se svolání valné hromady je jedním z práv akcionáře (jako společníka akciové společnosti), který splňuje zákonem

stanovené podmínky pro výkon tohoto práva. Neprokázal-li hlavní akcionář, zákonem stanoveným způsobem, že mu vzniklo právo na svolání valné hromady podle ustanovení § 183i odst. 1 obch. zák. a představenstvo valnou hromadu přesto svolalo, není pochyb o tom, že nejednalo s péčí řádného hospodáře, když porušilo povinnost umožnit výkon práva jen osobě, která se legitimuje zákonem stanoveným způsobem.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Přechod akcií na hlavního akcionáře

Ustanovení § 183k obch. zák. zajišťuje ochranu akcionářů před neadekvátní výší nabízeného protiplnění tím, že jim umožňuje domáhat se přezkoumání jeho přiměřenosti soudem. Možnost soudního přezkumu stanovené výše protiplnění pak považuje za dostatečný prostředek ochrany do té míry, že v návaznosti na ni vylučuje možnost napadat z toho důvodu platnost usnesení valné hromady. Argumentací a maiori ad minus pak nelze než dovodit, že nezpůsobuje-li neplatnost usnesení valné hromady dokonce ani nesprávně stanovená výše protiplnění, nemůže ji způsobit ani to, že výše protiplnění nebyla stanoveným způsobem zpřístupněna.

Pojištění pohledávek z vkladů

Přiměřenost aplikace ustanovení § 41d až § 41g zákona o bankách neznamená oprávnění soudu rozhodovat, zda bude nebo nebude, například s ohledem na účel zákona, příslušná ustanovení zákona o bankách aplikovat, nýbrž – vzhledem k povinnosti postupovat zákonem stanoveným způsobem (viz čl. 2 odst. 2 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod) – může soud v rámci aplikace příslušných ustanovení přihlížet k účelu zákona.

Náhrada škody způsobené dopravci ve veřejné linkové osobní dopravě

Pojednání a rozhodnutí sporu o náhradu škody způsobené dopravci porušením smlouvy o závazku veřejné služby ve veřejné linkové osobní dopravě podle ustanovení § 19 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění účinném do 30. června 2010, náleží do pravomoci soudů.

Nájem

Pokračujícím užíváním nebytových prostor je již jejich nevyklizení.

Povinnost připoutat se bezpečnostním pásem

Povinnost připoutat se bezpečnostním pásem je zákonem primárně uložena přepravované osobě, která je odpovědná za svou bezpečnost. Ve výjimečných případech by bylo možné dospět k závěru, že řidič je povinen (ve smyslu zákonem uložené povinnosti zajistit bezpečnost přepravovaných osob) poučit přepravovanou osobu o její povinnosti připoutat se bezpečnostním pásem, resp. poučit ji o způsobu použití bezpečnostních pásů, a to vzhledem ke zdravotnímu stavu této osoby, jejímu věku, či jiným jedinečným okolnostem. Pokud takové výjimečné okolnosti dány nejsou, řidič vozidla zásadně za porušení povinnosti přepravované osoby připoutat se za jízdy na sedadle bezpečnostním pásem neodpovídá.

Vady podání

Není-li tvrzené pochybení žalovaného, které představuje základní podmínku odpovědnosti za škodu podle § 420 odst. 1 obč. zák., nikterak specifikováno, není od počátku zřejmé, co má být předmětem dokazování a k jakým případným odborným otázkám by měl být případně vůbec vypracován znalecký posudek, který není prostředkem k odstraňování vad žaloby. Takový nedostatek žaloby, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, pak brání průběhu řízení.

Doručování družstvu

Oznamuje-li člen družstva námitku tak, že ji v písemné podobě zašle družstvu prostřednictvím držitele poštovní licence, dostane se tato do sféry dispozice družstva dnem, kdy je adresátu držitelem poštovní licence předána, nebo – je-li adresátu držitelem poštovní licence oznámeno, že zásilka obsahující námitku je pro něj u držitele uložena – dnem, kdy si adresát může zásilku poprvé vyzvednout. „Možnost vyzvednout“ si zásilku je přitom třeba posuzovat objektivně.

Společenství vlastníků a negatorní žaloba

Podstatné pro posouzení legitimity společenství k podání negatorní žaloby je to, zda dochází k neoprávněnému zásahu i ve vztahu ke společným částem domu, či zda se takový zásah týká výlučně práv k některé jednotce (popř. více jednotkám), aniž dochází k zásahu do práv ke společným částem domu.

Předběžné projednání nároku na náhradu nemajetkové újmy

Povinné předběžné projednání nároku podle zákona č. 82/1998 Sb. nebrání poškozeným v tom, aby ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy se dozvěděli o vzniklé nemajetkové újmě, uplatnili svůj nárok žalobou u soudu. Je-li podána žaloba k soudu před tím, než se příslušný úřad k nároku vyjádří, soud v takovém případě vyčká vyjádření příslušného orgánu a poté pokračuje v řízení. Pokud by nárok na náhradu nemajetkové újmy nebyl předběžně projednán u příslušného úřadu, jedná se o odstranitelný nedostatek podmínky řízení, který bude soud řešit postupem podle § 104 odst. 2 o. s. ř., v žádném případě však nemůže žalobcův návrh jako předčasné zamítnout.

Mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody

V případech, kdy opakované páčání trestných činů nezvyšuje podstatně stupeň společenské nebezpečnosti trestného činu, nelze nalézt racionální důvod, proč by opakované trestné jednání mělo být postihováno zvlášť ztíženou trestní sazbou.

Násilí a krádež

Když je zvažována právní kvalifikace činu, při němž je násilí nebo pohrůžka násilí pachatele použita vůči poškozenému v bezprostřední souvislosti s krádeží, je nutné s ohledem na konkrétní zjištěné skutkové okolnosti zvážit, k jakému účelu násilí nebo pohrůžka (bezprostředním) násilím směřovala, resp. čeho jimi pachatel chtěl dosáhnout, a zda se tak stalo bezprostředně po činu.

Důvod dovolání pro právní vady rozhodnutí

Před tím, než soud pro mládež zvolí některé z trestních opatření, je povinen zkoumat nejen opatření, jež by mohl mladistvému jako nejvhodnější uložit, ale i to, nepřichází-li do úvahy mimo jiných vhodných prostředků i takové, které trestní opatření nahradí, jako např. upuštění od uložení trestního opatření podle § 11 odst. 1 z. s. m., podmíněné upuštění od uložení trestního opatření podle § 14 z. s. m., postoupení věci podle § 39 z. s. m.

Žádost o odklad výkonu trestu

Za závažný důvod ve smyslu ustanovení § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku není možné považo-

vat samotné podání návrhu na odklad výkonu tohoto trestu poté, co obviněný obdržel výzvu k nástupu výkonu trestu odnětí svobody, ale jen takovou okolnost, která odůvodňuje nenastoupení trestu. Musí jít jenom o konkrétně nastalý skutečně daný závažný důvod, jakým je např. těžké onemocnění, tragická nebo živelní událost v rodině apod. Pokud u obviněného takový závažný důvod nevznikl a obviněný podává žádost o odklad výkonu trestu jen na podkladě nevýznamných okolností, činí tak formálně, ve snaze vyhnout se nástupu výkonu trestu. Takové podání samo o sobě uvedeným závažným důvodem není, ale je toliko součástí úmyslného se vyhýbání nástupu výkonu trestu ve smyslu § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku ze strany obviněného.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Časová působnost trestních zákonů

Pro posuzování časové působnosti trestních zákonů a věku pachatele, pro použití amnestie a pro promlčení trestního stíhání je rozhodující moment ukončení trestné činnosti. Tím je u trvajících trestných činů okamžik, kdy byl odstraněn protiprávní stav. Trestné činy trvající se přitom posuzují jako činy spáchané za účinnosti nového zákona, jestliže se alespoň část trestné činnosti (byť poslední útok či akt, nebo udržování protiprávního stavu těsně před jeho ukončením) odehrála za účinnosti nového zákona, za podmínky, že jednání bylo trestným činem i podle dřívějšího trestního zákona, byť mírněji trestným. Tu část jednání pachatele, které se dopustil před změnou trestního zákona, lze posoudit spolu s částí jednání spáchaného po této změně jako jediný trvajících trestný čin jen tehdy, jestliže byla část jednání spáchaná za účinnosti dřívějšího zákona vůbec trestná.

Souhrnný trest

Soud při ukládání souhrnného trestu za plnění podmínek podle § 45 odst. 2 tr. zákoníku posuzuje jen otázky spojené s ukládáním trestu, k němuž toto ustanovení také jediné slouží. Otázkou viny ve vztahu k činu, za nějž se souhrnný trest rovněž ve vztahu k dřívějšímu odsouzení ukládá, se soud vůbec nezabývá. Charakter takového trestného činu, jenž je vůdčím trestným činem pro ukládání souhrnného trestu, nemá tedy žádné jiné dopady než pro uložení trestu. Není proto možné

s tímto trestným činem spojovat otázky viny ani procesní důsledky, které by jinak, pokud by se vedlo řízení o tomto trestném činu, bylo nutné dodržet.

Vypořádání dědictví a odporovatelnost

Věřitel může s úspěchem odporovat dohodě o vypořádání dědictví schválené pravomocným usnesením o dědictví, kterou dlužník (jako dědic) uzavřel v úmyslu zkrátit své věřitele, jsou-li pro vyslovení odporovatelnosti splněny všechny předpoklady uvedené v ustanovení § 42a občanského zákoníku.

Neoprávněná stavba

Ke vzniku práva užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby podle zákona č. 123/1975 Sb. nebylo zapotřebí zápisu tohoto práva do evidence nemovitostí. Právo užívání půdy pozemku vzniklé podle tohoto zákona obsahovalo i právo zřídit na pozemku stavbu.

Konkurs a odstoupení od smlouvy

Ustanovení § 57 exekučního řádu nebrání úspěšnému uplatnění požadavku na vrácení plnění, které pozdější úpadce poskytl žalovanému na základě kupní smlouvy, od níž žalobce později odstoupil podle ustanovení § 14 odst. 4 ZKV.

Odpovědnost státu za škodu

O účinný kompenzační prostředek nápravy se jedná v případě, že je poškozen osobě přízná na přiměřenou výši zadostiučinění na základě rozhodnutí, jež je rychlé, dostatečně odůvodněné a vykonávané bez průtahů. Není přípustné, aby osoba domáhající se poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nepřiměřeně dlouhé řízení se znovu v kompenzačním řízení ocitla v situaci, kterou je možné kvalifikovat jako nepřiměřenou délku řízení.

Montrealská úmluva a reklamace

U povinnosti včasného oznámení reklamace v článku 31 Úmluvy o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě, uveřejněné ve Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 123/2003 Sb. m. s. (Úmluva) je upraven postup pouze při poškození zavazadla nebo nákladu a zpoždění s přepravou. Z toho vyplývá, že toto ustanovení nelze analogicky použít pro případ ztráty nákladu ve spojení s článkem 13 Úmluvy, podle něhož je příjemce oprávněn

uplatnit vůči dopravci svá práva vyplývající z přepravní smlouvy, pokud dopravce přizná ztrátu přepravovaného nákladu nebo nedošel-li náklad ani po uplynutí sedmi dnů ode dne, kdy měl dojít.

Přiměřené zadostiučinění a konkurs

Co do určení počátku konkursního řízení pro účely přiznání nároku na přiměřené zadostiučinění ve smyslu § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. (ve spojení s § 13 odst. 1 větou druhou a třetí zákona č. 82/1998 Sb.) je v případě konkursního věřitele, který sám nepodal návrh na prohlášení konkursu na majetek dlužníka, rozhodující den, kdy přihláška jeho pohledávky došla soudu; teprve tímto dnem totiž uplatnil takový věřitel v konkursním řízení nárok, od jehož existence odvozuje právo na přiměřené zadostiučinění. Z hlediska významu předmětu řízení pro poškozeného je (při posuzování přiměřenosti délky řízení i při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění) podstatná též hodnota uplatněného peněžitého nároku. S přihlédnutím k povaze konkursního řízení (v němž se prosazuje princip jen poměrného uspokojení věřitelů) však tuto hodnotu nelze směřovat s nominální výší uplatněného nároku. Jestliže v řízení o přiznání přiměřeného zadostiučinění za porušení práva na přiměřenou délku konkursního řízení nevyjdou najevo skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že konkursní věřitel mohl v průběhu konkursního řízení důvodně očekávat vyšší míru uspokojení přihlášené pohledávky, je z hlediska významu předmětu řízení pro tohoto věřitele co do výše peněžitého nároku určující částka, jaké se mu v konkursu dostalo na uspokojení jeho pohledávky.

Rozhodčí řízení

Projednání věci v rozhodčím řízení neznamená vzdání se právní ochrany, nýbrž představuje její přesunutí na jiný rozhodující orgán, jenž nalézá právo; jinak by bylo pojmově nemyslitelné považovat rozhodčí řízení ve vztahu k soudnímu řízení za alternativní způsob řešení sporů. Úprava, podle níž soudy v řízení o zrušení rozhodčího nálezu nemohou věcně zasahovat do nalézáni práva před rozhodci, tj. nemohou se zabývat údajným rozporům nálezu s hmotným právem, není v rozporu s ústavním pořádkem.

Zastavení výkonu rozhodnutí

Byl-li výkon rozhodnutí zastaven sice formálně podle § 268 odst. 1 písm. c) o. s. ř., tedy k návrhu oprávněného, avšak pouze (a jedině) na základě sdělení soudu, že všechny movité věci povinného již byly sepsány ve prospěch dříve nařízených exekucí, nelze takový případ kvalifikovat jako nedostatek „řádného pokračování

v zahájeném řízení“ ve smyslu ustanovení § 112 občanského zákoníku.

Přípustnost použití svědecké výpovědi tzv. korunního svědka

Obecnými základními podmínkami přípustnosti použití svědecké výpovědi tzv. korunního svědka v trestním řízení jsou, a) otevřený přístup prokuratury (státního zastupitelství) k dohodě s korunním svědkem a informování o jeho postavení v řízení, b) zaručení přístupu obhajoby k výslechu takového svědka, a to včetně možnosti mu klást potřebné otázky, c) informovanost soudů o takové dohodě a dostatečné přezkoumání výpovědi korunního svědka, d) podpoření tvrzení korunního svědka jinými důkazy (výpověď korunního svědka je tedy důležitým, ale ne jediným důkazem, na základě kterého dojde k odsouzení).

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Odpovědnost státu za škodu

Kritéria, která mohou indikovat rozsah způsobené nemajetkové újmy, jsou v případech zahájení trestního stíhání (řízení), které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem 1) povaha trestní věci (zejména závažnost trestného činu kladeného osobě poškozené za vinu), 2) délka trestního řízení (trvání trestního stíhání může způsobovat kontinuální nárůst újmy projevující se v osobnosti člověka), 3) následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby (individuální následky trestního stíhání v osobnostní sféře poškozené osoby). Při uplatňování nároku na přiměřené zadostiučinění za trestní stíhání, které skončilo zastavením nebo zproštěním obžaloby a za omezení osobní svobody, ke kterému v rámci daného trestního stíhání došlo (typicky vazbou), je třeba následky (jednotlivé újmy) rozlišovat, je třeba pečlivě odlišit jednotlivé újmy a jejich příčiny, aby nedocházelo k duplicitnímu odškodňování téhož. Při stanovení formy a výše zadostiučinění je třeba přihlédnout k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo (okolnosti vydání usnesení o zahájení trestního stíhání). Výše soudem přiznaného zadostiučinění pak musí odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují (výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutko-

vých odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném).

Obchodování s lidmi

Jednání pachatele, který osobu mladší osmnácti let přiměl, zjednal, najal, zlákal nebo vedl k provozování prostituce, nebo z takového jejího jednání kořistil, nelze kvalifikovat jako trestný čin kuplířství podle § 189 tr. zákoníku, nýbrž jako trestný čin obchodování s lidmi podle § 168 tr. zákoníku, který je s ohledem na osobu poškozeného (dítě ve smyslu § 126 tr. zákoníku) trestným činem speciálním.

Insolvenční návrh a náhrada škody

Dlužník nebo jiný dlužníkův věřitel má ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona právo na náhradu škody nebo jiné újmy, která mu vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu také vůči insolvenčnímu navrhovateli, jehož insolvenční návrh zamítl insolvenční soud proto, že nedoložil svou splatnou pohledávku proti dlužníku (§ 105 insolvenčního zákona). Insolvenční navrhovatel, jehož odpovědnost za škodu nebo jinou újmu vzniklou zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu je dovozována jen proto, že coby důvod zamítnutí insolvenčního návrhu v insolvenčním řízení vyšlo najevo, že sporné skutečnosti týkající se jeho pohledávky, nebude možné osvědčit pouze listinami a provedením věcně (okruhem sporných skutečností) opodstatněných důkazů by insolvenční soud nahrazoval sporné řízení o pohledávce, se však této odpovědnosti zproští, jestliže prokáže, že v době zamítnutí insolvenčního návrhu jeho splatná pohledávka proti dlužníku po právu existovala. ●

Sbírka (červen až srpen)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 63 rozeslána dne 1. června 2012

180/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 22. května 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

181/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 3. května 2012 sp. zn. Pl. ÚS 33/11 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

Částka 64 rozeslána dne 4. června 2012

182/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 333/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro mlýnské obilné výrobky, těstoviny, pekařské výrobky a cukrářské výrobky a těsta, ve znění pozdějších předpisů

Částka 65 rozeslána dne 6. června 2012

183/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. června 2012 o vyhlášení výše platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů soudců podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

184/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. června 2012 o vyhlášení výše platové základny pro určení platu státních zástupců podle zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

185/2012 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 29. května 2012 o aktualizaci Klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO)

186/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 24. dubna 2012 sp. zn. Pl. ÚS 54/10 ve věci návrhu na zru-

šení částí ustanovení § 192 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, § 68 odst. 3 písm. a) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, § 124 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, § 34 odst. 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 53 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, § 111 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 65 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů

Částka 66 rozeslána dne 12. června 2012

187/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 28. května 2012, kterou se

mění vyhláška č. 123/2007 Sb., o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění pozdějších předpisů

188/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 29. května 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

189/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 31. května 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

190/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 24. dubna 2012 sp. zn. Pl. ÚS 12/11 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Lukovany č. 5/2008 o místním poplatku za povolení k jezdě s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí obce, ve znění obecně závazných vyhlášek č. 1/2009 a č. 2/2009

Částka 67 rozeslána dne 12. června 2012

191/2012 Sb.

Účinnost od: 12. června 2012
ZÁKON ze dne 25. dubna 2012 o evropské občanské iniciativě

192/2012 Sb.

Účinnost od: 12. července 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

193/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012
ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

194/2012 Sb.

Účinnost od: 12. července 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. května 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 596/2006 Sb., kterým se stanoví přípustná míra veřejné podpory v regionech soudržnosti České republiky

195/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 4. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění vyhlášky č. 225/2009 Sb.

Částka 68 rozeslána dne 13. června 2012

196/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 4. května 2012, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

197/2012 Sb.

Účinnost od: 13. června 2012
ZÁKON ze dne 4. května 2012, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

198/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012
ZÁKON ze dne 2. května 2012, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

199/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 2. května 2012, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů

200/2012 Sb.

Účinnost od: 15. června 2012
VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany, ve znění vyhlášky č. 226/2005 Sb.

Částka 69 rozeslána dne 13. června 2012

201/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 2. května 2012 o ochraně ovzduší

Částka 70 rozeslána dne 13. června 2012

202/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012
ZÁKON ze dne 2. května 2012 o mediaci a o změně některých zákonů (zákon o mediaci)

Částka 71 rozeslána dne 15. června 2012

203/2012 Sb.

Účinnost od: 15. června 2012
VYHLÁŠKA ze dne 7. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 424/2011 Sb., o vzoru, náležitostech a provedení karty sociálních systémů, vzoru, náležitostech a provedení potvrzení o ztrátě, odcizení, poškození nebo zničení karty sociálních systémů a vzoru Standardizovaného záznamu sociálního pracovníka

Částka 72 rozeslána dne 18. června 2012

204/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o technických požadavcích pro pověření referenční laboratoře

205/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2014
VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o obecných zásadách integrované ochrany rostlin

206/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky

207/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o profesionálních zařízeních pro aplikaci přípravků a o změně vyhlášky č. 384/2011 Sb., o technických zařízeních a o označování dřevěného obalového materiálu a o změně vyhlášky č. 334/2004 Sb., o mechanizačních prostředcích na ochranu rostlin

Částka 73 rozeslána dne 19. června 2012

208/2012 Sb.

Účinnost od: 4. července 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. dubna 2012 o vyhlášení evropsky významných lokalit zařazených do evropského seznamu

209/2012 Sb.

Účinnost od: 20. června 2012
VYHLÁŠKA ze dne 5. června 2012 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 100. výročí narození Kamila Lhotáka

**Částka 74
rozeslána dne 19. června 2012**

210/2012 Sb.

Účinnost od: 30. června 2012

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012 o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem

**Částka 75
rozeslána dne 20. června 2012**

211/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 61/2007 Sb., kterou se stanoví podrobnosti značkování a barvení vybraných minerálních olejů a značkování některých dalších minerálních olejů

212/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012 o struktuře údajů, na základě kterých je možné jednoznačně identifikovat podepisující osobu, a postupech pro ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu, elektronické značky, kvalifikovaného certifikátu, kvalifikovaného systémového certifikátu a kvalifikovaného časového razítka (vyhláška o ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu)

213/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 645/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění vyhlášky č. 192/2009 Sb.

**Částka 76
rozeslána dne 25. června 2012**

214/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 21. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění vyhlášky č. 43/2006 Sb.

215/2012 Sb.

Účinnost od: 28. června 2012 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2012 o odborné způsobilosti pro distribuci některých produktů na finančním trhu

**Částka 79
rozeslána dne 26. června 2012**

222/2012 Sb.

Účinnost od: 26. června 2012

ZÁKON ze dne 20. června 2012, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

223/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. června 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, ve znění pozdějších předpisů

**Částka 77
rozeslána dne 29. června 2012**

216/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 19. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správních úřadů k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy

217/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 18. června 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

218/2012 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 20. června 2012 o vydání cenového rozhodnutí

219/2012 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 20. června 2012 o celkovém množství elektřiny a plynu spotřebovaném v České republice v roce 2011

220/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 15. května 2012 sp. zn. Pl. ÚS 17/11 ve věci návrhu na zrušení § 7a až 7i, části § 8 zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, článku II bodu 2 přechodných ustanovení zákona č. 402/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů,

a některé další zákony, některých ustanovení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a článku II bodu 2 zákona č. 346/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

**Částka 78
rozeslána dne 29. června 2012**

221/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2013

ZÁKON ze dne 5. června 2012, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

**Částka 80
rozeslána dne 29. června 2012**

224/2012 Sb.

Účinnost od: 29. června 2012

ROZHODNUTÍ PREZIDENTA REPUBLIKY ze dne 27. června 2012 o vyhlášení voleb do Senátu Parlamentu České republiky a o vyhlášení voleb do zastupitelstev krajů

225/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

226/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 327/2006 Sb., kterou se stanoví charakteristiky přiměřených požadavků na připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti a na přístup v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě a podmínky přístupu k internetu v rámci univerzální služby

227/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 162/2005 Sb., o stanovení parametrů kvality univerzální služby a jejich mezních hodnot

228/2012 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012 o stanove-

pevné základy vysoké cíle

- Bankovníctví a finance
- Insolvence a finanční restrukturalizace
- Fúze a akvizice
- Korporátní právo
- Nemovitosti
- Soudní spory

dynamický vztah s klientem

osobní a aktivní přístup

efektivní řešení

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.
Palác Archa, Na Poříčí 1046/24
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 774 000
Fax: +420 221 774 555

office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

MALÁ KANCELÁŘ S VELKOU VIZÍ

Služby v pracovněprávní oblasti

Pro klienty Randl Partners jsme vytvořili **kompletní zázemí v pracovněprávní oblasti**, od běžného poradenství a přípravy veškerých dokumentů, přes akutní telefonické a emailové rady až po publikaci HR News a organizaci HR Exchange Meetingů.

Členství v prestižní pracovněprávní alianci Ius Laboris nám dodává potřebný mezinárodní přesah a praxi.

“Tým má velmi dobrou znalost českého pracovního práva a věnuje zvláštní pozornost obchodním aspektům poskytnuté rady. Právníci skvěle spolupracují jako celek a mají dobré vyjednávací schopnosti.”

Chambers Europe 2011

Služby v obchodněprávní oblasti

Obchodní právo se zaměřením na **právo obchodních společností a závazkové právo** je jednou z hlavních specializací Randl Partners. Náš obchodněprávní tým však poskytuje i poradenství v souvisejících oblastech, jako je např. soutěžní právo, právo duševního vlastnictví, administrativní právo, právo nemovitostí, telekomunikační právo, PPP (public private partnerships) či finanční právo.

Naši klienti mohou vždy očekávat vysoce **individuální přístup** k jejich záležitostem.

Dlouholetá praxe a hluboké znalosti obchodního práva, zajištěné specializací všech členů obchodněprávního týmu na obchodní právo a s ním související oblasti, jsou zárukou profesionality veškerých našich služeb.

v oboru
Pracovní právo

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Česká republika
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
Email: office@randls.com
Web: www.randls.com

ní kritérií pro posuzování, zda má více subjektů společnou významnou tržní sílu na relevantním trhu elektronických komunikací

Částka 81 rozeslána dne 4. července 2012

229/2012 Sb.

Účinnost od: 4. července 2012

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. června 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojní zařízení, ve znění nařízení vlády č. 170/2011 Sb.

230/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 25. června 2012, kterou se stanoví podrobnosti vymezení předmětu veřejné zakázky na stavební práce a rozsah soupisu stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr

231/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 25. června 2012, kterou se stanoví obchodní podmínky pro veřejné zakázky na stavební práce

232/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 25. června 2012 o podrobnostech rozsahu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky a odůvodnění veřejné zakázky

233/2012 Sb.

Účinnost od: 4. července 2012

VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 152/2000 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

234/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 24. dubna 2012 sp. zn. Pl. ÚS 23/11 ve věci návrhu na zrušení § 171 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 427/2010 Sb., respektive na vyslovení protiústavnosti § 171 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění do 31. 12. 2010

Částka 82 rozeslána dne 4. července 2012

235/2012 Sb.

Účinnost od: 4. července 2012

ÚSTAVNÍ ZÁKON ze dne 14. června 2012 o změnách státních hranic s Rakouskou republikou

236/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

ZÁKON ze dne 13. června 2012, kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 109/2009 Sb.

237/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

ZÁKON ze dne 13. června 2012, kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

238/2012 Sb.

Účinnost od: 4. července 2012

ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

239/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012 s výjimkou

ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

240/2012 Sb.

Účinnost od: 3. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012, kterou se provádí zákon o zdravotnické záchranné službě

241/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2012 o stanovení náležitostí technicko-organizačních pravidel k zabezpečení bezpečnosti a integrity veřejné komunikační sítě a interoperability veřejně dostupných služeb elektronických komunikací za krizových stavů

242/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2012 o stanovení rozsahu a formy předávané informace o narušení bezpečnosti a ztrátě integrity sítě

Částka 83 rozeslána dne 13. července 2012

243/2012 Sb.

Účinnost od: 19. ledna 2013

VYHLÁŠKA ze dne 29. června 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů, ve znění pozdějších předpisů

244/2012 Sb.

Účinnost od: 31. října 2012

VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2012, kterou se

mění vyhláška č. 448/2009 Sb., o stanovení hygienických požadavků na kosmetické prostředky, ve znění pozdějších předpisů

245/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 15. května 2012 sp. zn. Pl. ÚS 23/09 ve věci návrhu na zrušení § 34 odst. 3 a 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

Částka 84 rozeslána dne 13. července 2012

246/2012 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2013

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 13. června 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů

247/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 29. června 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

248/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 29. června 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 85 rozeslána dne 17. července 2012

249/2012 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 9. července 2012, kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů

250/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 21. června 2012 o vydání cenového rozhodnutí 2/12-FAR, kterým se stanoví seznam zdravotnických prostředků s deregulovanými cenami výrobce

251/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 21. června 2012 o vydání cenového předpisu 3/2012/FAR o regulaci cen zdravotnických prostředků

252/2012 Sb.
SDĚLENÍ Státní volební komise ze dne 16. července 2012 o vyhlášení a uveřejnění celkových výsledků nových voleb do zastupitelstev obcí konaných dne 14. července 2012

Částka 86 rozeslána dne 19. července 2012

253/2012 Sb.
Účinnost od: 1. listopadu 2012
ZÁKON ze dne 13. června 2012, kterým se mění zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů

254/2012 Sb.
Účinnost od: 3. srpna 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

255/2012 Sb.
Účinnost od: 1. ledna 2014
ZÁKON ze dne 14. června 2012 o kontrole (kontrolní řád)

Částka 87 rozeslána dne 23. července 2012

256/2012 Sb.
Účinnost od: 1. září 2012 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 29. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění vyhlášky č. 454/2006 Sb.

257/2012 Sb.
Účinnost od: 1. září 2012 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 12. července 2012 o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů

Částka 88 rozeslána dne 26. července 2012

258/2012 Sb.
Účinnost od: 1. srpna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 245/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společně organizace trhu s vínem, ve znění pozdějších předpisů

259/2012 Sb.
Účinnost od: 1. srpna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 20. července 2012 o podrobnostech výkonu spisové služby

260/2012 Sb.
Účinnost od: 1. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 16. července 2012 o zrušení vyhlášky č. 447/2004 Sb., o požadavcích na množství a druhy látek určených k aromatizaci potravin, podmínky jejich použití, požadavky na jejich zdravotní nezávadnost a podmínky použití chininu a kofeinu

261/2012 Sb.
SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 3. července 2012 o vydání Cenového předpisu 2/2012/DZP o regulaci cen zdravotní péče, stanovení maximálních cen zdravotní péče zubních lékařů hrazené z veřejného zdravotního pojištění a specifických zdravotních výkonů

Částka 89 rozeslána dne 27. července 2012

262/2012 Sb.
Účinnost od: 1. srpna 2012 s výjimkou
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. července 2012 o stanovení zranitelných oblastí a akčním programem

263/2012 Sb.
Účinnost od: 1. srpna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů

264/2012 Sb.
Účinnost od: 1. srpna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, ve znění nařízení vlády č. 369/2010 Sb.

Částka 90 rozeslána dne 31. července 2012

265/2012 Sb.
Účinnost od: 1. září 2012
VYHLÁŠKA ze dne 20. července 2012, kterou se mění vyhláška č. 55/1996 Sb., o požadavcích k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí, ve znění pozdějších předpisů

266/2012 Sb.
SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 20. července 2012 o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstva obce

Částka 91 rozeslána dne 3. srpna 2012

267/2012 Sb.
Účinnost od: 1. října 2012
VYHLÁŠKA ze dne 27. července 2012 o stano-

vení Indikačního seznamu pro lázeňskou léčebně rehabilitační péči o dospělé, děti a dorost

Částka 92 rozeslána dne 8. srpna 2012

268/2012 Sb.
Účinnost od: 23. srpna 2012
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 284/2011 Sb., o podmínkách poskytnutí a použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou úvěru na podporu výstavby nájemních bytů na území České republiky

269/2012 Sb.
Účinnost od: 23. srpna 2012 s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 26. července 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 522/2006 Sb., o státním odborném dozoru a kontrolách v silniční dopravě, ve znění vyhlášky č. 39/2010 Sb.

270/2012 Sb.
SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 27. července 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 93 rozeslána dne 9. srpna 2012

271/2012 Sb.
Účinnost od: 24. srpna 2012
VYHLÁŠKA ze dne 3. srpna 2012 o stanovení seznamu nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, nelékařského zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, obsahu lékařských prohlídek a náležitostí lékařského posudku (vyhláška o zdravotní způsobilosti zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka)

272/2012 Sb.
SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. srpna 2012 o uložení Kolektivní smlouvy vyššího stupně a Dodatku č. 2 ke Kolektivní smlouvě vyššího stupně

Částka 94 rozeslána dne 22. srpna 2012

273/2012 Sb.
Účinnost od: 1. října 2012
ZÁKON ze dne 18. července 2012, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisej-

Salans Award for Excellence

At Salans we see in every challenge an opportunity for success.

We like going beyond boundaries. That's why we've been named:

- Law Firm of the Year 2011: Central Europe by The Lawyer
- European Law Firm of the Year 2010 by The Lawyer
- Law Firm of the Year 2009, 2010 and 2011 for Real Estate by epravo.cz.

Our difference lies in how closely we get to know you.

We understand your business and deliver solutions which embrace your vision.

Thank you for your trust.

Salans – A different approach

Platněřská 4

Praha 1

110 00

T: +420 236 082 111

F: +420 236 082 999

prague@salans.com

www.salans.com

SALANS

A different approach

cích zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

274/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

ZÁKON ze dne 18. července 2012, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Částka 95 rozeslána dne 22. srpna 2012

275/2012 Sb.

Účinnost od: 1. října 2012 s výjimkou

ZÁKON ze dne 18. července 2012 o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky)

Částka 96 rozeslána dne 22. srpna 2012

276/2012 Sb.

Účinnost od: 6. září 2012

ZÁKON ze dne 18. července 2012, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

277/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 13. srpna 2012 o zkouškách a odměně mediátora

Částka 97 rozeslána dne 27. srpna 2012

278/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 21. srpna 2012, kterou se mění vyhláška č. 220/2007 Sb., kterou se pro školy a školská zařízení zřizované Ministerstvem obrany provádějí některá ustanovení školského zákona, ve znění vyhlášky č. 425/2008 Sb.

279/2012 Sb.

Účinnost od: 31. srpna 2012

VYHLÁŠKA ze dne 17. srpna 2012, kterou se mění vyhláška č. 74/2005 Sb., o zájmovém vzdělávání, ve znění vyhlášky č. 109/2011 Sb.

280/2012 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitřní věci ze dne 15. srpna 2012 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 98 rozeslána dne 30. srpna 2012

281/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 21. srpna 2012 o podílu jednotlivých obcí na stanovených procentních částech celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty a daní z příjmů

Částka 99 rozeslána dne 30. srpna 2012

282/2012 Sb.

Účinnost od: 15. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 21. srpna 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 328/2000 Sb., o způsobu zhotovení některých druhů hotově baleného zboží, jehož množství se vyjadřuje v jednotkách hmotnosti nebo objemu, ve znění vyhlášky č. 404/2008 Sb.

283/2012 Sb.

Účinnost od: 3. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 16. srpna 2012, kterou se mění vyhláška č. 111/1993 Sb., o vydání mincí po 20 Kč vzoru 1993, o ukončení platnosti bankovek po 20 Kčs a po 50 Kčs a jejich výměně

284/2012 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 24. července 2012 sp. zn. Pl. ÚS 34/10 ve věci návrhu na vyslovení protiústavnosti části III hlavy II dílu 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 303/2011 Sb.

Částka 101 rozeslána dne 31. srpna 2012

288/2012 Sb.

Účinnost od: 1. září 2012

VYHLÁŠKA ze dne 23. srpna 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů ●

Přehled **nastávajících účinností** předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 1. června 2012 nabývají účinnosti

115/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

119/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
Pozn.: s výjimkou

123/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. března 2012 o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

131/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 12. dubna 2012, kterou se mění vyhláška č. 217/2010 Sb., o stanovení kvalifikačních předpokladů pro služební zařazení vojáků z povolání

133/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2012 o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách a náležitostech profilu zadavatele

134/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2012 o stanovení rozsahu položkového vyúčtování ceny

135/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2012 o stanovení rozsahu vyúčtování ceny podle druhu služby

143/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. března 2012 o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do povrchových vod

175/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. května 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění pozdějších předpisů

Pozn.: s výjimkou

176/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. května 2012 o povolání vojáků v činné službě k plnění úkolů Policie České republiky v období od 1. června 2012 do 30. června 2015

177/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. května 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečování ubytování vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

178/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2012, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků

Dne 12. června 2012 nabývají účinnosti

191/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012 o evropské občanské iniciativě

Dne 13. června 2012 nabývají účinnosti

196/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 4. května 2012, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

197/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 4. května 2012, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

Dne 14. června 2012 nabývají účinnosti

162/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2012 o tvorbě názvu nebezpečné látky v označení nebezpečné směsi

163/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2012 o zásadách správné laboratorní praxe

170/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Dne 15. června 2012 nabývají účinnosti

200/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 247/2001 Sb., o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany, ve znění vyhlášky č. 226/2005 Sb.

203/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 424/2011 Sb., o vzoru, náležitostech a provedení karty sociálních systémů, vzoru, náležitostech a provedení potvrzení o ztrátě, odcizení, poškození nebo zničení karty sociálních systémů a vzoru Standardizovaného záznamu sociálního pracovníka

Dne 20. června 2012 nabývají účinnosti

209/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. června 2012 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 100. výročí narození Kamila Lhotáka

Dne 26. června 2012 nabývají účinnosti

197/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

222/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 20. června 2012, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 28. června 2012 nabývají účinnosti

427/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o doplňkovém

penzijním spoření

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

215/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2012 o odborné způsobilosti pro distribuci některých produktů na finančním trhu

Pozn.: s výjimkou

Dne 29. června 2012 nabývají účinnosti

173/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů

224/2012 Sb.

ROZHODNUTÍ PREZIDENTA REPUBLIKY ze dne 27. června 2012 o vyhlášení voleb do Senátu Parlamentu České republiky a o vyhlášení voleb do zastupitelstev krajů

Dne 30. června 2012 nabývají účinnosti

248/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Pozn.: s výjimkou

341/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

169/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

210/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012 o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem

Dne 1. července 2012 nabývají účinnosti

424/2010 Sb.

ZÁKON ze dne 8. prosince 2010, kterým se

mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

254/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

371/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

437/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. prosince 2011, kterou se mění vyhláška č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech), ve znění vyhlášky č. 434/2010 Sb.
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

120/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 14. března 2012, kterým se mění zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů

142/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 11. dubna 2012 o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů

154/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Červené blato a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

155/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Mohelenská hadcová step a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

156/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní památky Medník a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

157/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní rezervace Rolavská vrchovina a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

158/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012 o vyhlášení Národní přírodní památky Jestřebské slatiny a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

159/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. května 2012, kterou se zrušují některé právní předpisy o vyhlášení zvláště chráněných území

161/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů

167/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

172/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

174/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 2. května 2012, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

187/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 123/2007 Sb., o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, ve znění pozdějších předpisů

195/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění vyhlášky č. 225/2009 Sb.

199/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 2. května 2012, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991

Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: s výjimkou

204/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o technických požadavcích pro pověření referenční laboratoře

206/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky

207/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2012 o profesionálních zařízeních pro aplikaci přípravků a o změně vyhlášky č. 384/2011 Sb., o technických zařízeních a o označování dřevěného obalového materiálu a o změně vyhlášky č. 334/2004 Sb., o mechanizačních prostředcích na ochranu rostlin

211/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 61/2007 Sb., kterou se stanoví podrobnosti značkování a barvení vybraných minerálních olejů a značkování některých dalších minerálních olejů

212/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012 o struktuře údajů, na základě kterých je možné jednoznačně identifikovat podepisující osobu, a postupech pro ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu, elektronické značky, kvalifikovaného certifikátu, kvalifikovaného systémového certifikátu a kvalifikovaného časového razítka (vyhláška o ověřování platnosti zaručeného elektronického podpisu)

213/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 645/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění vyhlášky č. 192/2009 Sb.

214/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění vyhlášky č. 43/2006 Sb.

216/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správních územních úřadů k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy

223/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. června 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, ve znění pozdějších předpisů

225/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

226/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 327/2006 Sb., kterou se stanoví charakteristiky přiměřených požadavků na připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti a na přístup v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě a podmínky přístupu k internetu v rámci univerzální služby

227/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 162/2005 Sb., o stanovení parametrů kvality univerzální služby a jejich mezních hodnot

228/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012 o stanovení kritérií pro posuzování, zda má více subjektů společnou významnou tržní sílu na relevantním trhu elektronických komunikací

Dne 4. července 2012 nabývají účinnosti

208/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. dubna 2012 o vyhlášení evropsky významných lokalit zařazených do evropského seznamu

229/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. června 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojní zařízení, ve znění nařízení vlády č. 170/2011 Sb.

233/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 152/2000 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

235/2012 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON ze dne 14. června 2012 o změnách státních hranic s Rakouskou republikou

238/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

Dne 12. července 2012 nabývají účinnosti

192/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

194/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. května 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 596/2006 Sb., kterým se stanoví přípustná míra veřejné podpory v regionech soudržnosti České republiky

Dne 23. července 2012 nabývají účinnosti

256/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. června 2012, kterou se mění vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění vyhlášky č. 454/2006 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

Dne 1. srpna 2012 nabývají účinnosti

168/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 25. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů

171/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů

172/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 26. dubna 2012, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb.,

o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů
Pozn.: s výjimkou

182/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2012, kterou se mění vyhláška č. 333/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro mlýnské obilné výrobky, těstoviny, pekařské výrobky a cukrářské výrobky a těsta, ve znění pozdějších předpisů

236/2012 Sb.

ZÁKON ze dne 13. června 2012, kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 109/2009 Sb.

241/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2012 o stanovení náležitostí technicko-organizačních pravidel k zabezpečení bezpečnosti a integrity veřejné komunikační sítě a interoperability veřejně dostupných služeb elektronických komunikací za krizových stavů

242/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2012 o stanovení rozsahu a formy předávané informace o narušení bezpečnosti a ztrátě integrity sítě

249/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. července 2012, kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů

258/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 245/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhu s vínem, ve znění pozdějších předpisů

259/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. července 2012 o podrobnostech výkonu spisové služby

260/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. července 2012 o zrušení vyhlášky č. 447/2004 Sb., o požadavcích na množství a druhy látek určených k aromatizaci potravin, podmínky jejich použití, požadavky na jejich zdravotní nezávadnost a podmínky použití chininu a kofeinu

Právníci **ROWAN LEGAL** jsou autory

- **Komentář k zákonu o veřejných zakázkách**
- **Přehled judikatury ve věcech veřejných zakázek**
- **Softwarové právo**
- **Kapitola za Českou republiku v ICCA Handbook on Commercial Arbitration**

v kategorii

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

www.rowanlegal.com

PwC Legal

Nacházíme řešení

pwc

PwC Legal realizuje transakce a projekty ve více než 80 jurisdikcích, kde také využívá synergií se sítí PwC. To nám umožňuje poskytovat klientům praktické a obchodně orientované řešení na špičkové odborné úrovni a zajišťovat maximální úroveň právních a navazujících poradenských, daňových a auditorských služeb.

www.pwclegal.cz

© 2012 PricewaterhouseCoopers Legal s.r.o., advokátní kancelář. Všechna práva vyhrazena. V tomto dokumentu, "PwC" označuje společnost PricewaterhouseCoopers Legal s.r.o., advokátní kancelář, která je členem sítě společností PricewaterhouseCoopers International Limited, z nichž každá je samostatným a nezávislým právním subjektem.

262/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. července 2012 o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu
Pozn.: s výjimkou

263/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů

264/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 4. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, ve znění nařízení vlády č. 369/2010 Sb.

Dne 3. srpna 2012 nabývají účinnosti

240/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. června 2012, kterou se provádí zákon o zdravotnické záchranné službě

254/2012 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 14. června 2012, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Dne 23. srpna 2012 nabývají účinnosti

268/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 19. července 2012, kterým se mění nařízení vlády č. 284/2011 Sb., o podmínkách poskytnutí a použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou úvěru na podporu výstavby nájemních bytů na území České republiky

269/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. července 2012, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 522/2006 Sb., o státním odborném dozoru a kontrolách v silniční dopravě, ve znění vyhlášky č. 39/2010 Sb.

Pozn.: s výjimkou

Dne 24. srpna 2012 nabývají účinnosti

271/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. srpna 2012 o stanovení seznamu nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, nelékařského zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, obsahu lékařských prohlídek a náležitostí lékařského posudku (vyhláška o zdravotní způsobilosti zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka)

Dne 31. srpna 2012 nabývají účinnosti

279/2012 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. srpna 2012, kterou se mění vyhláška č. 74/2005 Sb., o zájmovém vzdělávání, ve znění vyhlášky č. 109/2011 Sb. ●

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, **jež se ruší**

Dne 1. června 2012 se ruší

366/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva dopravy a spojů ze dne 20. prosince 1999 o způsobu prokázání finanční způsobilosti dopravcem

97/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva dopravy a spojů ze dne 7. března 2001, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 366/1999 Sb., o způsobu prokázání finanční způsobilosti dopravcem

470/2001 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva zemědělství ze dne 14. prosince 2001, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků

293/2002 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva životního prostředí

ze dne 14. června 2002 o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

333/2003 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. září 2003, kterou se mění vyhláška č. 470/2001 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků

32/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. ledna 2005, kterou se mění vyhláška č. 366/1999 Sb., o způsobu prokázání finanční způsobilosti dopravcem, ve znění vyhlášky č. 97/2001 Sb.

110/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. března 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 293/2002 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

267/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. června 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 470/2001 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, ve znění vyhlášky č. 333/2003 Sb.

339/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. listopadu 2010 o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách

Dne 30. června 2012 se ruší

332/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. září 2009 o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona

č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. července 2012 se ruší

333/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2004 o odborné způsobilosti na úseku rostlinolékařské péče

334/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. května 2004 o mechanizačních prostředcích na ochranu rostlin

495/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. srpna 2004, kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů

496/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. července 2004 o elektronických podatelních

430/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. října 2005, kterou se stanoví kritéria pro posuzování, zda má více subjektů společnou významnou tržní sílu na relevantním trhu elektronických komunikací

147/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. května 2009, kterou se mění vyhláška č. 334/2004 Sb., o mechanizačních prostředcích na ochranu rostlin

381/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 29. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 333/2004 Sb., o odborné způsobilosti na úseku rostlinolékařské péče

Dne 4. července 2012 se ruší

92/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se stanoví způsob označování textilních výrobků údaji o složení materiálu

93/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 29. dubna 1999, kterou se stanoví postupy pro kvantitativní analýzu dvousložkových směsí textilních vláken

94/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 29. dubna 1999, kterou se stanoví postupy pro kvantitativní analýzu třísložkových směsí textilních vláken

9/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. prosince 2004, kterou se mění vyhláška č. 92/1999 Sb., kterou se stanoví způsob označování textilních výrobků údaji o složení materiálu

509/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 92/1999 Sb., kterou se stanoví způsob označování textilních výrobků údaji o složení materiálu, ve znění vyhlášky č. 9/2005 Sb.

510/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. listopadu 2006, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 93/1999 Sb., kterou se stanoví postupy pro kvantitativní analýzu dvousložkových směsí textilních vláken

317/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 92/1999 Sb., kterou se stanoví způsob označování textilních výrobků údaji o složení materiálu, ve znění pozdějších předpisů

318/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2007, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 93/1999 Sb., kterou se stanoví postupy pro kvantitativní analýzu dvousložkových směsí textilních vláken, ve znění vyhlášky č. 510/2006 Sb.

236/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 92/1999 Sb., kterou se stanoví způsob označování textilních výrobků údaji o složení materiálu, ve znění pozdějších předpisů

237/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 28. července 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 93/1999 Sb., kterou se stanoví postupy pro kvantitativní analýzu dvousložkových směsí textilních vláken, ve znění pozdějších předpisů

Dne 12. července 2012 se ruší

250/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. dubna 2004, kterou se stanoví sektory, v nichž nemohou být uděleny investiční pobídky

242/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. června 2005, kterou se stanoví vzor tiskopisu pro uplatnění záměru získat investiční pobídky

Dne 1. srpna 2012 se ruší

447/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. července 2004 o požadavcích na množství a druhy látek určených k aromatizaci potravin, podmínky jejich použití, požadavky na jejich zdravotní nezávadnost a podmínky použití chininu a kofeinu

207/2005 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. května 2005 o formě a obsahu plnění informační povinnosti k poskytnuté veřejné podpoře

191/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. června 2009 o podrobnostech výkonu spisové služby ●

Podobně jako příroda i my v Kubištová & Co věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase **obstát** a **rozvinout** se do nových, neočekávaných forem. Jen taková stojí v **základech tradic**. Jen taková budou **oceněna jako silná**. Advokátní kancelář **Kubištová & Co** je právní společností právě takových **spojení**.

Tel: +420 28385 2288

E-mail: barbora.doleckova@kubistovaco.cz

www.kubistovaco.cz

Tím správným směrem ve všech oblastech práva...

Je příjemné, když všechny věci v životě do sebe vzájemně zapadají tak, že ani nepostřehneme, že se dějí. Naším posláním je přinášet tento pocit v oblasti práva našim klientům. Vysoká odbornost a profesionalita, spolu se silným zázemím a rozsáhlou praxí jsou potom zárukou toho, že vše co děláme, jde tím správným směrem.

Zleva na fotografii: Dean Brabec, Jaromír Jágr, Kamil Ziegler, Jiří Šlégr, Jiří Zidek, Petr Bříza, Miroslav Jansta

CFO Club:

Sportovci v roli manažerů

Prázdninové setkání členů Klubu finančních ředitelů, které se uskutečnilo ve středu 15. srpna v prostorách AUREOLE Fusion Restaurant & Lounge v pražské City Tower, bylo věnováno českému sportu, jeho financování, perspektivám a možnostem dalšího rozvoje.

V diskusi, kterou moderoval Kamil Ziegler, viceprezident Rady Klubu finančních ředitelů a generální ředitel společnosti SAZKA sázková kancelář, vystoupili Petr Bříza, bývalý hokejový reprezentant, dnes zastupitel a předseda komise Rady hl. m. Prahy pro sport a tělovýchovu a předseda představenstva HC Sparta Praha, dále Miroslav Jansta, předseda ČSTV a České basketbalové federace, prezident klubu ČEZ Basketball Nymburk, advokát a společník Advokátní kanceláře Jansta, Kostka. Hostem panelu byli též Jiří Šlégr, bývalý hokejový reprezentant, dnes poslanec a člen představenstva klubu HC VERVA Litvínov, a Jiří Zidek, bývalý basketbalový reprezentant a první český hráč v NBA, dnes místopředseda České basketbalové federace a sportovní manažer a konzultant pro mezinárodní vztahy klubu ČEZ Basketball Nymburk. Na otázky členů Klubu odpovídal v závěrečné diskusi i další vzácný host Jaromír Jágr, čerstvá posila týmu Dallas Stars a majoritní vlastník klubu HC RYTIŘI KLADNO.

„Jak hodnotíte právě skončené olympijské hry v Londýně z pohledu jejich organizace a úspě-

chu českých sportovců?“, zeptal se v úvodu Kamil Ziegler. Podle Miroslava Jansty dosáhli čeští sportovci famózního výsledku. Ten je však důsledkem především talentu jednotlivců, jejich individuálního sebeobětování a podpory rodin, nikoliv výsledkem systému, který by sportovce podporoval. Připomněl, že medaile získali sportovci připravující se za podpory armády (pražská Dukla) či Ministerstva vnitra a několika svazů řízených „osvícenými předsedy“ spolupracujícími se zahraničím; jako příklad uvedl Český veslařský svaz vedený Jiřím Kejvalem. Atletika se pak drží také díky podpoře soukromých osob a špičkové trenérské školy Jana Železného. Petr Bříza měl z úspěchu českých sportovců také velkou radost, jen ho mrzí, jak rychle fanoušci ještě nedávno oslavované sportovce zatratí, a připomněl reakce na odstoupení zraněného desetibojaře Romana Šebrleho. Úžasné sportovní zážitky přinesla olympiáda také Jiřímu Šlégrovi. Kromě skvělých výkonů ocenil i vynikající organizaci stávající na velkém osobním nasazení tisíců britských dobrovolníků a úžasnou atmosféru vytvářenou desetitisíci fanoušky. Olympiáda se velmi líbila také Jiřímu Zídkovi. Účast české výpravy ohodnotil jako velmi úspěšnou, poznamenal však, že tyto úspěchy je nyní třeba přetavit do změny

systému, jinak v budoucnu dopadneme jako Rakousko, které z Londýna odjelo bez medaile.

„Jaká vlastnost získaná sportem je z vašeho pohledu nejdůležitější pro manažerskou práci?“ ptal se dále Kamil Ziegler. Podle Petra Břízy to je jednoznačně vytrvalost, schopnost překonávat problémy, vstávat po prohrách a znovu bojovat. Jiří Zidek k vytrvalosti doplnil i píli. Jak uvedl, on osobně přemírou talentu neoplýval, ale během univerzitních studií ve Spojených státech na sobě tvrdě pracoval, když trénoval až osm hodin denně, a díky tomu nakonec uspěl. Zdůraznil, jak důležitý je sport pro děti; učí je disciplíně, nutnosti efektivně využívat svůj čas, radovat se z výhry, unést prohru a v neposlední řadě také účtět k soupeři. Jiří Šlégr označil za velmi důležitou schopnost vytýčít si cíl a postupně se k němu přibližovat. S přínosem sportu k rozvoji schopnosti mladého sportovce organizovat si čas souhlasil také Miroslav Jansta. Právě tomu se naučil v dobách, kdy kromě studia na gymnáziu každý den trénoval basketbal, několikrát týdně volejbal, hodně četl, a přesto dokázal vše stihnout. Tuto dovednost ostatně využívá i dnes, kdy kromě své právní praxe vykonává také dobrovolnickou práci pro ČSTV.

Zásadním tématem bylo také financování a podpora sportu ze strany státu. Miroslav Jansta zde navázal na svůj úvodní příspěvek. Státní podpora sportu se počátkem devadesátých let zcela rozpadla a rozprodejem majetků

sportovních svazů vznikly škody v řádu nikoliv jednotek, ale desítek miliard, uvedl. Tristní bylo též působení ČSTV, který po mnoho let hospodařil s roční ztrátou zhruba 30 milionů, jež byla každoročně „lepena“ z příspěvků Sazky. Po krachu Sazky se však systém podpory sportu zhroutil a je třeba začít zcela jinak. Stát musí mít k podpoře sportu jasné stanovisko, musí se také změnit vztah sportovních klubů a městských či místních samospráv. Stát by měl dle jeho názoru financovat především sportování ve školách, sportovní infrastrukturu a trenéry a sportovní mládeže do dvaceti let. Ostatní, tedy sport dospělých, může zvládnout soukromý sektor.

Jiří Šlégr popsal současné schéma státního financování sportu. Přestože příspěvek na sport byl v minulém období navýšen o 800 milionů a dosáhl 3 miliard korun, stále chybí zhruba 1 až 1,5 miliardy. Velká část peněz jde dnes přímo obcím a často je otázkou, jak se tyto k podpoře sportu postaví. Starostové například často jen obtížně vysvětlují občanům, proč dát peníze právě do sportu, a ne například na opravu chodníků. Státní podpora sportu je dle slov Jiřího Šlégra ovšem zcela zásadní investicí. Pokud nedáme nyní peníze na sport, zaplatíme je za pár let. Tehdy už to ovšem budou výdaje na boj s kriminalitou, drogami a dalšími negativními společenskými jevy. S tím souhlasil i Jiří Zidek, který doplnil, že dle výsledku mezinárodní studie se každá finanční jednotka investovaná do sportu čtyřikrát vrátí na nižších nákladech na zdravotnictví.

Petr Bříza ve svém příspěvku mimo jiné popsal výsledky studie, jež zkoumala financování šesti pražských hokejových klubů. Jak uvedl, za možnost hrát v hokejovém klubu dnes rodiče ročně zaplatí zhruba 65 tisíc korun, a to je nad možností mnoha rodin, nejen sociálně slabších.

Na vystoupení panelistů navázala diskuse s dotazy členů CFO Clubu. Hovořilo se například o podpoře neolympijských sportů či vlivu financí, píle a talentu na úspěch sportovce. Panelisté také přidali svůj tip na počet medailí, které by mohli čeští sportovci získat na příští olympiádě v brazilském Riu.

Poté již následoval doprovodný program a raut ve stylu Latinské Ameriky. Členové CFO Clubu zhlédli taneční vystoupení v rytmu salsy, na programu byla též degustace argentinských vín a uruguayského hovězího masa.

Program letošních setkání členů CFO Clubu pokračoval 11. září odborným seminářem konaným v průběhu Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně pod názvem „Programy na podporu rozvoje podnikání a strategie konkurenceschopnosti České republiky“. Dean Brabec, prezident Klubu finančních ředitelů a Managing Partner CEE společnosti Arthur D. Little, také členy Klubu pozval na 3. ročník Prezidentského CFO golfového turnaje, který se uskuteční 12. září v Golf Parku Plzeň Dýšina. ●

Absolutním vítězem 3. ročníku Prezidentského CFO golfového turnaje se stal **Miroslav Holub**

Již 3. ročník Prezidentského CFO golfového turnaje se uskutečnil dne 12. září 2012 v prostředí golfového resortu Golf Park v Plzni. Turnaj byl zahájen za účasti významných osobností Klubu finančních ředitelů v 10 hod. cannon startem. Součástí doprovodného programu byla módní přehlídka luxusní sportovní značky BOGNER a italského spodního prádla značek GUESS a a DOLCE & GABBANA, kterou pořádala společnost Máša agency. Absolutním vítězem turnaje se stal pan Miroslav Holub, senior account manager společnosti RENOMIA, a. s.

Ceny do turnaje věnovali: Arthur D. Little, Havel, Holásek & Partners, dolphin consulting, Vysoká škola finanční a správní, GRADA Publishing, a Centrum individuální péče Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. ●

Zleva: Dean Brabec, prezident Klubu finančních ředitelů a Managing Partner CEE společnosti Arthur D. Little a výherce turnaje Miroslav Holub, senior account manager, RENOMIA, a. s.

Zleva: Ondřej Balík, jednatel, KREKOM s.r.o., Michal Mejstřík, Chairman of the Board, EEIP, a.s., Dean Brabec, prezident Klubu finančních ředitelů a Managing Partner CEE společnosti Arthur D. Little a Martin Herrmann, člen Rady Klubu finančních ředitelů, generální ředitel a předseda představenstva, RWE Transgas, a.s

BRNO V NEW YORKU

Město představilo na Manhattanu nejen vilu Tugendhat, ale i svůj potenciál pro business, vědu a výzkum

Česká národní budova (Bohemian National Hall) se 1. a 2. října stala místem, kde se sešli nejen američtí fanoušci kultury a architektury, ale i podnikatelé. Město Brno zde totiž ve spolupráci s Českým centrem a Generálním konzulátem České republiky uspořádalo prezentaci, jejímž cílem bylo posílit stávající vazby s americkými obchodními partnery a navázat další kontakty s případnými novými investory. V neposlední řadě pak moravská metropole chtěla ukázat i svůj výjimečný kulturní a architektonický genius loci a návaznost na kulturní a architektonické tradice, ilustrované vilou Tugendhat jako světoznámou perlou funkcionalismu.

Den první: vila Tugendhat s odbornou konferencí, vernisáží výstavy i zahraniční premiérou dokumentu

Význam vily Tugendhat, jež je od roku 2001 zapsána na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO, přesahuje hranice České republiky. Důkazem je nejen obrovský zájem veřejnosti o její prohlídku po náročném památkové obnově probíhající v letech 2010 – 2012, ale i návštěvnost výstavy o tomto funkcionalistickém skvostu. Výstava se setkala s obrovským úspěchem již v Chicagu (Crown Hall, Institute of Technology) i v Londýně (Royal Institute of British Architects) a nyní byla k vidění také v New Yorku. Vilu přihlásilo Brno i do prestižní mezinárodní soutěže World Monuments Fund/Knoll Modernism Prize. Vernisáží výstavy v České národní budově předcházela odborná konference s přednáškami o vile v kontextu světového funkcionalismu a moderní architektury, o historii, vývoji využití vily či o průběhu její památkové

zdroj: Studijní a dokumentační centrum Vily Tugendhat, 2012
fotograf: David Židlický

rehabilitace. Večer pak vyvrcholil zahraniční premiérou bezmála hodinového dokudramatu České televize Osud jménem Tugendhat. Dokumentární film režiséra Rudolfa Chudoby s hranými scénami sleduje osudy slavného domu ve třech liniích. První je příběhem rodiny vzdělaných a zámožných stavebníků Greta a Fritze Tugendhatových, který kopíruje historické drama 20. století. Druhý příběh se týká samotné vily, jejího autora (architekta Ludwiga Miese van der Rohe) a dobové umělecké atmosféry. Třetí realistická linie pozoruje dů-

NEW YORK | BRNO DAYS
/ OCT 1ST - 2ND 2012

slednou a detailní památkovou obnovu, díky níž získal tento architektonický klenot znovu svůj původní lesk.

zdroj: Studijní a dokumentační centrum
Vily Tugendhat, 2012
fotograf: David Židlický

Den druhý: podnikatelská mise

Další den Brno zaměřilo na prezentaci svého potenciálu, který má především ve znalostní ekonomice a v oborech špičkové vědy, jakými jsou například biomedicína či informační technologie. Právě ty mohou být pro případné americké investory velmi atraktivní. Proto v rámci odborné konference „Brno – město znalostní ekonomiky“ proběhly tři diskusní panely. Business panel I představil město jako atraktivní místo pro podnikání. Vedle zástupců města na něm vystoupili i představitelé agentury CzechInvest a společnosti Deloitte a CTP. Navazující vědecko-výzkumný panel představil mimo jiné konkrétní pro-

jekty, které jsou napojeny na USA nebo mají zájem o spolupráci s americkými partnery. Mezi prezentovanými projekty byly například Středoevropský technologický institut (CEI-TEC), brněnská centra excelence či Mezinárodní centrum klinického výzkumu (FNUSA-ICRC). To je budováno ve spolupráci s americkou Mayo Clinic, jejíž zástupce, Dr. Virend Somers, promluvil na konferenci jako čestný host. Konferenci zakončil Business panel II s prezentacemi představitelů Regionální hospodářské komory Brno a zástupců amerických i českých společností, které v Brně již řadu let úspěšně působí a mohou tak být pro firmy uvažující o vstupu do Brna dobrým příkladem: Honeywell, IBM, FEL, AVG, ModusLink, PSJ, Unistav či CERE Invest Edison Center. V závěrečném shrnutí konference pak vystoupil Weston Stacey, ředitel Americké

obchodní komory v České republice. Podnikatelská mise poskytla samozřejmě také řadu příležitostí pro networking.

Celá prezentace Brna se uskutečnila pod záštitou ministra zahraničních věcí ČR, velvyslance USA v ČR, velvyslance České republiky v USA, primátora města Brna a Svazu průmyslu a do-pravy ČR v těsné spolupráci s Generálním konzulátem ČR v New Yorku, Českým centrem New York a Americkou obchodní komorou v České republice. ●

První den byl věnován vile
Tugendhat, perle funkcionalismu.
zdroj: Studijní a dokumentační
centrum Vily Tugendhat, 2012
fotograf: David Židlický

V rámci druhého dne Brno představilo své
nejvýznamnější vědeckovýzkumné projekty
– mezi nimi např. Mezinárodní centrum
klinického výzkumu (FNUSA-ICRC).

Do zápolení v krocketu zasáhlo celkem 10 smíšených týmů, které soutěžily na střeše Galerie Harfa.

TURNAJ CELEBRIT V KROKETU POMOHL CENTRU KLOKÁNEK

Pražské obchodní centrum Galerie Harfa hostilo v září turnaj známých osobností v krocketu. Tato charitativní akce na podporu Fondu ohrožených dětí a jeho centra Klokánek měla nejen část sportovní, ale i výtvarnou.

Znamé herečky hrají krocket s dětmi z Klokánku a malují obrázky do dobročinné aukce.

Herci, zpěváci, režiséři a sportovci, kteří se turnaje Harfa Krokot zúčastnili, totiž do aukce věnovali své vlastnoručně namalované obrázky s tématem „naděje“. Všechny 29 obrázků bylo týden vystaveno v restauraci Culinary Aroma, aby vše vyvrcholilo dobročinnou aukcí, v níž byla prodána všechna výtvarná díla. Výtěžek z prodeje, 13866 korun, byl věnován Fondu ohrožených dětí na provoz centra Klokánek v Praze – Štěrboholích.

Děti z Klokánku se do turnaje osobnosti samy zapojily – ať už jako fanoušci nebo jako aktivní hráči. Šlo totiž o klání smíšených dvojic a trojic, kde jedním z účastníků byl vedle celebrity

nebo dvojice celebrit také obyvatel Klokánku. Do soutěže nakonec zasáhlo 10 smíšených týmů. Vítězství si odnesli režisér Vítek Karas s Adélkou Gabčovou, z druhého místa se radovala herečka Ilona Svobodová a houslista Ondřej Lébr spolu s malým Petrem Pražanem. Bronzovou příčku vybojovali herec Jan Štastný a Nikola Heráňová z Klokánku.

Turnaj svou osobní účastí podpořili a obrázky, vydražené v aukci, nakreslili mimo jiné bronzová česká olympijská střílnice Adéla Sýkorová, Miss 2004 a moderátorka Jana Doleželová, režisér Karel Janák, zpěvačka Lenka Dusilová, herečky Veronika Freimanová, Ilona Svobodová, Veronika Jeníková, Andrea Kerestešová, Tereza Voříšková, Klára Jandová, Jana

Bernášková, Markéta Frösslová a Ivana Jirešová, zpěvák Ondřej Ruml či herci Jan Štastný, Jiří Dvořák a Martin Stránský.

Klokánky jsou zařízení, v nichž žijí na přechodnou dobu děti, jež nemohou být ve své vlastní rodině. Cílem je umožnit dětem život v rodinné péči místo té ústavní. První Klokánek vznikl v roce 2000, v současné době je jich po celé zemi šestnáct s 320 místy pro děti různého věku. Od svého vzniku přijal Klokánek na tři tisíce dětí. Tato dobročinná aukce tak nejen přilákala širokou veřejnost, ale zároveň pomohla dětem, pro něž šťastné dětství není běžným standardem. ●

PŘEMÝŠLÍTE, JAKÉ DÁRKY NADĚLIT K VÁNOCŮM?

ORIGINÁLNÍ TIPY PRO ŽENY I MUŽE

Také každý rok zoufale přemýšlíte, jaké vybrat vánoční dárky, aby opravdu potěšily? Tatínek už ponožky nemá kam dávat a partnerku desátá lahvička stejného parfému zřejmě nepotěší... Být každý rok originální a zároveň pod stromečkem překvapit není totiž vůbec jednoduché. Pár nápaditých tipů pro muže i ženy se proto jistě hodí.

Tápeme nejen při výběru dárků pro nejbližší, o kterých víme mnoho a můžeme si proto dovolit drobně zariskovat, ale i při nákupu dárků pro obchodní partnery. Jejich zájmy a preference často dobře neznáme, a pak je správná volba opravdovým oříškem. Má-li se jednat o dar na úrovni, pak může být výběr opravdu těžký. Existují však dárky, které potěší a zá-

roveň jsou kvalitní a dostatečně originální. Inspiraci lze hledat například v sortimentu interiérového butiku À LA MAISON.

DÁRKY PRO MUŽE

Při použití dnešních moderních holicích strojků je riziko poranění zcela minimální. Holení nezabere víc než jen pár minut času, nepořádek také nevzniká... Když ale to klasické holení našich dědečků má tak neodolatelné kouzlo! Vůně holicí pěny, přesné tahy žiletkou... rituál, který můžete se sadou na holení od Arran Aromatics dopřát mužům i dnes.

Sada na holení – Pánský dárkový balíček z kolekce BAY CITRUS obsahuje štětku na holení, mýdlo na holení v dřevěné krabičce a voďu po holení, vše s vůní Bay Citrus, která v sobě snoubí kombinaci pačuli, muškátového oříšku, cedrového dřeva a citrusů, MOC v À LA MAISON: 1.400 Kč

Závěsné hodinky v nástěnné podobě potěší zejména milovníky retro stylu. Typický design, jen řetízek chybí. Vhodný dárek nejen pro dědečky.

Nástěnné hodiny, výrobce Lene Bjerre Design, průměr 35 cm, materiál kov, MOC v À LA MAISON: 4.200 Kč

Nejen Skoty, ale i nadšence saunování či veřejných plováren tímto dárkem určitě potěšíte. Froté kilt se hodí zejména do sauny, ale proč jej nevyužít také v domácím prostředí?

Kilt, výrobce Möve, materiál 80% bavlna, 20% len, velikost 48 – 56, MOC v Á LA MAISON: 1.600 Kč

Který muž by nechtěl být stylový a perfektně sladěný, když jde po práci sportovat do posilovny či si zaplavat do bazénu? Trendům vládnou retro a vintage styl a v tomto duchu se nese i originální kolekce značky Möve, se kterou bude každý muž „in“.

Ručník a osuška, výrobce Möve, materiál 100% bavlna, gramáž 530g/m², MOC v Á LA MAISON: ručník 50x100cm 500 Kč/ks, osuška 80x150cm 1.400 Kč/ks

župan, výrobce Möve, materiál 100% bavlna, délka 125cm, velikost 48 – 54, MOC v Á LA MAISON: 4.900 Kč

taška, výrobce Möve, materiál bavlna, kůže, rozměry 50x27x27 cm, MOC v Á LA MAISON: 4.850 Kč

DÁRKY PRO ŽENY

Pro ženy, které hodně cestují a chtějí mít své oblíbené klenoty stále u sebe, je ideálním dárkem šperkovnice na cesty. Díky unisex designu ji jistě ocení i muži, kteří si potrpí na hodinky a na cestách rádi střídají oblíbené kousky.

Cestovní pouzdro na šperky, výrobce Lene Bjerre Design, materiál umělá kůže, rozměr 9x10x6 cm, MOC v Á LA MAISON: 1.500 Kč

Ty, kdo se svými drahocennými poklady chtějí kochat, ale pro jistotu je mít zároveň pěkně schované, potěší průhledná klenotnice v retro designu.

Šperkovnice, výrobce Lene Bjerre Design, materiál kov a sklo, rozměr 11x11x11 cm, barva stříbrná nebo zlatá, MOC v Á LA MAISON: 1.550 Kč

Rozměr 18x13x8 cm, MOC v Á LA MAISON: 1.850 Kč

Ač je kosmetika oblíbeným vánočním evergreenem, vyplatí se najít originální kousky, které obdarovanou opravdu potěší. Třeba malý designový zásobník na parfémy, ideální do kabelky a na cesty. Pokud je navíc naplněn příjemnou netuctovou vůní, úspěch je zaručen. Parfémy značky Abahna splňují všechny parametry a jsou vyrobeny čistě z přírodních složek.

EDP, výrobce Abahna, čtyři druhy – mandarinka & sicilský bergamot, růže & kakost, bílý grep & may chang, plumérie & pomerančový květ, objem 10ml, MOC v Á LA MAISON: 500 Kč/ks

Po pantoflích pod stromečkem touží asi málokdo. Jsou-li však ozdobeny kamínky Swarovski, situace se radikálně obrací...

Domácí obuv s krystaly Swarovski, výrobce Möve, velikost 36 – 41, barva bílá nebo černá, MOC v Á LA MAISON: 1.200 Kč

kosmetická taštička, výrobce Möve, rozměr 20 x 12 cm, barva bílá nebo černá, MOC v Á LA MAISON: 560 Kč

ručník a osuška Swarovski, výrobce Möve, barva bílá nebo černá, materiál 100% bavlna, gramáž 540 g/m², MOC v Á LA MAISON: ručník 30x50 cm 480 Kč/ks, menší osuška 50x100 cm 950 Kč/ks, větší osuška 80x150 cm 1.600 Kč/ks

UNIVERZÁLNÍ DÁRKY

Některé dárky je možné mít v zásobě po celý rok a darovat je při různých příležitostech takřka komukoliv. Patří mezi ně například kvalitní vína, značková kuličková pera či bohaté dárkové koše. Pak ale hrozí, že se zařadíte do zástupu mnohých se stejným nápadem. Existují však takové dárky, které jsou univerzální a přitom neokoukané. V našich domácnostech se teprve zabydlují. Patří mezi ně třeba katalytické lampy a aroma difuzéry.

Katalytické lampy jsou známy od roku 1898, kdy francouzský lékárník vytvořil systém k dezinfekci vzduchu v nemocnicích. Prolínání vzduchu a tah katalytického hořáku zajistí, že jsou odstraněny jak vzdušné mikroorganismy, tak i zápach. Lampy vzduch nejen čistí, ale rozptylují do něj vonnou esenci. Ve dvacátých letech minulého století přišli designéři s nápadem vytvořit lampy nejen s užitnou, ale také s estetickou funkcí. Tak se katalytické lampy začaly dostávat do domácností.

Katalytická lampa Starry Night, výrobce Ashleigh & Burwood London, výška 16 cm, MOC v Á LA MAISON: 1.450 Kč

Aroma difuzéry potěší zejména milovníky vůní. Nabízejí se v nepřeberné škále. Lze je sladit s jakýmkoli interiérem, protože se vyrábějí v různých barvách a tvarech. Navíc seženete i speciální edice, které můžete věnovat například cestovatelům. Ty potěší například kolekce odkazující na čtyři nejčastěji navštěvované metropole Paříž, Londýn, Řím a New York.

Aroma difuzér Rome s vůní olivových listů a citrusů, Paris s vůní levandule a mimózy, New York s vůní ambry a pačuli, London s vůní čajových listků a bergamotu, výrobce Paddywax, objem 120 ml, MOC v Á LA MAISON: 790 Kč ●

KOTI BRANÍK: kvalitní bydlení ve finském stylu

Braník (podle původu názvu „opevněný vrch určený k obraně“) je vyhledávanou pražskou čtvrtí. Převážně vilová oblast se nachází na kopci podél pravého břehu Vltavy.

V lokalitě charakteristické dobrou dopravní dostupností, množstvím zeleně a kvalitní občanskou vybaveností je v dnešní době z důvodu velkého zájmu již poměrně složité nalézt kvalitní bydlení. Nabídku nově rozšiřuje původem finská společnost YIT Stavo svým rezidenčním projektem KOTI Braník, který staví v duchu nejlepších finských tradic a vysokých standardů.

KOTI Braník nabídne celkem 107 bytových jednotek rozmístěných v uzavřeném areálu čtyř domů. Byty v dispozicích od 1+kk až po 5+kk splní i velmi náročné požadavky na bydlení. Kromě klasických dispozic nabídne projekt také několik jednotek mezonetového typu se střešními zahradami a terasami. Podle finských tradic bude zhruba 10% bytů vybaveno saunou. Budoucí majitelé si mohou nejen volit z různých standardů vybavení, ale mají i příležitost nechat si od YIT vytvořit dispozici bytu šitou na míru jejich individuálním potřebám.

Uzavřený areál poskytne obyvatelům maximální soukromí a bezpečí. K dispozici bude nepřetržitě fungující recepce a ostraha, vstupy do objektu budou na čip. Do vnitrobloku, který vznikne spojením budov do uzavřeného obdélníkového půdorysu, budou umístěny předzahrádky majitelů přízemních bytů. Přístup do všech částí projektu bude bezbariérový.

Poloha v lokalitě Prahy 4 na rozhraní Braníka a Hodkoviček, v sousedství vilových čtvrtí a lesoparků skýtá bohaté možnosti relaxace a aktivního trávení volného času – na cyklostezce podél Vltavy, ve sportovním areálu v Braníku či třeba na golfu v blízkých Hodkovičkách. Městská část je charakteristická také kvalitní občanskou vybaveností. V blízkosti nechybí mateřská, základní ani střední škola, supermarket, restaurace, lékárna, banka či kulturní dům s městskou knihovnou. Do deseti minut jízdy autem je rovněž Tho-

mayerova nemocnice, další možnosti nákupů i sportovního vyžití. Spojení s centrem Prahy je bezproblémové jak autem, tak MHD.

Stejně jako většina ostatních projektů společnosti YIT Stavo bude i KOTI Braník postaven tak, aby byl co nejšetrnější k životnímu prostředí a zároveň přinášel ekonomické výhody pro své obyvatele, tedy jako úsporný bytový dům s průkazem energetické náročnosti budovy B.

Výstavba, která byla zahájena letos v létě, bude dokončena v zimě 2013. Noví majitelé se tak budou moci stěhovat následující jaro. Prodej bytů zajišťuje YIT prostřednictvím vlastního prodejního oddělení YIT Point. ●

Projekt Karlin Halls

vstupuje do druhé etapy

Nové sídlo Economia a.s. se blíží dokončení

Výstavba druhé části projektu **Karlin Halls** odstartovala v červenci letošního roku. Osmipodlažní novostavba v Praze 8 Karlíně, jejímž investorem je český podnikatel Zdeněk Bakala, zahrnuje 10 000 m² moderních kancelářských ploch a víceúčelový společenský sál o ploše 5 000 m². Současně vstupuje do finále již dříve zahájená první fáze tohoto projektu. Ta představuje přestavbu historické industriální haly Kotelárna. Budovu, s jejímž dokončením se počítá koncem října, obsadí vydavatelství Economia, které se nastěhuje po zařizení interiérů na začátku roku 2013.

Na projektu, jehož investice dosáhne 800 milionů Kč, se podílí pražský ateliér AED spolu s ateliérem slavného španělského architekta Ricarda Bofilla. Developerem je společnost Karlin Group. Dokončení druhé fáze je plánováno na únor 2014.

Projekt Karlin Halls vzniká v rychle rostoucí lokalitě Karlína v Praze 8, necelých pět minut chůze od stanice metra Křižíkova trasy B. V červenci letošního roku zahájila firma Průmstav výkopové práce pro druhou etapu projektu. V jejím rámci vyrůstá nová moderní budova nabízející šest podlaží kancelářských ploch třídy A umístěných nad multifunkčním společenským sálem o 5 000 m² a podzemním parkovištěm. Součástí projektu je i vybudování veřejného atria, které propojí historickou budovu bývalé kotlárný s novostavbou. S výstavbou plánovanou na září se začalo dokonce o něco dříve. „Mohli jsme začít dřív, protože jsme právoplatně stavební povolení získali už počátkem července. Následně proběhla jednání s vlastníky, zda chtějí čekat na předpronájem nebo začít spekulativně, a oni se rozhodli pro druhou možnost,“ říká Tomáš Kadeřábek z Tress Real Estate, který zastupuje investora Zdeňka Bakalu. Část nové stavby obsadí dvě společnosti z Bakala Group: LBM (Luxury Brand Management) s plochou 750–800 m², která dnes sídlí v budově Kotelna firmy Karlin Group, a společnost BXR Partners, která se přesune z Vladislavovy ulice v Praze 1. Jak doplnil Tomáš Kadeřábek, vyšší procento předpronájmů je užitečné i při jednání s bankami. Obě firmy zaujmou zhruba jedno podlaží, tzn. cca 1 800 m² plochy.

Výkopové práce a část základů mají být hotovy do konce roku 2012. „Vzniká při nich nejvíc nepořádku, a tak jsme rádi, že budou dokončeny dříve, než se do první z budov nastěhuje Economia.“ Což bylo spolu s dvěma novými nájemci i hlavním důvodem pro uspořádání startu novostavby. „Obě společnosti jsou vázány svými závazky – např. pro BXR Partners musíme mít prostory připravené dřív, než jim vyprší stávající nájemní smlouva.“ Termín dokončení Karlin Hall 2 je stanoven na únor 2014, kdy bude hotov i celý projekt včetně veřejného atria – otevřeného prostoru překlenutého pouze střešou historické Kotlárný, který propojí obě etapy. „S průběhem rekonstrukce Kotlárný jsme velmi spokojeni. Investor, stejně jako manager projektu i projektanti se co do zachování specifických prvků a změn, které nenaruší původní atmosféru haly, zcela shodli. Už brzy uvidíme výsledek. Něco podobného v Čechách nenajdete. Možná v Maďarsku, ale v menším měřítku. Myslím, že ty prostory jsou zcela unikátní a jsem sám zvědav, jak se lidem z Economie budou líbit. Zvolili jsme konzervativní přístup a zachovali jejich přirozený ráz. Splnili jsme i podmínky památkářů, takže všechno probíhá prakticky bez problémů. Vedle roste kompletně nová moderní stavba a vznikne tak příjemný kontrast mezi historickou a soudobou architekturou, které vnitřní atrium přirozeně propojí.“

První fáze Karlin Halls, rekonstrukce historické budovy Kotlárný, kam od ledna 2013 přesídlí vydavatelství Economia, se zatím blíží do finále. „Průčelí do Pernerovy ulice je už téměř hotové a intenzivně teď pracujeme na interiérech. Topení, větrání, chlazení, sanita, zdvojené podlahy nebo zastínění, to všechno je potřeba připravit do konce října. Držíme stanovený termín, kdy předáme prostory Economii pro vlastní zařízení a vybavení interiéru.“ To potrvá zhruba dva měsíce a od 1. ledna 2013 by měl být v budově zahájen běžný provoz. Economia a.s. zaujme většinu prostoru, asi 4 300 m². Zbývajících 15% – tzn. dvě jednotky, každá o 600 m² – budou podle Kadeřábka pronajaty zřejmě až po dokončení druhé fáze. Jsou přístupné z nového atria, které bude dokončeno současně s novostavbou. „Mohou tu být obchody, restaurace, kanceláře, nebo i zábava – jsou součástí původní budovy a mají tak specifickou atmosféru,“ dodává manager projektu.

Současně se chystá i náplň pro nový multifunkční sál. „Pracujeme na přípravě už v současné době, protože podobné prostory musí mít program daný zhruba s dvouletým předstihem, aby se kongresy či koncerty atd. stihly včas připravit, což zajišťujeme interně společně s týmem pana Bakaly. Je to celkem vzrušující pocit, být u toho“, uzavírá Tomáš Kadeřábek. ●

Památky UNESCO v Jihomoravském kraji v rukách odborníků

Jihomoravský kraj má řadu významných kulturně-historických objektů a architektonických památek všech stavebních slohů. Brněnská vila Tugendhat a Lednicko-valtický areál patří mezi ty nejvýznamnější, jejichž hodnoty byly potvrzeny zápisem do prestižního Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Zdroj: MCZL, z.s.p.o.

Areál státního zámku v Lednici se řadí mezi dlouhodobě nejoblíbenější a nejnavštěvovanější památky Jihomoravského kraje. Součástí tohoto komplexu jsou kromě zámku, minaretu a zámeckého parku i barokní konírny a jízdárny, které v současnosti procházejí rozsáhlou rekonstrukcí. Barokní stáje, které patří mezi nejstarší dochované stavby lednického areálu, těsně sousedí se zámkem. Ten prošel rekonstrukcí v uplynulých letech.

Celý projekt rekonstrukce je výjimečný tím, že je zaměřen nejen na vlastní obnovu barokní jízdárny a koníren v Lednici, ale současně i na jeho nové budoucí využití. Obnovou a „navrácením do života“ vznikne v regionu nové multifunkční kulturní a vzdělávací centrum. Součástí tohoto multifunkčního centra bude

několik expozic. Vznikne výuková expozice o Lednicko-valtickém areálu a jeho hodnotách, pro které byl jako druhá kulturní krajina na světě zapsán do Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Bude zde výuková expozice o trvale udržitelném hospodaření v krajině, interaktivní expozice pro děti a mládež a informační centrum o Lednicko-valtickém areálu a biosférické rezervaci Dolní Morava. Studenti Masarykovy univerzity a Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity využijí ke svému studiu i nový multifunkční sál a učebny, které vzniknou v novém multifunkčním centru. Obě univerzity jsou spolu s Jihomoravským krajem, obcí Lednice a Centrálnou cestovního ruchu – Jižní Morava členy sdružení, které tento projekt zaštiťuje.

Právě zájmové sdružení právnických osob „Multifunkční centrum zámek Lednice“, pod

vedením jejího předsedy RNDr. Libora Kabáta, starosty obce Lednice, dokázalo ve spolupráci s Jihomoravským krajem zajistit pro projekt „Zámecká jízdárna v Lednici – multifunkční centrum“ spolufinancování ze strukturálních fondů Evropské unie prostřednictvím Integrovaného operačního programu (IOP) „Vracíme památky do života“.

Sdružení se díky svému profesionálnímu přístupu k projektu rekonstrukce od počátku vyhnulo chybám, které provází mnoho podobných projektů čerpajících dotace ze strukturálních fondů EU. Například už samotné zadávání veřejné zakázky na rekonstrukci objektu zadalo renomované advokátní kanceláři MT Legal, která se na veřejné zakázky dlouhodobě specializuje a je jednou z nejdoporučovanějších firem v tomto oboru. I díky této spolupráci nenastalo to, co mnohé obdobné

Zdroj: Studijní a dokumentační centrum Vily Tugendhat, 2012
fotograf: David Židlický

veřejné zakázky provází – vlna námitek na neregulérnost veřejné zakázky po obdržení rozhodnutí o výběru nevhodnější nabídky.

Chyby v tendrech obecně velmi často vedou nejen ke zpoždění podobných projektů o mnoho měsíců, popř. zcela znemožní zahájení vlastní realizace. Dost často stojí i za snížením či přímo odebráním přidělené dotace, ať již z důvodu nesprávného zadání a administrace veřejné zakázky, tak například i z důvodu nesplnění časového harmonogramu rekonstrukce (projektu).

Dokončení rekonstrukce lednických barokních stájí a jízdrny je plánováno na podzim roku 2013 a vše nasvědčuje tomu, že Lednicko-valtický areál získá i díky obnově této národní kulturní památky další obdivovatele a stále návštěvníky.

Další architektonickou perlou Jihomoravského kraje, která je zapsána na Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO, je brněnská vila Tugendhat. Ta je bezesporu světoznámou perlou funkcionali-

smu. Rovněž tato památka UNESCO čekala na šanci na rekonstrukci dlouhou dobu. Díky původně nepřesnému zadání veřejné zakázky v roce 2004 následoval vleklý spor, který trval pět let, a rekonstrukce významné památky se dramaticky oddalovala. Až v roce 2009 zahájilo město v této kauze spolupráci s advokátní kanceláří MT Legal formou zpracování a administrací nové veřejné zakázky. Díky tomu se podařilo během pouhých dvou měsíců připravit kompletní zadávací podmínky pro nové transparentní zadávací řízení. Na jeho základě byl následně vybrán dodavatel stavebních prací a již v únoru 2010 se započalo s rekonstrukcí tohoto brněnského skvostu. V současnosti je již vila opět otevřena veřejnosti a svým návštěvníkům nabízí několik prohlídkových okruhů a patří mezi vyhledávané brněnské turistické cíle.

O tom, že architektonický význam vily Tugendhat přesahuje hranice České republiky, svědčí i návštěvnost výstavy o tomto funkcionalistickém skvostu. S obrovským úspěchem se setkala již v Chicagu, Londýně a aktuálně i v New Yorku, kde byla k vidění letos v říjnu.

Město Brno vilu přihlásilo i do prestižní mezinárodní soutěže World Monuments Fund/Knoll Modernism Prize.

Jihomoravský kraj jasně ukazuje, že mezi jeho priority patří nejen záchrana a uchování národního kulturního dědictví, ale i to, že se intenzivně věnuje současnému rozvoji tohoto nádherného kraje a využití jeho potenciálu po všech stránkách i do budoucna. ●

OSOBNÍ ROZVOJ[®]

magazín pro **skutečný život**

přináší exkluzivní rozhovory, návody a inspiraci pro život

v novém čísle najdete

Brian Tracy hovoří o tom, co mají společné úspěšní
Jan Mühlfeit odhalí, kdo mu dal nejlepší radu v životě

Bea Benková věří v sílu žen

Mark Dzirasa ví, jakou sílu má myšlenka

Ivo Toman má Abst'ák

Karel Janeček prozradí, kdy bude v Česku ráj

...a mnoho dalšího zajímavého čtení na 240 stranách pouze pro předplatitele

předplatné

WWW.OSOBNIROZVOJONLINE.CZ

Daňový řád a přeměny obchodních společností a družstev

V návaznosti na článek „K některým změnám v přeměnách obchodních společností od 1. 1. 2012“ publikovaný ve čtvrtletníku EPRAVO.CZ MAGAZINE 2/2012 bych se rád věnoval další právní normě, která má na přeměny obchodních společností nemalý dopad.

Komplexní poznání problematiky přeměn vyžaduje nejen znalost potřebných obchodně-právních předpisů, ale také poznatky z oblasti správy daní. Dojde-li v poměrně krátkém časovém sledu k radikální novelizaci právních norem upravujících jak samotné přeměny, tak také správu daní, stává se nalezení správného postupu v dané oblasti poměrně komplikované.

Postup správců daně a práva a povinnosti daňových subjektů při správě daní se s účinností od 1. ledna 2011 řídí zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen daňový řád). Ve zrušovacím ustanovení § 265 bodu 1 daňového řádu je pak uvedeno, že se ruší dosavadní zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen zákon o správě daní a poplatků), který upravoval práva a povinnosti v oblasti správy daní do 31. prosince 2010. Daňový řád tak představuje zcela nové koncepční řešení oblasti správy daní.

V dalším textu se zaměříme na základní aspekty v oblasti správy daní a jejich souvis-

lostí s problematikou přeměn, které v úpravě daňového řádu doznaly změny, v porovnání s právní úpravou zákona o správě daní a poplatků.

Pravděpodobně nejdůležitější změnou, kterou přinesl daňový řád v oblasti přeměn společností, je skutečnost popsaná v ustanovení § 238 odst. 1 daňového řádu, že již není

nutno žádat správce daně o vydání souhlasu s přeměnou. Původní právní úprava zakotvená v ustanovení § 35 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků uváděla, že se žádost o výmaz zanikající společnosti z obchodního rejstříku nebo zápis přeměny do obchodního rejstříku je nutno doložit také písemným souhlasem správce daně. Daňový řád ponechal nutnost žádat správce daně o souhlas s výma-

zem z obchodního rejstříku, přičemž se toto ustanovení vztahuje výhradně na daňový subjekt, který zaniká bez právního nástupce. Zánik daňového subjektu v rámci přeměn je však výhradně zánikem s právním nástupnictvím, a proto lze za použití argumentu a contrario dovodit, že se dané ustanovení nevztahuje na zánik společnosti v důsledku realizované přeměny.

V rámci přeměn přichází v úvahu řešení otázky týkající se registrační povinnosti. Registrační povinnost daňových subjektů upravoval zákon o správě daní a poplatků v ustanovení § 33 odst. 7. Daňový řád tuto problematiku řeší v ustanovení § 128 odst. 1, přičemž došlo ke zpřehlednění a zjednodušení dané úpravy. Daňový řád uvádí, že dojde-li ke změně údajů, které jsou povinně uváděny při registraci daňového subjektu, je daňový subjekt povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala. Obdobně se postupuje, dojde-li k zániku daňové povinnosti u některé z daní.

Dojde-li například při rozštěpení (§ 243 odst. 1 písm. a) zákona o přeměnách) k zániku zanikající společnosti, bude nástupnická společnost, na kterou přešlo jmění zanikající společnosti, povinna informovat správce daně o skutečnosti, že zanikající společnost zanikla. Tuto povinnost lze pro nástupnickou společnost dovodit za použití ustanovení § 240 odst. 1 a 4 daňového řádu.

Podobně však může při přeměně dojít také k situaci, že se změní sídlo nástupnické společnosti. Například půjde-li o fúzi sloučením (v souladu s ustanovením § 61 odst. 1 zákona o přeměnách), kdy nástupnická společnost převezme sídlo zanikající společnosti, tak v takovém případě dochází ke změně podmínek pro určení místní příslušnosti správce daně a dosavadně příslušný správce daně stanoví rozhodnutím datum, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně (§ 131 odst. 3 daňového řádu). Datum přechodu místní příslušnosti by mělo v případě přeměn vždy odpovídat datu zápisu přeměny do obchodního rejstříku, neboť tímto dnem dochází k právním účinkům přeměny.

Zkvalitnění právní úpravy doznal také institut přechodu daňové povinnosti, v zákoně o správě daní a poplatků upravený v ustanovení § 40 odst. 8. Daňový řád jednoznačně určuje, že v případě zániku právnické osoby, která má právního nástupce, přechází její daňová povinnost na tohoto právního nástupce (§ 240 odst. 1 daňového řádu). Přechodem daňové povinnosti se v souladu s ustanovením § 239 odst. 1 daňového řádu rozumí přechod práv a povinností původního daňového subjektu, a to jak v rovině nalézací (např. právo podat

dodatečné daňové tvrzení, povinnost uchovávat evidenci a doklady), tak také v rovině platební (např. povinnost uhradit vrácenou daň, právo na vrácení přeplatku). Obecně, nejde-li o případ přeměn, jsou jakékoliv dohody, podle nichž daňovou povinnost ponese místo daňového subjektu zcela nebo částečně jiná osoba, vůči správci daně neúčinné (§ 241 daňového řádu). Vychází se totiž z vrchnostenského postavení veřejné moci vůči daňovému subjektu, přičemž smluvním ujednáním mezi daňovými subjekty nelze měnit povinnost uloženou podle veřejného práva.

Daňový řád v ustanovení § 240 odst. 2 určuje, že v případě zániku daňového subjektu při rozdělení (tj. rozštěpení nebo odštěpení, a to v souladu s ustanovením § 243 odst. 1 zákona o přeměnách), přičemž není dostatečně jasné, v jakém rozsahu přechází na právního nástupce daňová povinnost, určí právní nástupnictví ohledně daňových povinností správce daně.

Každý právního nástupce ručí za splnění platební povinnosti, která přešla na jiného právního nástupce v souvislosti se zánikem právnické osoby rozdělením. Správce daně tak může daňový nedoplatek neúspěšně inkasovaný od jedné nástupnické společnosti vymáhat po kterémkoliv ručiteli, tedy po kterékoliv nástupnické společnosti a tato je povinna jej v plné výši uhradit.

V této souvislosti bylo také v případě rozštěpení, při kterém je zanikající společnost rozdělována na několik subjektů, doplněno mezi povinné náležitosti projektu přeměny také výslovné uvedení, na kterou z nástupnických společností přechází daňová povinnost zanikající společnosti (§ 250 odst. 1 písm. l) zákona o přeměnách).

Zaniká-li při přeměně právnická osoba, je její právního nástupce povinen podat řádné či dodatečné daňové tvrzení o její daňové povinnosti, a to za část zdaňovacího období ke dni jejího zániku, za kterou doposud nebylo podáno (§ 240 odst. 4 daňového řádu). Termín pro podání je nejpozději do konce měsíce následujícího po jejím zániku. Daňový řád rovněž výslovně uvádí, že daňová povinnost zaniklé právnické osoby přechází na jejího právního nástupce, přičemž tuto daňovou povinnost spravuje dosud příslušný správce daně (§ 240 odst. 4 a 7 daňového řádu).

Daňový řád přinesl také četné další změny, které se mohou v určitých případech dotýkat

i problematiky přeměn, nicméně jejich uplatnění již není tak časté. Přestože v průběhu dosavadní platnosti daňového řádu vyšlo k tomuto právnímu předpisu několik obsáhlých komentářů, lze konstatovat, že výše popsaná ustanovení náleží mezi tu skupinu ustanovení, na níž je z pohledu autorů komentovaného znění daňového řádu nahlíženo relativně konstantně.

Závěrem nezbyvá než stručně zrekapitulovat, že přijetí daňového řádu přineslo do oblasti přeměn zkvalitnění a zjednodušení postupů v souvislosti se správou daní, přičemž současně došlo také ke zvýšení právní jistoty daňových subjektů dotčených přeměn. ●

Ing. Lukáš Pěsna,
Senior Consultant

TPA Horwath Tax s.r.o.
Mánesova 28
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 826 311
Fax: +420 222 826 412
e-mail: tax@tpa-horwath.cz
www.tpa-horwath.cz

**O NOVÉ AUTO
SE MŮŽETE**

Flexileasing

by Europcar

STARAT, NEBO

SI HO JEN UŽÍVAT

**SVOBODA
VÝJÍMEČNOST
DOBRODRUŽSTVÍ
NEZÁVISLOST**

Flexileasing - vaše bezstarostná jízda

žádné starosti s vašimi vozy - vše řešíme za vás

žádné dlouhodobé závazky - maximální flexibilita

až 4x ročně nový vůz - váš komfort a bezpečí

nejnovější modely na trhu - vaše dokonalá image

Zavolejte ještě dnes a naši profesionálové vám vypracují analýzu optimalizace vašeho autoparku ZDARMA, nebo získajte 30% bonus z ceny na tři měsíce jako dárek **pro prvních 30 klientů.**

Volejte na: +420 224 829 243

www.flexileasing.cz

Štěpán Tvrdý: „Private Asset Management jako symbióza mezi klientem a správcem jeho majetku“

„Uložit peníze do banky a čekat, co se stane, je historií. Doba velí přemýšlet o svých aktivech, pracovat s nimi a zhodnocovat je“, říká v rozhovoru pro Epravo.cz Štěpán Tvrdý, ředitel společnosti NWD Private Asset Management, a.s.

„Úspěšná správa soukromého majetku si vyžaduje důvěryhodného a schopného partnera, který bude chtít jedině: Aby klientské portfolio bylo nastaveno co nejlépe a přinášelo trvalé zhodnocení.“, dodává.

Private Asset Management, tedy správa aktiv soukromých osob, je v mnoha zemích západní Evropy, USA či Švýcarsku již dlouho fungující segment. V České republice se tyto služby teprve rozvíjí a mezi společnostmi, které se na tuto oblast specializují, patří i NWD Private Asset Management, a.s. Ta si za bezmála deset let v Česku vybuodovala stabilní pozici a mezi její klienty patří i mnoho advokátů.

Pane řediteli, kdo je typickým klientem pro NWD Private Asset Management?

Cílíme na bonitní privátní klienty z řad managementu českých i mezinárodních společností, majitelů malých a středně velkých firem a kvalifikovaných investorů, dále na advokáty, auditory či lékaře. Naším cílem není obrovská masa zákazníků, ale vybraná náročnější a také movitější klientela, která požaduje individuální přístup a kvalitní správu majetku.

Správu majetku ale nabízí řada subjektů...

Máte pravdu, spousta firem či finančních poradců tuto službu nabízí a svou práci poskytnou svým klientům dokonce „zadarmo“. Jak ale asi všichni tuší, nic není v byznysu zadarmo a jednoduchým návodem, jak se rychle a velmi účinně zorientovat při hledání vhodného partnera pro správu aktiv, je jeho ekonomický motiv a zainteresovanost na výkonu portfolio jeho klienta. Velmi málo správců je totiž poháněno výkonovou odměnou, která by byla odvozena od výsledků portfolio, ale naopak výši provize, kterou obdrží od příslušné finanční instituce za to, že jejich produkt zprostředkují svému klientovi. Výkonová odměna ale motivuje a tlačí poradce či jeho tým hledat varianty, které jsou efektivní a dávají nejlepší poměr mezi výnosem, rizikem i náklady na pořízení (poplatky) a fungují v dlouhodobém horizontu. Tedy něco, co dává smysl jak poradci, tak především jeho klientovi.

Jak byste popsal své klienty z řad advokátů a právníků?

Spolupracujeme s mnoha advokáty a právníky. Tato skupina klientů pro nás představuje velmi významnou a zajímavou cílovou skupinou ze dvou důvodů. V porovnání s průměrnou populací převážně disponují vyššími finančními prostředky a jsou tedy finančně zájmovými klienty, kteří chtějí, aby jejich úspory dobře „pracovaly“.

A ten druhý důvod?

Právníci patří také k sofistikovanějším, finančně gramotnějším, zákazníkům. Tito zákazníci častěji ocení naši přidanou hodnotu a vyšší úroveň poradenství. Navíc advokáti mají velmi často zkušenosti z byznysu, a i když nejsou třeba zkušenými investory, obchodní spolupráce je s nimi snadnější a beze sporu plynulejší.

Proč by si měl klient vybrat právě „NWD Private Asset Management“?

Především proto, že platforma investičního zprostředkovatele představuje maximální stupeň ochrany zákazníka. Dle Zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu musíme pracovat s prostředky klienta na jeho účtech a jeho jménem, klient má tak své prostřed-

ky stále pod kontrolou a k dispozici na svých účtech. Investiční strategie NWD PAM je založena na diverzifikaci, tzn., využíváme investiční nástroje a produkty mnoha různých finančních institucí, bank, fondů a pojišťoven, čímž zásadním způsobem rozkládáme riziko. Prostředky klientů rozdělujeme vždy mezi více institucí, ale i mezi různé třídy aktiv, jako jsou akcie, různé typy dluhopisů, komodity, jako např. zlato, v neposlední řadě i do tzv. realitních fondů, které přináší stabilní výnosy či do garantovaných a specializovaných fondů pro kvalifikované investory. Cílem je maximálně ochránit majetek klientů před výkyvy na finančních trzích, poklesu sazeb, inflaci, ale i nastavit optimální míru likvidity, tedy dostupnosti finančních prostředků. Vyšší stupeň ochrany prostředků se, dle mého názoru, již nedá zajistit.

A navíc máte díky odměně z výnosu zájem, aby Váš zákazník vydělal.

Naším ekonomickým zájmem je stejný cíl, jako je cíl našich zákazníků. To je velmi zásadní rozdíl oproti velkému množství jiných společností z oblasti finančního poradenství. Takto nastavený byznys model nás motivuje k tomu, abychom hledali a předkládali nejlepší varianty, které se na trhu nacházejí a také, abychom se o zákazníka starali dlouhodobě. Často slyšíme od klientů jejich špatné zkušenosti s tím, jak se o ně starali, nebo spíše nestarali, jejich předchozí poradci či bankéři. Naším zájmem je kontinuálně udržovat aktiva klientů v co nejlepší kondici. Pokud totiž portfolio monitorujeme a naše práce přináší výsledky, přináší to kliento-

vi výnos a nám odměnu. V žertu říkávám, že velmi rád zákazníka každé čtvrtletí kontaktuji, protože nás čeká nejen řada administrativních úkonů a případná optimalizace portfolia, ale také výpočet příslušné odměny za uplynulé čtvrtletí.

Jakým způsobem u Vás probíhá výběr investičních nástrojů a složení klientských portfolií?

Toto strategické téma je prací Investičního výboru. Kromě mě jsou jeho členy odborníci s mnohaletou praxí a zkušenostmi na finančních trzích nejen v České republice, ale i v zahraničí, v jejichž životopisech se objevují jména největších bank a finančních institucí. Důležitou roli v zásadních rozhodnutích a změnách, které se týkají nastavení aktiv našich zákazníků, hraje Investiční stratég, pan Štefan Balgavý. Při naší práci využíváme pro monitoring a analýzy finančních instrumentů (převážně podílových fondů) systém Reuters, který nám pomáhá denně sledovat vývoj na finančních trzích a vyhodnocovat data o více než 463.000 podílových fondech po celém světě. Podle několika desítek kritérií porovnáváme výnosy v různých časových obdobích, dlouhodobost růstu, volatilitu výnosů, schopnost manažera fondu generovat pravidelné výnosy nad index, reputaci manažera fondu, relativní velikost fondu, rating fondu stanovený agenturou Lipper, dobu existence fondu a mnoho dalších parametrů. Nedílnou součástí našeho investičního procesu je princip „absolut return“, neboli snažit se generovat stabilní výnos nezávisle na chování trhů. Proto je pro nás další důležitou ak-

tivitou vyhledávání vhodných finančních nástrojů tzv. „all weather funds - do každého počasí“. Ty pracují tak, že nejsou vůbec nebo jen velmi málo ovlivněny výkyvy finančních trhů. Jsou to kromě různých hedgových fondů například fondy, které investují do aktiv, která přinášejí pravidelnou a stabilní rentu, či jejich výnos je nastaven na portfolio pojištých nástrojů a stability výnosů je dosaženo unikátním způsobem, vyplývajícím z predikovatelnosti průměrného věku populace.“

Shrnu-li to, vaše obchodní filozofie vás jednoduše vede k tomu, abyste se o aktiva klientů starali co nejlépe.

Ano, a právě proto považujeme tento obchodní koncept za dlouhodobě životaschopný vzhledem k jeho systémové jednoduchosti, transparentnosti a efektivnosti. Samotná realizace a management je však velmi náročnou disciplínou, která vyžaduje sklonbení vysokých nároků na technické znalosti v oblasti finanční matematiky, produktů, fundamentální a technické analýzy i dalších nároků spolu se schopností odolávat stresu, vyjednávat, porozumět prioritám klienta a v neposlední řadě být schopen vysvětlit v patřičné úrovni investiční strategii či výhody a nevýhody, spojené s investicí do příslušného finančního nástroje. Pro obě strany – jak pro investičního poradce, tak pro jeho klienta je to férová symbióza a podle našich očekávání je toto trend, kterým se bude v příštích letech ubírat stále více klientů při obhospodařování svého soukromého finančního majetku v České republice.

MOŽNOSTI SPRÁVY MAJETKU SOUKROMÝCH OSOB

NWD Private Asset Management, a.s. se specializuje na poradenství v oblasti investic fyzických osob

„Typický“ zákazník má většinu svých finančních aktiv soustředěnu na běžném nebo spořicí účtu případně termínovaném vkladu. Obvykle využívá běžné produkty finančních institucí, jako jsou stavební spoření, penzijní připojištění a různé formy pojištění produktů. Výnosnost takto uložených peněz většinou ani nepřevyšuje úroveň inflace a z dlouhodobého hlediska se hodnota jeho úspor reálně snižuje.

Poradenské služby jsou určeny i zákazníkům, kteří již do investičních nástrojů investovali dříve a v jejich portfoliu již figurují různé

centné papíry a podílové fondy. „V takových případech využíváme našeho unikátního know-how k vytvoření nejvhodnější varianty portfolia případně k revizi stávajících aktiv a nastavení optimálního poměru rizika a výnosu s ohledem na profil klienta, jeho cíle a požadavky, možnosti i aktuální situaci na trzích,“ dodává Štěpán Tvrďý.

Objem jednorázových investic začíná na půl milionu korun. „Jsme schopni zákazníkovi sestavit portfolio již v řádech stovek tisíc korun.“ říká Štěpán Tvrďý.

U objemů v řádech milionů korun už lze využívat nástroje pro kvalifikované investory. Klienti s majetkem přes deset milionů korun mají přístup prakticky ke všem dostupným instru-

mentům a strategiím jak v České republice, tak v zahraničí.

Další možnosti při tvorbě osobního majetku jsou pravidelné investice. „Jedná se o rostoucí cílovou skupinu, která začíná v České republice nabývat na významu,“ říká Štěpán Tvrďý a dodává: „Lidé si čím dál více uvědomují význam osobní zodpovědnosti při budování finančních rezerv a reálné šanci na zajištění pasivního příjmu v budoucnu. Jsme schopni vytvořit atraktivní schéma pro pravidelné investování již od 5 tisíc korun měsíčně. Nejpochetnější skupina zákazníků v tomto segmentu investuje v průměru mezi 10 až 50 tisíci korunami měsíčně a již v těchto objemech je možné položit významné základy osobního a rodinného majetku.“ ●

500 g
Fine Gold
999.9

12 důvodů proč investovat do zlata

Investiční zlato. Proč bych se o něj měl zajímat? Má patřit do mého portfolia? V posledních letech jsme svědky významného zhodnocování tohoto kovu. Informovaným a vzdělaným investorům bezesporu neunikla skutečnost, že zlato velmi stabilně v posledních 11 letech zhodnocuje. Právem se o něj zajímají a nakupují jej. Ještě před 11 lety se zlato prodávalo přibližně za 280 dolarů za troyskou unci. Dnešní cena zlata se pohybuje okolo 1770 dolarů. Při pohledu na graf majitele zlata potěší zejména stabilita a vyrovnanost růstu ceny tohoto drahého kovu. Pojdme se společně podívat na 12 důvodů, proč se máme o zlato rozhodně zajímat.

1. Ochrana před inflací: Po opuštění Brettonwoodského systému (vazby dolaru na zlato) se zlato prokazuje jako jedinečný uchovatel hodnoty. Ochraňuje peníze před jejich znehodnocováním inflací. Z pouhých 35 dolarů v roce 1971 jeho cena vzrostla na dnešních 1740 dolarů za unci. Pokaždé, když vlády navýší svoji měnovou zásobu, zlato na to reaguje nárůstem své ceny. Uchovává a chrání bohatství svých majitelů. Světové vlády tisknou peníze jako o závod. Před pár

dny spustily USA další, v pořadí již třetí, vlnu kvantitativního uvolňování. Státy se zadlužují a naše úspory a investice jsou skrytě znehodnocovány inflací. Zlato je vynikajícím nástrojem, který nás před tím chrání.

Proto jej investoři nakupují a tlačí jeho cenu nahoru. Zlato po celou lidskou historii nikdy nesehalo. Po více než 6000 let uchovává hodnotu a je celosvětově akceptovatelným platebním prostředkem. Na rozdíl od papírových peněz nikdy neztratilo hodnotu.

2. Strategická investice: Zlato je jako jedna z mála komodit měnovým kovem. Všechny centrální banky jej drží a v posledních letech jej nakupují. Některé velmoci se netají tím,

že po rozpadu současného měnového systému opět založí svoji měnu na skutečných penězích, na zlatě. Kdo vlastní zlato, udává směr a určuje pravidla hry. Pro všechny banky a vlády je zlato strategickou komoditou. Zlato jsou skutečné peníze. Jak moc je zlato vzácné? Pokud bychom rovnoměrně rozdělili veškeré vytěžené zlato mezi všechny obyvatele planety, tak v průměru na jednoho člověka připadá necelých 11 gramů ryziho zlata. Zlato je opravdu vzácné.

3. Jednoduchá a transparentní investice:

Investování do zlata je velmi jednoduché a transparentní. Nemusíte být žádným velkým odborníkem. Snadno zjistíte, zda se jedná o zlato, či nikoli. Investování do realit, umění, archivních vín nebo drahých kamenů je mnohem složitější a mohou vás v těchto investicích zaskočit mnohá „ale“. Není transparentnější investice, než je zlato.

4. Likvidita:

Likvidita je jeden z nejdůležitějších parametrů, který bychom měli u svých investic sledovat. Zejména je to důležité v nestálých a nejistých dobách. Zlato je nejlídnější komoditou vůbec. Pokud chcete investovat do něčeho fyzického, co skutečně existuje (mnoho papírových investic v podstatě neexistuje), je zlato jedinečné zejména svojí likviditou. Po celém světě se obchoduje v podstatě 24 hodin denně. Zpětný odkup od našich klientů provádíme okamžitě a většinou ještě ten den odcházejí peníze na účty našich klientů.

5. Zlato je dostupné pro každého:

Zlaté slitky se vyrábějí v gramážích od 1 gramu. Ty jsou však vyráběny s vysokou přirážkou. Nicméně slitky od 20g výše mají cenu vyšší již jen o několik málo procent nad burzou a jsou pro investice velmi vhodné. Vůbec nejprodávanějšími slitky na světě jsou právě unce, které váží pouze 31,1 gramu a mají výborný poměr mezi cenou a likviditou. Jejich cena se pohybuje okolo 36 tisíc korun. V nabídce naší společnosti jsou jedinečné spořicí plány pro pravidelné investování do fyzického zlata či stříbra. V těchto programech pravidelného investování může klient nakupovat své zlato ve velmi likvidních a dostatečně levných slitcích (například unce či 50 gram) v libovolných měsíčních splátkách. Své investiční kovy klient dostává průběžně v závislosti na tom, kolik peněz do svého spořicího programu spojí. Jedná se o vynikající alternativu ke stavebnímu spoření či penzijnímu připojištění. Díky spořicímu plánům je zlato dostupné opravdu pro každého.

6. Nízké úrokové sazby:

Na podporu ekonomiky centrální banky přistoupily k politice levných peněz a rekordně nízkých úrokových sazeb. Důsledkem toho jsou většinou

reálné úrokové sazby záporné. Co to znamená? Uvedeme si příklad: Pokud máte peníze na termínovaném vkladu v bance nebo v penzijním fondu a zhodnocení v těchto finančních produktech je například 2,4% a inflace bude ve výši 3,4%, potom byly ve skutečnosti vaše úspory znehodnoceny o 1%. Měli jste je raději investovat jinak. Většina běžných investic má záporný výnos a nepokrývá ani inflaci. Jak budou vaše úspory, například na důchod, vypadat za 20let, pokud budou mít záporný reálný výnos? To si důchod moc neužijete. Naproti tomu zlato v této fázi ekonomického cyklu významně zhodnocuje a na zlatě máte reálný výnos v řádu mnoha procent. Za posledních 10 let se výnos ve zlatě pohyboval okolo 20% ročně, což významně převyšuje inflaci. Proto jej investoři nakupují.

7. Ochrana peněz před kolapsem finančního systému:

Společným jmenovatelem současné finanční krize je dluh. Většina států je silně zadlužena nebo dokonce předlužena. A mazání těchto dluhů nebude bezbolestné. V současném scénáři již není velký prostor pro standardní zaplacení státních dluhů. Již řadu let „splácí“ státy své dluhy tak, že vydají nový dluhopis a ty peníze, které za něj obdrží, použijí na zaplacení starého dluhu. Takto to dělají stále dokola. Velkým problémem života na dluh a vytloukání dluhu dluhem je skutečnost, že půjčka je zatížena úrokem. A úroky na dluhopisech v posledních měsících rostou. Ono se také není čemu divit. Půjčili byste někomu, kdo vytlouká dluh dluhem? Pokud vůbec ano, tak byste za tuto půjčku chtěli vyšší úrok, protože selský rozum vám říká, že jednoho dne tomuto nezodpovědnému dlužníkovi již nikdo nepůjčí a někomu zůstane v ruce „černý Petr“ v podobě nezaplaceného dluhopisu. Toto riziko si chcete pojistit vyšším výnosem, tedy úrokem. V situaci, kdy státu již nikdo nepůjčí, se stát vydá cestou bankrotu (podobně jako Řecko nebo Argentina). Druhou možností je vydat se cestou masivní inflace, kdy ve vaší zemi začnou růst ceny o desítky procent a nakonec stát svůj dluh „vyřeší“ měnovou reformou. Podobně jako tomu bylo v Československu v roce 1953 nebo v sousedním Polsku v roce 1993. Tam škrtila polská vláda čtyři nuly a místo 10 000 zlotých vám zbyl na účtu pouhý jeden. Tou dobou ti, kteří měli úspory v penězích, přišli v podstatě o všechno. Ten, kdo tehdy včas vyměnil peníze za zlato, o nic nepřišel. Zlato jeho úspory ochránilo.

8. Koncentrovaná investice:

Zlato je velmi koncentrovaná investice. Najdete velmi málo investic, které zlato předčí. Z běžných investic jsou to pouze diamanty. Nicméně investice do diamantů je mnohem složitější a potýkáte se s mnohem horší likviditou

a rozdílem mezi nákupní cenou a cenou při odprodeji. Do krabičky od cigaret se vám vejde zlato za přibližně 2 miliony korun.

9. Daňové zvýhodnění: Investiční zlato je v EU osvobozeno od DPH. Zlato je z daňového pohledu věcí movitou, což má zásadní vliv na daně a výnos. Pokud zlato nakupuje fyzická osoba – nepodnikatel, zisk z této investice nedaní.

10. Anonymní investice: Trh se zlatem je u nás bez jakékoliv regulace. Není žádná povinnost někam hlásit, kdo si zlato koupil. Neexistuje žádná centrální databáze investorů do zlata. Je velmi málo takto anonymních investic.

11. Zlato je přenositelné a nemá národnost:

Zlato se velmi dobře převáží. Ve velmi malém objemu máte schováno velké množství peněz. Je to důležité zejména pro toho kdo hodně cestuje a kdo se chce někam odstěhovat. Je to strategická vlastnost pro případ nepříznivého politického či společenského vývoje. Není nic jednoduššího, než si strčit do tašky několik kilogramů zlata a s tímto několikamilionovým majetkem jednoduše odcestovat a někde jinde začít nový život. Zlato je směnitelné za peníze v kterékoli zemi po celém světě.

12. Jistá a stabilní investice:

Jistota a stabilita je u investic zásadní a důležitá. Zlato je nejstabilnější investicí a komoditou vůbec. Jedná se samozřejmě o cyklickou komoditu, která se tak jako jiné investice pohybuje od podhodnocených stavů ke stavům nadhodnoceným. Nicméně zejména díky jeho monetární úloze se zlato chová velmi stabilně. V případě kolapsu měnového a bankovního systému je nejjistější investicí vůbec. Papírová aktiva mohou v této době ztratit hodnotu zcela.

Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že zlato patří do každého investičního portfolia. V nejistých dobách se doporučuje držet zlato v portfoliu ve výši až 30%. Naprosté minimum by mělo být okolo 10%. Každého klienta oslovují z tohoto seznamu jiné důvody, proč zlato nakoupit. Na čem se však shodnou všichni ekonomové i investoři, zlato je jedinečným uchovatelem hodnot, které chrání naše investice před inflací. ●

www.goldengate.cz

Kontakt pro čtenáře

EPRAVO.CZ magazine:

jana@stujova.cz, GSM: +420 608 928 111

Ředitelka luxusní cestovky:

Jaroslava Smejkalová (34)

Narozena v: Praze 28. 8. 1978

Vzdělání: Vysoká škola ekonomická

Hobby: moderní gastronomie, divadlo, cestování,
ze sportu lyže.

Vdaná, jeden syn.

„Chceme lidem plnit sny.“

Už více než měsíc působí na českém trhu nová značka Privileq. Nabízí luxusní cestování pro nejbohatší.

Jaký je zájem o dovolené, které mohou jít do milionů?

„Registrujeme vážný zájem už zhruba dvou desítek lidí. Věřím, že v prvním roce naplníme očekávání a oslovíme zhruba sto až dvě stě nejbohatších lidí u nás,“ říká **Jarka Smejkalová, ředitelka značky Privileq**. Magazínu EPRAVO poskytla rozhovor.

Proč jste se rozhodli přijít na český trh se značkou Privileq?

Víme, že v ČR nebyvale vzrostla skupina lidí, kteří mají dostatek finančních prostředků a mají zájem o dovolenou, která odpovídá jejich nárokům a vysokému životnímu standardu. Takoví lidé chtějí dovolenou přesně podle individuálních přání a potřeb, dovolenou, která je organizovaná zkušeným profesionálem. Proto jsme se rozhodli přijít s novou značkou, která jim toto vše nabídně.

Kolik takových skutečně bohatých a náročných lidí může u nás být?

Lidi, kteří disponují majetkem v řádu desítek milionů korun je podle statistik u nás necelých 20 tisíc. Ale lidí, kteří si můžou dovolit velmi luxusní dovolenou na míru, je ve skutečnosti jen pár tisíc. Pokud by se nám jich podařilo postupně oslovit několik stovek, bylo to skvělé.

Čím je konkrétně chcete oslovit?

Jedinečnou a na českém trhu unikátní nabídkou, která je především přehledem zážitků. Nenabízíme předem připravené luxusní dovolené, ale navrhujeme zážitky, které mohou klienti prožít.

Jak hodnotíte zájem po zhruba měsíčním působení Privilequ?

Musím říct, že jsem příjemně překvapena. Registrujeme vážný zájem už zhruba dvou desítek lidí. Věřím, že v prvním roce naplníme očekávání a oslovíme zhruba sto až dvě stě lidí.

O jaké destinace či zážitková místa je zatím největší zájem?

Zatím vede žebříček oblíbenosti Itálie, zejména Toskánsko, které láká krásnou podzimní přírodou i množstvím vinic. Velký zájem je také o předvánoční New York, který klienti vyhledávají kvůli nákupům a tamní nezaměnitelné at-

mosféře. Zájem je také o menší privátní hotely pro zimní dovolenou na horách.

Jak se takový zážitek nabízí? Jak vypadá Vaše jednání s klientem?

Vše začíná tím, že si klient na počítači nebo tabletu prohlédne naši webovou prezentaci na www.privileq.cz, a kontaktuje našeho privátního poradce, který si s ním domluví schůzku, nebo se dohodnou na e-mailovém a telefonickém jednání. Klient si pak může detailně vybírat z luxusní tištěné publikace, která je plná zmiňovaných zážitků. Nejprve si zvolí typ zážitku, které chce prožít, potom kontinent, destinaci, typ ubytování, doprovodné aktivity a tak dále ... vše je domlouváno do nejmenších detailů – přesně dle přání klienta.

Není ale taková nabídka běžná ve VIP odděleních cestovních kanceláří?

Není. Nejruznější VIP oddělení zajišťují individuálnější přístup k zákazníkovi, stále ale nabízejí zejména předpřipravený – byť luxusní – produkt. Jde o nejruznější velmi drahé dovolené, které jsou ale často pouze o úroveň či několik úrovní výše nad běžnými katalogovými zájezdy. Naopak PRIVILEQ přináší na český trh zcela novou kategorii luxusního cestování, které je vytvářeno zcela na míru a podle individuálního přání klienta. Proto i například v naší cestovní skupině zůstává vedle Privilequ prostor i pro Fischer VIP, který si nepochybně i nadále udrží svou klientelu. Jednoduše každý osloví trochu jiný typ lidí.

Oddělení Fischer VIP jste, pokud se nemýlím, i několik let vedla. Jaké vlastně máte zkušenosti s luxusním cestováním?

Už při vysoké škole jsem pracovala na částečný úvazek jako průvodkyně. Po škole jsem nastoupila do oddělení VIP klientů jedné velké cestovní kanceláře. A v roce 2006 jsem přešla do CK FISCHER a tady jsem až do le-

tošního roku řídila oddělení privátní a korporátní klientely. Takže máte dobré informace. (smích)

Děkuji. Kolik si vlastně na dovolenou, kterou organizujete musí lidé připravit?

To je různé. Řídíme se heslem, že to nejdražší nemusí být nutně nejlepší a naopak. Především chceme, abychom plnili individuální sny a přání každého klienta. Pokud bude chtít na týden do luxusní privátní vily na toskánské vinici, nemusí cena výrazně přesáhnout 100 tisíc korun. Naopak na pronájem ostrova v Karibiku nemusí stačit ani milion korun.

Kterou destinaci máte vy osobně nejraději?

Mám ráda Itálii, je to destinace, která nabízí širokou škálu požitků – kulturu, vynikající kuchyni, krásné hory i vinice. Ze vzdálenějších míst je srdeční záležitostí New York pro neopakovatelnou atmosféru toho města. Moře je krásné v Řecku i na Maledivách.

Jsou v nabídce Privileq?

Ano, a zrovna já osobně je mám na starost. Připravím klientovi dovolenou právě sem bude pro mě osobně nikoli prací, ale potěšením. (smích)

Jaké další destinace považujete za velmi exkluzivní?

Austrálie a Nový Zéland, konkrétně třeba typy uvedené v publikaci Privileq. Wolgan Valley a Blanket Bay.

Kolik lidí se o Privileq stará?

Je to zhruba deset lidí, kteří mají speciálně na starost individuální organizaci luxusních dovolených. Samozřejmě dále využíváme zázemí naší cestovní skupiny, ať jde o technické zázemí nebo například marketingové aktivity. ●

Cestovní skupina **FISCHER** vznikla v roce 2011 spojením Cestovní kanceláře FISCHER, specialisty na letní dovolenou u moře, s CK NEV-DAMA, jedničkou na trhu lyžařských zájezdů. V roce 2011 dosáhla skupina v oblasti výjezdové turistiky téměř čtvrt milionu klientů a tržeb dosahujících 3 miliard korun. Od roku 2012 je třetí obchodní značkou cestovní skupiny PRIVILEQ, organizátor luxusních dovolených po celém světě a cestovní agentura eTravel.cz, která patří mezi největší internetové prodejce zájezdů na českém trhu. Cestovní skupina FISCHER je členem finanční a investiční skupiny KKCG

Castello Banfi

Itálie / Toskánsko

z nabídky Privileq

Castello Banfi je zvláštností mezi italskými vinařskými usedlostmi. Nejen pro svoji rozlehlost, ale především proto, že byla vybudována prakticky z ničeho před méně než 20 lety. Jídelny v historické kamenné budově nabízí úchvatný výhled na zvládnou toskánskou krajinu, terasy umožňují stolování ve stínu středověké tvrze. Na komfortním a elegantním interiéru pokojů a suit, stejně jako okolních zahrad, se spolu s rodinou Mariani podílel Federico Forquet z Cetony, jeden z nejrenomovanějších italských návrhářů.

The Carlyle

USA / New York

Historický hotel je jednou z dominant Manhattanu, stojí na Madison Avenue, v Upper East Side, pouze 1 blok od Central Parku, nedaleko od Metropolitního muzea umění a Guggenheimova muzea. Od svého otevření v roce 1930 hostil nespočet světových státníků i celebrit. V budově sídlí i několik uměleckých galerií a obchodů. V roce 2011 byl čtenáři časopisu Conde Nast Traveller oceněn jako nejlepší hotel v New Yorku. Pravidelně zde s jazzbandem Eddy Davis New Orleans jamuje i Woody Allen.

z nabídky Privileg

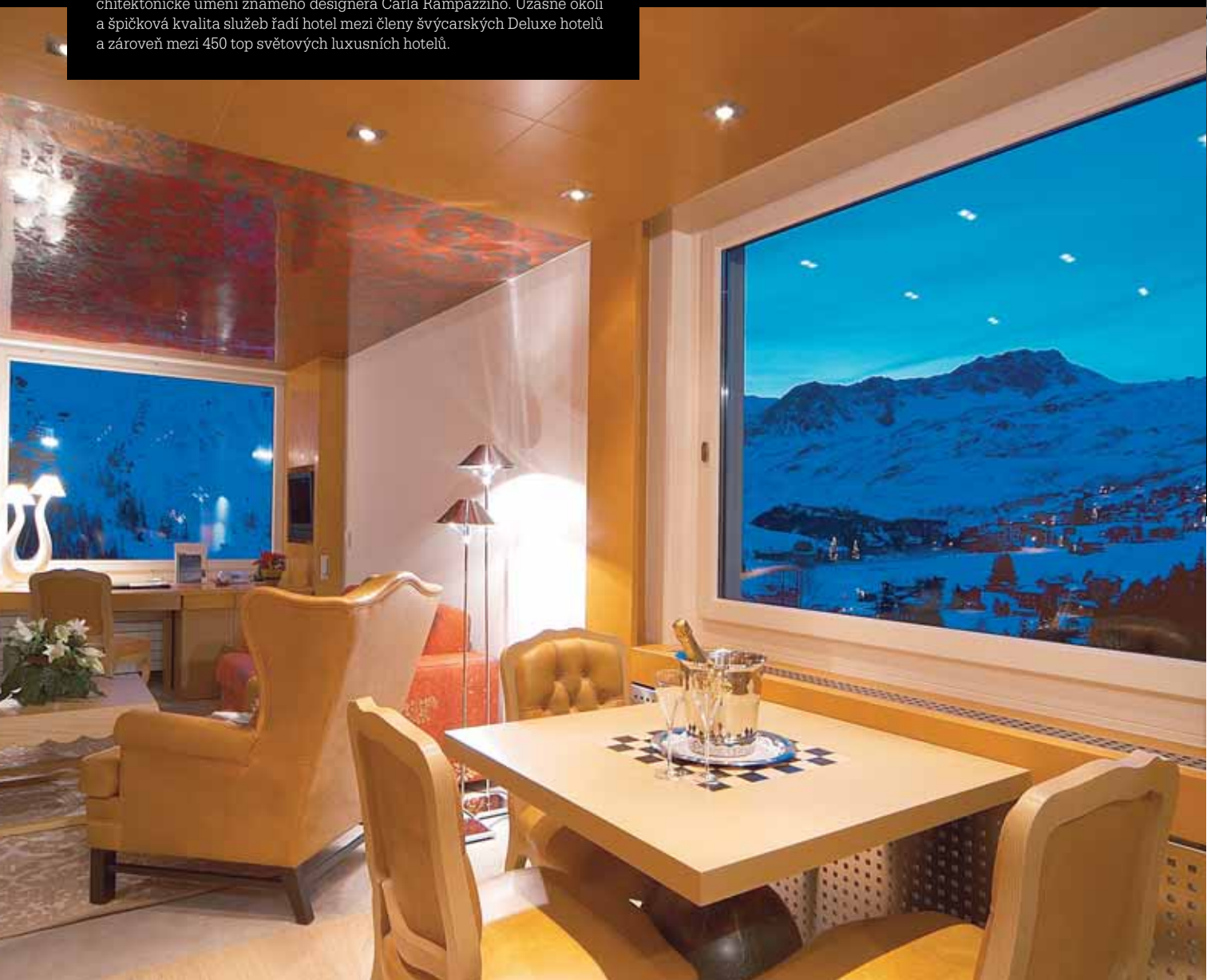

Tschuggen Grand

Hotel Arosa / Švýcarsko

Království smyslů mezi nebem a zemí. Tak je nazýván exklusivní šestihvězdičkový hotel Tschuggen Grand v horském středisku Arosa ve švýcarském kantonu Grisons. Hotel leží v nadmořské výšce 1800 metrů nad mořem. Už samotná lokalita lázní dává tušit, že se jedná o velmi exkluzivní místo. Uprostřed pohádkové přírody švýcarských Alp dýchá ze všech koutů architektonické umění známého designéra Carla Rampazziho. Úžasné okolí a špičková kvalita služeb řadí hotel mezi členy švýcarských Deluxe hotelů a zároveň mezi 450 top světových luxusních hotelů.

z nabídky Privileg

LOUIS PURPLE

TAILORING WITH STYLE

LUXUS JE NYNÍ
DOSTUPNÝ VŠEM

Obleky na míru již od 9.950,-

www.louispurple.cz

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

Zubní kontrola **neřeší jen kazy,** odhalit může včas i vážné onemocnění

Bez preventivních kontrol u zubaře se ti, kteří se starají o své zdraví, již neobejdou. Pravidelná dentální hygiena se také zabydluje v kalendářích. Málokdo si ale uvědomuje, že zdravá ústa nejsou jen zářivé zuby bez kazů nebo paradontozy. Zubaři dobře vědí, že zaměřit se musí na celá ústa.

Každý rok je v České republice diagnostikováno přes dva tisíce nových případů karcinomu ústní sliznice. Z toho méně než polovina pacientů přežije více než 5 let. O rakovině ústní sliznice se příliš nemluví, přitom je ale její incidence dvakrát vyšší než rakovina děložního čípku. To už je velmi pádný důvod zajít k lékaři včas, fatálním následkům této pomoci totiž může pomoci předejít preventivní vyšetření. „V první fázi onemocnění není na první pohled na ústní sliznici nic znát, díky přístroji VELscope, který využíváme v CMC, je ale možné pomoci prosvícení najít problematická místa ještě před vznikem viditelných změn,“ říká vedoucí stomatolog ambulantní kliniky Canadian Medical Care MUDr. Petr Chalupa.

V počáteční fázi není onemocnění nijak bolestivé. Nádor se nejčastěji projevuje jako defekt na jazyku, rtu nebo sliznici ústní dutiny, který se dlouhodobě nehojí. Ještě před tím se mohou objevit bílé nebo červené skvrny. Nádory dutiny ústní mohou být benigní nebo maligní, tedy ty, které nejsou rakovinou, nešíří se dále a neohrožují pacienta na životě a na ty, které metastázuji dále. Riziko se dá právě pomocí prevence objevit ještě dříve a tím zvýšit šance na úspěšnou léčbu. Samotnou léčbu ovlivňuje samozřejmě rozsah onemocnění, věk a také aktuální zdravotní stav pacienta. Zpravidla ale musí postížených podstoupit operační odstranění nádoru a následně ozařování. Neléčené

karcinomy ústní sliznice mívají fatální následky, i když se podaří rakovinné bujení zastavit, končí často deformací nebo značnými ztrátami ústní dutiny, obličje nebo krku.

Komu rakovina dutiny ústní hrozí?

Velký pozor by si měli dát zejména kuřáci a lidé, kteří často konzumují alkohol, právě u takových pacientů se zhoubné nálezy objevují nejčastěji, až ve třech čtvrtinách případů. Nádory se ale objevují čím dál častěji také u mladších věkových skupin a zejména u žen. Nejvyšší nárůst karcinomu je v poslední době zaznamenáván u žen ve věku od 25 do 40 let. Jedním z možných původců onemocnění je dále, stejně jako u rakoviny děložního čípku, i HPV virus, který se často přenáší sexuálním kontaktem. Výsledky léčby těchto nádorů se navzdory výrazným pokrokům v chirurgii a onkologii během uplynulých desetiletí lepší velmi pomalu. Důvodem bývá zejména pozdní odhalení nemoci. U téměř dvou třetin pacientů je nemoc diagnostikována až v pokročilém stadiu, tedy v době, kdy se již šíří uzlinové metastázy v krku. Pokud je přitom vznikající onemocnění odhaleno včas, zvyšuje se šance pacientů na přežití z 50 až na 90 procent v následujících pěti letech.

Tři otázky pro MUDr. Petra Chalupu, vedoucího stomatologa Canadian Medical Care

Jak můžu rakovině dutiny ústní předejít, je rakovina dutiny ústní dědičná?

Důležitý je samozřejmě zdravý životní styl, nekouřit a vyhýbat se pravidelnému pití velkého množství alkoholu. Genetika hraje podle současných poznatků v tomto případě malou roli. Samozřejmě by měly být pravidelné kontoly u zubního lékaře. Pomoci si můžete také samovyšetřením, tedy pravidelnou prohlídkou dutiny ústní, zda neobjeví nějaký nezvyklý úkaz. Samovyšetření ale odhalí většinou už pokročilejší stádium, na rozdíl například od screeningového vyšetření.

V jakém případě bych měl zpozornět?

Nejčastější příznaky již rozvinutého onemocnění jsou skvrny a bulky, zdrsňelá místa na jazyku či sliznici, bílé, nařízavé nebo červené flíčky, krvácení, bolestivá snadno krvácející místa, která se dlouhodobě nehojí, problémy s kousáním, polykáním, mluvením nebo po-

hybem jazyku či čelistí, přetrvávající bolest v krku. Pokud chodíte pravidelně k zubnímu lékaři, určitě s ním podobné problémy konzultujte. On sám by vás měl také na toto riziko upozornit.

V čem mi pomůže screeningové vyšetření přístrojem VELscope?

Vyšetření přístrojem VELscope je neinvazivní, bezbolestné, bez nutnosti barvení tkání a vyplachování. Navíc trvá maximálně dvě minuty, takže ho bez problémů včleníme do pravidelné zubní prohlídky. Může vám přitom ušetřit spoustu nepříjemných zkušeností. Revoluční přístroj včas odhalí abnormality ústní sliznice, které jsou pod běžným bílým světlem často nezjistitelné. Technologie je založena na principu změn fluorescence ústní sliznice, které jsou způsobeny přítomností abnormálních buněk ve tkáni. VELscope emituje neškodné modré světlo, kterým se navštíví zkoumaná oblast ústní sliznice. Pomáhá stomatologům odhalit včas onemocnění ústní sliznice, ale také chirurgům. S jeho pomocí mohou identifikovat zasažené tkáň okolo klinicky zjevné léze a určit tak hranice chirurgického řezu. Zároveň může během vyšetření lékař objevit další slizniční abnormality jako jsou virové, plísňové nebo bakteriální infekce, záněty nebo podrážděné oblasti. ●

lifestyle

KRUG
CRAFTING HAPPINESS SINCE 1843

Exkluzivní Krug Ambassade přichází do České republiky

Krug, renomovaná značka šampaňského, kterou není skutečným znalcům třeba dlouze představovat, přináší do České republiky prémiové lahve zdokonalované rodinou Krug po šest generací již od roku 1843.

Nyní přichází také unikátní koncept Krug Ambassade. Toto jedinečné místo, země zaslíbená pro milovníky šampaňského, našlo svůj domov v bývalém barokním klášteře na malebné Malé Straně v samém srdci pražského historického centra. Krug Ambassade se zabydlel v oblíbené restauraci Essensia jednoho z nejkrásnějších pražských hotelů Mandarin Oriental. Zde si můžete neopakovatelně vychutnat tuto prémiovou značku, jejichž šest ročníků se umístilo v top deseti nejlépe hodnocených šampaňských vín v nejnovějším vydání magazínu Wine Spectator.

Koncept Krug Ambassades představuje ty nejexkluzivnější podniky, jejichž společným cílem je přinášet svým klientům vytříbenou kvalitu, vynikající produkty a služby. Prvotní myšlen-

ce dal vzniknout ve Francii v devadesátých letech Remy Krug. Později se program rozšířil do Itálie, Spojeného Království a dále do celého světa. V letošním roce byla první ambasáda značky Krug představena i v České republice, v restauraci Essensia pětihvězdičkového hotelu Mandarin Oriental, Prague. Toto místo se zařadilo mezi další slavná jména, jakými jsou l'Assiette Champenoise v kraji Champagne, pařížský Park Hyatt, restaurace Le Burgundy, Fat Duck či Murano v Londýně, Dinner by Heston Blumenthal v londýnském hotelu Mandarin Oriental, Palazzina Grassi v Benátkách, Fingers v Miláně, Kinoshita v Sao Paolo, Otto i Mezzo v Hong Kongu nebo berlínský restaurant Tim Raue.

JIRÍ ŠTIFT – ZÁŘÍCÍ HVĚZDA ČESKÉ GASTRONOMIE

Cílem projektu je předávat autentické hodnoty této uznávané značky i její nezaměnitelnou identitu a styl. Samozřejmou součástí je velmi vysoký standard služeb, kvality a pozornosti věnované nejen klientům, ale každému drobnému detailu. Výsledkem je nezapomenutelná atmosféra plná příjemných zážitků.

Krug Ambassadors jsou exkluzivní místa, která dokonale odrážejí atmosféru a hodnoty šampaňského značky Krug. Příznivci tohoto moku se s ním zde mohou seznámit nebo znovu a znovu objevovat jeho jemné nuance. To vše v prostředí protkaném nadšením a vášní profesionálního týmu odborníků v čele s ambasadorem značky Krug. Základním pilířem ambasád je snoubení vysoké gastronomie s šampaňským Krug, které se pro kombinování s pokrmy díky svému nezaměnitelnému stylu a opulentnosti ideálně hodí.

KRUG AMBASSADE V RESTAURACI ESSENSIA

Restaurace Essensia v hotelu Mandarin Oriental má za cíl představit samu podstatu moderní české gastronomie a nádherný svět asijských

chutí v elegantní a příjemné atmosféře, která potěší všechny smysly. Nachází se v přízemí hotelu a skládá se ze série pěti propojených místností s původními klenutými stropy. Pro svou pestrou klientelu skládající se z hotelových hostů, diplomatů, obchodních profesionálů i zcestovalých a vzdělaných místních hostů je Essensia tím pravým místem pro poklidné sniďaně, důležité pracovní obědy, intimní večeře nebo oslavy všeho druhu.

Jako nová ambasáda proslulého šampaňského představila restaurace Essensia kompletní nabídku šampaňského Krug včetně Vintage lahví, které dosud v České republice nebyly k dispozici. Můžete si zde pochutnat i na rozlévaném Krug Grande Cuvée. Novinky se budou týkat také menu. Najdete v něm vybrané pokrmy nabízené ve spojení s Krug Grande Cuvée. Velmi lákavé je snoubení pokrmů s tímto výjimečným mokem ve formě „Journey into Krug Universe“ menu. Jeho součástí jsou vytříbená díla místní kuchyně dokonale sladěná s viny Grande Cuvée, Rosé, Vintage a Clos du Mesnil. Celé menu bude osobně představeno šéfkuchařem Jirím Štiftem. ●

Jiří Štift dnes podle odborné veřejnosti patří k nejzajímavějším talentům české gastronomie. Než nastoupil na pozici šéfkuchaře v hotelu Mandarin Oriental, Prague, vedl kuchyně několika špičkových pražských restaurací, mj. v hotelu Radisson SAS Alcron. Zahraniční zkušenosti sbíral na proslulé zaoceánské lodi Queen Elizabeth II a v mnoha restauracích ověřených michelinskými hvězdami, mimo jiné Sea Grill v Bruselu, Juan Amador ve Frankfurtu nebo Vau v Berlíně. Další vědomosti čerpal na renomovaném Culinary Institute of America a na Culinary Academy of Yves Maigne v Bruselu. Pokrmy asijské kuchyně, které denně vycházejí z jeho kuchyně, se naučil přímo od asijských mistrů v hotelech Mandarin Oriental v Hong Kongu. Jiří Štift je znám svým moderním pojetím české kuchyně, blízkým vztahem k sezonním a lokálním surovinám a v neposlední řadě i díky suverenitě, s níž v kuchyni kombinuje nejnovější avantgardní kuchařské techniky a tradiční generacemi prověřené, postupy. ●

Limitovaná kolekce Dom Pérignon Vintage 2003 *by David Lynch.*

Dom Pérignon

*Vydejte se na
tajemnou cestu
do samotné
podstaty
šampaňského*

Během uplynulého roku si značka Dom Pérignon a David Lynch vychutnávali úzkou a plodnou spolupráci. Není překvapením, že se tyto dva světy spojily, protože oba mají mnoho společného: záhadnost, intenzitu, odevzdání se, čas, opětovné odhalování sebe sama, a především absolutní víru v sílu svého díla. Na půli cesty mezi snem a realitou, světlem a stínem, ponořená do vesmíru Davida Lynche se objevuje zcela výjimečná novinka – limitovaná kolekce vynikajícího šampaňského v dárkovém balení Dom Pérignon Vintage 2003 by David Lynch. Je intenzivní, zářivá a tajemná. Je příslibem zážitků plných duchovna i kacířských myšlenek.

Dom Pierre Pérignon byl v letech 1668 až 1715 sklep mistr a prokurátor opatství Hautvillers v Champagne. Jediným cílem jeho celoživotní práce bylo prostřednictvím inovací a experimentování vytvořit nápoj, který sám nazýval „nejlepší šampaňské na světě“. Dnes je každá nová láhev Vintage šampaňského Dom Pérignon inspirována stejnou výzvou. Každá Vintage je novým začátkem, znovuzrozením sebe sama.

IKONICKÝ UMĚLEC

Davida Lynche snad ani není třeba představovat... Americký filmový tvůrce se narodil v roce 1946 a je jedním z nevlivnějších umělců naší doby. Seznam jeho významných děl zahrnuje mistrovské tituly Sloní muž (Elephant Man – 1980), Modrý samet (Blue Velvet – 1986), Zběsilost v srdci (Wild at Heart – 1990), který vyhrál Zlatou palmu na Filmovém festivalu v Cannes, Twin Peaks (1992), Lost Highway (1992) nebo Mulholland Drive (2001). Pro všechny filmy je typická pochmurná, neobyčejná, snová a fantastní atmosféra. Jejich diváci jsou okamžitě očarováni záhadnou silou a krásou.

Filmy jsou však pouze jedním z aspektů tvorby Davida Lynche. Jedná se totiž o umělce mnoha tváří, který působí i jako hudebník, malíř, fotograf či herec. Je objevitelem a vizionářem stejně jako legendární představitel renesanční doby. Jeho osobnost, svoboda a odvaha z něj učinily jednu z moderních ikon.

DOKONALÉ SPOJENÍ

Cesty Davida Lynche a značky Dom Pérignon se zkrížily, aby obě strany mohly sdílet absolutní oddanost experimentování. Společně pak zkoumaly kreativní sílu značky prostřednictvím nových forem, které ji ztělesňují překvapivými a nezapomenutelnými způsoby.

Na základě této spolupráce spatřila světlo světa limitovaná edice Dom Pérignon by David Lynch. Ta nese charakteristický styl i podpis tohoto kalifornského režiséra a je ztělesněním hodnoty, kterou obě strany sdílejí. Tou je absolutní víra v sílu svého výtvaru. „Jedná se o proces naladění a následného experimentování prostřednictvím akce a reakce, které dá vzniknout vzrušujícímu dílu, jež vyjadřuje samotnou podstatu věci“, vysvětluje David Lynch.

Značka Dom Pérignon přichází s Dom Pérignon Vintage 2003 by David Lynch v originálním dárkovém balení, které každého okouzlí. Na první pohled nás zavede do tajemného světa

science-fiction, který září vzdálenými odlesky světla v temnotě noci. Je zde zřetelný podpis autora skrytý v mihotajících se odrazech, které se mění spolu s hrou světla a stínu. Je možné spatřit jemný reliéf přebíhající přes povrch tohoto holografického světa. Pouzdro připomíná malé magické divadlo, které přesně odpovídá představám Davida Lynche. Hedvábné stuhly na koncích zvedají oponu a odkrývají vnitřní prostor, v němž v lynchovském šerosvitu rozehrávají postavy svůj výstup, v němž je záhada hrou. Podobná je i láhev šampaňského Dom Pérignon, která se uvnitř ukrývá.

„I neživý objekt může ožít a získat hloubku a osobnost. Souvisí to se světlem a formou, zvukem, tvarem a pohybem. V podstatě se jedná o tanec, jakési harmonické souznění mnoha činitelů“, říká David Lynch. Láhev Dom Pérignon Vintage 2003 tak v rukou Davida Lynche ožívá právě touto hrou světla a stínu, povrchu a hloubky, které zvýrazňují její svůdné vábení, náboj a nevyzpytatelnost. Slavný umělec navrhl i speciální vinětu v bronzové barvě. Je v moderním designu, silná a metalická s mramorovaným povrchem, žulovými odstíny a záblesky slídy. Stříbrný podpis s ní vystupuje jako punc elegance.

CHUŤ OPŘEDENÁ TAJEMSTVÍM

Rok 2003 je navěky zapsán do povědomí Francie a oblasti Champagne. Na vystižení charakteru tohoto ročníku nestačí žádná slova, tím spíše, že jeho výroba byla skutečně náročná. Po výjimečně studené, suché a tvrdé zimě přišla jarní obleva – ale zdání jara bylo jen dočasné. Silné mrazy, které přišly 7. dubna a trvaly do 11. dubna, si oblast Champagne bude vždy pamatovat. Za obět krutým mrazům padlo až tři čtvrtiny úrody hroznů Côte des Blancs Chardonnay.

AROMA

Buket se rozvíjí z prosvětlené, květinové delikátnosti směrem k vápenité minerálnímu charakteru, který je pro Dom Pérignon tak typický. Rozpoznatelné jsou také akcenty kandovaného ovoce, vegetace a kafrových listů. Ke konci svého aromatického vývoje se víno posouvá do temné sféry koření a lékořicového kořene.

NA PATŘE

V této fázi víno stále prosazuje svoji fyzickou přítomnost. Je úchvatné a náročné, vyzývá k doteku, je živé, spíše než aromatické. Je vystavěno na rytmu a diskordanci, spíše než na harmonii. Po počátečním závanu měkkosti narážíme na minerální zeď, která se postupně otevírá směrem do hořké, jódově-slané ušlechtilosti. ●

Neobyčejná novinka bude v prodeji od října 2012 ve specializovaných prodejnách, jako jsou Gurmetům (OC Nový Smíchov, OC Chodov) nebo Kratochvílenci (OC Palladium, Václavské náměstí, Olympia Brno). Doporučená maloobchodní cena je 4 100 Kč

Program LL.M láká studenty, kteří hledají dovednosti pro práci na mezinárodních trzích

Spuštění magisterského programu v oboru mezinárodního a obchodního práva oznámila University of New York in Prague (UNYP) v roce 2009. Od té doby studium absolvovaly dva ročníky studentů a zájem o program stále stoupá. Program LL.M cílí na studenty, kteří chtějí prohloubit svou právní kvalifikaci a zajímají je při tom zejména mezinárodní aspekty práva a práce pro společnosti či instituce, jež působí na více trzích.

veřejného mezinárodního práva a korporátního práva. Vedle toho si studenti vybírají z volitelných a nepovinných kurzů v následujících oblastech: mezinárodní obchodní právo, právo duševního vlastnictví, mezinárodní lidská práva, soutěžní právo a trestní právo. UNYP navíc v následujícím roce plánuje nabídnout nový volitelný kurz zaměřený na právo Evropské unie.

Studijní program LL.M je rozložen do 12 měsíců, vyučování přitom probíhá dva víkendy v měsíci. Jeho náplň zároveň klade značný důraz na výzkum, který zahrnuje disertační práci a dva povinné kurzy zaměřené na dovednosti a metodiku pro výzkum: základy postgraduálního studia a výzkumné metody práva. Výzkumné aktivity dále posiluje mezinárodní spolupráce UNYP s partnerskou University of Greenwich, kde studenti stráví nejméně týden na Institutu pokročilých právních studií (Institute of Advanced Legal Studies) výzkumem souvisejícím s jejich disertací.

„Spolupráce s partnerskou institucí ve Velké Británii a různorodá vzdělávací prostředí, z nichž přicházejí naši profesori, přitáhly do programu LL.M na UNYP velmi různorodou skupinu studentů. Do tohoto ročníku se vedle

českých a evropských (německých, irských) studentů zapsali také účastníci ze Spojených států a Ruska,“ vysvětluje JUDr. Athanassios Pantazopoulos, vedoucí magisterského studia mezinárodního a obchodního práva na UNYP.

Mezinárodní charakter akademického sboru (jehož členy jsou profesori s tituly z institucí jako Stanfordská univerzita a Georgetown University v USA nebo Freie Universität v Berlíně) i studentské obce pomáhá studenty připravit na mezinárodní a multikulturní prostředí firem i institucí, v nichž budou hledat uplatnění. Široká škála kariérních voleb absolventů programu dokládá, že titul LL.M je užitečný v nejrůznějších pracovních scénářích. Tři z prvního ročníku absolventů programu LL.M na UNYP pracují v institucích Evropské unie (dva v Evropské komisi, jeden v Evropském parlamentu). Čtyři působí jako advokáti ve svých domovských zemích. Dva britští absolventi se po návratu domů připravují na zkoušky Právní akademie (Law Academy), jež jim zajistí certifikaci potřebnou k právní praxi v této zemi. Další šestice absolventů nyní působí v českých právnických firmách.

„Různorodé prostředí, ze kterého studenti pocházejí, a škála kariérních voleb, které činí, nás velmi těší. Obecně můžeme říci, že z první skupiny absolventů téměř na všechny čekala práce hned při ukončení studia. Jedinou výjimku tvoří kandidáti z Velké Británie, kteří potřebovali zvládnout odborné certifikační zkoušky, aby mohli vykonávat právní praxi ve své zemi. Různorodá pracovní uplatnění, která absolventi UNYP získali, navíc dokládají hodnotu programu LL.M pro odlišná prostředí. Vzdělání v oboru mezinárodního práva je stejně cenné pro manažery programů zaměřených na lidská práva v orgánech OSN i pro interní právní po-

radce v mezinárodních společnostech,“ dodává JUDr. Pantazopoulos.

Program LL.M rovněž reaguje na aktuální potřeby trhu a zpětnou vazbu studentů. Univerzita aktuálně jedná s partnerskou University of Greenwich, která je zároveň zprostředkovatelem titulů, na doplnění kurzů, jež by zkoumaly evropské aspekty legislativy a právní praxe. Program je navíc na místním trhu jedním z mála, které jsou vyučovány výhradně v angličtině, takže studenti mohou při rozvíjení svých dovedností používat společný jazyk k diskusi a sdílení zkušeností z práce v různých profesních prostředích a na trzích s různými tradicemi uplatňování zákonů. Klíčovou výhodou studijní zkušenosti v programu LL.M na UNYP je, že studenti získají přístup k rozmanitým náhledům na to, jak kulturní vlivy zabarvují uplatňování a interpretaci právních norem na mezinárodních trzích. Studium LL.M na UNYP a příspěvky, které do něj vkládají studenti, poskytují nedocenitelný přehled o tom, jak mohou být záležitosti jako právní precedens, porušování autorského práva a mnohé další na různých národních a mezinárodních trzích interpretovány velmi rozdílně. Program LL.M připravuje studenty na to, aby takové různorodé interpretace očekávali a dokázali na ně reagovat.

Zájem o program LL.M na UNYP napovídá, že v regionu existuje poptávka po studiu práv s mezinárodním zaměřením. Počet zapsaných studentů meziročně stoupá o 25% a základna přihlášených se rozšířila napříč různými geografickými oblastmi. Na základě těchto ukazatelů očekávají vedoucí programu LL.M na UNYP, že v nadcházejících letech budou připravovat ještě širší skupinu právních expertů pro zkušenosti na řadě mezinárodních trhů. ●

Česká advokátní komora a EPRAVO.CZ vyhláší 8. ROČNÍK PRESTIŽNÍ CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE

právník roku 2012

PARTNEŘI SOUTĚŽE:

- Soudcovská unie ČR
- Notářská komora ČR
- Exekutorská komora ČR
- Unie státních zástupců ČR
- Unie podnikových právníků ČR
- Jednota českých právníků

Ceny sv. Yva může získat v jednotlivých kategoriích příslušník kterékoli právnické profese, pokud v oblasti svého působení dosáhne mimořádných výsledků. V kategorii Právnická síň slávy jde o ocenění za celoživotní dílo. Nominovat kandidáta může veškerá odborná veřejnost.

Nominace jsou přijímány na www.pravnikroku.cz od 15. 5. 2012 do 31. 10. 2012. Zde jsou k dispozici i podrobné instrukce k nominacím a nominační formuláře. Informace o Právníkoví roku 2012 naleznete též na webových stránkách všech partnerů soutěže a ve všech právnických periodikách.

Záštitu nad soutěží již podruhé převzal premiér vlády ČR RNDr. Petr Nečas a již tradičně i Ministerstvo spravedlnosti ČR.

Ceny sv. Yva budou předány na slavnostním galavečeru se společenským programem 25. ledna 2013 v Praze.

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

*Společně jsme založili tradici,
kterou si právnícký svět zaslouží!*

STÁLÉ KATEGORIE SOUTĚŽE

- Občanské právo (hmotné, procesní)
- Trestní právo (hmotné, procesní)
- Obchodní právo
- Správní právo
- Pracovní právo
- Insolvenční právo
- Právo informačních technologií
- Lidská práva a právo ústavní

STÁLÉ KATEGORIE SE ZVLÁŠTNÍMI KRITÉRII

- Talent roku (pro mladé začínající právníky do 33 let věku)
- Ocenění PRO BONO
- Právnická síň slávy (za výjimečný celoživotní přínos právu)

Mercedes-Benz

Generální partner

software602

Europcar

Exekuce.cz

Wolters Kluwer
Česká republika

NWD
Private Asset
Management

NovoYotee
PŘEVOD ŘEČI DO TEXTU

Čestovní kancelář
FISCHER

Významní partneři

PORSCHE DESIGN

Právní rádce

Hästens
Fulfilling dreams
since 1872

impax

ekonom

BANG & OLUFSEN

LBEBW
Landesbank Baden-Württemberg

PROVIDENT

GoldenGate
state investment

JJ
JEWELLERY
www.jj.cz

CODEXIS ADVOKÁCIE
PRÁVNÍ INFORMAČNÍ SYSTÉM

RENOMIA

DeLonghi
Better Everyday

WI-ASS ČR s. r. o.
pojišťovací makléř

Hlavní partneři

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

Abbot Legal, advokátní kancelář, s.r.o.
V Kolkovně 921/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 775 066
Fax: +420 255 711 660
e-mail: abbotlegal@abbotlegal.cz
www.abbotlegal.cz

Ambruz & Dark/Deloitte Legal
Karolinská 654/2
186 00 Praha 8
Tel.: +420 246 042 100
Fax: +420 246 042 030
e-mail: info@ambruzdark.com
www.ambruzdark.cz

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI
Advokátní kancelář

**Advokátní kancelář
Dáňa, Pergl & Partneři**
Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 – Stešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420 233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

**Advokátní kancelář
Hartmann, Jelínek,
Fráňa a partneři, s.r.o.**
Sokolovská 49
186 00 Praha 8 – Karlín
Tel: +420 225 000 400
Fax: +420 225 000 444
e-mail: recepcepha@hjf.cz
www.hjf.cz

**Advokátní kancelář
Perthen, Perthenová, Švadlena
a partneři s.r.o.**
Velké náměstí 135/19
500 02 Hradec Králové
Tel.: +420 495 512 831-2
Fax: +420 495 512 838
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

**Advokátní kancelář
Zrůstek, Lúdl a partneři v.o.s.**
Doudlebská 1699/5
140 00 Praha 4
Tel: +420 210 051 143
e-mail: ak@akpzl.cz
www.akpzl.cz

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.
Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

bnt – pravda & partner, s.r.o.
Palác Langhans
Vodičkova 707/37
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 929 301
Fax: +420 222 929 341
e-mail: info.cz@bnt.eu
www.bnt.eu

CMS Cameron McKenna v.o.s.
Na Poříčí 1079/3a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 296 798 111
Fax: +420 221 098 000
e-mail: Prague@cms-cmck.com
www.cms-cmck.com

**DVOŘÁK & SPOL.,
advokátní kancelář, s.r.o.**
Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: office@akds.cz
www.akds.cz

**Fiala, Tejkal a partneři,
advokátní kancelář, s.r.o.**
Mezníkova 273/13
616 00 Brno
Tel.: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepce@akfiala.cz
www.akfiala.cz

Glatzová & Co., s.r.o.
Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

**HÁJEK ZRZAVECKÝ
advokátní kancelář, s.r.o.**
Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

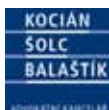
**Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**
Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

▣ ▣ ▣ **HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI**

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RICHTSANWÄLTE

HOLEC, ZUSKA & Partneri advokáti

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

**Kocián Šolc Balástik,
advokátní kancelář, s.r.o.**

Jungmannova 24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 103 311
Fax: +420 224 103 234
e-mail: info@ksb.cz
www.ksb.cz

advokátní kancelář, s.r.o.

**KŠD ŠŤOVIČEK
advokátní kancelář, s.r.o.**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

JUDr. MARTIN MACHAČ
ADVOKÁT

**Martin Machač, JUDr.
advokát**

Koblišná 19
602 00 Brno
Tel.: +420 542 134 273
e-mail: advokat@martinmachac.cz
www.martinmachac.cz

MSB Legal, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: praha@msblegal.cz
www.msblegal.cz

**MT Legal s.r.o.,
advokátní kancelář**

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

advokátní kancelář

**PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

**Randl Partners
advokátní kancelář**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

Rödl & Partner

Rödl & Partner, v.o.s.

Platnéřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

**Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář**

Gallery Myšák
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 506 300
Fax: +420 221 506 301
e-mail: info@schaffer-partner.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Schönherr s.r.o.

nám. Republiky 1079/1a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 996 500
Fax: +420 225 996 555
e-mail: office.czechrepublic@schoenherr.eu
www.schoenherr.eu

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

**TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.**

Trojanova 12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz
www.iustitia.cz

VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI | ATTORNEYS AT LAW | RECHTSANWÄLTE

Vejmelka & Wunsch, s.r.o.

Italská 27
120 00 Praha 2
Tel.: +420 222 25 30 50
Fax: +420 222 25 30 90
e-mail: prague@vejwun.cz
www.vejmekawuenssch.cz

WEINHOLD LEGAL

Weinhold Legal, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

ŽIŽLAVSKÝ & PARTNEŘI
| advokátní kancelář | insolvenční správci |

**Žižlavský a partneři,
advokátní kancelář**

Široká 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 947 055
e-mail: ak@zizlavsky.cz
www.zizlavsky.cz

PORSCHE DESIGN

TIMEPIECES
P' 6000

KOTVA department store | Ground floor | Republic Square 8 | Prague 1
KOTVA obchodní dům | Přizemí | nám. Republiky 8 | Praha 1

OD TĚTO / JE TU NOVÉ
CHVÍLE / INFINITI FX

Nové Infiniti FX

K dispozici s celou řadou vysoce výkonných motorů od 238 po 390 koňských sil. Ať už jde o verzi s benzinovým nebo dieselovým motorem V6, či mocným V8 v benzinovém provedení, se 7stupňovou automatickou převodovkou a sekvenčním řazením si vždy budete užívat impozantní síly při zařazení jakéhokoli rychlostního stupně. Od této chvíle se budete za volantem cítit přirozeně. Od této chvíle je tu Infiniti.

Rezervujte si testovací jízdu na www.infiniti.cz

Zobrazený model: nové Infiniti FX30d S Premium. Oficiální kombinovaná spotřeba modelu Infiniti FX30d: 9,0 l/100 km. Emise CO₂: 238 g/km.

INFINITI

Inspired Performance

PURE INDULGENCE